

รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ในหลักสูตรปริญญาตรี
ด้านศิลปวัฒนธรรมของสถานศึกษา สังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

โดย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.ภุรี วงศ์วิเชียร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประวีณา เอี่ยมยี่สุน

โครงการวิจัยทางการศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม
งบประมาณประจำปี พ.ศ. 2563
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ภุริ วงศ์วิเชียร และประวีณา เอี่ยมยี่สุน. (2563). รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ในหลักสูตรปริญญาตรีด้านศิลปวัฒนธรรมของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ที่ดำเนินการสอนในปัจจุบัน เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ที่ดำเนินการสอนในปัจจุบัน ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม และเพื่อศึกษาแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา และอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ที่ดำเนินการสอนในปัจจุบัน ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม โดยมีรูปแบบของการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการประยุกต์ใช้วิธีเดลฟาย (Delphi method) ในการการยืนยันผลการวิจัยที่ค้นพบ โดยมีกลุ่มเป้าหมายได้แก่ ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม จำนวน 72 คน

ผลการดำเนินการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ที่ดำเนินการสอนในปัจจุบัน ประกอบด้วย 1) การเปิดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นภายในชั้นเรียน 2) การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมและการเรียนรู้ด้วยตนเอง 3) การสร้างการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและการทำงานร่วมกับผู้อื่นภายในชั้นเรียน 4) การนำเสนอผลงานและอภิปรายผลร่วมกัน 5) การใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย และเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ประกอบการเรียนรู้ และ 6) การให้คำแนะนำ แก้ไขปัญหา สร้างแรงจูงใจ และประเมินผล โดยผู้สอน

2. สภาพปัญหาและอุปสรรค ในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ประกอบด้วย 1) การขาดความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียนจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษา 2) ผู้เรียนขาดประสบการณ์และทักษะ ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้แบบ Active Learning 3) ข้อมูลในการสืบค้นไม่เพียงพอ ไม่ครบถ้วน และขาดความถูกต้อง 4) การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ใช้เวลาในการเรียนรู้และค่าใช้จ่ายสูง 5) สภาพห้องเรียน วัสดุอุปกรณ์ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ของสถานศึกษา ไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning และ 6) ผู้สอนขาดความเข้าใจและประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning อย่างถ่องแท้

3. วิธีการแก้ปัญหาที่เกิดในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ประกอบด้วย 1) การปรับเปลี่ยนรูปแบบและกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับระยะเวลาในการเรียนรู้ของผู้เรียน และกิจกรรมของสถานศึกษา 2) การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่สร้างความสนใจ เสริมสร้างกระบวนการคิด และทักษะการวิเคราะห์ ร่วมกับผู้เรียน

3) การปรับใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสมกับกิจกรรมและเนื้อหาการเรียนรู้ 4) การสร้างสื่อและกำหนดแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียน 5) การจัดหาวัสดุทดแทนและการบริหารงบประมาณเพื่อลดค่าใช้จ่าย และ 6) การศึกษาหาความรู้และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ระหว่างผู้สอน

Abstract

The research attempts to examine the current patterns and their problems and obstacles of active learning method employed in Thai classical dance, music and visual arts for the bachelor degree of collages under the Ministry of Culture; and to formulate suggestion and recommendations in relation to the results. Based on qualitative research and application of Delphi method, the 72 teachers involving in those subjects were selected as the samples.

The results of this research are as follows:

1. The active learning patterns comprise of: 1) providing opportunities for personal opinion expression in classes; 2) learning through various activities and self-learning; 3) creating participation including co-working among students themselves in the classroom; 4) presentation and discussion; 5) employing variety of teaching methods and information technologies; 6) problem solving suggestion, motivating creation, and evaluation made by teachers.

2. Problems and obstacles found in the active learning process include: 1) lacking of consistency of class attendances due to participation in different activities of Collages; 2) lacking of necessary experiences and skills regarding active learning of students; 3) unavailability of valid, reliable, and precise data and information; 4) consuming resources, in particular time and money; 5) inadequate facilitating factors such as physical environment of classroom, materials and information technology of collages; 6) insufficient experiences and understanding of teachers in active learning.

3. Recommendations to solve problems are: 1) adjusting learning patterns and activities in accordance with student backgrounds and collage activities; 2) motivating through affective activity and strengthening thinking process and analytical skill together with students; 3) applying information technology media based on learning contents and activities; 4) creating media and appropriate learning sources for students; 5) seeking alternative materials and ways for financial management in order to reduce cost; 6) exchanging views and experiences among teachers to gain more knowledge on active learning.

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์ ความกรุณา และคำแนะนำที่ดียิ่งจาก ผศ.ดร. ชนิตา มิตรานันท์ อาจารย์ที่ปรึกษาการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้ ทำให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบคุณสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่จัดสรรทุนวิจัยประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 ให้แก่ คณะผู้วิจัย เพื่อใช้ในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้

ขอกราบขอบพระคุณ คณะครู อาจารย์ ของหน่วยงานและสถานศึกษาสังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ทุกแห่ง ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลประกอบการทำวิจัยในครั้งนี้แก่คณะผู้วิจัยเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้คณะผู้วิจัยขอน้อมรำลึกพระคุณบิดา มารดา ที่ให้กำลังใจ และการสนับสนุนในทุกๆ เรื่องเป็นอย่างดี และขอขอบคุณเพื่อน พี่ และน้องทุกๆ คนที่ได้มีส่วนในการช่วยเหลือให้การวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผศ.ดร. ฐิติ วงศ์วิเชียร

ผศ.ดร. ประวีณา เอี่ยมยี่สุน

ธันวาคม 2563

สารบัญ

	หน้า
สารบัญตาราง	(3)
บทที่ 1 บทนำ	
หลักการและเหตุผล	1
คำถามการวิจัย	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
แนวทางการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21	6
การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning	8
ขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอน Active Learning	26
ปัญหาในการสอนแบบ Active Learning	33
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	37
แนวคิดการวิจัย	44
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	45
ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม	45
ขั้นตอนที่ 2 การศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ รวมถึง สภาพปัญหา อุปสรรค และแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา และอุปสรรค ในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ที่ดำเนินการสอนในปัจจุบัน ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม	46

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ขั้นตอนที่ 3 การยืนยันรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ที่ดำเนินการ สอนในปัจจุบัน ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรมโดยการประยุกต์ ใช้วิธีเดลฟาย (Delphi method)	49
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	55
รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์	55
ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์	107
สภาพปัญหา อุปสรรค และวิธีการแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนรู้ แบบ active Learning ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม	116
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	168
สรุปผลการวิจัย	168
อภิปรายผล	176
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	191
บรรณานุกรม	192
ภาคผนวก	199
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	200
ภาคผนวก ข ผลการตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	202
ประวัติการศึกษา และการทำงาน	204

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนกลุ่มผู้สอนในการสัมภาษณ์ จำแนกตามหน่วยงานต้นสังกัด	47
2	จำนวนกลุ่มผู้สอนในการยืนยันรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning จำแนกตามหน่วยงานต้นสังกัด	50
3	เกณฑ์การพิจารณาความสอดคล้องความคิดเห็น	52
4	ขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม	52
5	ผลการจำแนกผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ในประเด็นที่สอดคล้องกัน	97
6	สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับรูปแบบการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี	102
7	ผลการจำแนกผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ในประเด็นที่สอดคล้องกัน	107

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
8	สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี	111
9	ผลการจำแนกผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ในประเด็น ที่สอดคล้องกัน	143
10	สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับสภาพปัญหาจากการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์	147
11	ผลการจำแนกผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาปัญหา ในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษา สังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ในประเด็นที่สอดคล้องกัน	152
12	สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาจากการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์	156
13	ผลการยืนยันข้อมูลรูปแบบการจัดการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิธีเดลฟาย (Delphi method)	161

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
14	ผลการยืนยันข้อมูลขั้นตอนการสอนการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิธีเดลฟาย (Delphi method)	163
15	ผลการยืนยันข้อมูล สภาพปัญหาในการสอนการจัดการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้วิธีเดลฟาย (Delphi method)	164
16	ผลการยืนยันข้อมูลวิธีการแก้ปัญหาจากการสอนการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิธีเดลฟาย (Delphi method)	166
17	ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์	203

บทที่ 1

บทนำ

หลักการและเหตุผล

ประเทศไทยในปัจจุบันมีจุดมุ่งหมายในการพัฒนาประเทศให้เทียบเคียงหรือเทียบเท่าประเทศที่พัฒนาแล้วคู่เคียงกับอารยประเทศทั้งหลาย หรือที่เรียกว่า Thailand 4.0 ซึ่งเป็นวิสัยทัศน์เชิงนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยหรือโมเดลการพัฒนาเศรษฐกิจของรัฐบาลที่กำหนดให้เป็นทิศทางสำคัญในการวางรากฐานในการพัฒนาประเทศในระยะยาว มีการผลักดันการปฏิรูปโครงสร้างเศรษฐกิจ ปฏิรูปการวิจัยและพัฒนา ปฏิรูปการศึกษาไปพร้อมกัน โดยเน้นการขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม ทั้งนี้การที่ประเทศไทยจะก้าวไปสู่ Thailand 4.0 ได้นั้นปัจจัยที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การพัฒนาทางการศึกษาแก่คนทุกวัย ทุกระดับชั้น โดยจะต้องมีการปฏิรูปการศึกษาอย่างเป็นระบบให้เป็นทิศทางเดียวกัน ผู้ที่มีบทบาทหน้าที่เกี่ยวกับหลักสูตรจะต้องมีการวางแผนอย่างเป็นขั้นตอน ปรับปรุงสื่อการเรียนรู้ทุกชนิด พัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้มีความเข้าใจตรงกัน โดยเฉพาะครูผู้สอนจะต้องพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะต่างๆ สอดคล้องกับทักษะที่สำคัญในศตวรรษที่ 21 มีการพัฒนาผู้เรียนให้เติบโตตามศักยภาพ เน้นให้ผู้เรียนได้สร้างสรรค์ผลงานหรือผลผลิตในเชิงสร้างสรรค์ (สุคนธ์ สินธพานนท์, 2560: 6-14)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตราที่ 6 – 8 ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการจัดการศึกษาว่าการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนรวมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรมของชาติ การ กีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้และเรียนรู้ด้วย ตนเองอย่างต่อเนื่อง โดยยึดหลักการศึกษาดูแลชีวิตสำหรับประชาชน ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และการพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

การจัดกระบวนการเรียนรู้ให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดเนื้อหาสาระ และกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหา โดยจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำ เป็น รักการอ่านและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้จะต้องมีการจัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระ ความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วนสมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ไว้ในทุกวิชา มีการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และ อำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของ กระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการ ประเภทต่าง ๆ และมีการจัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับบิดา มารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตราที่ 24)

การจัดการเรียนการสอนในปัจจุบันผู้สอนสามารถเรียนรู้สิ่งต่างๆ ได้โดยการลงมือปฏิบัติเช่นเดียวกับการเชิญชวนให้นักเรียนร่วมลงมือร่วมกัน โดยผู้สอนจะอาศัยโอกาสดังกล่าวนี้ในการสังเกตการณ์การทำงาน และร่วมแบ่งปันประสบการณ์ที่ค้นพบด้วยกัน การเรียนรู้ลักษณะนี้จะช่วยให้ผู้สอนก้าวกระโดดจากทฤษฎีไปสู่ การปฏิบัติที่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากการเรียนการสอนในยุคใหม่ไม่เพียงแต่สอนนักเรียน แต่ยังต้องดูแล และสร้างความสัมพันธ์กับพวกเขาด้วย กระบวนการของการเรียนรู้ผ่านการแก้ปัญหาเป็นขั้นตอนสำคัญ ทั้งนี้ ผู้สอนจะต้องกระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งคำถามและตรวจสอบคำถามของพวกเขา วิธีการเช่นนี้จะทำให้หลักสูตรมีความหมายมากขึ้น บทเรียนไม่จำเป็นต้องจบลงด้วยคำตอบที่ถูกต้อง แต่ควรจะเป็นคำตอบที่สามารถขยายผลไปสู่ การตั้งคำถามของผู้เรียนต่อไป เพราะแนวคิดสมัยใหม่มองว่าความคิดของนักเรียนมีคุณค่า นักเรียนจะใช้ พัฒนาความหมายของตัวเองแทนการถ่ายโอนความรู้จากครู โดยจะ เน้นการคิดเชิงวิพากษ์มากกว่าข้อมูลที่ เป็นข้อเท็จจริง โดยมีแนวคิดพื้นฐานในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ ได้แก่ ความแตกต่าง ระหว่างบุคคล (Individual Different) ความพร้อม (Readiness) การใช้เวลาเพื่อการศึกษา และ ประสิทธิภาพในการเรียน (ซัลท์ซีย์ อธิเกียรติ และธนารักษ์ สารเถื่อนแก้ว, 2560: 1-2) โดยปัจจุบันมีรูปแบบ การจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายให้สอดคล้องกับนโยบายของภาครัฐและแนวทางการปฏิรูปประเทศ ทั้งนี้รูปแบบที่ได้รับการกล่าวถึงหรือมีผู้สนใจนำมาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่สำคัญก็คือ การจัดการ เรียนรู้แบบ Active Learning

การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning เป็นกระบวนการที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม ดำเนินการในกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อการสร้างความเข้าใจที่ลึกซึ้งซึ่งด้วยการเชื่อมโยงผู้เรียนกับเนื้อหาในอง๕ ความรู้ทั้งที่เป็นข้อเท็จจริง แนวความคิด และทักษะการผ่านกิจกรรมที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติหรือลงมือทำชิ้นงาน

และกระบวนการคิด ค้นคว้า แสวงหาความรู้ ไตร่ตรอง สะท้อนความคิด การอภิปราย แลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Think Hard) เกี่ยวกับสิ่งที่ผู้เรียนได้ลงมือทำ ผู้เรียนจึงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการสร้างการเรียนรู้ด้วยตนเอง สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560 อ้างถึงใน สุคนธ์ สินธพานนท์, 2560: 45)

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์เป็นสถาบันการศึกษาที่มีวัตถุประสงค์สำคัญในการให้การศึกษาและส่งเสริมวิชาการ ตั้งแต่ระดับพื้นฐานวิชาชีพถึงวิชาชีพชั้นสูง ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ คีตศิลป์ ช่างศิลป์ ทั้งไทยและสากล รวมทั้งศิลปวัฒนธรรมระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ทำการสอน ทำการแสดง ทำการวิจัย และให้บริการทางวิชาการ ตลอดจนส่งเสริม สืบสาน สร้างสรรค์ ทะนุบำรุง และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ และศิลปวัฒนธรรมที่หลากหลายของชุมชนในท้องถิ่น (พระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์, ๒๕๕๐: ๑๒) นอกจากนี้สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ยังจัดการเรียนการสอนเพื่อผลิตบัณฑิตทางด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งทางด้านศึกษาศาสตรบัณฑิตและศิลปศาสตรบัณฑิต เพื่อให้มีผู้สำเร็จการศึกษาที่จะเป็นกำลังสำคัญในการอนุรักษ์ สืบสาน สร้างสรรค์ และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมที่สำคัญของไทยสืบไป โดยการจัดการเรียนรู้ทางวิชาชีพด้านศิลปวัฒนธรรมโดยปกตินั้นจะเน้นการสืบสานรูปแบบดั้งเดิมของศิลปะและวัฒนธรรม ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้รูปแบบดั้งเดิมตามผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิก่อนจะนำไปปฏิบัติต่อให้เหมือนหรือคล้ายคลึง แล้วจึงจะมีการปรับรูปแบบให้เป็นเชิงสร้างสรรค์หรือสร้างผลงานรูปแบบใหม่ๆ ต่อไปหรือเป็นการเรียนภายในห้องเรียนขาดการแลกเปลี่ยนหรือกิจกรรมการรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อนโยบายของภาครัฐและการเสริมสร้างทักษะที่จำเป็นให้แก่ผู้เรียนได้

ดังนั้นจากแนวทางการจัดการเรียนการสอนการเรียนรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมในปัจจุบัน จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจศึกษาศึกษาารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ที่ดำเนินการสอนในปัจจุบัน รวมถึงสภาพปัญหา และอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ที่ดำเนินการสอนในปัจจุบัน ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างรูปแบบการเรียนรู้ประสิทธิภาพและเป็นการเสริมสร้างทักษะที่สำคัญในยุค Thailand 4.0 และการเป็นผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่สำคัญให้แก่ผู้เรียนทางด้านศิลปวัฒนธรรม และสาขาอื่นๆ ต่อไป

คำถามการวิจัย

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ที่ดำเนินการสอนในปัจจุบันมีลักษณะอย่างไร

2. สภาพปัญหา และอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ที่ดำเนินการสอนในปัจจุบัน ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรมมีอย่างไรบ้าง

3. แนวทางที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา และอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ที่ดำเนินการสอนในปัจจุบัน ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรมควรเป็นอย่างไรบ้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ที่ดำเนินการสอนในปัจจุบัน

2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ที่ดำเนินการสอนในปัจจุบัน ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

3. เพื่อศึกษาแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา และอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ที่ดำเนินการสอนในปัจจุบัน ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยในขั้นตอนนี้ ได้แก่ ครู อาจารย์ทางด้านนาฏศิลป์ไทย ดุริยางคศิลป์ และช่างศิลป์ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในปีงบประมาณ 2563

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยในขั้นตอนนี้ ได้แก่ ครู อาจารย์ทางด้านนาฏศิลป์ไทย ดุริยางคศิลป์ และช่างศิลป์ ของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ในปีงบประมาณ 2563 ที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 72 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์
2. แบบสอบถาม

ตัวแปรที่ศึกษา

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม
2. สภาพปัญหา อุปสรรค และแนวทางการแก้ไขในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ที่ดำเนินการสอนในปัจจุบัน ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

ระยะเวลาในการดำเนินการวิจัย

ปีงบประมาณ 2563

นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

การจัดการเรียนรู้แบบ active Learning หมายถึง กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่สอดแทรกการเรียนรู้ผ่านลงมือปฏิบัติให้แก่ผู้เรียน เพื่อเสริมสร้างกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการคิด การสืบค้น การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการสรุปผลให้แก่ผู้เรียน โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. มีรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ที่ดำเนินการสอนในปัจจุบัน
2. ทราบปัญหา อุปสรรค และแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา และอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ที่ดำเนินการสอนในปัจจุบัน ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนแบบ *active Learning* ในการจัดการเรียนรู้ด้านอื่นๆ ต่อไป

บทที่ 2

เอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวทาง หลักการ แนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารวรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย ในประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. แนวทางการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21
2. การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning
3. ขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอน Active Learning
4. ปัญหาในการสอนแบบ Active Learning
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

โดยมีรายละเอียดในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. แนวทางการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21

วิจารณ์ พานิช (2557) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้แห่งศตวรรษที่ 21 ว่าไม่ใช่เพียงเพื่อความรู้ แต่ต้องได้ทักษะ และได้นิสัยหรือเจตคติ มีการจัดการเรียนรู้ทั้งภายนอกและภายในห้องเรียน ทำให้ผู้เรียนรู้จักและควบคุมตัวเอง โดยมีเป้าหมายคือพัฒนาการของผู้เรียนครบทุกด้าน ไม่ใช่เพียงการที่ผู้สอนสอนครบตามเนื้อหา นอกจากนี้การเรียนรู้ต้องเป็นผลของการกระทำและการคิดของนักเรียน เกิดจากการกระทำและการคิดของนักเรียนเองเท่านั้น โดยครูมีหน้าที่ช่วยทำให้เกิดการเรียนรู้ได้ โดยเข้าไปจัดการสิ่งที่นักเรียนปฏิบัติและคิด เพื่อการเรียนรู้

วิริยะ ฤาชัยพาณิชย์ (อ้างถึงในสำนักวิจัยและบริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2559) ได้กล่าวว่า กระบวนการจัดการศึกษาด้วยการให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมได้รับประสบการณ์ตรง นอกจากเป็นการจัดกระบวนการแนะแนวให้ผู้เรียนรู้จักตนเองและผู้อื่น รู้สภาพแวดล้อม รู้ปัญหา และรู้วิธีการที่จะจัดการกับตนเองอย่างสร้างสรรค์ การจัดการเรียนการสอนมีหลายวิธีที่สามารถนำมาประยุกต์ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม ไม่สามารถกำหนดได้ว่าวิธีใดดีที่สุด แต่สามารถพิจารณาจากวัตถุประสงค์จากการสอนได้ว่าต้องการให้ผู้เรียนมีความรู้อะไรบ้างจากการสอนในเนื้อหา อาทิเช่น การจัดการเรียนการสอนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง วิธีสอนแบบขั้นทั้ง 4 ของอริยสังคี (ศ.ดร. สาโรช บัวศรี) วิธีสอนแบบสาธิต วิธีสอนแบบแก้ปัญหา วิธีสอนการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม การสอนแบบสร้างสรรค์เป็นฐาน เป็นต้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (อ้างอิงในสำนักวิจัยและบริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (2559) ได้กล่าวว่า ในศตวรรษที่ 21 การจัดการกระบวนการเรียนรู้ ควรจะต้องพยายามเปลี่ยนบทบาทครูจากผู้บรรยายมาเป็นคณะครูร่วมกันออกแบบกิจกรรมในการจัดการกระบวนการเรียนรู้ให้นักเรียนใช้เป็นเครื่องมือไปเรียนรู้สร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ครูเป็นผู้อำนวยความสะดวก และเสนอแนะเครื่องมือการเข้าถึงองค์ความรู้ผ่านวิธีการต่าง ๆ โดยเฉพาะผ่านเทคโนโลยี ให้เข้าถึงความรู้ได้อย่างรวดเร็วและกว้างขวาง นำความรู้ที่ได้มาแลกเปลี่ยนกับเพื่อนในห้องเรียน เรียกกระบวนการเรียนรู้แบบนี้ว่า Active Learning ที่ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง

สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558, 9) ได้กล่าวถึงแนวทางในการจัดการทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ว่า การเรียนรู้ต้องไม่ใช่สถานการณ์สมมติในห้องเรียน แต่ต้องออกแบบการเรียนรู้ให้ได้เรียนในสภาพที่ใกล้เคียงชีวิตจริงที่สุด และควรเป็นบริบทหรือสภาพแวดล้อมในขณะที่เรียนรู้ เกิดการสังสมประสบการณ์ใหม่ เอามาได้แย้งความเชื่อหรือค่านิยมเดิม ทำให้ละจากความเชื่อเดิมหันมายึดถือความเชื่อหรือค่านิยมใหม่ที่เรียกว่ากระบวนการทัศน์ใหม่ ทำให้เป็นคนที่มีความคิดเชิงกระบวนการทัศน์ที่ชัดเจน และเกิดการเรียนรู้เชิงกระบวนการทัศน์ใหม่ได้ ทั้งนี้จำเป็นต้องมีความสามารถในการรับรู้ข้อมูลหลักฐานใหม่และนำมาสังเคราะห์เป็นความรู้เชิงกระบวนการทัศน์ใหม่ ข้อสำคัญสำหรับคนที่จะเรียนรู้ได้ต้องเกิดประเด็นคำถามอยากรู้ก่อนจึงจะอยากเรียน ไม่ใช่ครูอยากสอนเพียงฝ่ายเดียว แต่นักเรียนยังไม่มีประเด็นที่อยากรู้ ดังนั้นการออกแบบสถานการณ์การเรียนรู้จึงควรใช้บริบทสภาพแวดล้อมที่นักเรียนคุ้นเคยและรู้จัก ซึ่งก็คือสภาพของครอบครัว ชุมชน และท้องถิ่นของนักเรียนเอง สิ่งที่ได้จากคำถามอยากรู้ของนักเรียนจะทำให้ครูเห็นความแตกต่างของพื้นฐานความรู้และพื้นฐานประสบการณ์เดิมของนักเรียนได้เป็นรายบุคคล

กรอบความคิดเพื่อการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 มีเป้าหมายไปที่ผู้เรียน เกิดคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 โดยผู้เรียนจะใช้ความรู้ในสาระหลักไปบูรณาการสังสมประสบการณ์กับทักษะ 3 ทักษะ เพื่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 คือ ทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะการสื่อสาร สื่อเทคโนโลยี และทักษะชีวิตและอาชีพ ซึ่งการจัดการศึกษาจะใช้ระบบส่งเสริมการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ห้าระบบ คือ ระบบมาตรฐานการเรียนรู้ ระบบการประเมินผลทักษะการเรียนรู้ ระบบหลักสูตรและวิธีการสอน ระบบการพัฒนาอาชีพ และระบบแหล่งเรียนรู้และบรรยากาศการเรียนรู้

จากแนวคิดข้างต้นสามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 นั้น กระบวนการจัดการศึกษาจะเน้นให้ผู้เรียนเข้าร่วมกิจกรรมและได้รับความรู้ผ่านประสบการณ์ตรง ผู้สอนเปลี่ยนบทบาทจากผู้บรรยายมาเป็นผู้ออกแบบกิจกรรมในการจัดการกระบวนการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง โดยผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวก และเสนอแนะเครื่องมือในการเข้าถึงองค์ความรู้ผ่านวิธีการและ

เทคโนโลยีต่าง ๆ มีเป้าหมายไปที่ผู้เรียนมีคุณลักษณะในศตวรรษที่ 21 และทักษะด้านการเรียนรู้และนวัตกรรม ทักษะการสื่อสาร สื่อเทคโนโลยี และทักษะชีวิตและอาชีพ

2. การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (2563) ได้กล่าวถึง รายละเอียดรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning มีดังนี้

1) การจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ (Experiential Learning) เป็นการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ที่เป็นรูปธรรมเพื่อนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจเชิงนามธรรม เหมาะกับรายวิชาที่เน้นปฏิบัติ หรือเน้นการฝึกทักษะ สามารถใช้จัดการเรียนการสอนได้ทั้งเป็นกลุ่ม และเป็นรายบุคคล หลักการสอนคือ ผู้สอนวางแผนจัดสถานการณ์ให้ผู้เรียนมีประสบการณ์จำเป็นต่อการเรียนรู้กระตุ้นให้ผู้เรียนสะท้อนความคิด อภิปราย สิ่งที่ได้รับจากสถานการณ์ ตัวอย่างเทคนิคการสอนที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นประสบการณ์ ได้แก่ เทคนิคการสาธิต และเทคนิคเน้นการฝึกปฏิบัติ ขั้นตอนดังนี้

1.1) เทคนิคการสอนแบบการสาธิต ผู้สอนวางแผนการสอนและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยแบ่งสัดส่วนเวลาสำหรับการบรรยายเนื้อหาและการสาธิต พร้อมกับคัดเลือกวิธีการที่จะลงมือปฏิบัติให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ โดยถ้าเป็นกิจกรรมกลุ่มจะต้องมีการวางโครงสร้างการทำงานกลุ่ม การแบ่งหน้าที่และมีการสลับหมุนเวียนกันทุกครั้ง จากนั้นดำเนินการบรรยายเนื้อหาและสาธิต โดยขณะสาธิตจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถาม ผู้สอนแนะนำเทคนิคปลีกย่อย จากนั้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติและผู้สอนประเมินผู้เรียนโดยการสังเกตพร้อมทั้งให้คำแนะนำ ในจุดที่บกพร่องเป็นรายบุคคลหรือเป็นรายกลุ่ม เมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติกิจกรรม ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันอภิปราย สรุปผลสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ

1.2) เทคนิคการสอนแบบเน้นฝึกปฏิบัติผู้สอนวางแผนและออกแบบกิจกรรมที่เน้นการฝึกทักษะ เช่น การฝึกทักษะทางภาษา โดยจัดกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะซ้ำ ๆ อาจเป็นในลักษณะใช้โปรแกรมช่วยสอน สำหรับการฝึก โดยผู้สอนมีบทบาทให้คำแนะนำ อำนวยความสะดวก กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน

2) การสอนแบบโครงงาน (Project Based Learning) โดยการสอนแบบโครงงานสามารถจัดเป็นกิจกรรมกลุ่มหรือกิจกรรมเดี่ยวก็ได้ ให้พิจารณาจากความยาก – ง่าย และความเหมาะสมของโจทย์งาน และคุณลักษณะที่ต้องการพัฒนา วางแผนและกำหนดเกณฑ์อย่างกว้างๆ แล้วให้นักศึกษาวางแผนดำเนินการศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเองโดยผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้ให้คำปรึกษา จากนั้นให้นักศึกษานำเสนอแนวคิด การออกแบบชิ้นงาน พร้อมให้เหตุผลประกอบจากการค้นคว้า ให้ผู้สอนพิจารณาร่วมกับการอภิปรายในชั้นเรียน จากนั้นผู้เรียนลงมือปฏิบัติทำชิ้นงาน และส่งความคืบหน้าตามกำหนด การประเมินผลจะประเมินตามสภาพ

จริง โดยมีเกณฑ์การประเมินกำหนดไว้ล่วงหน้าและแจ้งให้ผู้เรียนทราบก่อนลงมือทำโครงการและมีการเชิญผู้ทรงคุณวุฒิร่วมประเมินผล

3) การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning) เป็นการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดจากเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด ด้วยการศึกษาปัญหาที่สมมติขึ้นจากความจริง แล้วผู้สอนกับผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์ปัญหาเสนอวิธีแก้ปัญหาลึกของการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐานคือการเลือกปัญหาที่สอดคล้องกับเนื้อหาการสอนและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดคำถาม วิเคราะห์ วางแผนกำหนดวิธีแก้ปัญหาคำถามด้วยตนเอง โดยผู้สอนมีบทบาทให้คำแนะนำแก่ผู้เรียนขณะลงมือแก้ปัญหา สุดท้ายเมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการแก้ปัญหาผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปผลการแก้ปัญหา และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ถึงสิ่งที่ได้จากการลงมือแก้ปัญหา

4) การสอนที่เน้นทักษะกระบวนการคิด (Thinking Based Learning) เป็นกระบวนการสอนที่ผู้สอนใช้เทคนิค วิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียน คิดเป็นลำดับขั้นแล้วขยายความคิดต่อเนื่องจากความคิดเดิม พิจารณาแยกแยะอย่างรอบด้าน ด้วยให้เหตุผลและเชื่อมโยงกับความรู้เดิมที่มี จนสามารถสร้างสิ่งใหม่หรือตัดสินใจ ประเมินหาข้อสรุปแล้วนำไปแก้ปัญหาอย่างมีหลักการ โดยการสอนที่เน้นกระบวนการคิดของอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม แบ่งออกเป็นการสอนที่เน้นทักษะกระบวนการคิดคำนวณและการสอนที่เน้นกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ มีขั้นตอนดังนี้

4.1) การสอนที่เน้นกระบวนการคิดคำนวณ เริ่มจากผู้สอนทบทวนเนื้อหาเดิม โดยแสดงวิธีการคิดคำนวณเป็นลำดับขั้น จากนั้นกำหนดโจทย์ให้ผู้เรียนฝึกคิด วิเคราะห์ เป็นลำดับขั้น เน้นการฝึกคำนวณซ้ำกับโจทย์ใหม่ และสุดท้ายผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันสรุปขั้นตอนการคิด การประเมินผลการเรียนรู้ ประเมินจากขั้นตอนกระบวนการคิดเป็นลำดับขั้นที่นักศึกษาแสดงไว้ในการแก้โจทย์คำนวณ

4.2) การสอนที่เน้นกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ จากอภิปรายและแสดงความคิดเห็น เป็นหัวใจสำคัญของการสอนที่เน้นกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยเริ่มจากผู้สอนกระตุ้นผู้เรียนเกิดคำถามหรือตั้งคำถาม จากนั้นผู้สอนโน้มน้าว สร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนขยายความคิดและเชื่อมโยงองค์ความรู้ จากนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น อภิปรายในชั้นเรียน โดยผู้สอนมีบทบาทช่วยชี้แนะและสรุปความคิดตามหลักการ สุดท้ายให้ผู้เรียนพัฒนาชิ้นงาน หรือทำแบบฝึกหัด เพื่อประเมินผลการเรียนรู้

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร (2559) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่สามารถสร้างให้เกิดขึ้นได้ทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน รวมทั้งสามารถใช้ได้กับนักเรียนนักศึกษาทุกระดับ ทั้งการเรียนรู้เป็น รายบุคคล การเรียนรู้แบบกลุ่มเล็ก และการเรียนรู้แบบกลุ่มใหญ่ โดย McKinney (อ้างถึงใน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร (2559)) ได้เสนอตัวอย่างรูปแบบหรือเทคนิค การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบ Active Learning ได้ดี ได้แก่

1. การเรียนรู้แบบแลกเปลี่ยนความคิด (Think-Pair-Share) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนคิดเกี่ยวกับประเด็นที่กำหนดแต่ละคน ประมาณ 2-3 นาที (Think) จากนั้นให้แลกเปลี่ยนความคิดกับเพื่อนอีกคน 3-5 นาที (Pair) และนำเสนอความคิดเห็นต่อผู้เรียนทั้งหมด (Share)
2. การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning Group) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยจัดเป็นกลุ่มๆ ละ 3-6 คน
3. การเรียนรู้แบบทบทวนโดยผู้เรียน (Student-led Review Sessions) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้และพิจารณาข้อสงสัยต่างๆ ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้โดยครูจะคอยช่วยเหลือกรณีที่มีปัญหา
4. การเรียนรู้แบบใช้เกม (Games) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนนำเกมเข้ามาบูรณาการในการเรียนการสอน ซึ่งใช้ได้ทั้งในขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน การสอน การมอบหมายงาน และหรือขั้นการประเมินผล
5. การเรียนรู้แบบวิเคราะห์วิดีโอ (Analysis or Reactions to Videos) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนดูวิดีโอ 5-20 นาที แล้วให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น หรือสะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ดูอาจโดยวิธีการพูดโต้ตอบกัน การเขียน หรือ การร่วมกันสรุปเป็นรายกลุ่ม
6. การเรียนรู้แบบโต้เถียง (Student Debates) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากประสบการณ์และการเรียนรู้เพื่อยืนยันแนวคิดของตนเองหรือกลุ่ม
7. การเรียนรู้แบบผู้เรียนสร้างแบบทดสอบ (Student Generated Exam Questions) คือการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสร้างแบบทดสอบจากสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้ว
8. การเรียนรู้แบบกระบวนการวิจัย (Mini-research Proposals or Project) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่อิงกระบวนการวิจัย โดยให้ผู้เรียนกำหนดหัวข้อที่ต้องการเรียนรู้วางแผนการเรียน การเรียนรู้ตามแผน สรุปความรู้หรือสร้างผลงาน และสะท้อนความคิดในสิ่งที่ได้เรียนรู้ หรืออาจเรียกว่าการสอนแบบโครงงาน (Project-based Learning) หรือการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning)
9. การเรียนรู้แบบกรณีศึกษา (Analyze Case Studies) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้อ่านกรณีตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จากนั้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือแนวทางแก้ปัญหาภายในกลุ่ม แล้วนำเสนอความคิดเห็นต่อผู้เรียนทั้งหมด
10. การเรียนรู้แบบการเขียนบันทึก (Keeping Journals or Logs) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจดบันทึกเรื่องราวต่างๆ ที่ได้พบเห็น หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน รวมทั้งเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับบันทึกที่เขียน
11. การเรียนรู้แบบการเขียนจดหมายข่าว (Write and Produce a Newsletter) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนร่วมกันผลิตจดหมายข่าว อันประกอบด้วย บทความ ข้อมูล สารสนเทศ ข่าวสารและเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วแจกจ่ายไปยังบุคคลอื่นๆ

12. การเรียนรู้แบบแผนผังความคิด (Concept Mapping) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนออกแบบแผนผังความคิด เพื่อนำเสนอความคิดรวบยอด และความเชื่อมโยงกัน ของกรอบความคิด โดยการใช้เส้นเป็นตัวเชื่อมโยง อาจจัดทำเป็นรายบุคคลหรืองานกลุ่ม แล้ว นำเสนอผลงานต่อผู้เรียนอื่นๆ จากนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคนอื่นได้ซักถามและแสดงความ คิดเห็นเพิ่มเติม

จิตณรงค์ เอี่ยมสำอาง (2558) ได้เรียบเรียงแนวทางในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 เกี่ยวกับการนำเทคนิคการสอนตามแนวคิด Active Learning สู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. มีการมอบหมายงานเพื่อการเตรียมตัวหรือเตรียมความรู้ก่อนการเข้าเรียน
 - 1.1 มีการมอบหมายให้อ่านเนื้อหาสาระที่จะเรียนหรือเรื่องที่เกี่ยวข้องในสิ่งที่จะเรียนล่วงหน้า
 - 1.2 มอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาสื่อวิดีโอโดยมีการตั้งคำถามและให้ผู้เรียนหาคำตอบ
 - 1.3 ให้ผู้เรียนแข่งขันกันตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่จะเรียนต่อไป
2. การนำเทคนิคการสอนที่สนับสนุนการเรียนรู้ตามแนว Active Learning สู่ชั้นเรียน
 - 2.1 เลือกใช้เทคนิคการสอนที่ง่ายและใช้เวลาไม่มากสำหรับการเริ่มต้น เช่น “one minute paper” และ “Think-pair-share
 - 2.2 วิเคราะห์เป้าหมายของการเรียนรู้และเลือกเทคนิคการสอน 1-2 วิธีในการสอน
3. หลักการสำคัญในการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิด Active Learning มีดังนี้
 - 3.1 เลือกใช้กิจกรรมที่เหมาะสมกับเนื้อหาและสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนปฏิบัติ
 - 3.2 ให้ความสำคัญกับการมีปฏิสัมพันธ์กันของผู้เรียน
 - 3.3 บอกถึงกิจกรรมและประโยชน์ที่จะได้รับจากการร่วมกิจกรรม
 - 3.4 ให้ผู้เรียนรับผิดชอบในผลงานและกำหนดเวลา และงบประมาณที่ใช้
 - 3.5 มีการสรุปแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันก่อนเริ่มเนื้อหาใหม่
4. มีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสนับสนุนการจัดกิจกรรมตามแนวคิดของ Active Learning ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

จिरายุทธิ์ อ่อนศรี (2561) ได้กล่าวถึงการสอนแบบ Active Learning ว่า เป็นกระบวนการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง แปรตามตัวคือเป็นการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ หรือ การลงมือทำซึ่ง “ความรู้” ที่เกิดขึ้น เป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์หรือกระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้มีโอกาสลงมือทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว โดยต้องจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการอ่าน การเขียน การโต้ตอบ และการวิเคราะห์ปัญหา รวมถึงการให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่าดังกล่าว อย่างไรก็ตามประสิทธิภาพการเรียนรู้ก็ขึ้นกับประสบการณ์หรือความชำนาญของ

ผู้สอน นอกจากนี้การสอนแบบ Active Learning เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยความหมาย โดยการร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ในการนี้ครูต้องลดบทบาทในการสอนและการให้ข้อความรู้แก่ผู้เรียนโดยตรงลง แต่ไปเพิ่มกระบวนการและกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการจะทำกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น และอย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์โดยการพูด การเขียน การอภิปรายกับเพื่อนๆ

ณัชชา แก้วชัยเจริญกิจ (อ้างถึงใน สุทัศน์ ภูมิภาค 2562) กล่าวถึง บทบาทของครู กับ Active Learning ว่า บทบาทของครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางของ Active Learning โดยผู้สอนเป็นผู้จัดให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน กำหนดกิจกรรมที่สะท้อนความต้องการในการพัฒนาผู้เรียนและเน้นการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงของผู้เรียน สร้างบรรยากาศของการมีส่วนร่วม และการเจรจาโต้ตอบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียน มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นพลวัต ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมรวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ จัดสภาพการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งเสริมให้เกิดการร่วมมือในกลุ่มผู้เรียน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ท้าทาย และให้โอกาสผู้เรียนได้รับวิธีการสอนที่หลากหลาย วางแผนเกี่ยวกับเวลาในการจัดการเรียนการสอนอย่างชัดเจน ทั้งในส่วนของเนื้อหา และกิจกรรม ทั้งนี้ครูผู้สอนต้องใจกว้าง ยอมรับในความสามารถในการแสดงออก และความคิดของผู้เรียน

นวพร ชลารักษ์ (2558) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูกับการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ว่า การเปลี่ยนแปลงในยุคศตวรรษที่ 21 ส่งผลต่อวิถีชีวิตของตนในสังคม ระบบการศึกษาจึงจำเป็นต้องพัฒนาเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นนี้ด้วย เดิมการศึกษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะเพียงอ่านออกเขียนได้ (Literacy) เท่านั้น แต่สำหรับในศตวรรษที่ 21 ต้องมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ การปฏิบัติ และการสร้างแรงบันดาลใจไปพร้อมกัน กล่าวคือ จะไม่เป็นเพียงผู้รับ (Passive Learning) อีกต่อไป แต่ผู้เรียนต้องฝึกการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติและการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (Active Learning) โดยมีครูเป็นโค้ชที่คอยออกแบบการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุผลได้ ประการสำคัญ คือ ครูในศตวรรษที่ 21 จะต้องไม่ตั้งตนเป็น ผู้รู้ แต่ต้องแสวงหาความรู้ไปพร้อมๆ กันกับผู้เรียน

ปริญญา เทวานฤมิตรกุล (2560) ได้กล่าวเกี่ยวกับหลักการพื้นฐานของการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานว่า

1. การเรียนรู้ในลักษณะนี้ผู้สอนจะต้องกำหนดผลลัพธ์ที่ผู้เรียนควรจะได้หรือควรจะเป็น หลังจากเสร็จสิ้นการเรียน จากนั้นผู้สอนจะออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อมุ่งไปสู่ผลลัพธ์นั้น

2. ผู้ที่จะพัฒนาผู้เรียนไม่ใช่ผู้สอน แต่เป็นตัวผู้เรียนเอง โดยผู้สอนจะทำหน้าที่เป็น “วิทยากรกระบวนการ” (facilitator) ในการจัดกระบวนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนคิดได้ และเรียนรู้ด้วยตนเอง ดังนั้น ผู้เรียนจึงเป็น “ศูนย์กลาง” ของการเรียนรู้ (student-centered)

3. การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์จึงเป็น “แนวระนาบ” มิใช่ “แนวตั้ง” ที่อาจารย์มีอำนาจและเป็นผู้ผูกขาดความรู้โดยผู้เรียนมีหน้าที่ต้องจดจำ และทำตามที่อาจารย์บอก และวัดผลว่าถ้าใคร “จำ” และตอบตามที่อาจารย์ “สอน” ได้มากเท่าไร ยิ่งได้คะแนนตมมากเท่านั้น หากเป็นการเรียนการสอน “แนวระนาบ” ที่ครูหรืออาจารย์จะเรียนรู้ร่วมกับนักเรียนนักศึกษา และเรียนรู้จากนักเรียนนักศึกษาได้ด้วย

4. การศึกษาที่มุ่งผลลัพธ์ไม่ใช่วิธีการเรียนรู้โดยการฟังบรรยาย (Lecture-based Learning) แต่ใช้วิธีการเรียนรู้โดยการใช้กิจกรรมและการลงมือปฏิบัติ (Activity-based Learning) ซึ่งได้แก่ การเรียนรู้จากปัญหาที่เกิดขึ้นจริง (Problem-based Learning) การเรียนรู้โดยการทำโครงการ (Project-based Learning) และการเรียนรู้โดยการบริการสังคม (Service Learning)

5. ต้องมีการให้ผู้เรียนได้สรุปทบทวนการเรียนรู้ (reflection) อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และต้องมีการประเมินผล หรือประเมิน “ผลลัพธ์” เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาตนเอง และเพื่อให้อาจารย์ผู้สอนได้ทราบว่าวิธีการที่ใช้นั้นได้ “ผล” หรือไม่ ถ้าไม่ได้ “ผล” หรือได้ “ผล” น้อย ก็ต้องปรับวิธีการให้ได้ผลมากขึ้นในครั้งต่อไป

ปิยะพล ทรงอาจ (2563) กล่าวถึงลักษณะของการเรียนแบบ Active Learning ว่า การเรียนรู้เชิงรุกเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจะต้องค้นหาเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ โดยการลงมือปฏิบัติอย่างมีความหมาย เพื่อให้สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ ซึ่งมีลักษณะที่สำคัญของการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

- 1 ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด
- 2 ผู้เรียนได้เรียนรู้ความรับผิดชอบร่วมกัน มีวินัยในการทำงานและการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ
- 3 ผู้เรียนได้เรียนรู้ในกิจกรรมที่อ่าน พูด ฟัง คิดอย่างลุ่มลึกและเป็นผู้จัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง
- 4 ผู้เรียนมีโอกาสประยุกต์และบูรณาการข้อมูลข่าวสารหรือสารสนเทศและหลักการความคิดรวบยอด
- 5 อาจารย์ผู้สอน เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเอง
- 6 ความรู้เกิดจากประสบการณ์ การสร้างองค์ความรู้และการสรุปทบทวนของผู้เรียน

ทั้งนี้ได้กล่าวถึงรูปแบบการจัดการสอนแบบ Active Learning ในหลากหลายรูปแบบ ดังนี้

1. การอภิปรายกลุ่ม (Group Discussion)

เป็นกลวิธีที่จัดให้มีขึ้นด้วยเจตนาว่าร่วมกันที่จะพิจารณาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยนำข้อปัญหา และแง่คิดต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่องนั้นมากล่าวให้ช่วยกันแสดงความคิดเห็น หรือช่วยขบคิดเกี่ยวกับข้อปัญหานั้น เพื่อหาข้อสรุป ทุกคนมีส่วนร่วมในการพูดออกความเห็นอย่างเท่าเทียมกัน โดยไม่มีการแยกผู้พูดและผู้ฟัง เป็นวิธีที่ทำให้เกิดผลดีมากมาย เพราะเป็นการเริ่มจากความรู้พื้นฐานของผู้เรียนไปสู่ประสบการณ์ใหม่ ช่วยพัฒนาเจตคติ ยกระดับความสนใจและการมีส่วนร่วมของผู้เรียนไปสู่ประสบการณ์ใหม่ ช่วยพัฒนาเจตคติ ยกระดับความสนใจและการมีส่วนร่วมของผู้เรียนไปสู่ประสบการณ์ใหม่ ช่วยพัฒนาเจตคติ ยกระดับความสนใจและการมีส่วนร่วมของผู้เรียนทุกคนจากการทำงานเป็นกลุ่ม ใช้กระบวนการที่นำผู้เรียนให้คิด สื่อสารและแบ่งปันความเข้าใจทางวิทยาศาสตร์ต่อกัน อาจจำแนกได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่

1.1 การอภิปรายกลุ่มย่อย (Small Group Discussion) เป็น เทคนิค กลวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดอย่างหนึ่งที่สามารถใช้ได้กับการเรียนวิทยาศาสตร์ทุกบทเรียน ในกรณีที่ต้องการให้มีการแสดงความคิดเห็นกันอย่างทั่วถึง

1.2 การอภิปรายทั้งชั้นเรียน (Whole Class Discussion) เป็นการอภิปรายที่มีผู้สอนเป็นผู้นำในการอภิปราย มักใช้เร้าความสนใจให้ผู้เรียนเริ่มแสดงความคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอาจเป็นการนำเข้าสู่บทเรียน หรือสรุปบทเรียน เทคนิคที่ดีเทคนิคหนึ่งสำหรับการอภิปรายกลุ่ม ที่ช่วยให้การลงสรุปแนวความคิดรวดเร็ว คือ การระดมสมอง (Brainstorming) หากใช้วิธีระดมสมองได้อย่างเหมาะสมจะกระตุ้นแนวความคิดใหม่ และส่งเสริมการแก้ปัญหาที่ต้องการความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และที่มีจุดมุ่งหมายชี้ชัดเจนว่า ไม่ต้องการคำตอบถูกผิด แต่ต้องการแนวทางแก้ปัญหาหลายแนวทางซึ่งระหว่างการระดมสมองทุกคนมีอิสระที่จะพูดและนำเสนอความคิดที่แตกต่างได้

2. เกม (Games) หมายถึง กิจกรรมที่ใช้ผู้เล่นหนึ่งคนหรือมากกว่า เป็นการแข่งขันที่มีกฎเกณฑ์ หากเป็นเกมวิทยาศาสตร์ต้องใช้ทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์เข้ามาเกี่ยวข้องช่วยให้ผู้เรียนสนุก ตื่นเต้น มีส่วนร่วมและกระตุ้นให้เรียนรู้ ช่วยพัฒนาทักษะแก้ปัญหา สื่อสาร การฟัง ความร่วมมือซึ่งกันและกัน ผู้สอนสามารถใช้เกมในการเสริมแรง ทบทวน สอนข้อเท็จจริง ทักษะ และมโนทัศน์ ส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนสนใจบทเรียน ผู้เรียนอ่อนและเก่ง สามารถทำงานร่วมกันได้ดี ทำให้ผู้เรียนอ่อนเกิดกำลังใจในการเรียนมากขึ้น ทั้งอาจใช้เป็นการประเมินผลการเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการ เกมมีหลายประเภท อาทิเช่น การจับคู่ การทายคา โดมิโน ปริศนาอักษรไขว้ และไพ่ เป็นต้น

3. การแสดงบทบาทสมมติ (Role Playing) เป็นกลวิธีที่ดีมาก เมื่อผู้สอนต้องการสำรวจความเข้าใจ ทักษะ เจตคติทางวิทยาศาสตร์ หรือต้องการให้ผู้เรียนรู้ชัดว่า บุคคลที่อยู่ในสถานการณ์หนึ่ง ๆ นั้นรู้สึกอย่างไร และเพื่อเป็นการให้ข้อมูลสำหรับการอภิปรายต่อไป โดยจัดให้มีการแสดงในสถานการณ์ที่คล้าย

ชีวิตจริง ผู้เรียนสวมบทบาทเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องที่อยู่ในสถานการณ์นั้น เช่น เป็นตัวละครในประวัติศาสตร์ของวิทยาศาสตร์ ทั้งนักวิทยาศาสตร์ นักข่าว ผู้ป่วย ผู้มีอำนาจในการตัดสินใจ โดยให้ตัวละครแสดงความคิดเห็นและสนทนาเกี่ยวกับจริยธรรมของการทดลอง หรือการทดลองที่ไม่ได้รับความยินยอมจากมหาชน เป็นต้น สิ่งสำคัญที่จะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ เจตคติ ค่านิยม คือการอภิปรายหลังการแสดง นอกจากการเป็นผู้สังเกตการณ์แล้ว ผู้สอนจะเป็นผู้นำอภิปราย ผู้กำหนดบทบาท ผู้ควบคุมเวลา และช่วยแก้ไขปัญหที่อาจเกิดขึ้นระหว่างการแสดงบทบาทสมมติ โดยองค์ประกอบหลักของการแสดงบทบาทสมมติ จะประกอบด้วยบุคคลที่เกี่ยวข้องประเด็นปัญหาที่จะทำความเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลา และสถานที่ที่เกิดเหตุการณ์

4. การแสดงละคร (Drama) คล้ายคลึงกับการแสดงบทบาทสมมติ กล่าวคือเป็นวิธีการที่ผู้เรียนเป็นผู้แสดงบทบาทตามที่ได้รับ ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในเรื่องราวที่แสดง แต่ใช้เวลามากกว่าบทบาทสมมติ จึงเหมาะสำหรับใช้สอนในเรื่องที่ยาก

5. การใช้กรณีศึกษา (Case Study) เป็นวิธีการหนึ่งที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักวิเคราะห์สถานการณ์แวดล้อมเฉพาะเรื่อง “กรณี” อาจเป็นเรื่องสมมติขึ้นหรือชีวิตจริงที่อธิบายสิ่งที่เกิดขึ้นในชุมชน มักจะเกี่ยวกับปัญหาที่ผู้หนึ่งหรือหลายคนกำลังประสบอยู่ การใช้กรณีศึกษาจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนร่วมพิจารณา แสดงความรู้สึก เพื่อสรุปปัญหา แนวคิด และแนวทางแก้ปัญหา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจเนื้อหาและสภาพความเป็นจริงที่ลึกซึ้ง พัฒนาความคิดทักษะการแก้ปัญหา การประยุกต์ความรู้เดิม สร้างความเชื่อมั่นว่าการตัดสินใจของตนมีความสำคัญและเชื่อถือได้

6. การสอนโดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation Techniques) หมายถึง การสอนที่มีการเลียนแบบสภาพเหตุการณ์หรือสมมติสถานการณ์ให้มีความคล้ายคลึงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงและสอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน จากนั้น เสนอเป็นกิจกรรมการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้ทดลองฝึกปฏิบัติ ออกความคิดเห็น หรือตัดสินใจเลือกแนวทางแก้ปัญหา จากสถานการณ์นั้น ทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในสภาพที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุด ซึ่งวิธีการนี้ จะทำให้ผู้เรียนสามารถสร้างความเข้าใจในหลักการทางวิทยาศาสตร์และกระบวนการต่าง ๆ ที่ไม่เป็นรูปธรรม ผู้เรียนมีส่วนร่วมต่อเหตุการณ์ได้ดี อีกทั้งยังสามารถถ่ายโยงการเรียนรู้ไปสู่การปฏิบัติจริงได้ต่อไป โดยผู้สอนต้องเตรียมอุปกรณ์ บัตรกำหนดบทบาทและสถานที่ ตลอดจนกล่าวนำและอธิบายบทบาทของผู้เรียนให้เข้าใจตรงกัน ลักษณะของสถานการณ์จำลองที่ดีจะต้องมีความเที่ยงตรง (Validity) ที่จะสามารถใช้เป็นตัวแทนของสถานการณ์ในชีวิตได้ รวมทั้งมีความครอบคลุม (Coverage) ต่อสิ่งสำคัญที่ควรเน้นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตที่สามารถทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย ไม่ซับซ้อนเกินไปเป็นประโยชน์ต่อการทดลอง (Experiment Utility) ที่ผู้เรียนสามารถทดลอง อภิปราย และสรุปได้ และต้องมีส่วนสำคัญที่เชื่อมโยงให้นำไปใช้ในชีวิตจริงได้ (Application)

7. การอ่านที่กระตือรือร้น (Active Reading) เป็นกลวิธีการอ่านอย่างมีประสิทธิภาพช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดีขึ้น ไม่ใช่การอ่านอย่างคร่าว ๆ หรืออ่านไปเรื่อย ๆ เหมือนการอ่านทั่วไป แต่เป็นการอ่าน ที่มีวัตถุประสงค์ เพื่อหาคำตอบหรือตั้งคำถาม โดยประมวลความคิดจากสิ่งที่อ่านเพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนได้รับสาระจากการอ่านอย่างต่อเนื่อง ทั้งได้ใช้วิจารณ์ญาณพินิจวิเคราะห์เรื่องที่อ่าน เป็นการอ่าน เนื้อหาอย่างสนใจและก่อให้เกิดความสนใจค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตัวผู้เรียนเอง โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมผู้เรียนในการอ่านและทำความเข้าใจเนื้อหาทางวิทยาศาสตร์ได้ ดังนี้

7.1 การเน้นคำ (Emphasizing) เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเลือกคำลี ประโยค หรือ ข้อมูลออกจากเนื้อหาที่กำหนด เพื่อกระตุ้นผู้เรียนให้เห็นคำหลักหรือมโนทัศน์ทางวิทยาศาสตร์ที่สำคัญ ทำได้หลายวิธี เช่น ชิดเส้นใต้ ระบายสี วงรอบข้อมูล เป็นต้น

7.2 การเว้นคำ (Closing) เป็นกิจกรรมเชิงคาดคะเน โดยลบคำสำคัญ (Keyword) ในเนื้อหาออกบางส่วนแล้วให้ผู้เรียนเติมเนื้อหาให้สมบูรณ์ ผู้สอนอาจกำหนดคำสำคัญสำหรับเติมหรือไม่กำหนดก็ได้

7.3 การเรียงลำดับ (Sequencing) เป็นกิจกรรมตัดแบ่งเนื้อหาความรู้ออกเป็น ส่วนๆ สลับคละกัน แล้วให้ผู้เรียนจัดเรียงลำดับเชิงเหตุผลของเหตุการณ์ตามเนื้อหาให้ถูกต้อง

7.4 การระบุชื่อ (Labeling) ให้ผู้เรียนตัดชิ้นส่วนของข้อความที่เตรียมให้แล้ว นำมาติดบนแผนภาพที่กำหนด เพื่อตรวจสอบความรู้ที่ถูกต้องในการค้นหาชื่อหรือคำ ที่เหมาะสมกับแผนภาพ และใช้แผนภาพเป็นเครื่องช่วยจำและแยกแยะเนื้อหา

7.5 การเขียนแผนภาพ (Drawing Diagrams) ให้ผู้เรียนเขียนแผนภาพหรือ แผนภูมิลำดับความคิดจากเนื้อหาที่อ่าน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมองเห็นภาพ ตรวจสอบ และบันทึกความเข้าใจมโนทัศน์ที่กำหนดให้อ่าน

7.6 อ่านเนื้อความแล้วตั้งคำถาม (Devising Question) ผู้สอน เตรียมเนื้อหาให้ผู้เรียนอ่านแล้วตั้งคำถามแลกเปลี่ยนคำถามกัน เพื่อค้นหาคำตอบ หรืออภิปรายร่วมกัน

7.8 การผสมภาพ หรือสัญลักษณ์กับคำ (Pictogram) เป็นการเปลี่ยนคำหรือ พยัญชนะบางตัวของข้อมูลให้เป็นรูปภาพหรือสัญลักษณ์แทน ผู้เรียนทำความเข้าใจข้อมูลที่กำหนดจากการอ่านเรียงลำดับภาพสัญลักษณ์ และคำต่าง ๆ คล้ายปริศนาภาพ เป็นกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนสนุก กระตุ้นการอ่าน การเก็บข้อมูลและคัดเลือกข้อมูล

8. การเขียนที่กระตือรือร้น (Active Writing) เป็นกลวิธีการกระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงออกเชิง ความรู้ความเข้าใจทางวิทยาศาสตร์ โดยใช้เทคนิคต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริมผู้เรียนในการเขียน ดังนี้

8.1 บันทึกประจำวัน (Diary) เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนสะท้อนการเรียนรู้ของตนเองอย่างอิสระ โดยสื่อสารแนวความคิดของตนเองด้วยการเขียน

8.2 รายงานในหนังสือพิมพ์ (Newspaper Reports) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เขียนสาระเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในรูปแบบของบทความ บทสัมภาษณ์สำหรับตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ หรือให้เลือกบทความจากวารสาร หนังสือพิมพ์ เพื่อนำมาเขียนรายงานข้อเท็จจริงหรือประเด็นทางวิทยาศาสตร์

8.3 การเขียนร้อยแก้ว โคลง กลอน (Phase and Poet) เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสร้างสรรค์งานเขียนที่นำไปสู่มนต์เสน่ห์ หรือการวิเคราะห์ข้อเท็จจริงทางวิทยาศาสตร์ การบรรยาย ประสบการณ์ หรือความรู้สึกของผู้เรียน การเขียนรายงานโครงการ หรือรายงานการทดลองทางวิทยาศาสตร์

8.4 บทละคร (Drama) ผู้สอนอาจใช้เทคนิคการเขียนบทละคร โดยใช้เนื้อหาทางวิทยาศาสตร์เป็นหลักให้ผู้เรียนเขียนสะท้อนความรู้ แนวคิด ความคิดเห็น ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

8.5 การเขียนจดหมาย (Letter) เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสื่อสารสิ่งที่ได้เรียนรู้ โดยการเขียนจดหมายโต้ตอบกับผู้ใกล้ชิด หรือนักวิทยาศาสตร์ เพื่อทบทวน พัฒนา และเสริมความเข้าใจในทัศนคติทางวิทยาศาสตร์

8.6 การนำเสนอ (Presentation) เป็นการรายงานผลการค้นคว้าของผู้เรียนให้ผู้อื่นทราบ อาจอยู่ในรูปแบบของการทำโปสเตอร์ แผ่นพับ

9. การทำงานกลุ่ม (Small Group Work) เป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนทำงานกลุ่มย่อย ๆ พุดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น วิธีนี้จะประสบผลเมื่อผู้เรียนมีเวลาสะท้อนความคิดในสิ่งที่เรียน หรือประสบการณ์ที่ได้รับ และเมื่อผู้สอนชี้จุดสำคัญของกิจกรรม

รุ่งภรณ์ กล้ายประยงค์ (2563) ได้กล่าวถึง ลักษณะของการเรียนรู้เชิงรุกว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ผู้เรียนจะถูกเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ โดยผู้เรียนต้องมีการปฏิบัติมากกว่าการฟัง ต้องมีการอ่าน เขียน อภิปราย หรือร่วมกันแก้ไขปัญหา สิ่งสำคัญที่สุดคือ การมีส่วนร่วมของผู้เรียน โดยผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการคิดขั้นสูง เช่น การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล จนเกิดเป็นองค์ความรู้ของตนเอง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลต่อความคงทนในการเก็บรักษาความรู้เมื่อเวลาผ่านไป โดยผู้สอนมีส่วนสำคัญในการกำหนดทิศทางอย่างมีนัย รวมถึงโครงสร้างของการจัดกระบวนการเรียนรู้ รวมถึงการจัดกิจกรรมและสภาพแวดล้อมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกระทำกับข้อมูล เนื้อหา หรือประสบการณ์ต่างๆ ผ่านการลงมือปฏิบัติร่วมกับผู้เรียนคนอื่น และสร้างความหมายของสิ่งนั้นๆ จนเกิดเป็นองค์ความรู้ของตนเอง ซึ่งเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ภายในสมอง และกระบวนการปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน จึงถือว่าเป็นกระบวนการทั้งทางด้านสติปัญญาและสังคมควบคู่กันไป

วารินทร์พร ฟินเฟื่องฟู (2562) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning สามารถสร้างให้เกิดขึ้นได้ทั้งในห้องเรียน และนอกห้องเรียน รวมทั้งสามารถใช้ได้กับนักเรียน นักศึกษาทุกระดับ ทั้งการเรียนรู้เป็นรายบุคคล การเรียนรู้แบบกลุ่มเล็ก และการเรียนรู้แบบกลุ่มใหญ่ รูปแบบของกิจกรรมการเรียนรู้ที่นิยมมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จะขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมการเรียนรู้เนื้อหา เวลา และ จำนวนของผู้เรียน โดยมีการสังเคราะห์ตัวอย่างรูปแบบหรือเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบ Active Learning ได้ดีของ McKinney (2008), วิทวัส ดวงภุมเมศ และ วารินทร์แก้วอุไร (2560) และเยาวเรศ ภักดีจิตร (2557) แล้วจึงสรุปรูปแบบหรือเทคนิคการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ Active Learning ดังนี้

1. การเรียนรู้แบบแลกเปลี่ยนความคิดเห็น หรือเทคนิคคู่คิด (Think-pair-share) คือ การจัด กิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนคิดเกี่ยวกับประเด็นที่กำหนดแต่ละคน ประมาณ 2-3 นาที (Think) จากนั้นให้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนอีกคน 3-5 นาที (Pair) และนำเสนอความคิดเห็นต่อผู้เรียน ทั้งหมด (Share)
2. การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Collaborative Learning Group) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ทำงานร่วมกับผู้อื่น โดยจัดเป็นกลุ่มๆ ละ 4-6 คน สมาชิกในกลุ่มมีความสามารถแตกต่างกัน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น มีการช่วยเหลือสนับสนุนซึ่งกันและกัน และมีความรับผิดชอบร่วมกันทั้งในส่วนตนและส่วนรวม เพื่อให้กลุ่มประสบความสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด
3. การเรียนรู้แบบทบทวนโดยผู้เรียน (Student-led Review Sessions) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทบทวนความรู้และพิจารณาข้อสงสัยต่างๆ ในการปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ โดยครูจะคอยช่วยเหลือกรณีที่มีปัญหา
4. การเรียนรู้แบบใช้เกม (Games) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนนำเกมเข้ามาบูรณาการในการเรียนการสอน ซึ่งใช้ได้ทั้งในขั้นการนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นการสอน การมอบหมายงาน และขั้นการประเมินผล
5. การเรียนรู้แบบวิเคราะห์วีดีโอ (Analysis or Reactions to Videos) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ดูวีดีโอ 5-20 นาที แล้วให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น หรือสะท้อนความคิด เกี่ยวกับสิ่งที่ได้ดู อาจโดยวิธีการพูดโต้ตอบกัน การเขียน หรือ การร่วมกันสรุปเป็นรายกลุ่ม
6. การเรียนรู้แบบโต้วาที (Student Debates) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดให้ผู้เรียนได้นำเสนอข้อมูลที่ได้จากประสบการณ์และการเรียนรู้ เพื่อยืนยันแนวคิดของตนเองหรือกลุ่ม โดยผู้สอนกำหนดหัวข้อหรือประเด็น ฝึกการทำงานเป็นกลุ่ม แบ่งกลุ่มเพื่อให้สมาชิกแต่ละกลุ่ม ไปค้นคว้าหาข้อมูล เพื่อใช้สำหรับนำเสนอหน้าชั้นเรียน ฝึกซ้อมและเตรียมตัวด้านการพูดนำเสนอ เป็นการฝึกฝนด้านความคิดและฝึกทักษะการพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ การออกเสียง สำเนียงการพูดให้ผู้อื่น สนใจ คล้อยตาม และแฝงไปด้วยความสนุกสนาน

7. การเรียนรู้แบบผู้เรียนสร้างแบบทดสอบ (Student Generated Exam Questions) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนสร้างแบบทดสอบจากสิ่งที่ได้เรียนรู้เช่น ให้ผู้เรียนเขียนคำถาม และตัวเลือกของคำตอบจากเรื่องที่เรียน และผลัดกันถามตอบกับเพื่อน

8. การเรียนรู้แบบกระบวนการวิจัย (Mini-research Proposals or Project) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่อิงกระบวนการวิจัย โดยให้ผู้เรียนกำหนดหัวข้อที่ต้องการเรียนรู้ วางแผนการเรียนรู้ เรียนรู้ตามแผน สรุปลความรู้หรือสร้างผลงาน และสะท้อนความคิดในสิ่งที่ได้เรียนรู้ หรือ อาจเรียกว่าการสอนแบบโครงการ (Project-based Learning) หรือ การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem based Learning)

9. การเรียนรู้แบบกรณีศึกษา (Analyze Case Studies) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้อ่านกรณีตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จากนั้นให้ผู้เรียนวิเคราะห์และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นหรือแนวทางแก้ปัญหาภายในกลุ่ม แล้วนำเสนอความคิดเห็นต่อผู้เรียนทั้งหมด

10. การเรียนรู้แบบการเขียนบันทึก (Keeping Journals or Logs) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนจดบันทึกเรื่องราวต่างๆ ที่ได้พบเห็น หรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน รวมทั้งเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับบันทึกที่เขียน

11. การเรียนรู้แบบการเขียนจดหมายข่าว (Write and Produce a Newsletter) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนร่วมกันผลิตจดหมายข่าว อันประกอบด้วย บทความ ข้อมูล สารสนเทศ ข่าวสาร และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วแจกจ่ายไปยังบุคคลอื่นๆ

12. การเรียนรู้แบบแผนผังความคิด (Concept Mapping) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนออกแบบแผนผังความคิด เพื่อนำเสนอความคิดรวบยอด และความเชื่อมโยงกันของ กรอบความคิด โดยการใช้เส้นเป็นตัวเชื่อมโยง อาจจัดทำเป็นรายบุคคลหรืองานกลุ่ม แล้วนำเสนอผลงานต่อผู้เรียนอื่นๆ จากนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคนอื่นได้ซักถามและแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม

13. การเรียนรู้แบบแสดงบทบาทสมมติ (Anchored Instruction) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนได้แบ่งกลุ่มและกำหนดสถานการณ์ให้ และให้สมาชิกในกลุ่มช่วยกันแสดง ความคิดเห็น หาข้อมูลในสถานการณ์ที่ได้และออกมาแสดงท่าทาง ใช้บทสนทนา รวมถึงเปิดโอกาสให้แสดงความคิดความรู้สึกต่อสถานการณ์นั้นๆ ด้วย

14. การสอนโดยใช้คำถาม (Questioning Method) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนตั้งคำถามในลักษณะต่างๆ ที่เป็นคำถามเชิงท้าทาย มุ่งเน้นพัฒนาความคิดของผู้เรียน ซึ่งลักษณะคำถามตามระดับชั้นของ Bloom คือ ถามความรู้ เป็นคำถามที่ผู้เรียนสามารถตอบ ข้อเท็จจริงได้ เช่น ใคร (who) อะไร (what) เมื่อไหร่ (when) ที่ไหน (where) ถามความเข้าใจ เป็นคำถามที่ผู้เรียนสามารถอธิบายด้วยคำพูด มักใช้คำว่าอย่างไร (how) ถามการนำไปใช้ เป็นคำถามที่ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปแก้ปัญหาในสถานการณ์ใหม่ได้ถามการวิเคราะห์ เป็นคำถามที่ผู้เรียนสามารถจำแนกแยกแยะเรื่องราวต่างๆ ได้ถามการสังเคราะห์ เป็นคำถามที่

ผู้เรียนใช้กระบวนการคิด สรุปเป็นหลักการหรือแนวคิดใหม่ ถามการประเมินค่า เป็นคำถามที่ให้ผู้เรียนตีคุณค่าโดยใช้ความรู้ความรูสึก

15. การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค STAD (Student Teams Achievement Division) คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เป็นการร่วมมือกันระหว่างสมาชิกในกลุ่ม โดยทุกคนจะต้องพัฒนาความรู้ของตนเองในเรื่องที่ผู้สอนกำหนด ซึ่งจะมีการช่วยเหลือทบทวนความรู้ให้แกกัน มีการทดสอบเป็นรายบุคคลแทนการแข่งขัน และรวมคะแนนเป็นกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนมากที่สุดจะเป็นฝ่ายชนะ เหมาะสำหรับใช้ในการเรียนการสอนในบทเรียนที่มีเนื้อหาไม่ยากเกินไป

การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning มีรูปแบบหรือเทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลาย โดยผู้สอนสามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้ทั้งรายบุคคลหรือแบบกลุ่ม โดยพิจารณาให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ สารการเรียนรู้ เวลา และผู้เรียน

วิชัย เสวกงาม (2559) ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของ Active Learning โดยอ้างอิงจาก Bonwell (2014) ไว้ดังนี้

1. ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากขึ้นกว่าการนั่งฟังอยู่เฉยๆ
2. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม (เช่น การอ่าน การพูด การเขียน)
3. การถ่ายทอดข้อมูลมีความสำคัญน้อยกว่าการพัฒนาทักษะของผู้เรียน
4. เน้นความสำคัญในการสำรวจทัศนคติและค่านิยมของผู้เรียนให้มากขึ้น
5. เพิ่มแรงจูงใจให้กับผู้เรียนมากขึ้น (โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนที่เป็นผู้ใหญ่)
6. ผู้เรียนสามารถได้รับข้อมูลย้อนกลับ (feedback) ทันทีจากผู้สอน
7. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการคิดขั้นสูง (การวิเคราะห์การสังเคราะห์การประเมินผล)

ศักดิ์ดา ไชกิจภิญโญ (อ้างถึงใน เชาวฤทธิ์ จงเกษกรณ์ และปราณูชลี มะโนเรือง, 2562, 28) ได้อธิบายการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ว่า ประกอบไปด้วยลักษณะต่อไปนี้

- 1) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้
- 2) ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง
- 3) ผู้เรียนรู้หน้าที่ วิธีการศึกษา และการท างานในวิชาที่เรียนให้สำเร็จ
- 4) ผู้เรียนต้องอ่าน พูด ฟัง คิด และเขียน อย่างกระตือรือร้น
- 5) ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง คือ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินค่า
- 6) ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ กระตือรือร้นในการเข้าร่วมกิจกรรม
- 7) ผู้เรียนมีโอกาสประยุกต์ข้อมูล สารสนเทศ มโนทัศน์ หรือทักษะใหม่ๆ ในการเรียนรู้

- 8) ความรู้เกิดจากประสบการณ์และการสร้างความรู้โดยผู้เรียน
- 9) ผู้สอนเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

ศูนย์ประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (2558) ได้กล่าวว่าการเรียนรู้แบบ Active Learning เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ และสร้างความรู้จากสิ่งที่ปฏิบัติในระหว่างการเรียนการสอน โดยเน้นการพัฒนาทักษะการคิด ส่งเสริมให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมจากการปฏิบัติ และความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ

นอกจากนี้ยังได้กล่าวว่าการเรียนรู้แบบ Active Learning เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ลดการถ่ายทอดเนื้อหาให้กับผู้เรียนเพียงอย่างเดียว แต่เน้นการพัฒนาความคิดระดับสูง เป็นการเรียนที่เน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติมากกว่าการฟังบรรยาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เน้นการประเมินความคิดระดับสูง และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียน โดยผู้เรียนจะเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ ผู้เรียนมีโอกาสได้ลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการอ่าน การเขียน การถามคำถาม การโต้ตอบ การอภิปรายร่วมกัน ลงมือปฏิบัติ และการวิเคราะห์ปัญหา กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดขั้นสูง ด้วยการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

โดย ไชยยศ เรืองสุวรรณ (อ้างถึงใน ศูนย์ประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2558) ได้กล่าวถึง ลักษณะของการเรียนรู้แบบ Active Learning ดังนี้

1. เป็นการเรียนการสอนที่พัฒนาศักยภาพทางสมอง ได้แก่ การคิด การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปประยุกต์
2. เป็นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนสูงสุด
3. ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้และจัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง
4. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ทั้งในด้านการสร้างองค์ความรู้ การมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน และความร่วมมือกันมากกว่าการแข่งขัน
5. ผู้เรียนได้เรียนรู้ความรับผิดชอบร่วมกัน การมีวินัยในการทำงาน และการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ
6. เป็นการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนได้อ่าน ฟัง และคิดอย่างลุ่มลึก ผู้เรียนจะเป็นผู้จัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง
7. เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นทักษะการคิดขั้นสูง
8. เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ และหลักการสู่การสร้างความคิดรวบยอด

9. ผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยการความสะดวกในการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง

10. ความรู้เกิดจากประสบการณ์ การสร้างองค์ความรู้ และการสรุปทบทวนของผู้เรียน

ทั้งนี้ในการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning นั้น ผู้เรียนและผู้สอนมีบทบาทดังนี้

บทบาทของผู้สอน

1. จัดการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียน กิจกรรมที่จัดจะต้องสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาผู้เรียน และเน้นการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงของผู้เรียน
2. สร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียน
3. ใช้วิธีการเรียนการสอนที่หลากหลาย กิจกรรมการเรียนการสอนที่ท้าทาย ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม กระตุ้นให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้
4. จัดสภาพการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งเสริมให้เกิดการร่วมมือในกลุ่มผู้เรียน

บทบาทของผู้เรียน

1. มีปฏิสัมพันธ์ ร่วมมือกับเพื่อนในการสืบค้นหาคำตอบด้วยการร่วมมือปราย ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สรุข้อความรู้และนำเสนอ
2. สร้างความรู้ผ่านการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และสรุปความรู้ที่ได้ด้วยตนเอง

สุทัศน์ ภูมิภาค (2562) ได้อธิบายว่าการสอนแบบ **Active Learning** คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ลงมือกระทำ และได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป เป็นการจัดกิจกรรมเรียนรู้ภายใต้สมมติฐาน 2 ประการ คือ

1. การเรียนรู้เป็นความพยายามโดยธรรมชาติของมนุษย์
2. แต่ละคนมีแนวทางในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน

ความรู้ที่ได้เกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องได้มีโอกาสลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว เกิดการเรียนรู้จากการอ่าน การเขียน การโต้ตอบ และการวิเคราะห์ปัญหา อีกทั้งให้ผู้เรียนได้ใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า โดย

ลักษณะของ Active Learning (ไชยยศ เรืองสุวรรณ อ้างถึงใน สุทัศน์ ภูมิภาค (2562))

เป็นการเรียนการสอนที่พัฒนาศักยภาพทางสมอง ได้แก่ การคิด การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ทั้งนี้ยังเป็นการเรียนการสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ การสร้างองค์ความรู้และจัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การสร้างองค์ความรู้ การ

สร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน และร่วมมือกันมากกว่าการแข่งขัน สร้างความรับผิดชอบร่วมกัน การมีวินัยในการทำงาน และการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ เป็นกระบวนการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนอ่าน ฟัง คิด เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นทักษะการคิดขั้นสูง เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ และหลักการสู่การสร้างความคิดรวบยอด โดยผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง สร้างความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ การสร้างองค์ความรู้ และการสรุปบทวนของผู้เรียน

สุระ บรรจงจิตร (2551) ได้กล่าวว่า รูปแบบการเรียนการสอนแบบ Active Learning หรือการเรียนการสอนแบบส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ เป็นแนวคิดค่อนข้างใหม่ในการปฏิรูประบบการศึกษาแบบเดิมที่เน้นการถ่ายทอด ความรู้จากผู้สอนสู่ผู้เรียนโดยตรง เป็นการใหญ่เรียนศึกษาคนหาความรู้ด้วยตัวเอง ซึ่งการเรียนการสอนแบบ Active Learning เป็นรูปแบบที่เป็นที่สนใจในระบบการศึกษาทุกระดับของประเทศไทย ในช่วงระยะเวลาประมาณ ๑๐ ปีที่ผ่านมา ว่าจะช่วยปฏิรูปและพัฒนาระบบการศึกษาสมัยใหม่ให้ดีกว่า ระบบดั้งเดิมที่ผ่านมาได้ โดยในระดับรัฐบาลได้มีการประกาศพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งมีสาระสำคัญเกี่ยวกับแนวทางการจัดการศึกษาที่เน้นการให้ความสำคัญแก่ผู้เรียน ส่งเสริมกระบวนการคิด การแก้ไขปัญหา และการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ จริง โดยมีข้อดีดังนี้

ข้อดีของรูปแบบการเรียนการสอนแบบ Active Learning

รูปแบบการเรียนการสอนแบบ Active Learning เป็นแนวคิดใหม่ที่เน้นความมีส่วนร่วมและบทบาทในการเรียนรู้ของผู้เรียน ครอบคลุมวิธีการเรียนการสอนหลากหลายวิธี เช่น การเรียนรู้ด้วยการค้นพบ (Discovery Learning) การเรียนรู้จากกรณีปัญหา (Problem-Based Learning) การเรียนรู้จากการสืบค้น (Inquiry Based Learning) และการเรียนรู้จากการทำกิจกรรม (Activity-Based Learning) เป็นต้น ซึ่งวิธีการเหล่านี้มีพื้นฐานมาจากแนวคิดเดียวกัน คือ ใหญ่เรียนเป็นผู้มีบทบาทหลักในการเรียนรู้ของตนเอง รูปแบบ Active Learning อาศัยหลักการของวิทยาศาสตร์การรู้คิด ในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับธรรมชาติการทำงานของสมอง ส่งเสริมใหญ่เรียนมีความตื่นตัวและกระตือรือร้นด้านการศึกษา (Cognitively Active) มากกว่าการฟังผู้สอนในห้องเรียนและการท่องจำ ทำให้ได้การเรียนรู้ที่มีประสิทธิผลสูง โดยรูปแบบการเรียนรู้แบบ Active Learning นอกจากจะกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้จากตัวผู้เรียนเองแล้ว ยังเป็นการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนใหญ่เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง ทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง นอกห้องเรียน (Life-Long Learning) ได้อีกด้วย ในส่วนของข้อดีอื่นๆ มีผลการวิจัย พบว่า ผู้เรียนส่วนมากมีความพอใจกับรูปแบบการเรียนรู้ แบบ Active Learning มากกว่ารูปแบบที่ผู้เรียนเป็นผู้รับความรู้แบบ Passive Learning และรูปแบบการเรียนรู้แบบ Active Learning มีความได้ผลในการถ่ายทอดความรู้ใกล้เคียงกับการเรียนรู้รูปแบบอื่น แต่มีความได้ผลดีกว่าในการพัฒนาทักษะในการคิดและการเขียนของผู้เรียน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35 (2562) ได้อธิบายถึง การสอนแบบ Active Learning ว่า เป็นกระบวนการเรียนรู้อย่างหนึ่ง โดยการสอนแบบ Active Learning คือ กระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนทุกคนมีส่วนร่วมในการลงมือ กระทำและใช้กระบวนการคิด โดยผู้เรียนจะเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ (Receivers) ไปสู่การมีส่วนร่วม ในการสร้างความรู้ (Co - creators) มีลักษณะการเรียนรู้เชิงรุก ดังนี้

1. เป็นการพัฒนาศักยภาพการคิด การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
2. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดระบบการเรียนรู้ และสร้างองค์ความรู้โดยมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในรูปแบบของความร่วมมือมากกว่าการแข่งขัน
3. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด
4. เป็นกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ สู่ทักษะการคิดวิเคราะห์ และประเมินค่า
5. ผู้เรียนได้เรียนรู้ความมีวินัยในการทำงานร่วมกับผู้อื่น
6. ความรู้เกิดจากประสบการณ์ และการสรุปของผู้เรียน
7. ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง

นอกจากนี้ยังกล่าวถึงลักษณะของการจัดการเรียนรู้ ว่า

1. จัดการเรียนรู้ที่พัฒนาศักยภาพทางสมอง ได้แก่ การคิด การแก้ปัญหาและการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้
2. จัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้สูงสุด
3. จัดให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้และจัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง
4. จัดให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ ทั้งในด้านการสร้างองค์ความรู้ การสร้างปฏิสัมพันธ์ร่วมกัน สร้างร่วมมือกันมากกว่าการแข่งขัน
5. จัดให้ผู้เรียนเรียนรู้เรื่องความรับผิดชอบร่วมกัน การมีวินัยในการทำงาน และการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในภารกิจต่างๆ
6. จัดกระบวนการเรียนที่สร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนอ่าน พูด ฟัง คิดอย่างลุ่มลึก ผู้เรียนจะเป็นผู้จัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง
7. จัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นทักษะการคิดขั้นสูง
8. จัดกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูล ข่าวสาร หรือสารสนเทศ และหลักการความคิดรวบยอด

9. ผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยการอำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง

10. จัดกระบวนการสร้างความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ การสร้างองค์ความรู้และการสรุปบทวนของผู้เรียน

และได้กล่าวถึงประโยชน์ที่น่าสนใจของการนิเทศการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ดังนี้

1. ช่วยครูให้พัฒนาการสอนของตน สนับสนุนให้ครูได้พิจารณาวิธีสอนและกิจกรรมต่างๆ ที่ใช้ว่าตรงไหนเข้มแข็ง และตรงไหนเป็นจุดอ่อนซึ่งจะต้องแก้ไข อันอาจใช้ Check List หรือ Rating form โดยอาศัยหลักเกณฑ์วิชาหลักการสอน ส่วนการเลือกเนื้อหา การสร้างโครงการสอน การทำ และการใช้อุปกรณ์การสอน ตลอดจนเครื่องมือสื่อดัดตนศึกษา และสื่อการสอน การใช้ทรัพยากรให้เป็นประโยชน์ในการเรียนรู้ การให้งาน
2. ช่วยฝึกครูใหม่ให้เข้าใจงานในโรงเรียน และงานอาชีพครู ครูใหม่แม้จะได้รับการฝึกอบรมทางวิชาการมาเป็นอย่างดี แต่ยังขาดประสบการณ์ในงานธุรการต่างๆ การช่วยฝึกครูใหม่ อาจจะทำก่อนโรงเรียนเปิด ทั้งด้านธุรการ และการปกครองชั้น รวมทั้งด้านสังคมและการทำงานร่วมกัน
3. เพื่อช่วยครูค้นหาปัญหาในการเรียนรู้ของเด็กแต่ละคน ช่วยครูวางแผนการสอนให้เหมาะสม ในการสอนครั้งหนึ่งๆ การเรียนรู้ของเด็กในวิชาเดียวกัน ครูสอนอย่างเดียวกัน การเรียนรู้ย่อมแตกต่างกันเป็นคณาๆ ไป เด็กที่เรียนรู้ได้น้อยกว่าเด็กส่วนมากนั้นเป็นเพราะอะไร ครูบางคนมองหาจุดแตกต่างนี้ไม่พบ หรือบางทีก็ปล่อยปัญหาของเด็กผ่านไปโดยไม่คิดจะหาวิธีแก้ไข สิ่งนี้ผู้นิเทศต้องช่วยครูร่วมกันวางแผนการสอนและแก้ไขปัญหาให้เหมาะสม

Shenker; Goss and Bernstein (อ้างถึงใน เซาวฤทธิ จงเกษกรณ์ 2562, 27) กล่าวถึงหลักการของการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ดังนี้

- 1) เป็นการเรียนรู้ที่มุ่งลดการถ่ายทอดความรู้จากผู้สอนสู่ผู้เรียนให้น้อยลง และพัฒนาทักษะให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน
- 2) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียนโดยลงมือกระทำมากกว่านั่งฟังเพียงอย่างเดียว
- 3) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม เช่น การอ่าน การอภิปราย และการเขียน
- 4) เน้นการสำรวจเจตคติและคุณค่าที่มีอยู่ในผู้เรียน
- 5) ผู้เรียนได้พัฒนาการคิดระดับสูงในการวิเคราะห์สังเคราะห์และประเมินผลการนำไปใช้
- 6) ทั้งผู้เรียนและผู้สอนรับข้อมูลป้อนกลับจากการสะท้อนความคิดได้อย่างรวดเร็ว

จากแนวคิดของหน่วยงานและนักวิชาการข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning นั้นเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ โดยผ่านการปฏิบัติมากกว่าการฟัง โดยมีการอ่าน เขียน อภิปราย หรือแก้ไขปัญหาร่วมกันระหว่างผู้เรียนและกับผู้สอน ทั้งภายในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน สร้างความมีวินัยในการทำงาน และการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้เรียน เน้นการพัฒนาศักยภาพทางสมองของผู้เรียน ทั้งในด้านการคิด การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ โดยผู้สอนมีหน้าที่หลักในการอำนวยความสะดวกในการสร้าง

กิจกรรม การเลือกประเด็นการเรียนรู้ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การเลือกใช้สื่อ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมและสื่อต่างๆ นอกจากนี้ผู้สอนมีหน้าที่ในการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ทั้งในส่วนของผู้เรียนและกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน

3. ขั้นตอนในการจัดการเรียนการสอน Active Learning

กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (2560) ได้กล่าวถึง การออกแบบการจัดการเรียนรู้ในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่ามีลำดับในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

- 1) วิเคราะห์ธรรมชาติรายวิชา
- 2) กำหนดเป้าหมายผลลัพธ์การเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning 7

รูปแบบ ประกอบด้วย

- 2.1 การจัดการเรียนรู้รูปแบบผสมผสาน (Blended Learning)
- 2.2 การจัดการเรียนรู้แบบสร้างสรรค์เป็นฐาน (Creative Based Learning)
- 2.3 การจัดการเรียนรู้แบบใช้วิจัยเป็นฐาน (Research Based Learning)
- 2.4 การจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Participatory Learning)
- 2.5 การจัดการเรียนรู้แบบสอนงานระบบพี่เลี้ยง (Coaching and Mentoring)
- 2.6 การจัดการเรียนรู้แบบโครงการ/โครงงาน (Project Based Learning)
- 2.7 การจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem Based Learning)

3) ออกแบบวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning (ตามข้อ 2 กำหนดเป้าหมายผลลัพธ์การเรียนรู้)

- 4) พัฒนากิจกรรมการสอนแบบ Active Learning (หลักการ/ขั้นตอน)
- 5) ดำเนินการสอน
- 6) วัดและประเมินผล
- 7) ให้ข้อมูลย้อนกลับ

พรทิพย์ วงศ์ไพบูลย์ (2560) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning ประกอบด้วย

1. กำหนดผลการเรียนรู้ (Learning Outcome) ให้ครอบคลุมองค์ความรู้ที่ต้องการให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติ กระบวนการ คุณธรรม และจริยธรรม
2. กำหนดสาระการเรียนรู้ให้ครอบคลุมเนื้อหา และสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน

3. การออกแบบหรือทำแผนกิจกรรม โดยเน้นกิจกรรม 4 องค์ประกอบ ดังนี้

3.1 การแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งประสบการณ์เดิมของตนเอง ออกมาเชื่อมโยงหรืออธิบายปัญหาใหม่ที่พบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ หรือข้อสรุปการกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์นี้ครูอาจใช้สื่อแผ่นใส วีดิทัศน์ สถานการณ์จำลอง ตั้งคำถาม หรือสื่อกิจกรรมอื่นๆ ก็ได้

3.2 การสร้างองค์ความรู้ร่วมกัน โดยการตั้งประเด็นปัญหาหรือคำถามให้ผู้เรียนได้คิด วิเคราะห์ และสร้างสรรค์มวลประสบการณ์ร่วมกัน อาจใช้คำถามหรือสถานการณ์จำลองที่ท้าทายอารมณ์ความรู้สึกของผู้เรียน เช่น ความรักอมตะ มีจริง หรือ รักและเมตตาต่างกันอย่างไร

3.3 การนำเสนอความรู้ หมายถึง การหลอมรวมแนวคิดที่ได้จากการอภิปรายกลุ่ม เข้ากับหลักการทฤษฎีที่ครูจัดเตรียมให้ หรือค้นคว้ามาจากแหล่งเรียนรู้มาสังเคราะห์ภายในกลุ่มผู้เรียน จนเกิดความเชื่อมั่น ยอมรับว่าเป็นข้อเท็จจริง เช่น การนำปัญหา โทษภัยจากการสูบบุหรี่หรือสิ่งเสพติดทุกชนิด ล้วนเกิดโทษภัยต่อตนเอง สังคม และประเทศชาติ โดยรวมจนผู้เรียนยอมรับ

3.4 การประยุกต์ใช้ นำเสนอ หรือลงมือปฏิบัติ หมายถึง การนำเสนอความรู้ในต่อกลุ่มในห้องเรียน การนำเสนอต่อสาธารณะในลักษณะ ป้ายนิเทศ ป้ายโฆษณา หรือการเผยแพร่ทางสื่อมวลชน และหากผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ เช่น การลด และการเลิกสูบบุหรี่สิ่งเสพติดเพราะตระหนักหรือเชื่อในสิ่งที่พบ ถือว่าเป็นผลการเรียนรู้ที่มีคุณค่าสูงสุด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 (2563) กล่าวถึงการเตรียมตัวของครูก่อนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตร เพื่อให้ครูเกิดความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร ตลอดจนตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ต่างๆ อย่างละเอียดและสามารถนำความรู้ดังกล่าวไปจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางตามเป้าหมายการเรียนรู้ได้

2) วางแผนผังการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่จะสอน โดยครูต้องหาความรู้ที่เชื่อมโยงกับเนื้อเรื่องในการกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ คือมีการออกแบบกิจกรรมด้วยตนเอง ใช้สื่อและ แหล่งเรียนรู้ ชุมชนเพื่อเป็นการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ให้กับเด็ก ออกแบบกิจกรรมใช้สื่อให้ ทันกับเหตุการณ์ ปัจจุบัน ทันกับคำตอบของเด็กและเชื่อมโยงกับสิ่งที่เด็กเรียนรู้โดยเน้นออกแบบ กิจกรรมการสอนแบบบูรณาการรายวิชา

3) ออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม ครูผู้สอนต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ อย่างรัดกุมให้รายละเอียดการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน คือ ไม่ว่าครูท่านใดอ่านแผนการจัดการเรียนรู้ แล้ว สามารถจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนดังกล่าวได้

4) ครูผู้สอนสอบถามความต้องการในการเรียนและสร้างความคุ้นเคยกับนักเรียน ครูจะต้องสร้างความคุ้นเคยกับนักเรียนและถามความต้องการของนักเรียนว่าอยากเรียนอะไรในปีการศึกษานั้น เพื่อสำรวจความต้องการของผู้เรียนไว้เป็นแนวทางในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้อง ระหว่างหลักสูตร และความต้องการของนักเรียน เพื่อความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสมและเป็นกิจกรรมที่น่าสนใจสำหรับนักเรียนมากขึ้น

นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงการจัดการเรียนรู้แบบที่เน้นการปฏิบัติ ว่าเป็นการจัดกิจกรรมในลักษณะกลุ่มปฏิบัติการเน้นการเรียนรู้ด้วยประสบการณ์ตรงจาก การเผชิญสถานการณ์จริงและการแก้ปัญหา เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการกระทำได้ฝึกคิด ฝึกลงมือทำ ฝึกทักษะกระบวนการต่างๆ ฝึกการแก้ปัญหาด้วยตนเอง และฝึกทักษะการแสวงหาความรู้ร่วมกันเป็นกลุ่ม ผู้เรียนได้เรียนรู้ทั้งทางทฤษฎีและการปฏิบัติตามแนวทางประชาธิปไตย โดยมีขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบที่เน้นการปฏิบัติ ดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นตอนแรกที่คุณครูจะต้องกระตุ้น ชักจูง และโน้มน้าวให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้น และสนใจอยากค้นคว้าหาความรู้ ผู้สอนอาจใช้วิธีการสนทนาซักถามและ ทบทวนประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เพื่อเชื่อมโยงกับประสบการณ์ใหม่ที่ต้องเรียนรู้ อาจใช้คำถามช่วยและที่สำคัญจะต้องสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนตอบสนอง เช่น กระตุ้นให้ผู้เรียนตอบคำถามหรือ แสดงความคิดเห็น เพื่อโยนเข้าหาประสบการณ์ใหม่ ผู้สอนแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้และร่วมกัน กำหนดขอบข่ายหรือประเด็นความรู้ใหม่

2. ขั้นศึกษา วิเคราะห์ เป็นขั้นตอนการแบ่งกลุ่มผู้เรียนเพื่อทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน โดยการแสวงหาความรู้ แสดงความคิดเห็นร่วมกันวิเคราะห์และหาข้อสรุปในประเด็นที่ได้ตั้งไว้ ในการทำกิจกรรมตามขั้นตอนนี้ ผู้สอนจะต้องออกแบบกลุ่มให้เหมาะสม เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมมากที่สุด เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้กำหนดบทบาทหน้าที่ของสมาชิกในกลุ่ม ผู้สอนต้องจัดหาสื่อการสอนและ แหล่งเรียนรู้ เช่น แผนภูมิ ใบความรู้ แผ่นใส รูปภาพ วิดีทัศน์ หนังสือ เอกสาร หรืออื่นๆ เพื่อให้กลุ่มผู้เรียนได้ช่วยกันศึกษาวิเคราะห์ร่วมกัน โดยตั้งประเด็นหรือหัวข้อในการศึกษาวิเคราะห์ตามแนวทาง ของจุดประสงค์การเรียนรู้ และความต้องการของผู้เรียน การออกแบบงานโดยจัดทำเป็นใบงานให้ ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมกลุ่มเป็นหัวใจสำคัญที่คุณครูจะต้องคิดค้นและสร้างขึ้น เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วม สูงสุดของผู้เรียนและเกิดการบรรลุงานกลุ่มด้วย ตัวแทนกลุ่มนำเสนอผลงานกลุ่ม ผู้สอนทำหน้าที่นำอภิปราย ให้กลุ่มใหญ่ร่วมกันวิเคราะห์ที่ให้ข้อมูลในประเด็นที่ยังไม่ชัดเจน หากเห็นว่ายังไม่สมบูรณ์ ผู้สอนช่วยเพิ่มเติมแล้วร่วมกันสรุปสิ่งที่เรียนรู้ทั้งหมดในขั้นนี้

3. ขั้นปฏิบัติ/ฝึกหัด/ทดลอง เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้ทดลองฝึกปฏิบัติตามขั้นตอน ฝึกคิด วิเคราะห์ จินตนาการ สร้างสรรค์ โดยผู้สอนเป็นที่ปรึกษา ดูแล ช่วยเหลือ และประเมินการปฏิบัติเพื่อแก้ไข หากมีข้อบกพร่องเกี่ยวกับสถานที่สำหรับการปฏิบัติผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันวางแผนจะใช้แหล่งเรียนรู้ในห้องเรียน ห้องปฏิบัติการในโรงเรียน ห้องเรียนธรรมชาติ หรือสถานประกอบการ ซึ่งจะทำให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

4. ขั้นสรุป/เสนอผลการเรียนรู้ เป็นขั้นที่ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะได้ประมวลข้อมูลความรู้จากประสบการณ์ทั้งหมดตามวิเคราะห์ สังเคราะห์ เป็นความรู้ใหม่ วิธีการใหม่ สรุปและนำเสนอสิ่งที่ค้นพบต่อกลุ่มใหญ่ในรูปแบบที่หลากหลาย เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เกิดการขยายเครือข่าย ความรู้อย่างกว้างขวาง ทำให้การเรียนรู้มีความหมายยิ่งขึ้น

5. ขั้นปรับปรุงการเรียนรู้/นำไปใช้ เป็นขั้นที่ให้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มปรับปรุงผลงานของตนเองที่ได้แนวคิดจากการนำเสนอของแต่ละกลุ่ม ในการปรับปรุงผลงานนั้นอาจนำความรู้ที่ได้รับจากกลุ่มอื่นมาพัฒนาให้ดีขึ้น หรือเกิดความคิดใหม่ สร้างสรรค์งานที่ต่างจากเดิม หรืออาจได้รับแนวคิดจาก ข้อเสนอแนะของผู้สอนมาประยุกต์สร้างผลงานใหม่ๆ ที่สามารถนำไปใช้ในสภาพการณ์จริงได้

6. ขั้นการประเมินผล วัดผลประเมินผลตามสภาพจริง โดยเน้นการวัดผลจากการปฏิบัติจริง จากแฟ้มสะสมงาน ชิ้นงาน/ผลงาน ผู้เรียนประเมินตนเอง สมาชิกของแต่ละกลุ่ม ผู้ปกครองและ ผู้สอนมีบทบาทร่วมวัดประเมินผลด้วย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35 (2562) ได้กล่าวถึง การออกแบบการเรียนรู้ (Instructional Design) ในการจัดการศึกษาเชิงรุกว่า การออกแบบการเรียนรู้ถือเป็น ภารกิจสำคัญของครู ตามเกณฑ์สมรรถนะประจำสายงาน คือ การออกแบบการเรียนรู้ไปสู่เป้าหมายการเรียนรู้ที่ต้องการรวมทั้ง ออกแบบเครื่องมือวัดและ ประเมินผล เพื่อยืนยันว่าผู้เรียนบรรลุเป้าหมายตามมาตรฐานการเรียนรู้ที่เทียบเคียงไว้หรือไม่ เป็นวิธีการหนึ่ง ที่มุ่งเน้นให้ผู้สอนเป็นนักออกแบบหลักสูตรการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล โดยเริ่มจากวินิจฉัย ปัญหา และความต้องการของผู้เรียน เพื่อออกแบบการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้เหมาะสมกับสภาพผู้เรียน และเมื่อผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ จะต้องมีหลักฐานการเรียนรู้ที่สามารถสะท้อนผลว่าผู้เรียนได้เกิด ความรู้ความเข้าใจในระดับที่พึงประสงค์ไว้จริง ผู้สอนจึงต้องกำหนด เป้าหมายการเรียนรู้ และหลักฐานแสดงผล การเรียนรู้ให้ชัดเจนเสียก่อน จึงค่อยดำเนินการออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับเป้าหมายที่ พึงประสงค์ วิธีการนี้สร้างความมั่นใจได้ว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีคุณภาพตามมาตรฐานการ เรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรอย่างแท้จริง

การออกแบบหน่วยการเรียนรู้ เป็นภาพรวมของการวางแผนการจัดกิจกรรมอย่างกว้างๆ ซึ่งอาจเป็น หน่วยการเรียนรู้เล็กๆ ที่จัดกิจกรรมการเรียนรู้เสร็จภายใน 1 สัปดาห์ 1 เดือน 1 ภาคเรียน หรือ 1 ปีการศึกษา ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขอบเขตของเรื่องที่กำหนด และความสนใจของ ผู้เรียน กระบวนการจัดทำหน่วยการเรียนรู้แบบอิงมาตรฐานมีความยืดหยุ่น สามารถปรับลำดับโดยเริ่มจาก จุดใดก่อน – หลังได้ตามความเหมาะสม เช่น อาจเริ่มจากการกำหนดมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัด และ วิเคราะห์คำสำคัญในมาตรฐานและตัวชี้วัด เพื่อ กำหนดสาระหลักหรือกิจกรรม หรืออาจเริ่มจากประเด็นปัญหา สำคัญในท้องถิ่นหรือสิ่งที่นักเรียนสนใจ แล้วจึง พิจารณาว่าประเด็นปัญหาดังกล่าวเชื่อมโยงกับมาตรฐานข้อใด แนวทางการจัดจำหน่ายการเรียนรู้ที่จะ นำเสนอต่อไปนี้ เป็นเพียงแนวทางตัวอย่าง 2 รูปแบบ คือ แบบที่เริ่ม จากการกำหนดและวิเคราะห์มาตรฐาน

การเรียนรู้ และแบบที่เริ่มจากประเด็นปัญหาในท้องถิ่นหรือประเด็นที่อยู่ในความสนใจของนักเรียน โดยมีขั้นตอนในการออกแบบ ดังนี้

1. กำหนดชื่อหน่วยการเรียนรู้ เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงสาระสำคัญแต่ละหน่วย
2. กำหนดมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด เพื่อระบุมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่เป็นเป้าหมาย การพัฒนานักเรียนของหน่วยนั้น
3. กำหนดสาระสำคัญของหน่วยการเรียนรู้ สาระหลัก ทักษะกระบวนการ นักเรียนต้องรู้ และปฏิบัติ อะไรได้
4. กระบวนการเรียนรู้ เป็นหัวใจสำคัญที่ช่วยให้นักเรียนเกิดการพัฒนา มีความรู้และทักษะตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ แต่ละหน่วย รวมทั้งการปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยม
5. ชิ้นงาน/ภาระงาน ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนดขึ้นแสดงให้ทราบถึง การพัฒนาการเรียนรู้ของ นักเรียนบอกร่องรอยว่ามีความรู้ และทักษะตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ชิ้นงานหรือภาระงานเป็น หลักฐาน/ร่องรอย ว่านักเรียนบรรลุมาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัดในหน่วยการเรียนรู้บ้าง อาจเกิดจากผู้สอน กำหนดให้ หรืออาจให้ผู้เรียนร่วมกันกำหนดขึ้นจากการวิเคราะห์ตัวชี้วัดในหน่วยการเรียนรู้
6. การประเมินผล การประเมินผลจะประเมินจากชิ้นงานหรือภาระงาน โดยใช้เกณฑ์การประเมินที่ครู และนักเรียนร่วมกันกำหนด การประเมินโดยใช้รูบริก (Rubric) ช่วยในการสื่อสารอีกทางหนึ่ง ให้ผู้เรียน มองเห็นเป้าหมายของการทำชิ้นงานหรือภาระงานของตนเอง และได้รับความยุติธรรมในการให้คะแนนของผู้สอน ตามคุณภาพของงาน อย่างไรก็ตามการประเมินชิ้นงานหรือภาระงานอาจใช้วิธีการอื่นได้ตามความเหมาะสมกับธรรมชาติของชิ้นงานหรือภาระงาน เช่น การทำแบบ check list การทดสอบ เป็นต้น
7. กำหนดเวลาเรียน ระบุเวลาที่ใช้ตามจริงในหน่วยนั้นๆ

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562) ได้กล่าวถึงการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ว่า

การออกแบบการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ต้องพิจารณาว่ากิจกรรมที่ออกแบบเป็นกิจกรรมลักษณะใด อาจเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ตามมาตรฐานและตัวชี้วัดของแต่ละวิชาหรือกลุ่มสาระการเรียนรู้ กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน หรือกิจกรรมเสริมทักษะอื่น ๆ โดยผู้ออกแบบพิจารณาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง อันประกอบด้วย แนวคิดของ บลูม (Bloom's Taxonomy) สี่เสาหลักทางการศึกษา (Four Pillars of Education) หลักการพัฒนาทักษะ 4 H (Head Heart Hand และ Health) และพระบรมราโชบายด้านการศึกษา ของสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล บดินทรเทพยวรางกูร โดยมีกระบวนการ ดังนี้

1. การกำหนดหัวข้อเรื่อง (Theme) หัวข้อเรื่อง (Theme) เป็นข้อความที่เป็นประเด็นของเรื่อง ที่ผู้เรียนจะทำการศึกษา โดยเป็น มโนทัศน์กว้างๆ ที่เอื้อต่อการใช้ความรู้และมุมมองหลายวิชาร่วมกัน สื่อความหมายเป็นแนวคิดหรือความคิด รวบยอด (Concept) แก่ผู้เรียน ควรเป็นหัวข้อเรื่องที่ทันสมัย น่าสนใจ

และมีความหมายสำหรับผู้เรียน ทำให้ เกิดความกระหาย อยากจะเรียนรู้ และพร้อมที่จะสืบสวน (Inquiry) แสวงหาคำตอบด้วยตนเอง ซึ่งผู้ออกแบบ กิจกรรมควรพิจารณาในประเด็น ต่อไปนี้

- 1) หัวข้อเรื่อง มีความยากง่าย เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน ไม่ยุ่งยากหรือซับซ้อนจนเกินไป และที่สำคัญต้องมีความเป็นไปได้
- 2) หัวข้อเรื่อง มีแหล่งความรู้ที่จะศึกษาค้นคว้า
- 3) หัวข้อเรื่อง สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ และความพร้อมของผู้เรียน

2. การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) เป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ ผู้เรียนได้ลงมือกระทำ และได้ใช้กระบวนการคิดเกี่ยวกับสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป (Bonwell, 1991) โดยผู้เรียน จะเปลี่ยนบทบาทจากผู้รับความรู้ (receive) ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ (Co-Creators) ความรู้ที่ เกิดขึ้นเป็นความรู้ที่ได้จากประสบการณ์ ดังนั้น กระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เรียนต้องมีโอกาส ลงมือกระทำมากกว่าการฟังเพียงอย่างเดียว การจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการอ่าน การเขียน การอภิปรายกับเพื่อน การวิเคราะห์ปัญหา และใช้กระบวนการคิดขั้นสูง ได้แก่ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การ ประเมินค่า และการสร้างสรรค์ เป็น กระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยความหมาย โดยการร่วมมือ ระหว่างผู้เรียนด้วยกัน กิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ทำให้ผู้เรียนสามารถรักษาผลการเรียนรู้ ให้อยู่คงทนได้นาน กระบวนการเรียนรู้เชิงรุก จะสอดคล้องกับการท างานของสมองและความจำ โดยผู้เรียน สามารถเก็บข้อมูล และจำสิ่งที่เรียนรู้โดยมีส่วนร่วม มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อน ผู้สอน สิ่งแวดล้อม ผ่านการปฏิบัติ จริง สามารถเก็บความจำในระบบความจำระยะยาว (Long Term Memory)

การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก อาจแยกการออกแบบกิจกรรมได้ 2 ลักษณะ คือ

- 1) การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก ในหน่วยการเรียนรู้หรือแผนการจัดการเรียนรู้
- 2) การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก ในกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนหรือกิจกรรมเสริมทักษะอื่น ๆ

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) กิจกรรมการเรียนรู้ เป็นกระบวนการปฏิบัติต่างๆ ของผู้เรียนที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้อย่างมี ประสิทธิภาพ ได้แก่ วิธีการ/กิจกรรมที่ครูหรือผู้เกี่ยวข้องนำมาใช้เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ตามเป้าหมาย วัตถุประสงค์ สอดคล้องเชื่อมโยงกับมาตรฐานตัวชี้วัด ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรสถานศึกษา โดยมีองค์ประกอบที่ สำคัญของการจัดการเรียนรู้ คือกระบวนการ/วิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม ซึ่งจะมีผลต่อการเรียนรู้ ของผู้เรียนอย่างแท้จริง โดยกิจกรรมการเรียนรู้ มีผลต่อผู้เรียน ในการกระตุ้นความสนใจ สนุกสนาน ตื่นตัวใน การเรียน มีการเคลื่อนไหว เปิดโอกาสให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ปลูกฝังความเป็น ประชาธิปไตย การใช้ทักษะชีวิต ฝึกความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลตามศักยภาพ และ คุณลักษณะที่ตินนอกจากนี้ กิจกรรมการเรียนรู้ ยังต้องส่งเสริมทักษะกระบวนการต่างๆ เช่น การคิด สร้างสรรค์ การสื่อสาร การแก้ปัญหา กระบวนการกลุ่ม การ

บริหารจัดการ ฝึกการใช้เทคโนโลยีให้เกิด ประโยชน์ เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ตลอดชีวิต สร้างปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน กับครู และบุคคลที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ สร้างความเข้าใจบทเรียนและส่งเสริมพัฒนาการผู้เรียนในทุกๆ ด้าน

หลักการจัดประสบการณ์หรือกิจกรรมการเรียนรู้

1) เลือกกิจกรรมที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ สอดคล้อง เชื่อมโยงกับมาตรฐานหรือตัวชี้วัด หากเป็นทักษะ ควรเป็นทักษะที่ปฏิบัติแล้วผู้เรียนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ได้ตามวัตถุประสงค์

2) เลือกกิจกรรมที่ผู้เรียนพึงพอใจ สนุก น่าสนใจ ไม่ซ้ำซาก มีประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน

3) เลือกกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถ ด้านร่างกายของผู้เรียนที่จะปฏิบัติได้ และควรคำนึงถึงประสบการณ์เดิม เพื่อจัดกิจกรรมใหม่ได้อย่างต่อเนื่อง

4) เลือกกิจกรรมที่ส่งเสริมจุดมุ่งหมายในการจัดการเรียนรู้หลายๆ ด้าน

5) เลือกกิจกรรมให้หลากหลาย คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล เหมาะสมกับวัย ความสามารถและความสนใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ใช้ประสาทสัมผัสในการเรียนรู้มากที่สุด

6) ใช้สื่อ/แหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสม

7) ใช้เทคนิควิธีการเรียนรู้ที่หลากหลาย ส่งเสริมกระบวนการคิดและทักษะต่าง ๆ

8) ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมและการประเมินผล มีการวัดและประเมินผล ที่หลากหลายและสอดคล้องกับกิจกรรม

4. การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ เป็นกระบวนการในการตรวจสอบผลการดำเนิน กิจกรรมว่าบรรลุตามเป้าหมาย ที่กำหนดไว้หรือไม่ มีส่วนใดต้องปรับปรุงแก้ไขเพื่อพัฒนาต่อไป โดยประเมินทั้ง กระบวนการในการจัดกิจกรรม และประเมินคุณภาพของผู้เรียน ใช้การประเมินหลากหลายวิธี ให้ทุกฝ่ายได้มี โอกาสในการประเมิน เช่น ครู ประเมินผู้เรียน ผู้เรียนประเมินเพื่อน ผู้เรียนประเมินตนเอง วิธีการในการ ประเมินควรถูกต้องเหมาะสมกับความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะของผู้เรียนที่กำหนดไว้ในเป้าหมายของการจัดกิจกรรมนั้นๆ

จากแนวทางในการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning ของหน่วยงานต่างๆ ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอน Active Learning มีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1. ดำเนินการศึกษาหลักสูตร ว่าหลักสูตรมีเนื้อหาหรือประเด็นการเรียนรู้อะไรที่สำคัญ

2. กำหนดเป้าหมายในการจัดการเรียนรู้

3. ออกแบบวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ที่สอดคล้องกับเป้าหมายและบริบทของผู้เรียน ตลอดจนองค์ประกอบในการจัดการเรียนรู้

4. ดำเนินการพัฒนารูปแบบของกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสามารถของผู้เรียน โดยต้องคำนึงถึงประสบการณ์เดิมของผู้เรียน และสร้างกิจกรรมใหม่ที่สามารถสร้างความรู้และประสบการณ์ได้อย่างต่อเนื่อง และควรเน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน

5. ดำเนินการสอน โดยผู้สอนควรร่วมวางแผนทางในการจัดการเรียนรู้กับนักเรียน มีการเลือกใช้สื่อ เทคโนโลยี และวิธีการสอน ให้เหมาะสมและหลากหลาย ที่สามารถส่งเสริมกระบวนการคิดและทักษะต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน

6. ประเมินผลการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนควรใช้วิธีการประเมินที่หลากหลาย และให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง มีส่วนร่วมในการประเมินผลร่วมกัน

4. ปัญหาในการสอนแบบ Active Learning

ฉัตรรัตน์ เอกศิรินิมิต (2554) ได้กล่าวถึง ข้อเสียของการจัดการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลัก มีรายละเอียดดังต่อไปนี้คือ

1. ต้องใช้เวลาเพิ่มขึ้น ทั้งฝ่ายผู้เรียนและผู้สอน ฝ่ายผู้เรียน เนื่องจากต้องค้นคว้าและศึกษาด้วยตนเองจึงต้องการเวลามากขึ้นเมื่อเทียบกับการเรียนโดยการฟังบรรยาย

2. การเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็นหลักนี้อาจไม่เหมาะกับนักเรียนที่ไม่ชอบการ อภิปราย ถกเถียง ชอบฟังมากกว่า

3. ในกรณีที่มีจำนวนผู้เรียนมาก ต้องการการลงทุนมาก ทั้งวัสดุ เวลา และยากในการ บริหารจัดการ แต่สามารถเป็นไปได้ในส่วนที่เป็นข้อเสียจะเห็นได้ว่าจะต้องมีการติดตามและเฝ้า ระวังการจัดการเรียน การสอนอย่างต่อเนื่อง และทำการปรับเปลี่ยนแก้ไขตามเห็นสมควรเพื่อให้ เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน นอกจากนี้จะต้องมีการเตรียมผู้เรียนให้รับรู้และตระหนักถึงหน้าที่ รับผิดชอบในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ให้ คำปรึกษาในระยะแรกของการเรียนที่อาจยังปรับตัวไม่ได้ และต้องเตรียมครูให้ตระหนักถึงบทบาทที่เปลี่ยนไป ไม่ว่าจะเป็นการสอนในกลุ่มย่อย การเตรียม บทเรียน การวัดและการประเมินผล เป็นต้น ทั้งนี้หากได้ ดำเนินการอย่างครบถ้วนจะสามารถลดทอนปัญหาหรือข้อเสียของการเรียนแบบนี้ลงได้บ้าง

นนทลี พรธาดาวิทย์ (2559) กล่าวถึงข้อจำกัดของการสอนแบบ Active Learning ประกอบด้วย

1. การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ต้องใช้เวลาจึงอาจทำให้ผู้สอนไม่สามารถจัดการ เวลาที่มี อยู่กับจำนวนเนื้อหาหลักสูตรที่มากได้

2. การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ต้องใช้เวลาในการเตรียมการ ดังนั้นหากผู้สอนที่ มีภาระ งานสอนมากจะไม่สามารถใช้การการเรียนรู้แบบ Active Learning ได้

3. การใช้การเรียนรู้แบบ Active Learning ในห้องเรียนที่มีขนาดใหญ่ จำนวนผู้เรียนมาก อาจมี ข้อจำกัดในการดูแล ควบคุมให้ผู้เรียนดำเนินกิจกรรมไปในทิศทางที่ผู้สอนวางแผนได้ยาก

4. ผู้สอนที่มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงคิดว่าตนเองเป็นผู้บรรยายที่ดีจะไม่ยอมรับวิธีการเรียนรู้แบบ Active Learning ที่ให้ความสำคัญกับกระบวนการมากกว่าผู้สอน

5. ความต้องการวัสดุอุปกรณ์จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการสอนแบบ Active Learning ในห้องเรียนต้อง มีความพร้อมในการเรื่องวัสดุอุปกรณ์

6. ผู้เรียนต่อต้านวิธีการสอนที่ไม่ใช่การบรรยาย เนื่องจากผู้เรียนจะคุ้นชินกับการเรียนโดยวิธีการมา ได้รับความรู้จากผู้สอนมากกว่าการเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามคำแนะนำของผู้สอน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้

พรทิพย์ วงศ์ไพบุลย์ (2560) ได้กล่าวถึง ข้อพึงระมัดระวัง สำหรับกระบวนการในการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ว่า รูปแบบและวิธีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) มีพื้นฐานมาจากแนวคิดเดียวกัน คือ ให้ผู้เรียนเป็นผู้มีบทบาทหลักในการเรียนรู้ของตนเอง เพราะองค์ประกอบเหล่านี้

1. เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning มีรากฐานมาจากแนวคิดทางการศึกษา ที่เน้นการสร้างองค์ความรู้ใหม่ (Constructivist) โดยผู้เรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากข้อมูลที่ได้รับมาใหม่ด้วยการนำไปประกอบกับประสบการณ์ส่วนตัวที่ผ่านมาในอดีต นอกจากนี้ยังมีมิติของกิจกรรมที่เกี่ยวข้องอยู่ 2 มิติ ได้แก่ กิจกรรมด้านการรู้คิด (Cognitive Activity) และกิจกรรมด้านพฤติกรรม (Behavioral Activity) ผู้นำไปใช้อาจเข้าใจคลาดเคลื่อนว่าการเรียนรู้แบบนี้เป็นรูปแบบที่เน้นความตื่นตัวในกิจกรรมด้านพฤติกรรม (Behavioral Active) โดยเข้าใจว่าความตื่นตัวในกิจกรรมด้านพฤติกรรมจะทำให้เกิดความตื่นตัวในกิจกรรมด้านการรู้คิด (Cognitively Active) ไปเอง จึงเป็นที่มาของการประยุกต์ใช้ผิดๆ ว่าให้ผู้สอนลดบทบาทความเป็นผู้ให้ความรู้ลงเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกและบริหารจัดการหลักสูตร โดยปล่อยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เองอย่างอิสระจากการทำกิจกรรม และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้เรียนด้วยกันเองตามยถากรรม โดยผู้เรียนไม่ได้เรียนรู้พัฒนาการด้านความรู้คิด

2. ความตื่นตัวในกิจกรรมด้านพฤติกรรมอาจไม่ก่อให้เกิดความตื่นตัวในกิจกรรมด้านการรู้คิดเสมอไป การที่ผู้สอนให้ความสำคัญกับกิจกรรมด้านพฤติกรรมเพียงอย่างเดียว เช่น การฝึกปฏิบัติและการอภิปรายในกลุ่ม ของผู้เรียนเอง โดยไม่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมด้านการรู้คิด เช่น การลำดับความคิดและการจัดองค์ความรู้จะทำให้ประสิทธิผลของการเรียนรู้ลดลง

3. กรณีการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบที่ให้ผู้เรียนทำกิจกรรมและค้นพบความรู้ด้วยตนเองนี้ไปใช้กับการพัฒนาการเรียนรู้ตามลำดับขั้นการเรียนรู้ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) จะเหมาะสมกับการพัฒนาใน ขั้นการทำความเข้าใจ การนำไปประยุกต์ใช้ และการวิเคราะห์ขั้นไปมากกว่าขั้นให้ข้อมูลความรู้เพราะเป็นการ เสียเวลามาก และไม่บรรลุผลเท่าที่ควร

วิชัย เสวงงาม (2559) อธิบายถึงอุปสรรคของการใช้ Active Learning มี 2 ชุดหลัก ได้แก่

- 1) อุปสรรคที่อาจเกิดขึ้น และ
 - 2) ความเสี่ยงที่เกิด จากการใช้กลยุทธ์ Active Learning
- โดยอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้น คือ
1. ผู้สอนไม่สามารถสอนให้ครอบคลุมเนื้อหาจำนวนมากในช่วงเวลาที่มีอยู่ได้
 2. Active Learning ใช้เวลาเตรียมความพร้อมก่อนการเรียนการสอนมากเกินไป
 3. ชั้นเรียนขนาดใหญ่ ทำให้ยากต่อการนำ Active Learning มาใช้
 4. ผู้สอนส่วนใหญ่คิดว่าตัวเองเป็นผู้สอนแบบบรรยายได้ดี
 5. การขาดแคลนวัสดุหรืออุปกรณ์ที่จำเป็นในการสนับสนุนการเรียนการสอนแบบ Active Learning
 6. ผู้เรียนต่อต้านการเรียนการสอนที่ไม่ใช่วิธีการบรรยาย

Learning

นอกจากนี้ยังได้กล่าวถึงความเสี่ยงที่เกิดจากการใช้กลยุทธ์ Active Learning ว่าความเสี่ยงเป็นอุปสรรคที่ยากในการเอาชนะ เพราะเกี่ยวกับความตั้งใจของคนที่จะต้องเผชิญกับความเสี่ยง 2 ประเภท ได้แก่

1. มีความเสี่ยงที่ผู้เรียนจะไม่:
 - ก) มีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน
 - ข) เรียนรู้เนื้อหาตามหลักสูตรอย่างเพียงพอ
 - ค) ใช้ทักษะการคิดขั้นสูง
 - ง) สนุกเพลิดเพลินไปกับประสบการณ์
2. มีความเสี่ยงที่ผู้สอนจะไม่:
 - ก) รู้สึกว่าได้ควบคุมชั้นเรียน
 - ข) รู้สึกมั่นใจในตัวเอง
 - ค) มีทักษะที่จำเป็นในการใช้ Active Learning
 - ง) เป็นคนที่ผู้อื่นเห็นว่าจัดการเรียนการสอนในรูปแบบที่ได้รับการยอมรับ

โดยปัญหาที่มักเกิดขึ้นจากการใช้ Active Learning ประกอบด้วย

1. ผู้เรียนไม่ต้องการให้สอนแบบ Active Learning
2. ผู้เรียนบ่นเรื่องการใช้ Active Learning ของผู้สอน
3. ผู้สอนควบคุมการสอนแบบ Active Learning ไม่ได้
4. การสอนแบบ Active Learning ใช้เวลามากเกินไป

5. ผู้เรียนไม่ทำงานร่วมกันในกลุ่ม
6. ผู้เรียนไม่ตรวจสอบผลงานอย่างจริงจัง

สุระ บรรจงจิตร (2551) ได้กล่าวถึงข้อดีของรูปแบบการเรียนการสอนแบบ Active Learning ว่า จากความตื่นตัวเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนแบบ Active Learning ทำให้มีการนำไปใช้ที่แพร่หลาย โดยในบางครั้งสถานศึกษาที่รูปแบบการสอนแบบนี้ไปใช้ยังขาดความเข้าใจแนวคิดและรูปแบบการเรียนการสอนแบบ Active Learning ทำให้มีการนำไปใช้ไม่เหมาะสม ทั้งนี้ผู้ที่ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนการสอนแบบ Active Learning อย่างแท้จริง หรือผู้ที่นำรูปแบบ Active Learning ไปใช้ตามกระแส นิยม มักเข้าใจผิดว่ารูปแบบการเรียนการสอนแบบ Active Learning คือ รูปแบบที่ผู้สอนและผู้เรียนมีความตื่นตัวในกิจกรรมด้านพฤติกรรม (Behavioral Active) โดยเข้าใจว่าความตื่นตัวในกิจกรรมด้านพฤติกรรมจะทำให้เกิดความตื่นตัวในกิจกรรมด้านความรู้คิด (Cognitively Active) ไปเอง ซึ่งความเข้าใจนี้ทำให้มีผู้ให้นิยามรูปแบบการเรียนการสอนแบบ Active Learning ว่าคือการที่ผู้สอนลดบทบาทความเป็นผู้ให้ความรู้ลง เป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกและบริหารจัดการหลักสูตร โดยปล่อยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เองอย่างอิสระจากการทำกิจกรรมและการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับผู้เรียนด้วยกันเอง อย่างไรก็ตามพื้นฐานแนวคิดของรูปแบบ Active Learning มุ่งเน้นให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีความตื่นตัวในกิจกรรมด้านความรู้คิด ซึ่งการที่ผู้สอนให้ความสำคัญกับกิจกรรมด้านพฤติกรรมเพียงอย่างเดียว เช่น การทดลองปฏิบัติและการอภิปรายในกลุ่มของผู้เรียนเอง โดยไม่ให้ความสำคัญกับกิจกรรมด้านความรู้คิด เช่น การลำดับความคิดและการจัดองค์ความรู้ จะทำให้ประสิทธิภาพของการเรียนรู้ลดลง

ศูนย์ประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (2558) กล่าวถึงข้อจำกัดของรูปแบบการเรียนการสอนแบบ Active Learning ไว้ดังนี้

1. การใช้รูปแบบการเรียนการสอนแบบ Active Learning กับผู้เรียนระดับเริ่มต้นเพื่อให้ค้นพบความรู้ใหม่ด้วยตนเองในการเรียนที่มีระยะเวลาที่จำกัด จะทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาในระดับพื้นฐานเท่าที่ควร ซึ่งจะเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น
2. การนำการเรียนรู้แบบ Active Learning มาใช้เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง อาจนำไปสู่การเน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติในขั้นตอนจริงมากเกินไป จนอาจทำให้ละเลยพื้นฐานการเรียนรู้ด้านข้อเท็จจริง หลักการ และทฤษฎีในสาขาวิชา อาจทำให้ผู้เรียนสังเคราะห์องค์ความรู้จากข้อมูลที่ไม่ครบถ้วน ส่งผลให้ประสิทธิภาพการเรียนรู้ลดลง
3. เมื่อผู้เรียนเรียนรู้ในเนื้อหาที่เริ่มยากและซับซ้อน การเปลี่ยนเนื้อหาให้เป็นกิจกรรมจะยากขึ้นตามไปด้วย

จากสภาพปัญหาในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ตามที่หน่วยงานและนักวิชาการข้างต้น ได้กล่าวถึง สามารถสรุปสภาพปัญหาในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ได้เป็นประเด็นต่างๆ ดังนี้

1. การสอนแบบ Active Learning ต้องใช้ระยะเวลาในการจัดการเรียนการสอนมากกว่าปกติ เนื่องจากต้องมีการศึกษาค้นคว้าและการทำงานกิจกรรมต่างๆ และอาจทำให้ไม่สามารถใช้ได้อย่างเต็มที่กับหลักสูตรที่มีเนื้อหามากได้
2. การสอนแบบ Active Learning อาจไม่เหมาะกับผู้เรียนที่ชอบการฟังบรรยายมากกว่าการทำงานกิจกรรมภายในชั้นเรียน
3. การสอนลักษณะนี้มีค่าใช้จ่ายค่อนข้างสูง ทั้งจากวัสดุอุปกรณ์ การลงพื้นที่ การสร้างสื่อเทคโนโลยี และอื่นๆ
4. ใช้ระยะเวลาในการเตรียมการนานกว่าการสอนแบบปกติ อาจไม่เหมาะกับผู้สอนที่มีภาระงานมาก
5. วัสดุอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ มีความสำคัญต่อคุณภาพของการจัดการเรียนการสอน ทำให้การเรียนการสอนลดประสิทธิภาพได้ หากไม่ได้รับการสนับสนุนที่เพียงพอ
6. ผู้สอนบางท่านขาดความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบ Active Learning ทำให้การเรียนการสอนขาดประสิทธิภาพ
7. ผู้สอนบางท่านยึดติดกับการสอนแบบบรรยายหรือมีความมั่นใจในการสอนผ่านการบรรยายมากกว่าผ่านกิจกรรมหรือให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง
8. การนำรูปแบบการสอนแบบ Active Learning มาใช้ ผู้สอนอาจเน้นให้ผู้เรียนปฏิบัติมากเกินไป จนละเลยพื้นฐานในการจัดการเรียนรู้ที่ดีแบบเดิมไป

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เดชดนัย จุ้ยชุม เกษรา บ่าวเข้มซ้อ และศิริกัญญา แก่นทอง (2559) ได้ดำเนินการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ทักษะการคิดของนักศึกษาในรายวิชาทักษะการคิด (Thinking Skills) รหัสวิชา 11-024-112 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมทางการเรียน เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาในรายวิชาทักษะการคิด รหัสวิชา 11-024-112 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยผลการวิจัยพบว่า

- 1) พฤติกรรมทางการเรียนของนักศึกษา หลังการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม ดีขึ้นทั้งในด้านการทำางานเป็นกลุ่ม การแสดงความคิดเห็น และการแสดงออกเพื่อสะท้อนความคิดเห็นร่วมกัน

- 2) คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลัง เรียนของนักศึกษา สูงกว่าก่อนเรียน
และ 3) นักศึกษามีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม โดยรวมอยู่ระดับมาก ($\bar{X}=4.17$,

S.D.=0.476)

นนทลี พรธาดาวิทย์ (2560) ได้ดำเนินการศึกษาการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในวิชาการจัดการเรียนรู้ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการใช้ Active Learning ที่มีต่อนักศึกษาในวิชาการจัดการเรียนรู้ และศึกษาคุณลักษณะผู้สอนในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยแผนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ใช้รูปแบบ วิธีการ และกิจกรรมรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ รูปแบบการสอนแบบมนทัศน์ รูปแบบการสอนแบบอุปนัย รูปแบบการสอนโดยใช้ผังกราฟิก การอภิปรายกลุ่ม กรณีศึกษา เกม การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน และการเรียนรู้โดยใช้วิดีโอเป็นฐาน ในวิชาการจัดการเรียนรู้ จำนวน 15 สัปดาห์ ทั้งนี้ ผลการวิจัย พบว่า ผลการเรียนรู้แบบ Active Learning ในวิชาการจัดการเรียนรู้ในภาพรวม พบว่า กิจกรรมที่ผู้สอนจัดให้นักศึกษามีความเหมาะสมในระดับมาก โดยนักศึกษาแสดงความคิดเห็นว่าผลที่นักศึกษาได้รับมากที่สุด คือ กิจกรรมที่ผู้สอนจัดส่งเสริมให้นักเรียนเรียนรู้ร่วมกัน รองลงมา คือ ช่วยพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม นักศึกษาสามารถนำกิจกรรมไปประยุกต์ใช้ในการฝึกสอนได้ในอนาคต ฝึกการนำเสนอหน้าชั้นเรียน และมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ส่วนคุณลักษณะผู้สอนนักศึกษามีความคิดเห็นว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด คือ ผู้สอนมีความรู้ความสามารถในการสอนมีค่าเฉลี่ยในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ผู้สอนมีความพร้อมในการสอน ผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกและกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้

บรรณรักษ์ คุ่มรักษา และปริศนา รักบำรุง (2563) ได้ศึกษาผลของการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยวิจัยเป็นฐานเพื่อส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับนักศึกษาครุวิทยาศาสตร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้วิจัยเป็นฐานในการส่งเสริมให้นักศึกษาครุวิทยาศาสตร์เกิดพฤติกรรมการเรียนรู้เชิงรุก การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น โดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบผสมวิธีที่เป็นแบบขั้นตอนเชิงอธิบาย ผลจากการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบใช้วิจัยเป็นฐานช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาครุวิทยาศาสตร์มีพฤติกรรมการเรียนรู้ที่เป็นการเรียนรู้เชิงรุกมากขึ้น โดยเฉพาะการเรียนรู้ด้วยการทำงานแบบร่วมมือ และเรียนรู้ที่มีการนำเสนอองค์ความรู้ใหม่ที่ได้ค้นพบให้แก่เพื่อนๆ ในชั้นเรียน สอดคล้องกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพพบว่าแบบแผนการเรียนรู้เชิงรุกของนักศึกษามีแนวโน้มเปลี่ยนไปเป็นการเรียนรู้ด้วยการทำโครงการหรือการทำวิจัยมากขึ้น โดยก่อนเรียนวิชานี้ นักศึกษาได้เรียนรู้โดยการทำโครงการหรือการทำวิจัยเพียงร้อยละ 6.7 ซึ่งหลังจากได้เรียนรู้วิชานี้ นักศึกษาได้เรียนรู้การทำวิจัยเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 63.4 ซึ่งเป็นลักษณะการปฏิบัติกิจกรรมแบบเป็นกลุ่มที่มีได้จำกัดอยู่เฉพาะแค่ในห้องเรียน คิดเป็นเป็นร้อยละ 80.6 และยังมีแบบแผนพฤติกรรมการเรียนรู้ด้วยการนำเสนอผลการวิจัยหรือการนำเสนอโครงงานเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ

ละ 81.8 ในขณะที่ก่อนเรียนด้วยกิจกรรมแบบใช้วิจัยเป็นฐานนี้ พบแบบแผนพฤติกรรมการเรียนรู้ลักษณะนี้เพียงร้อยละ 3.7 เท่านั้น

เบญจพร สว่างสร (2559) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการสอนคณิตศาสตร์เชิงรุกเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการจัดกิจกรรมการสอนแบบเชิงรุก เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมการสอนแบบเชิงรุก และเพื่อศึกษาเจตคติทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยกิจกรรมการสอนแบบเชิงรุก โดยมีนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชาแคลคูลัส 1 ของภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2558 เป็นกลุ่มตัวอย่างสำหรับการศึกษาในครั้งนี้ และจากการศึกษาพบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาที่ได้รับการสอนคณิตศาสตร์แบบเชิงรุกภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนคณิตศาสตร์แบบเชิงรุกเท่ากับร้อยละ 80.85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 65 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักศึกษาร้อยละ 80 มีเจตคติที่ดีต่อวิชาคณิตศาสตร์เมื่อเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 75

ปิยาพัชญ์ นิธิศอัครานนท์ และอภิญา สุขช่วย (2563) ดำเนินการ ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในวิชาภาษาไทยที่มีต่อความสามารถ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี และเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนก่อนและหลังการทดลอง ของนักศึกษาที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกในวิชาภาษาไทยและนักศึกษาที่ไม่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกในวิชาภาษาไทย ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในวิชาภาษาไทย มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอน ก่อนเรียนเท่ากับ 9.02 และหลังเรียนเท่ากับ 23.67 ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในวิชาภาษาไทยหลังการทดลอง มีค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนของนักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ เชิงรุกในวิชาภาษาไทยมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 23.67 และ 19.51 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่ได้รับการจัดการกิจกรรม การเรียนรู้เชิงรุกในวิชาภาษาไทยมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนสูงกว่านักศึกษา ที่ไม่ได้รับการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เชิงรุกในวิชาภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ไพศาล บรรจจุวรรณ (2561) ได้ศึกษารูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning) ในการยกระดับความรู้สู่ความเข้าใจการเมืองและประชาธิปไตยในเชิงเปรียบเทียบ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนใน รายวิชารัฐศาสตร์เบื้องต้นในประเด็นการเมืองและประชาธิปไตยในเชิงเปรียบเทียบ และเพื่อจัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุกในการยกระดับความรู้สู่ความเข้าใจการเมืองและ ประชาธิปไตยในเชิงเปรียบเทียบระหว่างประชาธิปไตยแบบไทยกับ ประชาธิปไตยแบบสากล โดยดำเนินการวัดระดับความรู้ความเข้าใจผู้เรียนทั้งก่อนและภายหลังการจัดการเรียนการสอน แบบเชิงรุกใน 4 รูปแบบ คือ 1) การสอนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน 2) การสอนแบบมอบหมายการจัดทำรายงานค้นคว้าศึกษาในประเด็นทางด้านการเมืองและประชาธิปไตยเป็นรายกลุ่ม 3) กรณีศึกษาจากคลิปวิดีโอเหตุการณ์สำคัญทางการเมืองและประชาธิปไตย และ 4) การระดมสมองและการเปิดอภิปรายในชั้นเรียนอย่างเปิดกว้างสร้างสรรค์ ซึ่งผลการวิจัย พบว่า

สภาพการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุกทั้ง 4 รูปแบบต่างสนับสนุน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในความแตกต่างระหว่างประชาธิปไตยแบบไทยกับ ประชาธิปไตยแบบสากล โดยรูปแบบกรณีศึกษาจากคลิปวิดีโอเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุกที่มีประสิทธิภาพมากที่สุดในการยกระดับความรู้ความเข้าใจ สะท้อนให้เห็นจากการที่ผู้เรียนเข้าใจถึงเส้นแบ่งระหว่างประชาธิปไตยทั้งสองแบบได้ดี ซึ่งจำแนกความแตกต่างระหว่างประชาธิปไตยทั้งสองแบบด้วยแนวคิดเรื่องการรัฐประหารกับการเลือกตั้ง โดยมองว่าการทำรัฐประหารเป็นสิ่งเลวร้าย สำหรับประชาธิปไตยแบบสากลที่ให้ความสำคัญกับการเลือกตั้งในฐานะเงื่อนไขอันจำเป็น และเห็นว่าเพียงแค่มองการเลือกตั้งอย่างเดียวยังไม่ใช่เงื่อนไขที่เพียงพอสำหรับประชาธิปไตยแบบสากล ขณะที่ในมุมมองประชาธิปไตยแบบไทย การรัฐประหารกลับกลายเป็นสิ่งที่ยอมรับกันได้และกลายเป็นเงื่อนไขที่จำเป็นของประชาธิปไตยแบบไทย

ภูริ วงศ์วิเชียร (2561) ได้ดำเนินการพัฒนาทักษะและทัศนคติในการเรียนรู้ด้านการวิจัย ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผ่านการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนระดับปริญญาตรีผ่านการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน และเพื่อศึกษาทัศนคติและความพึงพอใจในการเรียนรู้ด้านการวิจัย ผ่านการ

จัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้ t – test แบบ One Sample t – test และแบบ Dependent Sample และจากการผลการดำเนินการวิจัยพบว่า

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ของผู้เรียนระดับปริญญาตรี ที่ผ่านการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานเทียบเท่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ของผู้เรียนระดับปริญญาตรี ภายหลังจากผ่านการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน สูงกว่าก่อนได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวิจัยเป็นฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ทศนคติและความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ด้านการวิจัย ผ่านการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน พบว่า ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ด้านการวิจัย และมีความพึงพอใจ มีความสุข และกระตือรือร้นในการเรียนรู้ เสริมสร้างทักษะที่เกี่ยวข้องนำความรู้ไปใช้ได้จริง และมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน

ภุรี วงศ์วิเชียร (2561) ได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะของนักวิจัยสำหรับนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตร โดยมียัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาคุณลักษณะของนักวิจัยอันพึงประสงค์ที่ควรเสริมสร้างให้แก่ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะของนักวิจัยอันพึงประสงค์ที่ควรเสริมสร้างให้แก่ นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ และจากผลการดำเนินการวิจัยพบว่า

1. คุณลักษณะของนักวิจัยสำหรับนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประกอบด้วย คุณลักษณะด้านจรรยาบรรณนักวิจัย คุณลักษณะด้านความรู้ คุณลักษณะความเข้าใจในระเบียบวิธีวิจัย คุณลักษณะด้านความรู้ทางความเข้าใจวิชาการ วิชาชีพ และการบริหารจัดการ คุณลักษณะด้านทักษะนักวิจัย คุณลักษณะด้านมารยาทนักวิจัย และคุณลักษณะด้านการใฝ่รู้

2. รูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะของนักวิจัยอันพึงประสงค์ ประกอบด้วย การจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ด้วยตนเอง ผ่านกิจกรรม สถานการณ์จำลอง ข้อปัญหาหรือกรณีศึกษา การจัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และอภิปรายผลร่วมกันภายในชั้นเรียน ผู้สอนมีหน้าที่ในการอำนวยความสะดวก ให้คำแนะนำ และสร้างความรู้ ให้แก่ผู้เรียน การฝึกให้ผู้เรียนปฏิบัติการวิจัย ตามระเบียบวิธีวิจัยในประเด็นที่ตนสนใจด้วยตนเอง และการสอดแทรกคุณลักษณะนักวิจัยให้แก่ผู้เรียนในขณะการจัดการเรียนการสอน

มารศรี แนวจำปาและคณะ (2561) ได้ดำเนินการศึกษาแนวทางการพัฒนาการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี 2) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ผลการวิจัยพบว่า

1. การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ทั้ง 5 ด้าน คือ ความคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมี วิจารณญาณ การแก้ปัญหา การสื่อสาร และการร่วมมือทำงาน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ อุบลราชธานีในภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง (ร้อยละ 56.67) และด้านที่มีการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สูงสุด อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการคิดอย่างมี วิจารณญาณ และด้านการสื่อสาร ส่วนด้านที่มีการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ต่ำสุดอยู่ในระดับน้อย คือ ด้านการแก้ปัญหา

2. แนวทางการพัฒนาการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ด้านการแก้ปัญหาของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี จะต้องพัฒนาใน 6 ด้านต่อไปนี้คือ ด้านผู้สอน ด้านวิธีสอนและการจัด กิจกรรมการเรียนการสอน ด้าน การวัดผลและการประเมินผล ด้านผู้เรียน ด้านบรรยากาศในการจัดการเรียน การสอน และด้านผู้บริหาร

ศิริรัชต์ อินสุข (2559) ได้ดำเนินการศึกษาการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุกรายวิชาชีวเคมีตาม กรอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พุทธชินราช โดยมี วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนการสอนแบบเชิงรุกรายวิชาชีวเคมีของนักศึกษา พยาบาลศาสตร บัณฑิตชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีพุทธชินราช เพื่อพัฒนาผลการเรียนรู้รายวิชาชีวเคมี ตาม มาตรฐานผลการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาของนักศึกษาพยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลบรม ราชชนนี พุทธชินราช และเพื่อประเมินผลกระทบการเรียนรู้การจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุกรายวิชา ชีวเคมีของบัณฑิต พยาบาลศาสตรบัณฑิตชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พุทธชินราช โดย ผลการวิจัยพบว่า

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาชีวเคมีภาคทฤษฎีของบัณฑิตพยาบาลศาสตรบัณฑิต ชั้นปี ที่ 1 จำนวน 136 คน จากการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก มีผลการเรียนเป็นไปตามมาตรฐานหลักสูตร พยาบาลศาสตร์ กำหนด

2) ผลการเรียนรู้รายวิชาชีวเคมีตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ระดับอุดมศึกษาพบว่าภาพรวม ทั้งหมด 5 ด้านตาม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติระดับปริญญาตรี อยู่ในระดับสูง ($p < .05$)

3) ผลการสะท้อนคิดจากการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุกรายวิชาชีวเคมี พบว่า ประโยชน์และคุณค่าที่เกิดกับนักศึกษาพยาบาลฯเรียนอย่างมีความสุข กิจกรรมสนุกสนาน ไม่เครียดกับวิชา ชีวเคมีที่คิดว่ายากต่อการเรียนรู้ ได้ความรู้ ทักษะการสืบค้นข้อมูล มีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนและผู้สอนและมีความ

พึงพอใจกับการประเมินผลการเรียน ผลที่เกิดขึ้นกับผู้สอนทำให้ผู้สอนมี ความรู้ ความสามารถดำเนินกิจกรรม ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ผู้สอนมีเทคนิคการสอนที่กระตุ้นผู้เรียนให้ลงมือทำกิจกรรมตลอดชั่วโมง การเรียน ผลที่เกิดขึ้นกับวิทยาลัยพยาบาลฯ มีการจัดการเรียนการสอนตามมาตรฐานกำหนด และนักศึกษา พยาบาลสามารถนำความรู้ ความสามารถ ทักษะการเรียนรู้ต่างๆ ไปใช้ในวิชาชีพพยาบาลได้

สุดเฉลิม ศัสตราพุกษ์ (2560) ได้ดำเนินการศึกษาการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 แบบ ห้องเรียนกลับด้าน เพื่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับทักษะ การเรียนรู้และนวัตกรรม และศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อระดับทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม และเพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะ ในการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 แบบห้องเรียนกลับด้าน ทำการศึกษา แบบ เชิงพรรณนาและอธิบาย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ แบบ Enter และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า ระดับ ทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 แบบห้องเรียนกลับด้าน อยู่ใน ระดับมาก คือ ด้านการร่วมมือและในส่วนของปัจจัยที่มีผลต่อระดับทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม คือ ปัจจัย การเตรียมความพร้อม มีความสัมพันธ์และมีอิทธิพลทางบวก สำหรับปัญหา อุปสรรคการจัดการเรียนการสอน ในศตวรรษที่ 21 แบบห้องเรียนกลับด้าน พบว่า การศึกษาด้วยตนเองทำให้ได้รับความรู้ที่ไม่เพียงพอต่อ การศึกษา ในส่วนของข้อเสนอแนะ พบว่า ควรมีการส่งเสริมความพร้อมในด้านเทคโนโลยีและแหล่ง การศึกษา เรียนรู้

สุรพล บุญลือ (2550) ได้ดำเนินการพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้ห้องเรียนเสมือนจริงแบบใช้ปัญหา เปน หลักในระดับอุดมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้ห้องเรียนเสมือนจริง แบบใช้ ปัญหาเป็นหลักในระดับอุดมศึกษา เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนแบบใช้ปัญหา เปนหลักในห้องเรียนเสมือนจริงกับนักศึกษาที่เรียนแบบใช้ปัญหาเป็นหลักในห้องเรียนปกติ เพื่อศึกษาความ คงทนในการเรียนรู้ของนักศึกษาที่นักศึกษาที่เรียนแบบใช้ปัญหาเป็นหลักในห้องเรียนเสมือนจริง และเพื่อ ศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาที่เรียนแบบใช้ปัญหาเป็นหลักในห้องเรียนเสมือนจริง

ผลการวิจัย พบว่า

1. การพัฒนารูปแบบการสอน โดยใช้ห้องเรียนเสมือนจริง แบบใช้ปัญหาเป็นหลักในระดับ อุดมศึกษา ได้ขั้นตอนรูปแบบจำนวน 13 ขั้นตอนประกอบด้วย 1) การกำหนดเป้าหมายในการเรียนการสอน 2) การวิเคราะห์ผู้เรียน 3) การออกแบบเนื้อหาบทเรียน 4) การกำหนดกิจกรรมการเรียน การสอนตามแนว การเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นหลัก 5) การเตรียมความพร้อมด้านสภาพแวดล้อมทางการเรียน 6) การกำหนด บทบาทผู้สอน 7) การสร้างแรงจูงใจในการเรียน 8) การดำเนินการเรียน การสอน 9) กิจกรรมเสริมทักษะ 10)

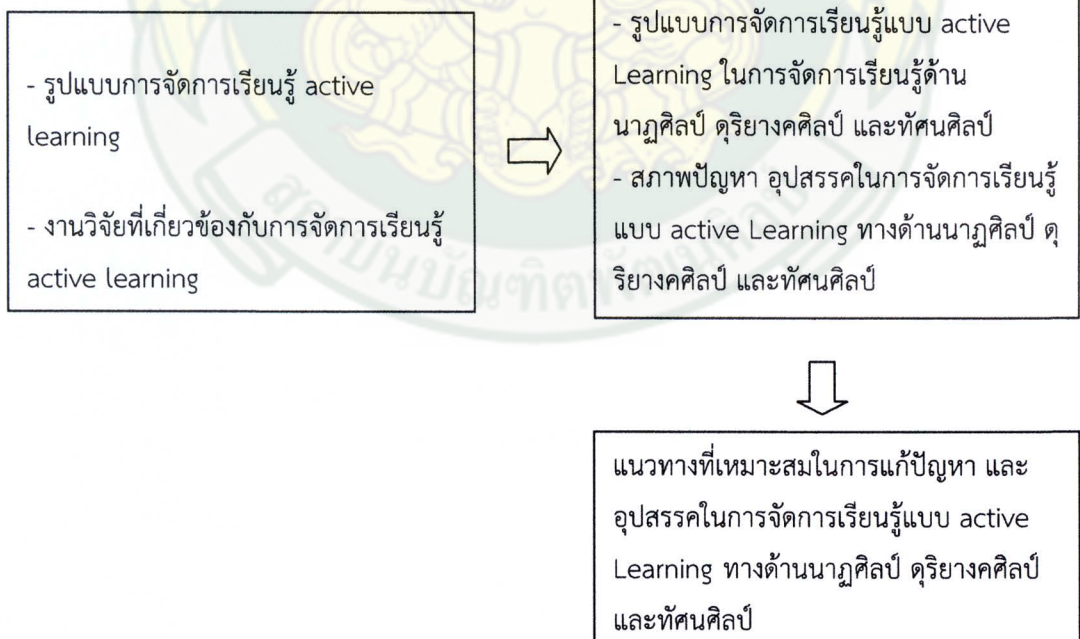
ควบคุมกระบวนการเรียนการสอนตามแนวการเรียนรู้โดยใช่ปัญหาเป็นหลัก (FILA Model 11) กำหนดช่วงเวลาทดสอบ 12) การประเมินผลการเรียน (การประเมินตามสภาพจริง) 13) ข้อมูลป้อนกลับเพื่อปรับปรุงซึ่งผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญอยู่ในเกณฑ์เหมาะสมมาก และผลการหาประสิทธิภาพของ ห้องเรียนเสมือนจริงที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ (E1/E2) 83.15/81.17 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. ผลของการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาที่เรียนจากห้องเรียนเสมือนจริงแบบใช่ปัญหาเป็นหลัก พบว่า มีผลการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่เรียนจากห้องเรียนปกติโดยใช่ปัญหาเป็นหลัก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักศึกษาที่ผ่านห้องเรียนเสมือนจริงแบบใช่ปัญหาเป็นหลักในระดับอุดมศึกษา มีความคงทนในการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่เรียนผ่านห้องเรียนเสมือนจริง มีความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนด้วย ห้องเรียนเสมือนจริงแบบใช่ปัญหาเป็นหลักในระดับอุดมศึกษาอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

แนวคิดการวิจัย

บทที่ 3 วิธีการวิจัย

ในการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ผู้วิจัยได้แบ่งขั้นตอนในการวิจัยในครั้งนี้ออกเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ รวมถึงสภาพปัญหา อุปสรรค และแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา และอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ที่ดำเนินการสอนในปัจจุบัน ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

ขั้นตอนที่ 3 การยืนยันรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ที่ดำเนินการสอนในปัจจุบัน ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรมโดยการประยุกต์ใช้วิธีเดลฟาย (Delphi method)

โดยมีรายละเอียดของการดำเนินการในขั้นตอนการวิจัยในส่วนต่างๆ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

ในขั้นตอนของการสำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เอกสาร คู่มือ วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้ active learning ที่มีความเหมาะสม และสอดคล้องตามบริบทของการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรศึกษาระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ซึ่งการดำเนินการในแต่ละวิธีการมีรายละเอียด โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษา เอกสาร คู่มือ วรรณกรรม และงานวิจัย ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ active learning หรือตามความคาดหวังต่างๆ ทั้งในส่วนของนักวิชาการ ผลการวิจัย และหน่วยงานทางการศึกษาที่เกี่ยวข้อง

จากนั้นเมื่อได้ข้อมูลต่างๆ ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ สังเคราะห์เนื้อหา เพื่อให้ได้ข้อมูลพื้นฐานเกี่ยวกับคุณลักษณะของนักวิจัย และนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยในขั้นตอนนี้ไปเป็นข้อมูลพื้นฐานกำหนดกรอบแนวคิด เพื่อสร้างแบบสัมภาษณ์สำหรับการสัมภาษณ์ครู และอาจารย์ผู้สอนของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ต่อไป

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ รวมถึงสภาพปัญหา อุปสรรค และแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา และอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ที่ดำเนินการสอนในปัจจุบัน ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการในข้อ 1 มาสร้างแบบสัมภาษณ์เพื่อใช้ในการดำเนินการสัมภาษณ์ผู้สอนในสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) จากการสัมภาษณ์ผู้สอนในสถานศึกษา สังกัดสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ จำนวน 72 ท่าน เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ รวมถึงสภาพปัญหา อุปสรรค และแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา และอุปสรรค จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการจำแนกชนิดข้อมูล (Typological Analysis) แบบวิเคราะห์สารระบบ (Taxonomy Analysis)

ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant)

ผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ได้แก่ ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ซึ่งมีคุณสมบัติ ดังนี้

1. สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโทขึ้นไป
2. เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ได้แก่ ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ หรือรายวิชาที่เกี่ยวข้อง อย่างน้อย 3 ปี
3. มีประสบการณ์ในการใช้ Active Learning ในการจัดการเรียนการสอน
4. ยินดีให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลประกอบการวิจัยในครั้งนี้

ตารางที่ 1 จำนวนกลุ่มผู้สอนในการสัมภาษณ์ จำแนกตามหน่วยงานต้นสังกัด

หน่วยงานต้นสังกัด	จำนวนกลุ่มผู้ให้ข้อมูล
คณะศิลปศึกษา	4
วิทยาลัยนาฏศิลป์	4
วิทยาลัยนาฏศิลป์ เชียงใหม่	4
วิทยาลัยนาฏศิลป์ สุโขทัย	4
วิทยาลัยนาฏศิลป์ กาฬสินธุ์	4
วิทยาลัยนาฏศิลป์ ร้อยเอ็ด	4
วิทยาลัยนาฏศิลป์ นครราชสีมา	4
วิทยาลัยนาฏศิลป์ ลพบุรี	4
วิทยาลัยนาฏศิลป์ อ่างทอง	4
วิทยาลัยนาฏศิลป์ สุพรรณบุรี	4
วิทยาลัยนาฏศิลป์ จันทบุรี	4
วิทยาลัยนาฏศิลป์ นครศรีธรรมราช	4
วิทยาลัยนาฏศิลป์ พัทลุง	4
รวม	72

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยขั้นตอนนี้ คือ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับแบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ โดย

1. เป็นแบบสัมภาษณ์ที่พัฒนามาจากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้นในขั้นตอนที่ 1
2. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา (Content Validity) และความเป็นปรนัยของข้อคำถาม เพื่อให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัยสำหรับการปรับปรุงการใช้ภาษา ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย
3. นำแบบสัมภาษณ์ไปทดลองสัมภาษณ์กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อพิจารณาความชัดเจนของภาษาที่ใช้ในข้อคำถามการสัมภาษณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการสัมภาษณ์

1.1 ผู้วิจัยติดต่อขอความร่วมมือกับผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ที่ตรงกับคุณสมบัติที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้

1.2 ผู้วิจัยนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ กับกลุ่มผู้สอนเพื่อดำเนินการสัมภาษณ์ พร้อมทั้งชี้แจงรายละเอียดของการสัมภาษณ์

1.3 ผู้วิจัยดำเนินการจัดเตรียมอุปกรณ์ที่จำเป็นในการดำเนินการสัมภาษณ์ ได้แก่ บันทึกรายการสัมภาษณ์ เครื่องบันทึกเสียง และเครื่องเขียน

2. การดำเนินการสัมภาษณ์ และตรวจสอบข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้สอนด้วยตนเอง ระหว่างวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2563 ถึง วันที่ 31 มีนาคม 2563 โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการสัมภาษณ์ ดังนี้

2.1 ผู้วิจัยดำเนินการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้ให้ข้อมูล เพื่อให้ผู้ให้ข้อมูลเกิดความไว้วางใจ พร้อมทั้งให้เกียรติผู้ให้ข้อมูลว่ามีความสำคัญต่อการวิจัย โดยก่อนการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้ขออนุญาตผู้ให้ข้อมูลในการบันทึกเสียงและให้คำมั่นในการเก็บรักษาความลับของข้อมูล

2.2 ดำเนินการสัมภาษณ์ โดยการสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) จากประเด็นการสัมภาษณ์ที่เตรียมไว้ โดยใช้ระยะเวลาในการสัมภาษณ์ในกลุ่มผู้สอนของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ประมาณ 15 – 20 นาที

2.3 ในการดำเนินการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูล และสรุปผลการสัมภาษณ์ในแต่ละครั้ง เพื่อตรวจสอบผลและวางแผนในการสัมภาษณ์ครั้งต่อๆ

2.4 สรุปผลข้อมูล

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม มาวิเคราะห์โดยวิธีการจำแนกชนิดข้อมูล (Typological Analysis) แบบการวิเคราะห์สารระบบ (Taxonomy Analysis) โดยผู้วิจัยกำหนดคำหลักเพื่อพิจารณาข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ เพื่อเชื่อมโยงไปสู่รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 3 การยืนยันรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ที่ดำเนินการสอนในปัจจุบัน ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรมโดยการประยุกต์ใช้วิธีเดลฟาย (Delphi method)

ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่ได้จากการดำเนินการในขั้นตอนที่ 2 มาสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้ในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระดับความคิดเห็นของผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรมผู้ที่ได้ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในขั้นตอนที่ 2 โดยผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้วิธีเดลฟาย (Delphi method) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูลหลัก (Key Informant)

ผู้ให้ข้อมูลการยืนยันรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ได้แก่ ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ที่ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์ในขั้นตอนที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนกลุ่มผู้สอนในการยืนยันรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning
จำแนกตามหน่วยงานต้นสังกัด

หน่วยงานต้นสังกัด	จำนวนกลุ่มผู้ให้ ข้อมูล
คณะศิลปศึกษา	4
วิทยาลัยนาฏศิลป์	4
วิทยาลัยนาฏศิลป์ เชียงใหม่	4
วิทยาลัยนาฏศิลป์ สุโขทัย	4
วิทยาลัยนาฏศิลป์ กาฬสินธุ์	4
วิทยาลัยนาฏศิลป์ ร้อยเอ็ด	4
วิทยาลัยนาฏศิลป์ นครราชสีมา	4
วิทยาลัยนาฏศิลป์ ลพบุรี	4
วิทยาลัยนาฏศิลป์ อ่างทอง	4
วิทยาลัยนาฏศิลป์ สุพรรณบุรี	4
วิทยาลัยนาฏศิลป์ จันทบุรี	4
วิทยาลัยนาฏศิลป์ นครศรีธรรมราช	4
วิทยาลัยนาฏศิลป์ พัทลุง	4
รวม	72

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยชั้นตอนนี้ คือ แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการสอน active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ โดย

1. เป็นแบบสอบถามที่สรุปผลมาจากการศึกษาข้อมูลในชั้นตอนที่ 2
2. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา (Content Validity) และความเป็นปรนัยของข้อคำถาม เพื่อให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้วิจัยสำหรับการปรับปรุงการใช้ภาษา ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย

3. นำแบบสอบถามไปทดลองเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อพิจารณาความชัดเจนของภาษาที่ใช้ในข้อคำถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. สร้างแบบสอบถามโดยการนำผลจากการสัมภาษณ์ที่วิเคราะห์ได้จากรอบแรก มาสร้างเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนให้น้ำหนักความสำคัญของแต่ละข้อ รวมทั้งเหตุผลที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยของแต่ละข้อ

2. นำคำตอบแต่ละข้อมาหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ฐานนิยม (Mode) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

3. นำคำตอบแต่ละข้อมาหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Mean) ฐานนิยม (Mode) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

4. สรุปผลข้อมูล

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์แบบสอบถามในการยืนยันข้อมูล โดยใช้การหาค่ามัธยฐาน (Median) ฐานนิยม (Mode) ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน และค่าพิสัยระหว่างควอร์ต (IR) โดยมีการแปลความหมาย ดังนี้

1. การแปลค่ามัธยฐาน

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 4.50 ขึ้นไป หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับ มากที่สุด

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 3.50 – 4.49 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับ มาก

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 2.50 – 3.49 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับ ปานกลาง

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 1.50 – 2.49 หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับ น้อย

ค่ามัธยฐานตั้งแต่ 1.50 ลงไป หมายถึง เห็นด้วยอยู่ในระดับ น้อยที่สุด

(เพ็ญพร ไชยนาพงษ์ อ้างถึงในมุhammadรุธยานี บากา, 2554)

2. ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน

ค่าความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน ผลที่ได้ไม่เกิน 1.00 หมายความว่าผู้ตอบมีความคิดเห็นสอดคล้องกัน (ปราณี ทองคำ อ้างถึงในมุhammadรุธยานี บากา, 2554)

3. เกณฑ์การพิจารณาความสอดคล้องความคิดเห็น

ตารางที่ 3 เกณฑ์การพิจารณาความสอดคล้องความคิดเห็น

ค่าสถิติกรณีที่	ค่าพิสัยระหว่างควอร์ล์ (IR)	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	การพิจารณาความสอดคล้อง
1	ไม่เกิน 1.50	ไม่เกิน 1.00	สอดคล้อง
2	ไม่เกิน 1.50	เกิน 1.00	ไม่สอดคล้อง
3	เกิน 1.50	ไม่เกิน 1.00	ไม่สอดคล้อง
3	เกิน 1.50	เกิน 1.00	ไม่สอดคล้อง

(จุดประสงค์ แก้วใส อ้างถึงในหมุหามัธยมยานี บากา, 2554)

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ทั้ง 2 ขั้นตอน ดังตารางที่ 2 ตารางที่ 3 ขั้นตอนของการดำเนินการวิจัยเพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

ขั้นตอนการศึกษา	จุดประสงค์	วิธีดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	ผลที่ได้รับ
ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์	เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning	- การศึกษา เอกสาร และงานวิจัย	- เอกสาร คู่มือ วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	- กรอบแนวคิดของรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ขั้นตอนการศึกษา	จุดประสงค์	วิธีดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	ผลที่ได้รับ
ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษา สังกัดกระทรวง วัฒนธรรม				
ขั้นตอนที่ 2 การศึกษารูปแบบ การจัดการเรียนรู้ แบบ active Learning ในการ จัดการเรียนรู้ด้าน นาฏศิลป์ ดุริยางค ศิลป์ และทัศนศิลป์ รวมถึงสภาพ ปัญหา อุปสรรค และแนวทางที่ เหมาะสมในการ แก้ปัญหา และ อุปสรรคในการ จัดการเรียนรู้แบบ active Learning ที่ดำเนินการสอน ในปัจจุบัน ของ สถานศึกษาสังกัด กระทรวง วัฒนธรรม	เพื่อศึกษารูปแบบการ จัดการเรียนรู้แบบ active Learning ใน การจัดการเรียนรู้ด้าน นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ รวมถึง สภาพปัญหา อุปสรรค และแนวทางที่ เหมาะสมในการ แก้ปัญหา และ อุปสรรคในการจัดการ เรียนรู้แบบ active Learning ที่ดำเนินการ สอนในปัจจุบัน	การสัมภาษณ์ แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)	ผู้สอนด้าน นาฏศิลป์ ดุริ ยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ของ สถานศึกษา สังกัด กระทรวง วัฒนธรรม จำนวน 72 คน	1. รูปแบบการ จัดการเรียนรู้ แบบ active Learning ใน การจัดการ เรียนรู้ด้าน นาฏศิลป์ ดุริ ยางคศิลป์ และ ทัศนศิลป์ 2. สภาพปัญหา อุปสรรค และ แนวทางที่ เหมาะสมใน การแก้ปัญหา และอุปสรรค การจัดการ เรียนรู้แบบ active Learning

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ขั้นตอนการศึกษา	จุดประสงค์	วิธีดำเนินการ	แหล่งข้อมูล	ผลที่ได้รับ
3. การยืนยันรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ที่ดำเนินการสอนในปัจจุบัน ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรมโดยการประยุกต์ใช้วิธีเดลฟาย (Delphi method)	เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ผู้ที่ให้ข้อมูลการสัมภาษณ์รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในขั้นตอนที่ 2 โดยผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้วิธีเดลฟาย (Delphi method) ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อยืนยันข้อสรุปที่ได้	การประยุกต์ใช้วิธีเดลฟาย (Delphi method)	ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม จำนวน 72 คน ที่เป็นผู้ให้ข้อมูลในขั้นตอนที่ 2	ผลการยืนยันรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวง วัฒนธรรม ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ จำนวน 72 ท่าน เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ รวมถึงสภาพปัญหา อุปสรรค และแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา และอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ที่ดำเนินการสอนในปัจจุบัน ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามเพื่อรวบรวมความคิดเห็นที่มีต่อ รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ที่ร่างขึ้น จำนวน 72 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืน และสมบูรณ์ จำนวน 72 ฉบับคิดเป็นร้อยละ 100 และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning โดยมีการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังนี้

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม
2. สภาพปัญหา อุปสรรค และวิธีการแก้ไข้ปัญหาในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวง วัฒนธรรม
- 3 การยืนยันผลรูปแบบการสอน ขั้นตอนการสอน สภาพปัญหา และวิธีการแก้ไข้ปัญหา โดยการประยุกต์ใช้วิธีเดลฟาย (Delphi method)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม
 - 1.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้าน นาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ซึ่งมีผลการสัมภาษณ์ดังนี้

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ. นครศรีธรรมราช ผู้สอนคนที่ 1 เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 1 (ผส.1) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างเป็นระบบ ส่งเสริมให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ทักษะในการนำองค์ความรู้ไปสู่การแก้ปัญหา ซึ่งเหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 โดยรูปแบบที่ผู้สอนใช้จะเป็นการจัดกระบวนการคิดและกระบวนการทางสังคมหรือการแสดงความคิดเห็น และแก้ปัญหาจากการฝึกทักษะการปฏิบัติร่วมกันผ่านรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาให้แก่ผู้เรียน

ทั้งนี้ในส่วนของการจัดการเรียนรู้นั้นจะเริ่มจากการกำหนดแผนและรูปแบบการเรียนรู้ จากนั้นนำแผนดังกล่าวไปลงมือปฏิบัติ โดยมีการตรวจสอบและติดตามผลในขณะดำเนินการสอนในแต่ละขั้นตอนที่กำหนดและมีการพัฒนารูปแบบที่เหมาะสมอยู่ตลอดเวลา โดยผู้สอนจะต้องมีการสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้และการทำกิจกรรมต่างๆ ให้แก่ผู้เรียนในขณะจัดการเรียนรู้

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ. นครศรีธรรมราช ผู้สอนคนที่ 2 เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๖๓

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 2 (ผส.2) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ดีที่ช่วยในการพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักการแก้ปัญหา การวิเคราะห์ การจัดกระบวนการคิด โดยผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติด้วยตัวของผู้เรียน โดยรูปแบบที่ผู้สอนใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้น ด้วยลักษณะของรายวิชาเป็นรายวิชาที่เน้นการปฏิบัติ การสอนจึงเน้นการใช้ทักษะด้านกระบวนการคิดให้แก่ผู้เรียน เน้นเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน และการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ รวมถึงการเรียนรู้แบบสืบค้น และมีการนำผลงานและแสดงความคิดเห็นร่วมกัน

ทั้งนี้ในส่วนของการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบข้างต้นนั้น ผู้สอนจะเริ่มจากการตั้งประเด็นปัญหาแล้วให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและหาข้อสรุปร่วมกัน จากนั้นให้ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติ

และนำเสนอผลงานต่อผู้สอน จากนั้นจัดให้มีการนำเสนอความคิดเห็นร่วมกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอน พร้อมมีข้อเสนอแนะในการทำกิจกรรมในโอกาสต่อไป

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.
นครศรีธรรมราช ผู้สอนคนที่ 3 เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 2 กรกฎาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 3 (ผส.3) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มีการนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนในประเทศไทยมานานแล้ว โดยเป็นการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยรูปแบบที่ผู้สอนใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้นจะกำหนดให้ผู้เรียนทำกิจกรรมกลุ่มและศึกษาหลักคิด ทฤษฎีร่วมกัน มีการนำเสนอผลงานและร่วมกันแสดงความคิดเห็น แนวคิด ของตนเอง นอกจากนี้ผู้สอนได้มีการนำหลักการวิจัยมาเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมในการจัดการเรียนการสอน (RBL) โดยมีการกำหนดกิจกรรมที่น่าสนใจในการสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้นอกสถานที่ให้กับผู้เรียนร่วมกัน สร้างทักษะการสังเกต การสัมภาษณ์ให้แก่ผู้เรียน และนำผลที่พบมาพูดคุยแลกเปลี่ยนกันภายในชั้นเรียน

โดยในส่วนของขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้จะเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์และเลือกประเด็นในการเรียนรู้ มีการกำหนดกิจกรรมและนำกิจกรรมต่างๆ ที่กำหนดมาแสดงความคิดเห็น และปรับแต่งกิจกรรมร่วมกันกับผู้เรียน จากนั้นจึงดำเนินกิจกรรมจากข้อสรุปที่ได้ต่อไป

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.
นครศรีธรรมราช ผู้สอนคนที่ 4 เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 2 กรกฎาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 4 (ผส.4) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ช่วยเปิดโอกาสทางด้านความคิดและช่วยในการพัฒนาตนเองให้แก่ผู้เรียน โดยรูปแบบที่ผู้สอนใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้นจะใช้การตั้งคำถามหรือประเด็นปัญหาในการกระตุ้นผู้เรียนให้หาคำตอบจากข้อคำถามที่กำหนดร่วมกัน จากนั้นจึงจัดให้มีการอภิปรายผลแลกเปลี่ยนกัน

โดยในส่วนของขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนจะกำหนดหัวข้อที่เกี่ยวกับเนื้อหาที่เรียนรู้ และให้ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลด้วยตนเอง จากนั้นนำข้อมูลที่ค้นพบมาวิเคราะห์ร่วมกับลักษณะการเรียนรู้ของรายวิชา

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วขศ.
นครศรีธรรมราช ผู้สอนคนที่ 5 เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

ต่อผู้สอนคนที่ 5 (ผส.5) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ดี ช่วยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นด้วยตนเองมากขึ้น เน้นการเรียนรู้ที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยรูปแบบที่ผู้สอนใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้นจะจัดระบบห้องเรียนแบบใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศควบคู่กับการเรียนรู้ภายในชั้นเรียนปกติเช่นการใช้ face book ในการตั้งกลุ่มการเรียนรู้สำหรับให้ข้อมูลการเรียนรู้ต่างๆ แก่ผู้เรียน เพื่อสามารถใช้ควบคู่กับการเรียนรู้ภายในชั้นเรียน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นจากข้อมูลที่สืบค้นร่วมกัน

โดยในส่วนของขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนจะจัดเตรียมระบบการเรียนรู้ภายในชั้นเรียน เริ่มจากการเลือกใช้สื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสม จากนั้นนำสื่อที่เลือกมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ และให้ผู้เรียนได้เข้ามาใช้ร่วมกับการเรียนรู้ปกติภายในชั้นเรียน นำเสนอและแสดงความคิดเห็นจากข้อมูลที่สืบค้นร่วมกัน

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วขศ.
นครศรีธรรมราช ผู้สอนคนที่ 6 เมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

ต่อผู้สอนคนที่ 6 (ผส.6) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้โดยมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้เรียนรายอื่นผ่านการทำกิจกรรมกลุ่ม ตอบสนองต่อการเชื่อมโยงความรู้ต่างๆ สร้างประสบการณ์ในการสืบค้น สามารถนำไปเป็นประโยชน์ในการทำงานได้อีกด้วย โดยรูปแบบที่ผู้สอนใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้นจะทำการวิเคราะห์เนื้อหาและตั้งข้อคำถามให้ผู้เรียนได้สืบค้นทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม สร้างกรอบแนวคิดและลงมือปฏิบัติ มีการส่งเสริมให้วิเคราะห์ข้อเท็จจริงต่างๆ สร้างการพัฒนาความรู้ทั้งทางด้านทฤษฎี และปฏิบัติ เน้นการฝึกฝนเรียนรู้ มีทักษะทางสังคมและทักษะชีวิต

โดยในส่วนของขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนจะเริ่มจากการเตรียมการสอนเพื่อกำหนดเนื้อหาการเรียนรู้ รูปแบบกิจกรรม มีการวิเคราะห์ผู้เรียนและกำหนดสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมทั้งเอกสาร ตำรา และสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ จากนั้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมทั้งรายบุคคล

และรายกลุ่ม ผู้สอนจะมีหน้าที่คอยให้คำแนะนำ ประเมิน สรุป และนำข้อมูลที่พบมาปรับปรุงกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนต่อไป

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วชศ. นครศรีธรรมราช ผู้สอนคนที่ 7 เมื่อวันศุกร์ที่ 3 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 7 (ผส.7) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน โดยรูปแบบที่ผู้สอนใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้นจะเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ ฝึกให้ผู้เรียนได้ร่วมคิดและร่วมมือในการแก้ไขปัญหา มีโอกาสในการเรียนรู้เนื้อหาจากสื่อที่กำหนด ได้ฝึกปฏิบัติ ฝึกฝนทักษะทางสังคม ทักษะชีวิต โดยผู้เรียนและผู้สอนมีการกำหนดเนื้อหากิจกรรม วิธีการประเมินผล และอภิปรายร่วมกัน

โดยในส่วนของขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนจะกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ร่วมกับผู้เรียน มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติและการมีปฏิสัมพันธ์ร่วมกับผู้อื่น

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วชศ. นครศรีธรรมราช ผู้สอนคนที่ 8 เมื่อวันศุกร์ที่ 3 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 8 (ผส.8) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยพัฒนาศักยภาพทางความคิด การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง สร้างการเป็นผู้มีความรับผิดชอบ มีวินัยในบทบาทหน้าที่ของตนเอง โดยรูปแบบที่ผู้สอนใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้นจะเน้นการเรียนแบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สร้างการสะท้อนผลการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม ให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้และนำไปใช้ประโยชน์ มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สร้างการมีส่วนร่วมระหว่างผู้เรียนและผู้สอน และระหว่างเพื่อนร่วมชั้นเรียน ทั้งนี้ผู้สอนจะมีการใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลายในการจัดการเรียนการสอน

โดยในส่วนของขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนจะกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้โดยกำหนดเนื้อหา ประเด็นปัญหา กฎเกณฑ์ต่างๆ ร่วมกับผู้เรียน จากนั้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติเรียนรู้ สืบค้น ประเด็นความรู้จากแหล่งข้อมูลต่างๆ เช่น การสอบถามผู้รู้ การสืบค้นผ่านระบบ

อินเทอร์เน็ต หนังสือ ตำรา พร้อมให้ผู้เรียนวางแผนการปฏิบัติกิจกรรมในส่วนต่างๆ ทั้งการเก็บข้อมูล การคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ การสร้างสรรค์ผลงาน โดยผู้สอนคอยให้คำปรึกษา แนะนำ และช่วยแก้ไข ปัญหาต่างๆ จากนั้นเมื่องานแล้วเสร็จจะจัดให้มีการนำเสนอผลงาน แสดงผลงาน รับการประเมิน และอภิปรายผลร่วมกัน เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาของผู้เรียน

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.พัทลุง
ผู้สอนคนที่ 9 เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 9 (ผส.9) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงด้วยตนเอง ช่วยก่อให้เกิดพฤติกรรมที่ดีต่อผู้เรียน โดยผู้สอนมีกระบวนการจัดการเรียนการสอนโดยจัดการเรียนการสอนแบบสาธิตและให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำ และใช้วิธีการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนมาผสมผสาน

ทั้งนี้ผู้สอนมีขั้นตอนในการสอน โดยพิจารณาธรรมชาติของรายวิชา ศึกษาวัตถุประสงค์การเรียนรู้รายวิชา ลักษณะของผู้เรียน แล้วจึงกำหนดเทคนิคการสอน สื่อ ที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอน และดำเนินกิจกรรมที่กำหนดพร้อมทั้งประเมินผล

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.พัทลุง
ผู้สอนคนที่ 10 เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 10 (ผส.10) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ดีและมีประสิทธิภาพ เนื่องจากเป็นกระบวนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และสร้างองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ซึ่งทำให้สามารถส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้ผู้สอนมีกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนโดยการจัดการเรียนรู้ผ่านการทำงาน (Work based Learning) โดยให้นักศึกษาได้มีการปฏิบัติจริง ฝึกฝนทักษะทางด้านวิชาชีพ รวมถึงทักษะทางสังคม ชุมชน โดยกำหนดรูปแบบการสอนตามวัตถุประสงค์ เนื้อหา สื่อ และวิธีการประเมินผลอย่างเป็นระบบ มีการอภิปรายผลแลกเปลี่ยนระหว่างกัน

ในส่วนของการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนมีขั้นตอนในการสอน โดยพิจารณาเนื้อหาการเรียนรู้รายวิชา จากนั้นจึงกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ สื่อ และกิจกรรมที่เหมาะสม และ

เมื่อดำเนินการตามกิจกรรมการเรียนรู้ที่กำหนดแล้วเสร็จ จึงได้ดำเนินการประเมินผลตามแนวทางการประเมินที่กำหนดไว้ตั้งแต่ต้น

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.พัทลุง ผู้สอนคนที่ 11 เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

ต่อผู้สอนคนที่ 11 (ผส.11) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดและพูดในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการเรียนและได้ฝึกปฏิบัติจริง มุ่งฝึกฝนทักษะสำคัญให้กับผู้เรียน และช่วยสร้างความมั่นใจในตนเองผ่านการนำเสนอผลงานการแลกเปลี่ยนระหว่างกันของผู้เรียน นอกจากนี้ยังช่วยสร้างอิสระทางความคิดอย่างมีวิจารณญาณ และการพัฒนาทักษะ ความคิดสร้างสรรค์ให้แก่ผู้เรียน โดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำ ทั้งนี้ผู้สอนมีกระบวนการในการจัดการเรียนรู้โดยเลือกเทคนิคที่ง่ายต่อการจัดการเรียนรู้ ใช้เวลาไม่มาก และกำหนดกิจกรรมให้เหมาะสมกับเนื้อหาและสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ นอกจากนี้ผู้สอนได้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ประกอบการเรียนการสอน เช่น Plicker หรือ google เพื่อช่วยในการบริหารจัดการเวลาในการจัดการเรียนการสอน

ในส่วนของการจัดการเรียนการสอน ผู้สอนมีขั้นตอนในการสอน โดยเริ่มจากการกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ จากนั้นจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการร่วมมือระหว่างกัน โดยการกิจกรรมการเรียนรู้ต้องมีความท้าทาย และให้โอกาสผู้เรียนได้เรียนรู้จากวิธีการรู้ที่หลากหลาย และนำผลการเรียนรู้ที่ได้จากการติดตามประเมินมาปรับปรุงวิธีการการสอนให้เหมาะสมต่อไป

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.พัทลุง ผู้สอนคนที่ 12 เมื่อวันที่ 4 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

ต่อผู้สอนคนที่ 12 (ผส.12) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผ่านการปฏิบัติและความร่วมมือกันระหว่างผู้เรียน ทั้งนี้ผู้สอนมีกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองผ่านประสบการณ์จริง ให้ผู้เรียนได้ออกแบบแผนผังความคิดเพื่อนำเสนอความคิดรวบยอดและเชื่อมโยงกรอบแนวคิดต่างๆ ร่วมกัน

ผู้สอนมีขั้นตอนในการสอน โดยพิจารณาคำอธิบายรายวิชา จากนั้นจึงกำหนด กิจกรรมที่เหมาะสม และให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงตามรูปแบบกิจกรรมที่กำหนด

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.สุพรรณบุรี ผู้สอนคนที่ 13 เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

ต่อผู้สอนคนที่ 13 (ผส.13) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นรูปแบบการจัดการเรียนการสอนที่หลักสูตรทางด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ควรนำมาใช้มากที่สุด เนื่องจากการใช้ชีวิตและการทำงานในศตวรรษที่ 21 นั้น ไม่อาจประสบผลสำเร็จหรืออยู่รอดได้ด้วยศาสตร์สาขาใดสาขาหนึ่ง โดยเฉพาะวิชาชีพทางด้านศิลปะนั้น หากบูรณาการเข้ากับวิถีชีวิต ความต้องการของผู้คนก็จะมีคุณค่าเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้กิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการลงมือกระทำ การอภิปราย การเจรจาโต้ตอบร่วมกันกับเพื่อนและผู้สอน จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนมีวินัย มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย เสริมสร้างการมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับเพื่อน เป็นประโยชน์ในการทำงานและการใช้ชีวิตต่อไป ทั้งนี้ผู้สอนมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ GPAS 5 steps เพื่อพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ขั้นสูงให้แก่ผู้เรียน เน้นการสร้างนวัตกรรม ผลงานสร้างสรรค์ การทำงานร่วมกัน และการร่วมอภิปรายเพื่อสรุปเป็นองค์ความรู้ร่วมกัน

โดยในส่วนของขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนจะเริ่มจากการจัดทำ มคอ.3 และกำหนดภาระงาน/ชิ้นงาน โดยวิเคราะห์จากคำอธิบายรายวิชาและคุณลักษณะของบัณฑิตที่พึงประสงค์ตามกรอบ TQF จากนั้นจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวทางจัดการเรียนรู้แบบ GPAS 5 steps ดังนี้

ขั้นที่ 1 Gathering (ขั้นสังเกต รวบรวมข้อมูล)

ขั้นที่ 2 Processing (ขั้นคิดวิเคราะห์ และสรุปความรู้)

ขั้นที่ 3 Applying and Constructing the Knowledge (ขั้นปฏิบัติ สร้างนวัตกรรม และสรุปความรู้หลังการปฏิบัติ)

ขั้นที่ 4 Applying the Communication Skill (ขั้นสื่อสารและนำเสนอ)

ขั้นที่ 5 Self - Regulating (ขั้นประเมินเพื่อเพิ่มคุณค่าบริการสังคมและจิตสาธารณะ)

จากนั้นมีการประเมินผลนวัตกรรม ผลงานสร้างสรรค์ ที่ผู้เรียนร่วมกันสร้างสรรค์ขึ้น และมีการร่วมกันอภิปราย สรุปผลองค์ความรู้ระหว่างการจัดการเรียนรู้

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.สุพรรณบุรี
ผู้สอนคนที่ 14 เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 14 (ผส.14) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็น การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับสภาพสังคมปัจจุบัน ที่ทุกคนสามารถหาความรู้ได้ด้วยตนเองจากองค์ความรู้ มากมายรอบตัวตลอดเวลา มีความสะดวกต่อการจัดกิจกรรม และเหมาะสมกับการเรียนรู้ของผู้เรียน Generation Z ที่ไม่ชอบการบรรยาย แต่ชอบการใช้เทคโนโลยี และข้อมูลสั้นๆ กระชับๆ โดยผู้สอน มีรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบระดมสมอง การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และการตั้งข้อ คำถาม และคอยให้คำแนะนำ

โดยในส่วนของขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนจะเริ่มจากการมอบหมายชิ้นงานให้แก่ ผู้เรียน และมีประเด็นหัวข้อให้ผู้เรียนสืบค้น จากนั้นให้ผู้เรียนประชุมกลุ่มเพื่อระดมความคิดเห็นก่อน สืบค้นข้อมูล มีการนำเสนอและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน โดยผู้สอนช่วยสรุปประเด็นหรือแก้ไข ข้อมูลที่อาจผิดพลาดจากการสืบค้นของผู้เรียน ทั้งนี้ผู้เรียนจะร่วมเป็นผู้ตั้งคำถามในประเด็นที่สงสัย และให้ผู้แนะนำเสนอเป็นผู้ตอบ และผู้สอนสรุปประเด็นเพื่อความชัดเจนอีกครั้ง

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.สุพรรณบุรี
ผู้สอนคนที่ 15 เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 15 (ผส.15) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็น การเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่เน้นกระบวนการคิด การแสวงหาความรู้ การเรียนรู้ที่มีปฏิสัมพันธ์จนเกิด ความรู้ความเข้าใจ การได้ลงมือปฏิบัติ และการนำความรู้ไปประยุกต์ ทั้งนี้ผู้สอนมีรูปแบบการเรียนรู้ที่ เน้นกระบวนการถ่ายทอดหรือการสืบทอด กลวิธีการบรรเลงหรือการแสดงต่างๆ ตามแบบแผน โดย ผู้เรียนต้องเรียนรู้การปฏิบัติและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ เน้นให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ ในการปฏิบัติ เน้นกระบวนการคิด การวิเคราะห์ การหาเหตุผล และแสดงความคิดเห็นของตนเอง สามารถนำองค์ความรู้ต่างๆ มาประยุกต์สร้างสรรค์ผลงาน และการใช้ชีวิตประจำวันได้ โดยผู้สอน คอยให้คำแนะนำ

โดยในส่วนของขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนจะเริ่มจากการศึกษาหลักสูตร และนำ หลักสูตรมาจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และสื่อ จากนั้นนำแผนการเรียนรู้ที่กำหนดมาจัดกระบวนการ

สอนตามกิจกรรมที่กำหนด โดยผู้สอนคอยให้คำแนะนำ มีการติดตามวัด ประเมินผล และปรับปรุง แผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความสมบูรณ์เพิ่มมากขึ้น

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.สุพรรณบุรี ผู้สอนคนที่ 16 เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

ต่อผู้สอนคนที่ 16 (ผส.16) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนที่ดี มีแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ช่วยในการพัฒนาผู้เรียนทางด้านความรู้ ทักษะ เน้นกระบวนการคิด และการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจากกิจกรรม โดยผู้สอนมีการแบ่งกิจกรรมการเรียนรู้ออกเป็น 2 ส่วน คือ การเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะการเรียนรู้และทักษะ โดยด้านความรู้จะใช้การตั้งคำถาม การสืบค้นข้อมูล การวิเคราะห์ และอภิปรายผลข้อมูลจากแหล่งความรู้ต่างๆ จากนั้นให้มีการนำมาสรุปผลร่วมกัน โดยผู้สอนจะอธิบายเพิ่มเติม ส่วนในด้านทักษะจะให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ โดยผู้สอนเป็นผู้ถ่ายทอดและแก้ไขทักษะด้านต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง โดยผู้สอนคอยสร้างแรงจูงใจและให้คำแนะนำ โดยในส่วนของขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนจะเริ่มจากการศึกษาคำอธิบายรายวิชา และวิเคราะห์เนื้อหารายวิชา กำหนดโครงสร้างรายวิชา ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้และสื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียน โดยผู้สอนคอยสร้างแรงจูงใจและให้คำแนะนำ จากนั้นดำเนินการติดตาม วัด และประเมินผลการเรียนรู้

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.สุพรรณบุรี ผู้สอนคนที่ 17 เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

ต่อผู้สอนคนที่ 17 (ผส.17) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นรูปแบบกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมในการพัฒนาผู้เรียน ผ่านการลงมือปฏิบัติ สร้างทักษะพื้นฐานผ่านการลงมือปฏิบัติจริง ฝึกการคิด วิเคราะห์ และช่วยสร้างองค์ความรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยผู้สอนมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี การกำหนดขั้นตอนการเรียนรู้ สื่อ เพื่อสร้างความชำนาญในการปฏิบัติให้แก่ผู้เรียน โดยผู้สอนเป็นคอยให้คำแนะนำเพื่อให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้อย่างถูกต้อง จากนั้นมีการนำเสนอและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน

โดยในส่วนของขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนจะเริ่มจากการศึกษาทฤษฎีและรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม จากนั้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและการสังเกตจากผู้สอน มีการทดลองปฏิบัติด้วยตนเองผ่านการควบคุมของผู้สอน และให้ผู้เรียนได้สรุป คิดวิเคราะห์ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วชศ.สุพรรณบุรี ผู้สอนคนที่ 18 เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 18 (ผส.18) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จริงผ่านการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ผ่านการทดลอง ทั้งก่อนปฏิบัติ ระหว่างการปฏิบัติ และหลังการปฏิบัติ จึงเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ดี เหมาะสำหรับการจัดการเรียนรู้ด้านวิชาชีพ โดยผู้สอนจะต้องศึกษาเนื้อหา ทฤษฎีร่วมกับการสอน เพื่อสร้างแนวทางที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียน ทั้งนี้ผู้สอนมีกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนมีการจดบันทึกการเรียนรู้และผลงานของตนเองผ่านการจดลงบันทึกส่วนตัวหรือการใช้อุปกรณ์เทคโนโลยีต่างๆ พร้อมให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น หาข้อควรปรับปรุง แก้ไข หรือพัฒนา ในแต่ละเนื้อหาการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยผู้สอนคอยสร้างแรงจูงใจและให้คำแนะนำ

โดยในส่วนของขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนจะเริ่มจากให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ฝึกการเรียนรู้ ฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง จากนั้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากเอกสารและตัวบุคคล แล้วนำความรู้ที่ได้มานำเสนอและลงมือปฏิบัติอีกครั้ง จากนั้นให้ผู้เรียนได้มีการบันทึกสิ่งที่ได้ ปัญหาต่างๆ แลกเปลี่ยนเรียนรู้และสรุปผลร่วมกัน

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วชศ.สุพรรณบุรี ผู้สอนคนที่ 19 เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 19 (ผส.19) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้รูปแบบหนึ่งที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น และเรียนรู้ผ่านประสบการณ์ต่างๆ ทั้งนี้การเรียนรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมได้มีการนำมาใช้ประกอบการเรียนรู้ในปัจจุบัน โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ ทั้งนี้ผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนการสอนโดยการ

กำหนดแนวคิด วิธีการ วัสดุ และให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำ การปฏิบัติในส่วนต่างๆ

โดยในส่วนของขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนจะเริ่มจากการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนคิด สร้างสรรค์ผลงานตามความชอบ แรงบันดาลใจ และความรู้สึกของแต่ละบุคคล จากนั้นให้ผู้เรียน ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อหาแรงบันดาลใจในการสร้างผลงานและมีการสรุปผล จากนั้นจึงให้ผู้เรียน ได้ลงมือปฏิบัติจริงตามแนวคิด โดยผ่านกระบวนการคำแนะนำของผู้สอน

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วชศ.สุพรรณบุรี ผู้สอนคนที่ 20 เมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 20 (ผส.20) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็น การจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการแสดงความคิดเห็น และเรียนรู้ผ่านกิจกรรม โดยมีผู้สอนจะเป็นเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ ทั้งนี้ผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนการสอนโดยการ กำหนดกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ และให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองและมีส่วนร่วมภายในชั้น เรียนผ่านการนำเสนอ โดยผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำการปฏิบัติในส่วนต่างๆ

โดยในส่วนของขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนจะเริ่มจากการกำหนดสื่อและกิจกรรม เปิด โอกาสให้ผู้เรียนหาความรู้เพิ่มเติม สร้างผลงาน และมีการสรุปผลร่วมกัน จากนั้นจึงให้ผู้เรียนได้ลงมือ ปฏิบัติจริงตามแนวคิด โดยผ่านกระบวนการคำแนะนำของผู้สอน

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วชศ.อ่างทอง ผู้สอนคนที่ 21 เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 21 (ผส.21) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็น การจัดการเรียนรู้ที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดพุทธิปัญญาผ่านกระบวนการเรียนรู้ผ่านสัมผัสครบทั้ง 6 อย่าง ทั้งด้านกายภาพและจินตภาพ โดยใช้กระบวนการคิดต่อสิ่งที่ได้นำมาเป็นบทเรียนซึ่งเกิดจาก การคิดสรรของตัวผู้เรียนเอง เป็นการพัฒนาศักยภาพในการรับรู้สิ่งรอบตัวและพัฒนากระบวนการคิด ของตนเองให้มีระเบียบ เป็นระบบ และสามารถฝึกการคิดวิเคราะห์แจ่มแจ้ง ตลอดจนถึงการ สังเคราะห์ความรู้เพื่อนำไปสู่การตอบโจทย์ปัญหาของรายวิชาที่กำลังศึกษา หรือพัฒนาความสามารถ ส่วนบุคคล และทำให้ผู้เรียนตระหนักรู้ในตัวตนเพื่อพัฒนาภูมิปัญญาทางศิลปะไปสู่ระดับที่สูงขึ้นต่อไป

ได้ ทั้งนี้ผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนการสอนโดยผู้สอนได้มุ่งจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning แบบผสมผสาน ทั้งที่เป็นการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ผ่านการปฏิบัติทักษะดนตรี พร้อมทั้งได้สอดแทรกรูปแบบการเรียนรู้ที่ฝึกกระบวนการคิดภายหลังการฝึกปฏิบัติจริงเพื่อเป็นการทบทวนความรู้ทางทฤษฎี

ทั้งนี้ในส่วนของขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนเริ่มวิธีการสอนแบบ Active Learning โดยปรับเปลี่ยนจากวิธีการบอกเนื้อหาแก่นักเรียนเป็นการให้ผู้เรียนไปสืบค้นก่อนที่จะเริ่มเรียนด้วยตนเอง เพื่อจูงใจให้นักศึกษาเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน ได้ฝึกให้ผู้เรียนทำความเข้าใจในเนื้อหาผ่านการอ่าน ตีความให้ถูกต้องเหมาะสม โดยให้อภิปรายแลกเปลี่ยนและรับฟังแนะนำของผู้สอน ในด้านการปฏิบัติจะให้ผู้เรียนลองฝึกฝนด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนเป็นผู้แนะนำกรอบความคิดทางทฤษฎีและให้นำมาสู่การปฏิบัติในหนทางที่ถูกต้องเหมาะสม เมื่อผู้เรียนทำได้ถูกต้องผู้สอนก็จะมี การทบทวนความรู้ที่เกิดจากการตระหนักรู้ขึ้นให้ชัดเจนขึ้น

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.อ่างทอง ผู้สอนคนที่ 22 เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 9 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

ต่อผู้สอนคนที่ 22 (ผส.22) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็น การจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ สร้างประสบการณ์ผ่านกิจกรรมต่างๆ ทั้งนี้ ผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนการสอนโดยประยุกต์การเรียนการสอนผ่านกิจกรรม เน้นให้ผู้เรียน ได้เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ฝึกการเรียนรู้และแก้ปัญหาด้วยตนเอง โดยผู้สอนจะเป็น ผู้ออกแบบกิจกรรม สื่อการสอน เนื้อหา และขั้นตอนการเรียนรู้ มีการทำกิจกรรมกลุ่ม การนำเสนอ โดยผู้สอนจะเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ อำนวยความสะดวก และสนับสนุนการเรียนรู้ ทั้งนี้กิจกรรมที่ใช้ จะต้องมึเนื้อหาการเรียนรู้ที่ชัดเจน

ทั้งนี้ในส่วนของขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนเริ่มจากการสร้างความสนใจของผู้เรียน จากนั้นมีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น เพื่อก่อให้เกิดองค์ความรู้และแนวคิดต่างๆ ก่อนให้ ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมที่กำหนด มีการทำกิจกรรมกลุ่ม เพื่อสร้างชิ้นงานและงานสร้างสรรค์ต่างๆ

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.อ่างทอง
ผู้สอนคนที่ 23 เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 23 (ผส.23) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในชั้นเรียน ช่วยสร้างความสนใจในการเรียนรู้ ลดความไม่ตั้งใจเรียนของผู้เรียน ผู้สอนจะต้องมีการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน โดยผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบของการสาธิตร่วมกับการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem based Learning) เพื่อสร้างความชัดเจนในเนื้อหาที่เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนจากสถานการณ์จริง

ทั้งนี้ในส่วนของขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนแบ่งขั้นตอนในการสอนออกเป็น

ขั้นนำ – ใช้การสร้างความสนใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

ขั้นสอน – ใช้การสาธิตหรือยกตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในการเรียนรู้ มีการตั้งคำถามให้ผู้เรียนได้ตอบและแสดงความคิดเห็น มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน โดยผู้สอนมีหน้าที่ให้คำแนะนำ

ขั้นสรุป – ให้มีการอภิปรายร่วมกันภายในชั้นเรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ซักถามข้อสงสัยจากเนื้อหาที่เพิ่งได้รับการเรียนรู้

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.อ่างทอง
ผู้สอนคนที่ 24 เมื่อวันที่ 9 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 24 (ผส.24) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการสืบค้นและเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำในการศึกษาเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนการสอนโดยการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบกิจกรรมกลุ่ม โดยผู้สอนจะวางแผนการใช้กิจกรรมที่สอดแทรกการเรียนรู้ด้วยตนเอง และมีการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอน

ทั้งนี้ในส่วนของขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ผู้สอนเริ่มจากการทบทวนความรู้ในครั้งที่ผ่านมาเป็นลำดับแรก จากนั้นจะให้คำแนะนำในการสืบค้นข้อมูลทั้งจากสื่อสารสนเทศ ระบบออนไลน์ หนังสือ หรือแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนทราบถึงกระบวนการและวิธีการศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง จากนั้นนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้และแสดงความคิดเห็น ทั้งนี้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้นั้น

ผู้สอนสอดแทรกการทำงานร่วมกับผู้อื่น การมีมนุษยสัมพันธ์ และความรับผิดชอบผ่านกิจกรรมต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.ลพบุรี
ผู้สอนคนที่ 25 เมื่อวันศุกร์ที่ 10 กรกฎาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 25 (ผส.25) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอนในสถานศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรม โดยผู้สอนจะเน้นการให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ผ่านกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ และมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการเรียนรู้ การทำกิจกรรม และการแสดงความคิดเห็นร่วมกัน

โดยผู้สอนมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้เริ่มจากการให้ผู้เรียนค้นคว้าด้วยตนเอง แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์และอภิปรายด้วยกัน ผู้สอนจะอธิบาย สาธิต และให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติ และวิเคราะห์การปฏิบัติด้วยตนเอง โดยผู้สอนให้คำแนะนำและแนวทางการแก้ไข

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.ลพบุรี
ผู้สอนคนที่ 26 เมื่อวันศุกร์ที่ 10 กรกฎาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 26 (ผส.26) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ด้วยเทคนิค วิธี หรือกิจกรรมต่างๆ โดยมีผู้สอนมีหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกและการจัดสภาพแวดล้อมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเอง ในส่วนของผู้สอนจะดำเนินการโดยแบ่งกลุ่มผู้เรียนและมอบหมายงานให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง ฝึกให้ผู้เรียนแบ่งงานกันภายในกลุ่ม ฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่น สร้างแผนการดำเนินงานด้วยตนเอง

โดยผู้สอนจะเริ่มจากการให้ผู้เรียนกำหนดหัวข้อ กระบวนการทำงาน วิธีการสอน กิจกรรมที่เหมาะสม และแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบในการดำเนินงานภายในกลุ่ม โดยผู้สอนมีหน้าที่กำกับดูแล และให้ความแนะนำ

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.ลพบุรี
ผู้สอนคนที่ 27 เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 27 (ผส.27) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนฝึกการคิด และเรียนรู้แลกเปลี่ยนระหว่างกัน โดยผู้สอนจะเน้นการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ และการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีการประยุกต์ใช้ทักษะและเชื่อมโยงความรู้สู่การปฏิบัติ

โดยผู้สอนจะเริ่มจากการสอนแบบบรรยายประกอบการสาธิต ให้ผู้เรียนวิเคราะห์ความรู้ด้วยตนเอง จากนั้นมีการสร้างองค์ความรู้ใหม่ด้วยตนเอง มีการแลกเปลี่ยนและอภิปรายร่วมกัน

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.ลพบุรี
ผู้สอนคนที่ 28 เมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 28 (ผส.28) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ดี เนื่องจากให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ผู้สอนจะกำหนดรูปแบบการสอนโดยการสาธิตให้ผู้เรียนได้สังเกต วิเคราะห์ สังเคราะห์ และประเมินด้วยตนเอง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนซักถามข้อสงสัย จากนั้นอภิปรายและลงมือปฏิบัติร่วมกัน

โดยผู้สอนมีขั้นตอนการสอน โดยเริ่มจากการสาธิต จากนั้นกำหนดให้ผู้เรียนสังเกต วิเคราะห์ สังเคราะห์ นำเสนอผลงาน แล้วสรุปและอภิปรายผลร่วมกัน หลังจากนั้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ และมีการปฏิบัติซ้ำจนเกิดความชำนาญ

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.จันทบุรี
ผู้สอนคนที่ 29 เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 29 (ผส.29) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยพัฒนาผู้เรียนได้ครอบคลุมทุกด้าน ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ และลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ช่วยฝึกกระบวนการคิด การปฏิบัติ การแก้ปัญหา และส่งเสริมการเรียนรู้ โดยผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะวิธีการให้เกิดการเรียนรู้อย่างถาวร ซึ่งสอดคล้องกับการ

เปลี่ยนแปลงของยุคปัจจุบัน โดยผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนรู้โดยการกำหนดรายวิชาที่จะดำเนินการสอนโดยใช้รูปแบบของการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning จากนั้นดำเนินการวางแผนการสอนร่วมกัน โดยการรวบรวมทักษะดนตรีไทยและดนตรีสากลในกิจกรรม STEAM จากนั้นจัดให้มีการนำเสนอผลงาน

โดยผู้สอนมีขั้นตอนเริ่มจากการประชุมร่วมกับผู้เรียนเกี่ยวกับแนวทาง สื่อ และขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรม แล้วจึงให้ผู้เรียนร่วมกันวางแผนการเรียนรู้ แบ่งหน้าที่ และนำเสนอกิจกรรมต่ออาจารย์ผู้สอน จากนั้นให้ผู้เรียนดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนด เมื่อการดำเนินการแล้วเสร็จจึงมีการจัดให้มีการนำเสนอผลงาน อภิปราย ให้ข้อเสนอแนะ และสรุปผลร่วมกัน

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.จันทบุรี ผู้สอนคนที่ 30 เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 30 (ผส.30) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ดี ช่วยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและศึกษาเรียนรู้ตนเอง เกิดการแสวงหาความรู้ และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองหรือกลุ่ม ซึ่งเป็นการศึกษาที่เหมาะสมกับศตวรรษที่ 21 ซึ่งผู้เรียนรักในการเรียนรู้ สามารถนำประสบการณ์ไปใช้ในชีวิตจริง เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยผู้สอนมีกระบวนการเรียนรู้จากการสร้างรูปแบบ โครงการ การนำเสนอผลงานทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติ โดยผู้สอนต้องพัฒนาตนเองให้เป็น Active Teacher

โดยผู้สอนมีขั้นตอนเริ่มจากการวิเคราะห์หลักสูตร วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ วิเคราะห์ตัวชี้วัด จากนั้นจึงออกแบบการเรียนเรียนรู้ สื่อ และดำเนินการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ให้เหมาะสม

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.จันทบุรี ผู้สอนคนที่ 31 เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 31 (ผส.31) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นรูปแบบการสอนที่ผู้สอนสามารถกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ของรายวิชา ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างชัดเจน โดยผู้สอนสามารถกำหนดและเลือกเทคนิคการเรียนรู้ให้เหมาะสมเนื้อหาและผู้เรียนได้โดยง่าย นอกจากนี้ผู้สอนยังสามารถกำหนดการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้สอนกำหนดขึ้น

โดยผู้สอนมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยการกำหนดเป้าหมายของสาระวิชา และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้แบบ Active Learning ที่กำหนดให้ผู้เรียนทราบ

โดยผู้สอนมีขั้นตอนเริ่มจากการชี้แจงกระบวนการสอนแบบ Active Learning ให้กับนักศึกษาทราบ โดยให้นักศึกษากำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ในรายวิชาร่วมกัน จากนั้นอธิบายหลักการ การคิด การสร้างสรรค์ ในรายวิชา และให้ผู้เรียนออกแบบสร้างสรรค์งานให้สอดคล้องกับเป้าหมาย และสาระการเรียนรู้ของรายวิชา

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.จันทบุรี ผู้สอนคนที่ 32 เมื่อวันที่ 14 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 32 (ผส.32) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นรูปแบบการสอนที่ช่วยให้ผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับรายวิชา โดยผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ สืบค้น และศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยผู้สอนมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในรายวิชา กำหนดกิจกรรม และสร้างความเข้าใจกับผู้เรียนทราบ และดำเนินการตามแผนการเรียนรู้ และกิจกรรมที่วางไว้

โดยผู้สอนมีขั้นตอนเริ่มจากการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ในรายวิชา กำหนดกิจกรรม และสร้างความเข้าใจร่วมกับผู้เรียน และดำเนินการจัดการเรียนการสอน โดยให้ผู้เรียนได้สืบค้น ฝึกฝน และแสดงความคิดเห็นร่วมกัน ผ่านกิจกรรมที่ได้กำหนดไว้ โดยผู้สอนเป็นผู้ควบคุม ให้คำแนะนำ และช่วยแก้ปัญหาต่างๆ

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.เชียงใหม่ ผู้สอนคนที่ 33 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 33 (ผส.33) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นรูปแบบการสอนที่สอนในรูปแบบของการปฏิบัติการ จริง เหมาะสมกับการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม มีการลงพื้นที่จริง มีพื้นที่ในการแสดงออก ช่วยฝึกประสบการณ์ทั้งด้านในและนอกห้องเรียน จากประสบการณ์จริง โดยผู้สอนมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยจะเน้นการฝึกประสบการณ์ตรง และโดยอ้อมผ่านรูปแบบการสอนที่เหมาะสม โดยฝึกการปฏิบัติตามแบบมาตรฐานแล้วให้ผู้เรียน คิด ตัดแปลง ตามหลักการสร้างสรรค์ของตนตรี นาฏศิลป์ ที่เรียนมา จะนำไปสู่การคิดสร้างสรรค์งาน

ศิลปะ นำไปสู่การประกอบอาชีพ ในอนาคต และนำเสนอผลการสร้างสรรค์ โดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำ

โดยผู้สอนมีขั้นตอนเริ่มจากการชี้แจงกระบวนการสอนแบบ Active Learning ให้กับนักศึกษาทราบ โดยเริ่มจากการให้ผู้เรียนปฏิบัติตามรูปแบบมาตรฐาน (เทคนิคพื้นฐาน สู่ ขั้นสูง) จากนั้นให้ผู้เรียนนำฐานความรู้เทคนิคที่ได้ สู่การปรับประยุกต์ใช้ และสร้างสรรค์ ปรับปรุง ตกแต่ง ปรับใช้ ตามสถานการณ์ต่างๆ ให้ใกล้เคียงหรือทันยุคสมัยมากที่สุด และมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำ

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.เชียงใหม่ ผู้สอนคนที่ 34 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 34 (ผส.34) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นรูปแบบการสอนที่มุ่งพัฒนาศักยภาพทางความคิด และอิสระในการเรียนรู้ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมมากขึ้น ถือว่าเป็นการเรียนรู้ที่ควรนำมาประยุกต์ใช้ในปัจจุบันให้มากขึ้น โดยผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนรู้โดยเปิดโอกาสทางการเรียนรู้ให้แก่นักศึกษา ได้ออกความคิดเห็นในประเด็นต่างๆ ไม่ปิดกั้นความคิด สำหรับการเรียนรู้ในด้านของศิลปวัฒนธรรมควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้มีกิจกรรมที่แปลกใหม่ทางดนตรี นาฏศิลป์ มีโอกาสได้แสดงศักยภาพมากขึ้น มุ่งเน้นการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในการประกอบอาชีพ และสามารถแยกแยะความสำคัญในสิ่งที่ยึดถือมาแต่โบราณ และสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ได้

โดยผู้สอนมีขั้นตอนเริ่มการสอนสอดแทรกการสอนทฤษฎี และประวัติความเป็นมาให้ควบคู่ไปกับการปฏิบัติทุกครั้ง ซึ่งมุ่งเน้นให้นักศึกษาได้จัดระบบทางความคิดให้เป็น และสามารถคิดวิเคราะห์อธิบายในสิ่งที่เรียนได้อย่างเป็นระบบ

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.เชียงใหม่ ผู้สอนคนที่ 35 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 35 (ผส.35) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นรูปแบบการสอนที่ให้โอกาสผู้เรียนมีส่วนร่วมภายในชั้นเรียนมากขึ้น ช่วยสร้างทักษะในการสืบค้นการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ด้วยตนเอง โดยผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนรู้โดยการใช้การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมต่างๆ ภายในชั้นเรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วม

เมื่อดำเนินกิจกรรมแล้วเสร็จจึงจัดให้มีการอภิปรายผลร่วมกัน โดยผู้สอนคอยให้คำแนะนำและหาสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมมาใช้ในการเรียนการสอน

โดยผู้สอนมีขั้นตอนเริ่มการกำหนดแผนการเรียนรู้และสื่อที่เหมาะสม บางครั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการกำหนด เมื่อดำเนินกิจกรรมแล้วเสร็จจัดให้มีการนำเสนอและพูดคุยแลกเปลี่ยนผลการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำและประเมินผล

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.เชียงใหม่ ผู้สอนคนที่ 36 เมื่อวันที่ 20 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 36 (ผส.36) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นรูปแบบการสอนที่ช่วยโอกาสในการสืบค้นการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ด้วยตนเองให้แก่ผู้เรียน มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน โดยผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนรู้โดยการกำหนดกิจกรรมและเปิดให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นร่วมกัน จากนั้นดำเนินกิจกรรมโดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำและตอบข้อสงสัยต่างๆ มีการเสนอผลงานและอภิปรายผล โดยผู้สอนนำผลการประเมินไปวางแผนการดำเนินงานในครั้งต่อไป

โดยผู้สอนมีขั้นตอนเริ่มต้นจากการกำหนดกิจกรรมและสื่อที่เหมาะสม โดยผู้สอนมีหน้าที่ในการให้คำแนะนำและประเมินผล มีการนำเสนอและอภิปรายผลการเรียนรู้ และนำผลการประเมินไปวางแผนการดำเนินงานในครั้งต่อไป

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.สุโขทัย ผู้สอนคนที่ 37 เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 37 (ผส.37) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียน ช่วยสร้างโอกาสในการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง จากความต้องการเรียนรู้ของตนเอง โดยผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนรู้โดยการสร้างโอกาสในการเรียนรู้ตลอดเวลาให้แก่ผู้เรียนผ่านกิจกรรมและสื่อต่างๆ ทั้งภายในชั้นเรียนและภายนอกชั้นเรียน และเน้นการฝึกทบทวนอย่างสม่ำเสมอ

โดยผู้สอนมีขั้นตอนเริ่มการสร้างข้อตกลงและทำความเข้าใจร่วมกับผู้เรียน แจงวัตถุประสงค์ การเรียนรู้ของรายวิชา จากนั้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และสืบค้นข้อมูลต่างๆ ด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนคอย ให้คำแนะนำและประเมินผล

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.สุโขทัย ผู้สอนคนที่ 38 เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 38 (ผส.38) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็น รูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างการมีส่วนร่วมและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอน และกับผู้เรียน ด้วยกันให้แก่ผู้เรียน โดยผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนรู้โดยเน้นการปฏิบัติด้วยตนเอง ผ่าน กิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ ที่กำหนดร่วมกัน มีการนำเสนอเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น โดยมีผู้สอน คอยให้คำแนะนำ

โดยผู้สอนมีขั้นตอนเริ่มการกำหนดกิจกรรมและให้ผู้เรียนได้ศึกษาค้นคว้าผ่านกิจกรรมกลุ่ม จากนั้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติโดยใช้รูปแบบการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เมื่อกิจกรรมแล้วเสร็จ จะจัดให้มีการประเมินผลโดยครู และเพื่อนประเมินเพื่อน โดยให้ผู้เรียนได้มีการนำเสนอผลงานและ อภิปรายผลร่วมกันภายในชั้นเรียน

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.สุโขทัย ผู้สอนคนที่ 39 เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 39 (ผส.39) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็น รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยในการฝึกการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองให้แก่ผู้เรียน โดยผู้สอนมี รูปแบบในการจัดการเรียนรู้โดยสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ฝึกการ ค้นคว้าหาความรู้ใหม่ การทบทวนความรู้เดิม โดยมีการนำเสนอและฝึกฝนการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

โดยผู้สอนมีขั้นตอนเริ่มการสร้างกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้และพูดคุยกับผู้เรียน จากนั้นให้ ผู้เรียนได้ปฏิบัติตามกิจกรรมที่กำหนด ทั้งรายบุคคลและกิจกรรมกลุ่มเพื่อสร้างความรับผิดชอบและ ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้แก่ผู้เรียน โดยผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำ ตอบคำถาม และเมื่อ กิจกรรมแล้วเสร็จจะจัดให้มีการนำเสนอและการอภิปรายผลร่วมกัน

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.สุโขทัย
ผู้สอนคนที่ 40 เมื่อวันที่ 22 กรกฎาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 40 (ผส.40) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ ช่วยสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน โดยผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนรู้โดยเน้นให้ผู้เรียนได้สืบค้นและลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำ ผ่านกิจกรรมที่กำหนดโดยผู้สอนและกิจกรรมที่กำหนดร่วมกันภายในชั้นเรียน

โดยผู้สอนมีขั้นตอนในการสอนโดยเริ่มการกำหนดกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ภายในชั้นเรียน จากนั้นดำเนินการตามแผนการเรียนรู้และแนวทางการสอนที่กำหนด โดยมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าและลงมือปฏิบัติ และเมื่อดำเนินกิจกรรมเสร็จ ผู้สอนจะให้มีการอภิปรายผลร่วมกัน โดยผู้สอนจะคอยทำหน้าที่ในการประเมินผลและให้คำแนะนำ

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด คณะศิลปศึกษา
ผู้สอนคนที่ 41 เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 41 (ผส.41) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้มีโอกาสในการลงมือปฏิบัติและแก้ปัญหาจากสถานการณ์จริง ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง โดยผู้สอนจะต้องมีความกระตือรือร้นในการศึกษาเรียนรู้อยู่ตลอดเวลา โดยผู้สอนมีรูปแบบการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริง ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนคอยแนะนำ

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนจะเริ่มจากการประชุมวางแผนการปฏิบัติการสอนร่วมกันระหว่างผู้สอนและผู้เรียน จากนั้นจึงกำหนดวิธีการสอน สื่อ และให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองทั้งจากสถานการณ์จำลอง สถานการณ์จริง โดยผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำและประเมินผลผู้เรียน

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด คณะศิลปศึกษา
ผู้สอนคนที่ 42 เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 23 กรกฎาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 42 (ผส.42) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่จำเป็นต่อการจัดการเรียนรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมเป็นอย่างมาก เนื่องจากผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติ ก่อให้เกิดความเชี่ยวชาญในศาสตร์ของตนเอง นอกจากนี้ยังช่วยฝึกกระบวนการคิด และเสริมทักษะทางวิชาการและวิชาชีพให้แก่ผู้เรียน โดยผู้สอนมีรูปแบบการสอนโดยจัดให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง มีการนำเสนอ โดยผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำ ให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการคิดควบคู่ไปกับการปฏิบัติ ทั้งนี้ต้องสอดคล้องกับหลักปฏิบัติในการเรียนรู้วิชาชีพเฉพาะ

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนจะเริ่มจากการให้ความรู้และสาธิตการปฏิบัติแก่ผู้เรียน จากนั้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง จากนั้นให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน โดยมีผู้สอนร่วมแลกเปลี่ยนความคิดและให้ข้อเสนอแนะ

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด คณะศิลปศึกษา
ผู้สอนคนที่ 43 เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 23 กรกฎาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 43 (ผส.43) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนที่น่าสนใจ เนื่องจากในปัจจุบันการเรียนรู้เพียงแต่ทฤษฎีตามตำรานั้น ไม่เพียงพอต่อการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในวิชาชีพหรือการดำรงชีวิต กอปรกับสังคมในปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การเน้นให้ผู้เรียนได้สัมผัสกับประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในระหว่างเรียนทำให้เกิดความตื่นตัว ความกระตือรือร้น รู้จักการปรับตัวและเห็นความสำคัญของรายวิชา และอาจนำไปสู่การวางแผนหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ ได้ในอนาคต โดยผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนรู้โดยระหว่างการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน จะสอดแทรกกิจกรรมที่สร้างเสริมประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน ทั้งด้านความรู้ที่ผู้เรียนต้องสืบค้นเพิ่มเติมเพื่อนำมาอภิปรายแลกเปลี่ยนกันในห้องเรียนก่อนที่ผู้สอนจะถ่ายทอดความรู้ โดยมีผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้แลกเปลี่ยนประสบการณ์ในบรรยากาศการเรียนการสอน ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการหาความรู้ด้วยตนเอง มีการเสริมให้ผู้เรียนนำความรู้ที่ได้รับการถ่ายทอดมาสะท้อนบทบาทหรือพฤติกรรมของมนุษย์ เพราะเนื้อหาการเรียนสามารถสะท้อนสังคม วิถีชีวิต ภาษาในสมัยอดีต เป็นการ

ปลูกฝังการสังเกต การฝึกวิเคราะห์ตัวละครจากความรู้ในห้องเรียน นอกจากนี้มีการกำหนดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนค้นหาความรู้เพิ่มเติมแล้วนำมาขยายผลผ่านการจัดการแสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือกิจกรรมที่กำหนดให้ผู้เรียนสวมบทบาทเป็นครูผู้สอนและออกแบบวิธีการสอนในเนื้อหารายวิชาที่เรียนตามแบบฉบับของตน เป็นต้น

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนจะเริ่มจากการใช้กระบวนการตั้งคำถามเกี่ยวกับความรู้จากประสบการณ์ของผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาที่จะสอน มีการแบ่งกลุ่มระดมสมอง เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสออกแบบวิธีการสอน และใช้การแสดงบทบาทสมมติ หากต้องเป็นครูผู้สอน เนื้อหาอื่นๆ มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนบูรณาการองค์ความรู้จากรายวิชาต่างๆ ที่เรียนมาตลอดภาคการศึกษา แล้วนำเสนอผ่านทางการแสดงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อวัดและประเมินผลความรู้จากกระบวนการทำงานของนักศึกษา

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด คณะศิลปศึกษา ผู้สอนคนที่ 44 เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 23 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 44 (ผส.44) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ดี ช่วยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริง ผู้เรียนมีโอกาสด้านการศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม พร้อมทั้งลงมือปฏิบัติ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างเพื่อนในกระบวนการทำงาน โดยผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนการสอนโดยมีการแสดงผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา ฝึกให้ผู้เรียนจัดการแสดงด้วยตนเอง เริ่มต้นตั้งแต่กระบวนการคิด กระบวนการประชุม การทำงานระหว่างเพื่อนร่วมรุ่น กระบวนการแสดงต่างๆ อีกทั้งเป็นการบูรณาการในรายวิชาทักษะนาฏศิลป์ ตลอดภาคการศึกษาหรือตลอดปีการศึกษา มีการนำเสนอในรูปแบบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนจะเริ่มจากการถ่ายทอดเนื้อหาการเรียนรู้ออกให้ผู้เรียน เมื่อจบภาคการศึกษาให้ผู้เรียนจัดการแสดงผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา โดยเริ่มจากการประชุมการวางแผนงาน การคัดเลือกผู้แสดง การจัดตารางการซ้อมการแสดง การเชิญผู้เชี่ยวชาญ ทบทวนกระบวนการท่ารำ การซ้อมการแสดง การเชิญคณะกรรมการตรวจสอบกระบวนการท่ารำของการแสดงบนเวที การจัดวางฝ่ายต่างๆของงาน การจัดการแสดง โดยผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ และมีการสรุปผลการแสดงและการจัดงาน เสนอต่ออาจารย์ประจำภาควิชา

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด คณะศิลปนาฏดุริยางค์ ผู้สอนคนที่ 45 เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

ต่อผู้สอนคนที่ 45 (ผส.45) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ดี ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิด และมีประสบการณ์ผ่านการลงมือปฏิบัติ ช่วยสร้างประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น เป็นประโยชน์ต่อวิชาชีพ และการดำรงชีวิตในอนาคต โดยผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนการสอนโดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ผ่านประสบการณ์จริง เน้นให้ผู้เรียนมีความกระตือรือร้น ตรงต่อเวลา กล้าแสดงความคิดเห็น มีความรับผิดชอบ สร้างทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนจะเริ่มจากการเรียนรู้เนื้อหาจากผู้สอน จากนั้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติโดยผู้สอนคอยให้คำแนะนำและตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นมีการแสดงผลงานจากการเรียนรู้

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด คณะศิลปนาฏดุริยางค์ ผู้สอนคนที่ 46 เมื่อวันที่ 23 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

ต่อผู้สอนคนที่ 46 (ผส.46) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ดี ช่วยสร้างความสนใจ ความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน รวมถึงการได้ฝึกคิดและปฏิบัติ โดยผู้สอนมีหน้าที่ในการให้คำแนะนำจัดกิจกรรม และเลือกสื่อ เพื่อสร้างประสบการณ์เรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน สร้างการมีส่วนร่วมภายในชั้นเรียน โดยผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนรู้โดยสร้างความสนใจในเนื้อหาที่จะเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน สร้างประสบการณ์ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็น อภิปราย และปฏิบัติด้วยตนเอง

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนจะเริ่มจากการสร้างแรงบันดาลใจให้ผู้เรียนสนใจเนื้อหาที่จะเรียนรู้ เห็นความสำคัญสิ่งที่จะเรียนรู้ จากนั้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติตามทฤษฎีด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำและประเมินผล

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด คณะศิลปนาฏดุริยางค์ ผู้สอนคนที่ 47 เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 47 (ผส.47) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้ผู้เรียนได้มีโอกาสลงมือปฏิบัติ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน ช่วยสร้างสมาธิในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและการสร้างผลงานด้วยตนเอง และเปิดโอกาสในการร่วมแสดงความคิดเห็น

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนจะเริ่มจากการศึกษาผู้เรียนว่าเหมาะสมกับการเรียนรู้แบบใด จากนั้นจึงวางแผนการเรียนรู้ ในระหว่างการจัดการเรียนรู้ผู้สอนจะคอยสังเกตผู้เรียนว่าผู้เรียนสนใจการเรียนรู้เนื้อหาใดรูปแบบใด และปรับเปลี่ยนให้เหมาะสม

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด คณะศิลปนาฏดุริยางค์ ผู้สอนคนที่ 48 เมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 48 (ผส.48) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นการให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติหรือได้ทดลองปฏิบัติจริง ไม่ใช่การเรียนรู้เพียงทฤษฎีหรือจากตำรา ช่วยสร้างประสบการณ์และสร้างองค์ความรู้ให้แก่ผู้เรียน อีกทั้งเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่สนุกสนาน และสร้างโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ การแสดงความคิดเห็น การพูดคุยปัญหาหารือระหว่างกัน โดยผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการศึกษาโดยเน้นการปฏิบัติจริงและใช้การสอดแทรกทฤษฎีในเนื้อหาการเรียนรู้ มีการจัดกิจกรรมการแสดงความคิดเห็นและอภิปรายผลด้านวิชาการ ช่วยเสริมสร้างทักษะการพูด การทำงานร่วมกับผู้อื่น และการกล้าแสดงออกให้แก่ผู้เรียน

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนจะเริ่มจากจากเตรียมประเด็นและสื่อที่จะเรียนรู้ที่จะถ่ายทอดให้แก่ผู้เรียน จากนั้นอธิบายทฤษฎีและความเป็นมาเพื่อสร้างความรู้ให้แก่ผู้เรียน จากนั้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ และเมื่อปฏิบัติเสร็จจึงจัดกิจกรรมการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาและข้อสงสัยต่างๆ ร่วมกัน

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.ภาพลีนธ์
ผู้สอนคนที่ 49 เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

ต่อผู้สอนคนที่ 49 (ผส.49) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการพัฒนาทักษะการพูด อ่าน เขียน การคิด วิเคราะห์ และการปฏิบัติ นอกจากนี้ยังช่วยในการแสดงออกและเสริมสร้างพฤติกรรมในการแสวงหาความรู้ในสิ่งที่ตนสนใจเพิ่มมากขึ้น โดยในการจัดการเรียนการสอนทางด้านศิลปวัฒนธรรมนั้นควรเน้นการบูรณาการกับรายวิชาหรือทักษะด้านอื่นๆ โดยเฉพาะการพูด อ่าน เขียน การวิเคราะห์ และการปฏิบัติ ร่วมกับเพื่อนผู้เรียน ผ่านสื่อและกิจกรรมที่เหมาะสม

โดยมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้เริ่มจากการที่ผู้สอนนำหลักสูตรและคำอธิบายรายวิชา มาวิเคราะห์และกำหนดแผนการสอนกิจกรรม และสื่อการสอน โดยรูปแบบการสอนผู้สอนจะเป็นเพื่อนร่วมเรียนกับผู้เรียน มีหน้าที่คอยให้คำแนะนำและเพิ่มเติมในเนื้อหาที่ยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ นักศึกษาจะมีหน้าที่สืบค้นความรู้ อภิปรายความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ที่ค้นพบ โดยมีกระบวนการพูด อ่าน เขียน คิดวิเคราะห์ และนำไปปฏิบัติในรายวิชา

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.ภาพลีนธ์
ผู้สอนคนที่ 50 เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

ต่อผู้สอนคนที่ 50 (ผส.50) ได้แสดงความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ดีสำหรับการจัดการศึกษาให้แก่ศึกษาระดับปริญญาตรีตามการจัดการศึกษาในศตวรรษที่ 21 ทั้งนี้ผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้คิด ได้สร้างสรรค์ และลงมือปฏิบัติตามความถนัดและความสนใจด้วยตนเอง สร้างการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้กำหนดแนวทาง สื่อ ครอบ การศึกษา และคอยให้คำแนะนำ

ทั้งนี้ผู้สอนได้กำหนดขั้นตอนจากการวางแผนและกำหนดเหตุการณ์ร่วมกัน แล้วให้ผู้เรียนลงเรียนปฏิบัติและสืบค้น จากนั้นจัดให้มีการนำเสนองาน โดยมีครูเป็นผู้ติดตามให้ข้อเสนอแนะ ประเมิน และสรุปผลการจัดการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.ภาพสินธุ์
ผู้สอนคนที่ 51 เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 51 (ผส.51) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นรูปแบบปกติที่มีการใช้ในการจัดการเรียนการสอน แต่มีการจัดให้เป็นระบบมากขึ้น ทำให้ผู้สอนสามารถจัดการเรียนสอนได้ง่ายขึ้น โดยผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนการสอนโดยมีการพูดคุยและสร้างข้อตกลงตามคำอธิบายรายวิชา จากนั้นแจ้งรายละเอียดและมอบหมายในส่วนของเนื้อหาที่ผู้เรียนจะต้องสร้างกระบวนการเรียนรู้และลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนเป็นผู้ประเมิน ให้คำแนะนำและชี้แนะแนวทาง รวมถึงอธิบายข้อบกพร่องหรือข้อดีในสิ่งที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติ

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดประเด็นแล้วประชุมหารือ วางแผน และกำหนดขั้นตอนในการดำเนินงานและลงมือปฏิบัติจริง จากนั้นสรุปผลการดำเนินงานร่วมกัน โดยมีผู้สอนเป็นผู้ให้ข้อเสนอแนะ

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.ภาพสินธุ์
ผู้สอนคนที่ 52 เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 52 (ผส.52) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ดีที่ช่วยให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน เพิ่มการตื่นตัวและความสนใจในรายวิชาเพิ่มมากขึ้น โดยผู้สอนมีรูปแบบในการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติและคิดค้นสิ่งใหม่ด้วยตนเองตามประเด็นที่ผู้สอนกำหนดให้ นอกจากนี้ยังให้ผู้เรียนออกแบบวัสดุ อุปกรณ์ และสื่อ ประกอบการเรียนรู้ด้วยตนเอง มีการนำเสนอและแสดงความคิดเห็นร่วมกัน

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนจะสอนเนื้อหาตามที่หลักสูตรกำหนด และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทดลองปฏิบัติด้วยตนเอง ประกอบวัสดุ อุปกรณ์ประกอบการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสร้างขึ้นด้วยตนเอง

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.ร้อยเอ็ด
ผู้สอนคนที่ 53 เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 53 (ผส.53) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ดีที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยผู้สอนมีรูปแบบการสอนโดยให้ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้ และลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง มีการจัดประสบการณ์กิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างความสนใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนจะเริ่มจากการชี้แจงและแนะนำกิจกรรมการเรียนรู้ จากนั้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมที่กำหนด เมื่อดำเนินกิจกรรมแล้วเสร็จจะมีการสรุปผล ประเมินผลการจัดการเรียนรู้ และนำไปปรับกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.ร้อยเอ็ด
ผู้สอนคนที่ 54 เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 54 (ผส.54) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ดีที่ทำให้ผู้เรียนมีกระบวนการคิดผ่านการลงมือปฏิบัติ สร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ฝึกการแก้ปัญหาด้วยตนเอง ช่วยในการพัฒนาตนเองและสร้างความคิดสร้างสรรค์ผลงานใหม่ๆ ให้แก่ผู้เรียน โดยผู้สอนมีรูปแบบการสอนโดยเน้นการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม เน้นการสร้างทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองให้แก่ผู้เรียน สร้างแรงกระตุ้นในการสร้างองค์ความรู้ใหม่ เน้นการเสริมสร้างทักษะการคิด การลงมือปฏิบัติ โดยผู้สอนจะมีการสาธิตให้ผู้เรียนได้ศึกษา มีการปฏิบัติ ทวนหลายหลายๆ ครั้ง เพื่อก่อให้เกิดความชำนาญ และสร้างความมั่นใจให้แก่ผู้เรียน

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนจะเริ่มจากการสร้างความคุ้นเคยและทำความรู้จักกับผู้เรียน มีการพูดคุยและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างผู้สอนและเพื่อร่วมชั้นเรียน จากนั้นผู้สอนดำเนินการสาธิตการปฏิบัติและให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ ฝึกการประยุกต์ใช้ และมีการประเมินผลเพื่อนำไปปรับปรุงรูปแบบการสอน

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.ร้อยเอ็ด
ผู้สอนคนที่ 55 เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 55 (ผส.55) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญผ่านรูปแบบการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ (Learning by doing) เน้นการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอน ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านกิจกรรมที่กำหนดไว้ โดยผู้สอนมีหน้าที่ในการให้คำแนะนำ สร้างความสนใจ การสืบค้นหาคำตอบ ให้แก่ผู้เรียน โดยผู้สอนมีรูปแบบการสอนโดยเริ่มจากการสร้างความสนใจในเนื้อหาที่จะเรียนรู้ มีการกำหนดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการศึกษาค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง ผ่านรูปแบบการเรียนรู้และสื่อที่เหมาะสม จากนั้นมีการนำเสนอผลงานที่สืบค้น มีการอภิปรายผล และสรุปร่วมกัน โดยผู้สอนมีหน้าที่ประเมินผลและคอยให้คำแนะนำ

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนจะเริ่มจากการสร้างความสนใจในเนื้อหาที่จะเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนเพื่อเป็นการนำเข้าสู่บทเรียนด้วยการตั้งคำถามหรือเล่าเรื่องราวที่เกี่ยวข้อง จากนั้นสร้างโอกาสโอกาสในการตอบคำถามด้วยตนเองทั้งในรูปแบบงานรายบุคคลและกิจกรรมกลุ่ม เมื่อการทำกิจกรรมแล้วเสร็จ จัดให้มีการนำเสนอผลงาน สรุป และอภิปรายผลร่วมกัน เน้นการมีส่วนร่วมภายในชั้นเรียน โดยผู้สอนมีหน้าที่ประเมินผลและคอยให้คำแนะนำ

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.ร้อยเอ็ด
ผู้สอนคนที่ 56 เมื่อวันที่ 28 กรกฎาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 56 (ผส.56) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดแรงกระตุ้นในการเรียนรู้ สร้างการมีส่วนร่วมภายในชั้นเรียน ผ่านกระบวนการและกิจกรรมที่หลากหลาย โดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำ โดยผู้สอนมีรูปแบบการสอนโดยการจัดสภาพแวดล้อมให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ เน้นการฝึกและเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยผู้สอนจะเป็นผู้กำหนดกิจกรรมและสาธิตให้แก่ผู้เรียน

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนจะเริ่มจากการสร้างความเข้าใจและการเห็นความสำคัญในการเรียนให้แก่ผู้เรียน จากนั้นสร้างการมีส่วนร่วมในการนำเสนอผลงาน แสดง

ความคิดเห็น และกำหนดกิจกรรมในการเรียนเรียนรู้ เมื่อดำเนินกิจกรรมแล้วเสร็จจะมีการประเมินผลของกิจกรรมการเรียนรู้โดยการประเมินที่หลากหลาย

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ. นครราชสีมา ผู้สอนคนที่ 57 เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 30 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 57 (ผส.57) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเองผ่านการลงมือปฏิบัติ โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้คำแนะนำ โดยผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนรู้เชิงประสบการณ์และการใช้กิจกรรมสร้างการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน เช่น การสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการปฏิบัติจากประสบการณ์และเหตุการณ์ต่างๆ การเข้าร่วมการประกวด การแสดงจริงในโอกาสต่างๆ นอกจากนี้ยังมีการใช้ระบบเพื่อนสอนเพื่อนและพี่ดูแลน้อง

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนจะอธิบายแนวคิด หลักการ และแนวปฏิบัติ รวมถึงการสร้างแรงบันดาลใจในการศึกษาหาความรู้ให้แก่ผู้เรียน จากนั้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ โดยผู้สอนจะทำการประเมินผลและให้คำแนะนำ

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ. นครราชสีมา ผู้สอนคนที่ 58 เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 30 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 58 (ผส.58) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ช่วยให้ผู้เรียนรับรู้ความสนใจของตนเอง ทำให้การเรียนตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้รายวิชา ประสบผลสำเร็จ โดยผู้สอนมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยการกำหนดเนื้อหาการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชา รวมถึงการใช้สื่อประกอบการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน จากนั้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติตาม พร้อมให้ผู้เรียนนำเสนอและประเมินตนเองจากการปฏิบัติ โดยผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำ

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนจะเริ่มจากการให้ผู้เรียนเลือกเนื้อหาการเรียนรู้ที่ตนเองชอบและลองปฏิบัติและฝึกด้วยตนเอง และตอบคำถามต่างๆ จากผู้สอน นอกจากนี้มีการใช้แบบฝึกประกอบการเรียนรู้เพื่อเพิ่มโอกาสในการฝึกฝนให้แก่ผู้เรียน

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.
นครราชสีมา ผู้สอนคนที่ 59 เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 59 (ผส.59) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการเรียนรู้ที่สามารถช่วยฝึกให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริง และเลือกเรียนรู้จากสิ่งที่ผู้เรียนสนใจ โดยผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนรู้โดยการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ปฏิบัติเป็นแบบอย่าง และให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ และประยุกต์ใช้ความรู้ด้วยตนเอง โดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำ

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนจะเริ่มจากการสร้างแรงจูงใจโดยให้ผู้เรียนได้ลองลงมือปฏิบัติด้วยตนเองก่อนเรียนรู้เนื้อหาเชิงทฤษฎี โดยผู้สอนให้คำแนะนำและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน หลังจากนั้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม ทั้งนี้มีการนำสื่อที่น่าสนใจมาประกอบการเรียนรู้

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.
นครราชสีมา ผู้สอนคนที่ 60 เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 60 (ผส.60) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติในสิ่งที่ผู้สอนได้กำหนดให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้ โดยผู้สอนมีรูปแบบการเรียนรู้แบบ Project Base Learning ทั้งนี้จะพิจารณาจากความยากง่ายของเนื้อหาการเรียนรู้ โดยนำมาผสมผสานกับการให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติด้วยตนเอง

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนจะเริ่มจากการวิเคราะห์เนื้อหารายวิชา และจัดทำสาระการเรียนรู้ และกำหนดเนื้อหาการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับการเรียนรู้แบบ Active Learning การวัดการเรียนรู้ และสื่อที่เหมาะสม จากนั้นดำเนินการจัดการเรียนรู้ เมื่อแล้วเสร็จจึงสรุปผลการเรียนรู้ ปัญหา อุปสรรค ให้ข้อเสนอแนะ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วิทยาลัยช่างศิลป์ ผู้สอนคนที่ 61 เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

ต่อผู้สอนคนที่ 61 (ผส.61) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญในการสร้างกระบวนการคิดและการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองให้แก่ผู้เรียน โดยมุ่งเน้นการสร้างประสบการณ์จากการปฏิบัติจริง โดยผู้สอนมีรูปแบบการเรียนรู้ที่ไม่มุ่งเน้นการท่องจำ โดยจะปรับรูปแบบการเรียนรู้ในแต่ละครั้งตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน มีการเชื่อมโยงบทเรียนเข้ากับเหตุการณ์ในปัจจุบัน ให้ความสำคัญต่อการสร้างความคิดสร้างสรรค์ของผู้เรียน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนในสิ่งที่อยากเรียนรู้และกิจกรรมภายในชั้นเรียน

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนจะเริ่มจากการพูดคุยกับผู้เรียนเกี่ยวกับกิจกรรมและเนื้อหาที่ต้องการเรียนรู้ รวมถึงสาเหตุที่ต้องการเรียนรู้ จากนั้นมีการปรับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้รวมถึงสื่อการสอนให้เหมาะสมกับกิจกรรมและเนื้อหาที่จะจัดการเรียนรู้ เสริมสร้างให้ผู้เรียนมีความคิดสร้างสรรค์ กล้าแสดงความคิดเห็น และอาจมีการพาไปศึกษาเรียนรู้จากสถานที่จริงที่เกี่ยวข้อง

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วิทยาลัยช่างศิลป์ ผู้สอนคนที่ 62 เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

ต่อผู้สอนคนที่ 62 (ผส.62) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นรูปแบบการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมภายในชั้นเรียน โดยผู้สอนจะลดบทบาทในการสอนและการให้ความรู้ทางตรงแก่ผู้เรียน แต่เพิ่มกระบวนการและกิจกรรมในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน สร้างประสบการณ์ในการแลกเปลี่ยน การศึกษาเรียนรู้ การสืบค้นด้วยตนเองให้แก่ผู้เรียน โดยผู้สอนมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยมอบหมายให้ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลจากสื่อหรือแหล่งข้อมูลต่างๆ ล่วงหน้าก่อนเรียน มีการสรุปเป็นแผนภาพ คลิป หรือรูปแบบอื่นๆ จากนั้นมีการนำเสนอภายในชั้นเรียน และให้มีการแสดงความคิดเห็นและหาข้อสรุปร่วมกัน โดยผู้สอนจะเพิ่มเติมเนื้อหาให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนจะเริ่มจากการประเมินความรู้พื้นฐานของผู้เรียน ตั้งคำถามในเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง เพื่อตรวจสอบความพร้อมของผู้เรียน หลังจากนั้นเริ่ม

ดำเนินการเรียนการสอนตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนด โดยให้ผู้เรียนสืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูลต่างๆ ล่วงหน้าก่อนเรียน และนำมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันภายในชั้นเรียน และหาข้อสรุปร่วมกัน โดยผู้สอนจะมีหน้าที่ในการให้คำแนะนำและเพิ่มเติมเนื้อหาที่ขาดหายหรือไม่สมบูรณ์ และมีการมอบหมายงานให้ผู้เรียนดำเนินการสืบค้นและเตรียมความพร้อมในการเรียนรู้ในคาบต่อไป

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วิทยาลัยช่างศิลป์ ผู้สอนคนที่ 63 เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 63 (ผส.63) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาทักษะของผู้เรียนผ่านการฝึกฝนและการลงมือปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง สร้างประสบการณ์ใหม่ๆ ในการเรียนรู้ผ่านสถานที่และสถานการณ์จริง โดยผู้สอนมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานที่จริง เน้นการสร้างประสบการณ์จากสถานการณ์จริงให้แก่ผู้เรียน

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนจะเริ่มจากการสร้างกิจกรรมในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน มีการกำหนดสถานที่จริงและหัวข้อสำหรับการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสมีส่วนร่วมในการนำประเด็นความรู้และวัสดุประกอบการเรียนรู้มาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน จากนั้นมีการแสดงความคิดเห็นระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับผู้เรียน และการอภิปรายร่วมกัน

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วิทยาลัยช่างศิลป์ ผู้สอนคนที่ 64 เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 64 (ผส.64) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น คิดวิเคราะห์ หาข้อมูลในการตอบปัญหาหรือข้อสงสัยต่างๆ ด้วยตนเอง และเป็นแนวทางในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ต่อไป โดยผู้สอนมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยการสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับความสนใจของผู้เรียน มีการแสดงความคิดเห็นร่วมกัน จากนั้นให้ผู้เรียนศึกษาข้อมูล คิดวิเคราะห์ และประยุกต์ใช้กับเนื้อหาและสถานการณ์ต่างๆ และจัดให้มีการให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน โดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำ

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนจะเริ่มจากการวางแผนการเรียนรู้ ข้อคำถาม กิจกรรม ก่อนเริ่มการเรียนการสอน เมื่อทำการสอนจะสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ที่เป็นกันเอง โดยให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นร่วมกัน ใช้หลักเหตุและผล โดยผู้สอนคอยให้คำแนะนำและสนับสนุนการทำกิจกรรมต่างๆ และฝึกให้ผู้เรียนประยุกต์ใช้ความรู้กับสถานการณ์และองค์ความรู้อื่นๆ

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัดคณะศิลปวิจิตร ผู้สอนคนที่ 65 เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

ต่อผู้สอนคนที่ 65 (ผส.65) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนนำองค์ความรู้ต่างๆ ที่มี มาใช้ในการบูรณาการเชิงสร้างสรรค์ในการพัฒนานวัตกรรมต่างๆ ตามความต้องการของสังคม ช่วยในการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะวิชาชีพ ทักษะการคิดวิเคราะห์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การไตร่ตรองด้วยเหตุและผล การตัดสินใจ การคิดสร้างสรรค์ การคิดนอกกรอบ และคุณลักษณะที่เหมาะสม สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการผลิตผลงานทางศิลปะ นวัตกรรม และองค์ความรู้ใหม่ๆ สร้างความรับผิดชอบ โดยผู้สอนมีกระบวนการในการจัดการเรียนการสอนหลากหลายรูปแบบ ดังนี้

1. การเล่าเรื่อง โดยผู้สอนใช้ประสบการณ์เป็นสื่อในการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ โดยใช้เรื่องราวหรือข้อมูลต่างๆ ที่หลากหลายและเหมาะสมกับระดับการเรียนรู้ของผู้เรียน
2. การใช้กรณีตัวอย่าง เป็นรูปแบบการสอนที่ผู้สอนใช้เรื่องราวที่คัดเลือกหรือแต่งขึ้นมาเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษา โดยผู้สอนกำหนดประเด็นคำถามให้ผู้เรียนได้ฝึกการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหา รวมถึงอภิปรายประเด็นต่างๆ ร่วมกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฟังความคิดเห็นที่หลากหลายมุมมอง และสามารถวิเคราะห์คำตอบที่เหมาะสม โดยการสอนรูปแบบนี้ยังช่วยเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมต่างๆ โดยการนำความรู้หรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่ประเด็นทางสังคมที่มีประเด็นด้านคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมต่างๆ มาใช้เป็นกรณีศึกษาได้
3. การใช้สถานการณ์จำลองเป็นการสอนโดยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านสถานการณ์จำลอง เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความเป็นจริงผ่านสถานการณ์จำลอง ซึ่งช่วยเสริมสร้างคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมต่างๆ ให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี
4. การสอนโดยใช้กิจกรรมกลุ่ม ซึ่งการสอนในลักษณะนี้ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ในการทำงานร่วมกัน ฝึกการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้เรียน และการอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน

โดยผู้สอนมีการติดตามผลการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างต่อเนื่องโดยการบันทึกผลจากสังเกตพฤติกรรม จากนั้นมีการเสริมแรงและให้คำแนะนำเพื่อสร้างแรงกระตุ้นในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 ผู้สอนดำเนินการวิเคราะห์หลักสูตรและเลือกหัวข้อ จากนั้นกำหนดโครงการสอนให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ โดยพิจารณาร่วมกันระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน

ขั้นที่ 2 การพัฒนาประเด็นการเรียนรู้ โดยการกำหนดเวลาในการเรียนรู้ที่เหมาะสม ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงเวลาในการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในปฏิทินการศึกษา กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนคาดการณ์ความสำเร็จและเชื่อมโยงความรู้อย่างต่างๆ

ขั้นที่ 3 การกำหนดแหล่งเรียนรู้ เพื่อช่วยให้ผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการ และให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ เช่น สมาชิกในกลุ่ม ผู้ปกครอง การออกบริการชุมชน สื่อเทคโนโลยีต่างๆ ผู้เชี่ยวชาญ ตลอดจนแหล่งข้อมูลท้องถิ่น

ขั้นที่ 4 การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ โดยผู้สอนสร้างกิจกรรมการเรียนรู้ข้ามวิชาในหลักสูตร หรือการเชื่อมต่อการเรียนรู้กับแหล่งข้อมูล การกำหนดกิจกรรมหรือวัตถุประสงค์ใหม่ เพื่อให้ผู้เรียนได้เห็นการเรียนรู้ในภาพรวม และผู้สอนสามารถกำหนดสื่อ กิจกรรม การวัดผล ที่เหมาะสมกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ต่อไป

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัดคณะศิลปวิจิตร ผู้สอนคนที่ 66 เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 66 (ผส.66) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่ดีผู้สอนต้องมีการนำมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับรายวิชาที่เป็นวิชาชีพเฉพาะ โดยผู้สอนมีรูปแบบการเรียนรู้โดยการอธิบายและปฏิบัติเป็นตัวอย่างให้แก่ผู้เรียน และให้ผู้เรียนทราบหลักการและเหตุผลที่ถูกต้อง ก่อนให้นักศึกษาได้ฝึกปฏิบัติในการสร้างผลงานตามรูปแบบเฉพาะบุคคลของผู้เรียน มีการนำเสนอและพูดคุยแลกเปลี่ยนกัน

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนจะเริ่มจากการอธิบายทฤษฎีเกี่ยวกับกระบวนการสร้างสรรค์และปฏิบัติให้ผู้เรียนเห็นกระบวนการสร้างสรรค์ในวิธีการที่ถูกต้อง จากนั้นให้นักศึกษาได้ลงมือปฏิบัติตามรูปแบบเฉพาะของตนเองจากหัวข้อที่กำหนด และนำผลงานมาวิเคราะห์วิพากษ์ในเชิงทัศนศิลป์ร่วมกัน

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัดคณะศิลปวิจิตร
ผู้สอนคนที่ 67 เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 67 (ผส.67) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรงในการทำความเข้าใจ บทเรียน ช่วยให้เกิดกระบวนการคิดวิเคราะห์ จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ทั้งนี้ผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนการสอนโดยให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการออกแบบความคิดและลงมือปฏิบัติงานด้านทัศนศิลป์ โดยบูรณาการความรู้ ทฤษฎี และทักษะฝีมือตามที่ผู้สอนได้อธิบาย เพื่อให้ผู้เรียนสามารถต่อยอดเป็นผลงานและแสดงเอกลักษณ์เฉพาะตัวของตน

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนจะเริ่มจากการอธิบายเนื้อหาและวัตถุประสงค์การเรียนรู้ โดยให้ผู้เรียนช่วยกันออกแบบวิธีการแสวงหาความรู้ที่สามารถทำให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด จากนั้นให้ผู้เรียนออกแบบผลงานที่สามารถแสดงผลการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และตรงตามเกณฑ์การวัดและการประเมินผลที่กำหนด

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัดคณะศิลปวิจิตร
ผู้สอนคนที่ 68 เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 68 (ผส.68) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์ตรง ช่วยให้เกิดกระบวนการสืบค้น คิดวิเคราะห์ด้วยตนเอง ทั้งนี้ผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนการสอนโดยให้นักศึกษาได้มีส่วนร่วมในการออกแบบความคิดร่วมกัน มีการกำหนดกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม มีการนำเสนอและอภิปรายผลร่วมกัน

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนจะเริ่มจากการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้และสื่อที่เหมาะสม โดยให้ผู้เรียนช่วยกันออกแบบวิธีการแสวงหาความรู้ที่สามารถทำให้เกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด จากนั้นเมื่อดำเนินกิจกรรมแล้วเสร็จ จึงมีการประเมินและนำผลการประเมินไปวางแผนการสอนในครั้งต่อไป

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัดวิทยาลัยนาฏศิลป์ ผู้สอนคนที่ 69 เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 69 (ผส.69) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการเรียนการสอนที่สามารถพัฒนาศักยภาพทางสมองของผู้เรียนในด้านกระบวนการคิด การแก้ปัญหา และการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ เน้นกระบวนการสร้างองค์ความรู้ การจัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้นี้ในด้านด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ นอกจากนี้ยังเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน มีการแสวงหาและการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองที่สามารถเชื่อมโยงสู่กระบวนการทำวิจัย (ศิลปนิพนธ์ วิทยานิพนธ์) ได้ ผู้สอนยังสามารถสอดแทรกกิจกรรมการเรียนการสอนที่ช่วยสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนและผู้เรียน ส่งผลต่อการพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการเรียนรู้ตรงตามวัตถุประสงค์ของรายวิชาต่างๆ ตามที่หลักสูตรกำหนด ทั้งนี้ผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนการสอนโดยจัดการเรียนรู้ผ่านการทำงาน จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมผู้เรียนให้เกิดพัฒนาการในด้านต่างๆ ทั้งทฤษฎีและการปฏิบัติ นอกจากนี้มีการสอดแทรกทักษะทางสังคม ทักษะชีวิต ทักษะการคิด (คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ คิดแก้ปัญหา) นอกจากนี้ยังมีการจัดการเรียนรู้ผ่านการแก้ปัญหา เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง และรู้จักการทำงานร่วมกันเป็นทีมของผู้เรียน เน้นกระบวนการกลุ่ม ผู้นำ ผู้ตาม โดยในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนมุ่งให้ผู้เรียนแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้เกิดการพัฒนากระบวนการแสวงหาความรู้ในตัวผู้เรียน และมีทดสอบความสามารถทางการเรียนรู้

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนจะเริ่มจากการวางแผนกิจกรรม หรือตั้งเป้าหมายที่ต้องการพัฒนาผู้เรียนตามวัตถุประสงค์ของรายวิชา โดยเน้นผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการวางแผน กำหนดวิธีการเรียนรู้ จากนั้นสร้างบรรยากาศการมีส่วนร่วม และการเจรจาโต้ตอบในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดี แลกเปลี่ยนเรียนรู้ในชั้นเรียนซึ่งกันและกัน และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมที่สนใจ รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือในกระบวนการกลุ่ม และเสริมแรงกระตุ้นให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน และบูรณาการทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เพื่อฝึกให้ผู้เรียนได้มีการบูรณาการในด้านเนื้อหาต่าง ๆ สู่การนำไปใช้ โดยมีกระบวนการสอนที่หลากหลาย เช่น การบรรยาย การอภิปราย การแก้ไขสถานการณ์ กระบวนการกลุ่ม ระดมสมอง เป็นต้น โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีการแสดงออก

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัดวิทยาลัยนาฏศิลป์ ผู้สอนคนที่ 70 เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 70 (ผส.70) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญมาก โดยเฉพาะวิชาชีพทางด้านศิลปวัฒนธรรมจำเป็นต้องบรรเลงร่วมกับหลายบุคคล จึงต้องรู้เขารู้เรา การจัดการเรียนรู้แบบ active Learning จะทำให้ผู้เรียนได้พูดคุยช่วยเหลือซึ่งกันและกัน รวมทั้งยังเป็นการระดมสมอง ช่วยกันคิดช่วยกันแก้ไขปัญหา เพื่อให้กลุ่มผู้เรียนนั้นๆ สำเร็จไปถึงจุดหมายที่ตั้งไว้โดยสมบูรณ์ ทั้งนี้ผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้วิธีการจัดกิจกรรมยามเช้า ทั้งนี้กลุ่มผู้เรียนจะต้องระดมความคิดกัน โดยคำนึงถึงเวลา การเลือกใช้เพลงที่เหมาะสม รายการลำดับของเนื้อหาต้องถูกต้อง รวมทั้งต้องฝึกซ้อมรวมวงเอง โดยนำความรู้ที่ได้รับจากห้องเรียนมาใช้ ทั้งนี้ครูผู้สอนมีหน้าที่ชี้แนะให้คำปรึกษา และดูแลผู้เรียนให้ทำกิจกรรมอย่างถูกต้องเหมาะสม

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนมีกระบวนการทั้งหมด 6 ขั้นตอน ดังนี้
 ขั้นที่ 1 : การระบุปัญหา และค้นคว้าข้อมูล (Concept Identification)

เป็นการพัฒนาความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะของผู้เรียน โดยต้องการพัฒนา ทักษะ รวมทั้งฝึกฝนให้ผู้เรียนเรียนรู้การทำงานร่วมกัน รับผิดชอบงานที่ตนเองได้รับมอบหมาย และรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันวิเคราะห์วิธีการสร้างสรรค์ องค์ประกอบและรูปแบบการจัดการแสดงตามหลักการที่ถูกต้อง เพื่อศึกษาองค์ประกอบต่าง ๆ

ขั้นที่ 2 : การวางแผน และการออกแบบ (Design)

เป็นการให้ผู้เรียนกำหนดขั้นตอนการศึกษาเรียนรู้และสร้างสรรค์งานให้สอดคล้องกับการพัฒนาในด้านต่างๆ ที่ได้ร่วมกันวิเคราะห์ก่อนหน้านี้ ทั้งนี้ให้ผู้เรียนช่วยระดมความคิดร่วมกัน

ขั้นที่ 3 : การสร้างชิ้นงาน (Art Creation)

กิจกรรมที่ 1 ศึกษาโครงสร้างและองค์ประกอบต่าง ๆ ของการจัดการแสดง โดยผู้สอนกำหนดโครงสร้างและองค์ประกอบต่าง ๆ ของการจัดการแสดง และให้ผู้เรียนวิเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้รับ แล้วจึงระดมความคิดกัน เพื่อกำหนดโครงสร้างและองค์ประกอบต่าง ๆ ของการจัดการแสดง

กิจกรรมที่ 2 ศึกษาบทเพลงในหลักสูตรที่จะใช้จัดแสดง เริ่มจากผู้สอนปฏิบัติเพลง ทักษะปฏิบัติเอกตามเครื่องมือเอกของผู้เรียน เทคนิคกลวิธีต่าง ๆ อารมณ์ของบทเพลง รวมทั้งโอกาสที่ใช้บรรเลง และให้ผู้เรียนวิเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้รับ

กิจกรรมที่ 3 ศึกษาวิธีการรวมวง ผู้สอนสอนหลัก วิธีการ และองค์ประกอบต่าง ๆ ของการรวมวง และให้ผู้เรียนวิเคราะห์องค์ความรู้ที่ได้รับ

ขั้นที่ 4 : การประเมินผลแบบมีส่วนร่วม (Participation Review)

ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันแก้ไขปัญหา จุดบกพร่องที่เกิดขึ้นของชิ้นงาน ตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสมของโครงสร้างและองค์ประกอบต่าง ๆ ของการจัดการแสดง รวมทั้งความเหมาะสมในการเลือกเพลง และความเหมาะสมกับเวลาที่จะจัดการแสดง ร่วมกันหาแนวทางและข้อสรุป

ขั้นที่ 5 : การนำเสนอ (Presentation)

เป็นการให้ผู้เรียนนำเสนอการบรรเลงเพลงที่จัดการแสดงตามที่ช่วยกันกำหนดไว้ก่อนหน้านี้ โดยนำเสนอในรูปแบบหน้าชั้นเรียน ทั้งนี้ผู้สอนเป็นผู้ให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน

ขั้นที่ 6 : การเผยแพร่สู่สาธารณชน (Public Performance)

เป็นการให้ผู้เรียนบรรเลงผลงานการจัดการแสดงในกิจกรรมยามเช้า ซึ่งจัดหน้าแถวก่อนเคารพธงชาติ

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัดวิทยาลัยนาฏศิลป์ ผู้สอนคนที่ 71 เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

ต่อผู้สอนคนที่ 71 (ผส.71) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการเรียนการสอนที่ผู้สอนและผู้เรียนได้ร่วมมือในการจัดการเรียนการสอน ผู้เรียนมีโอกาสในการแสวงหาความรู้ คิด วิเคราะห์ สังเคราะห์ และใช้เหตุผลแบบเชิงลึกอันเป็นการเรียนรู้แบบฝังลึกความรู้ ทักษะ เจตคติที่ดีในการแสวงหาความรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยมีผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะในการแสวงหาองค์ความรู้ หรือแหล่งข้อมูลในบทเรียน นอกจากนี้ยังสามารถแสดงภูมิรู้ของผู้เรียนในการศึกษาและมีประโยชน์ต่อการพัฒนาให้ผู้เรียนเรียนรู้ตรงตามวัตถุประสงค์ มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของรายวิชา และมีความท้าทายต่อผู้สอนในการวางระบบการจัดการเรียนการสอนในการควบคุมชั้นเรียนให้บรรลุเป้าประสงค์รายวิชา อีกทั้งผู้เรียนได้พัฒนาทักษะขั้นสูงในการลงมือปฏิบัติและจากสถานการณ์จริง ทั้งนี้ผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบฝึกคนคิดทักษะชีวิต เพื่อต่อยอด คือ “คิดเป็น” คือ รู้วิธีคิดที่ถูกต้อง เรียกว่า “ฝึกกระบวนการคิดวิเคราะห์” ซึ่งมีขั้นตอนของการคิดวิเคราะห์ 6 ประการ ดังนี้ คือ

1. “ต้องมีความรู้” เพราะความรู้จริง ทำให้เกิดวิสัยทัศน์ที่ชัดเจน มองเห็นทางที่ถูกต้องในการแก้ปัญหา สามารถทำความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาอย่างลึกซึ้งเป็นอันดับแรก เช่น ในการแสวงหาองค์ความรู้จากครุต้นแบบในการแสดงชุดนั้นๆ และได้รับองค์ความรู้จากครุผู้มีประสบการณ์

ตรงและเชี่ยวชาญก่อนที่จะก้าวไปสู่ขั้นตอนอื่นๆ ผู้เรียนควรที่จะตอบตนเองได้ว่า ปัญหาที่แท้จริงคืออะไร และเมื่อผู้เรียนได้ถ่ายทอดกับครุต้นแบบแล้วไม่สามารถรับองค์ความรู้ได้จะต้องแก้ปัญหาเช่นใด จากนั้นผู้เรียนจะได้รับองค์ความรู้ในการแสดงนั้นได้อย่างชัดเจนเรียนกว่า องค์ความรู้

2. “ต้องมีความเข้าใจ” ในการแสวงหาความรู้ในการแสดงที่มีทั้งด้านความรู้ ทักษะที่เกี่ยวข้องกับชุดการแสดงจากครุต้นแบบหรือผู้เชี่ยวชาญ ที่ผู้เรียนไปแสวงหาความรู้ มีความจำเป็นที่จะต้องศึกษาถึงแก่นของโดยการถอดองค์ความรู้จากครุต้นแบบหรือผู้เชี่ยวชาญ

3. “ผู้เรียนต้องแก้ปัญหา” ด้วยตัวเองได้เมื่อผู้เรียนไม่สามารถเก็บเกี่ยวองค์ความรู้ได้ทุกระบวนในการ ในการแสดงชุดนั้นๆ จากครุต้นแบบหรือผู้เชี่ยวชาญ ผู้เรียนจะมีวิธีการแก้ปัญหาอย่างไร เช่น การเก็บรวบรวมเกี่ยวกับปัญหาโดยใช้วิธีการวิจัยที่สามารถนำมาใช้ได้ กำหนดเวลาที่ใช้ในการแก้ไขปัญหา การลงมือทำงาน กำหนดวิธีที่ดีที่สุด เพื่อก้าวไปข้างหน้าอย่างมีเหตุผล

4. “การวิเคราะห์” เมื่อฝึกปฏิบัติชุดการแสดงนั้นๆ ได้แล้ว ผู้เรียนจะต้องสร้างความเชื่อมโยงในการวิเคราะห์สถานการณ์ในการรับการถ่ายทอดองค์ความรู้ วิธีการถ่ายถอดลำดับความสำคัญในชุดการแสดง ลำดับสาเหตุหลักๆ ของปัญหา และพิจารณาว่า “จะสามารถแก้ปัญหาได้อย่างไร” สามารถแบ่งประเภทของสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา จนเป็นผลกระทบเป็นตัวปัญหานั้นๆ และแก้ปัญหา

5. “การสังเคราะห์” ผู้เรียนต้องสามารถเลือกวิธีแก้ไขปัญหา ไม่ว่าจะ เป็นในรับการถ่ายทอดด้านความรู้และด้านทักษะ ด้วยการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อน, โอกาส และอุปสรรคที่เรียกว่า “SWOT” เมื่อเลือกทางออกของการแก้ปัญหา “ที่ดีที่สุด, เหมาะสมที่สุดแล้ว” ก็ลงมือทำงานการแก้ปัญหาโดยไม่ลังเล

6. ลงมือดำเนินการและประเมินผล การรับถ่ายทอดองค์ความรู้จากครุต้นแบบและผู้เชี่ยวชาญ โดยการนำเสนอในด้านความรู้และทักษะที่ตนได้รับ และวิธีการดำเนินการแก้ปัญหา ระหว่างการรับถ่ายทอดองค์ความรู้ ผลของงาน อย่างเป็นรูปธรรม

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนมีกระบวนการการ 6 ขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 แสวงหาข้อมูล โดยการแสวงหาครุต้นแบบทางการแสดงเป็นชุดเป็นตอน

โดยใช้วิธีการแบ่งกลุ่มผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆ เพื่อให้ผู้เรียนได้ระดมความคิดในการนำเสนอข้อมูลและวิธีการในการนำมาซึ่งองค์ความรู้ของชุดการแสดงที่ผู้เรียนแต่ละกลุ่มมีความสนใจ และนำเสนอในเรื่องที่ตนสนใจ โดยผู้สอนได้ให้ข้อมูลในการศึกษาทั้งรูปแบบตัวบุคคลและข้อมูลทางด้านความรู้

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาองค์ความรู้ โดยผู้เรียนฝึกปฏิบัติจากครุต้นแบบหรือครูผู้เชี่ยวชาญในชุดหรือตอนที่ได้นำเสนอ

โดยใช้วิธีการให้ผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม ลงมือเก็บข้อมูลทางด้านปฏิบัติและข้อมูลในการศึกษาความรู้ โดยผู้สอนกำหนดระยะเวลา ในการรับการถ่ายทอดและนำผลของแต่ละสัปดาห์มาอภิปรายผลในชั้นเรียน โดยกำหนดส่งผลการศึกษาที่ผู้สอนก่อนและนัดหมายนำมาอภิปรายผลร่วมกันในชั้นเรียน

ขั้นตอนที่ 3 การแก้ปัญหา ในการรับการถ่ายทอดองค์ความรู้จากครุต้นแบบ

จากการศึกษาข้อมูลด้านความรู้ และด้านทักษะในการถ่ายทอดองค์ความรู้มีปัญหาอย่างไร โดยนำเสนอผู้สอนและนำเสนอผู้เรียนกลุ่มอื่นๆ เพื่อให้ทราบถึงปัญหา

ขั้นตอนที่ 4 การวิเคราะห์ปัญหาในการถ่ายทอดองค์ความรู้

เป็นการวิเคราะห์สถานการณ์ในการรับการถ่ายทอดองค์ความรู้ วิธีการถ่ายทอดลำดับความสำคัญในชุดการแสดง ลำดับสาเหตุหลักๆ ของปัญหา และพิจารณาว่า “จะสามารถแก้ปัญหาได้อย่างไร” โดยนำข้อปัญหาและวิธีการแก้ใขอย่างไรส่งผู้สอนเป็นลำดับผู้สอนสามารถชี้แนะแนวทางในการแก้ไขวิธีการแก้ปัญหา โดยแบ่งประเด็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหา จนเป็นผลกระทบเป็นตัวปัญหานั้นๆ

ขั้นตอนที่ 5 การสังเคราะห์ เลือกวิธีแก้ใขปัญหา ไม่ว่าจะเป็นการถ่ายทอดด้านความรู้หรือด้านทักษะ ด้วยการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อน โอกาส และอุปสรรค ที่เรียกว่า “SWOT” เลือกทางออกของการแก้ปัญหา

เป็นขั้นตอนในการเลือกทางออกของการแก้ปัญหา “ที่ดีที่สุด,เหมาะสมที่สุดแล้ว” ก็ให้ผู้เรียนลงมือทำงานการแก้ปัญหาโดยไม่ลังเล แล้วได้ผลอย่างไรผู้เรียนแต่ละกลุ่มนำเสนออภิปรายผลร่วมกันในการแก้ปัญหาจากประสบการณ์ของกลุ่มตน

ขั้นตอนที่ 6 ลงมือดำเนินการ และประเมินผล การรับถ่ายทอดองค์ความรู้จากครุต้นแบบและผู้เชี่ยวชาญ

เป็นการให้ผู้เรียนนำเสนอผลงานในด้านความรู้และทักษะที่กลุ่มของตนได้รับ และวิธีการดำเนินการแก้ปัญหาระหว่างการรับถ่ายทอดองค์ความรู้ ผลของงาน อย่างเป็นรูปธรรม ในการเสนอองค์ความรู้และการแสดงที่จะเผยแพร่ในรูปแบบการจัดสัมมนาในรูปแบบของกลุ่มตน และมีการประเมินผลงานจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกและภายใน ขั้นตอนการดำเนินงานผู้เรียนและผู้สอนเป็นผู้สรุปผลด้วยกัน

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัดวิทยาลัยนาฏศิลป์ ผู้สอนคนที่ 72 เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 72 (ผส.72) ได้มีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่าเป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง สร้างประสบการณ์ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน โดยผู้สอนมีรูปแบบในการจัดการเรียนการสอนโดยให้นักศึกษาร่วมแสดงความคิดเห็นในการกำหนดเนื้อหา กิจกรรม และสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม มีการนำเสนอและแสดงความคิดเห็นร่วมกัน โดยผู้สอนเป็นผู้แนะนำและสร้างความชัดเจนในเนื้อหา

โดยในส่วนของขั้นตอนในการดำเนินการนั้น ผู้สอนเริ่มจากการกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้แหล่งสืบค้น และสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสม โดยเมื่อดำเนินกิจกรรมแล้วเสร็จ จึงมีการนำเสนอผลงาน การแสดงความคิดเห็นภายในชั้นเรียน การประเมินผล และนำผลการประเมินไปวางแผนการจัดกิจกรรมในครั้งต่อไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

ตารางที่ 5 ผลการจำแนกผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรีของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ในประเด็นที่สอดคล้องกัน

กลุ่มคำ	คำหลัก
<ul style="list-style-type: none"> - เปิดโอกาสให้ผู้เรียนในการแสดงความคิดเห็น - การตั้งคำถามและเปิดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นภายในชั้นเรียน - ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและแนวคิดของตนเอง - การกำหนดเนื้อหา กิจกรรมและการประเมินร่วมกับผู้เรียน - ให้ผู้เรียนหาเหตุผล คิด วิเคราะห์ และนำเสนอความคิดเห็นของตนเอง - ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นจากผลการเรียนรู้ที่ได้รับ - สร้างเงื่อนไขและพูดคุยข้อตกลงร่วมกับผู้เรียน 	<p>การเปิดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นภายในชั้นเรียน</p>

ตารางที่ 5 (ต่อ)

กลุ่มคำ	คำหลัก
<ul style="list-style-type: none"> - เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นภายในชั้นเรียน - เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนในสิ่งที่อยากเรียนรู้และกิจกรรมภายในชั้นเรียน 	
<ul style="list-style-type: none"> - การกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ - การตั้งคำถามในการสืบค้นให้แก่ผู้เรียน - การบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับรายวิชาต่างๆ ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ - การแก้ปัญหาจากกิจกรรมฝึกทักษะ - การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน - การตั้งคำถามให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้า - เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ - สร้างการสะท้อนผลการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม - สร้างการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง - ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติผ่านประสบการณ์จริง - สร้างกิจกรรมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้แก่ผู้เรียน - ให้ผู้เรียนมีประสบการณ์เรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่เหมาะสม - ให้ผู้เรียนได้สืบค้นและวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆด้วยตนเอง - การกำหนดกิจกรรมที่น่าสนใจให้แก่ผู้เรียน - ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง - การสร้างกิจกรรมรายบุคคลและรายกลุ่ม 	<p>การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมและการเรียนรู้ด้วยตนเอง</p>

ตารางที่ 5 (ต่อ)

กลุ่มคำ	คำหลัก
<ul style="list-style-type: none"> - การทำกิจกรรมแบบร่วมมือ - การสร้างผังแนวคิดและเชื่อมโยงกรอบแนวคิดร่วมกัน - สร้างการมีส่วนร่วมภายในชั้นเรียน - การทำกิจกรรมกลุ่มร่วมกัน - ให้ผู้เรียนได้ศึกษาข้อมูลและหาคำตอบร่วมกัน - ฝึกการร่วมมือกันในการแก้ไขปัญหา - สร้างการมีส่วนร่วมระหว่างผู้เรียนกับผู้สอนและกับเพื่อนภายในชั้นเรียน - สร้างกิจกรรมระดมสมองและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น - การเปิดโอกาสในการพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน 	<p>การสร้างการมีส่วนร่วม</p> <p>การแสดงความคิดเห็น</p> <p>และการทำงานร่วมกับผู้อื่นภายในชั้นเรียน</p>
<ul style="list-style-type: none"> - อภิปรายผลร่วมกันหลังทำกิจกรรมแล้วเสร็จ - สร้างการทำงานและอภิปรายผลร่วมกัน - การนำเสนอผลงานและอภิปรายผลภายหลังกิจกรรมแล้วเสร็จ - การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในชั้นเรียน - การนำเสนอองค์ความรู้จากการสืบค้นและอภิปรายผล - การอภิปรายผลร่วมกัน - มีการนำเสนอและฝึกฝนการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ - การนำเสนอผลงานภายหลังทำกิจกรรม - การแสดงผลงานจากกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนด - การแสดงผลงานสร้างสรรค์ - การแสดงผลงานและประเมิน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยผู้เชี่ยวชาญ 	<p>การนำเสนอผลงานและอภิปรายผลร่วมกัน</p>

ตารางที่ 5 (ต่อ)

กลุ่มคำ	คำหลัก
<ul style="list-style-type: none"> - การนำเทคโนโลยีมาใช้ประโยชน์ในการสอน - นำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามามีส่วนร่วมในการเรียนรู้ - การใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย - นำรูปแบบการสอนแบบ research based learning มาใช้ประกอบการสอน - ใช้รูปแบบการสอนแบบสาธิตและเพื่อนช่วยเพื่อนมาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอน - นำการเรียนรู้ผ่านการทำงานมาปรับใช้ (work based learning) มาปรับใช้ - เลือกวิธีการสอนที่ง่ายต่อการเรียนรู้ - ใช้การสอนที่หลากหลาย - ใช้เทคโนโลยีและสื่อที่เหมาะสมกับเนื้อหาการเรียนรู้ - ให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่าน face book หรืออื่นๆ ที่เหมาะสม - มีการกำหนดกิจกรรมและสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม 	<p>การใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย และเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ประกอบการเรียนรู้</p>
<ul style="list-style-type: none"> - การสร้างแรงกระตุ้นในการหาคำตอบจากประเด็นคำถามโดยผู้สอน - สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนวิเคราะห์ข้อเท็จจริงต่างๆ - ผู้สอนคอยให้คำแนะนำแก่ผู้เรียน 	<p>การให้คำแนะนำ แก้ไขปัญหา สร้างแรงจูงใจ และประเมินผล โดยผู้สอน</p>

ตารางที่ 5 (ต่อ)

กลุ่มคำ	คำหลัก
<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนเป็นผู้แนะนำและสร้างความชัดเจนในเนื้อหา - ผู้สอนมีหน้าที่ชี้แนะให้คำปรึกษา และดูแลผู้เรียนให้ทำกิจกรรมอย่างถูกต้องเหมาะสม - ผู้สอนจะเพิ่มเติมเนื้อหาให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น - ประเมินการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ - ผู้สอนคอยประเมินผลผู้เรียน - ผู้สอนจะมีหน้าที่คอยให้คำแนะนำ และประเมินผลผู้เรียน 	

ดังนั้นจากการสัมภาษณ์ผู้สอนของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สามารถสรุปสิ่งที่ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ได้ ดังตารางสรุปผลต่อไปนี้

ตารางที่ 6 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับรูปแบบการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ในการจัดการการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี

รูปแบบ	ผล. 1	ผล. 2	ผล. 3	ผล. 4	ผล. 5	ผล. 6	ผล. 7	ผล. 8	ผล. 9	ผล. 10	ผล. 11	ผล. 12	ผล. 13	ผล. 14	ผล. 15
1. การเปิดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นภายในชั้นเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓					✓		✓
2. การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมและการเรียนรู้ด้วยตนเอง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. การสร้างการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และการทำงานร่วมกับผู้อื่นภายในชั้นเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓				✓	✓	✓	✓
4. การนำเสนอผลงานและอภิปรายผลร่วมกัน		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓		✓		✓
5. การใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย และเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ประกอบการเรียนรู้	✓		✓		✓	✓	✓	✓		✓	✓		✓	✓	
6. การให้คำแนะนำ แก้ไขปัญหา สร้างแรงจูงใจ และประเมินผล โดยผู้สอน			✓	✓	✓	✓			✓	✓				✓	✓

ตารางที่ 6 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับรูปแบบการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านภูมิศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี

รูปแบบ	ผล. 16	ผล. 17	ผล. 18	ผล. 19	ผล. 20	ผล. 21	ผล. 22	ผล. 23	ผล. 24	ผล. 25	ผล. 26	ผล. 27	ผล. 28	ผล. 29	ผล. 30
1. การเปิดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นภายในชั้นเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมและการเรียนรู้ด้วยตนเอง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. การสร้างการมีส่วนร่วมการแสดงความคิดเห็น และการทำงานร่วมกับผู้อื่นภายในชั้นเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. การนำเสนอผลงานและอภิปรายผลร่วมกัน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5. การใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย และเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ประกอบการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
6. การให้คำแนะนำ แก้ไขปัญหา สร้างแรงจูงใจ และประเมินผล โดยผู้สอน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 6 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับรูปแบบการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านภูมิศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี

รูปแบบ	ผล. 31	ผล. 32	ผล. 33	ผล. 34	ผล. 35	ผล. 36	ผล. 37	ผล. 38	ผล. 39	ผล. 40	ผล. 41	ผล. 42	ผล. 43	ผล. 44	ผล. 45
1. การเปิดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นภายในชั้นเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓					✓		✓
2. การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมและการเรียนรู้ด้วยตนเอง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. การสร้างการมีส่วนร่วมการแสดงความคิดเห็น และการทำงานร่วมกับผู้อื่นภายในชั้นเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓					✓	✓	✓
4. การนำเสนอผลงานและอภิปรายผลร่วมกัน			✓	✓	✓	✓		✓	✓			✓	✓	✓	
5. การใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย และเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ประกอบการเรียนรู้	✓		✓	✓	✓		✓				✓		✓		
6. การให้คำแนะนำ แก้ไขปัญหา สร้างแรงจูงใจ และประเมินผล โดยผู้สอน		✓	✓		✓	✓		✓		✓	✓	✓			

ตารางที่ 6 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับรูปแบบการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ตรียางคีศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี

ความความคิดเห็น	ผส. 46	ผส. 47	ผส. 48	ผส. 49	ผส. 50	ผส. 51	ผส. 52	ผส. 53	ผส. 54	ผส. 55	ผส. 56	ผส. 57	ผส. 58	ผส. 59	ผส. 60
รูปแบบ	✓				✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓
1. การเปิดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นภายในชั้นเรียน	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมและการเรียนรู้ด้วยตนเอง	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. การสร้างการมีส่วนร่วมการแสดงความคิดเห็น และการทำงานร่วมกับผู้อื่นภายในชั้นเรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. การนำเสนอผลงานและอภิปรายผลร่วมกัน	✓		✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5. การใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย และเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ประกอบการเรียนรู้	✓		✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
6. การให้ความสำคัญ แก่ปัญหา สร้างแรงจูงใจ และประเมินผล โดยผู้สอน	✓				✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 6 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับรูปแบบการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ในการจัดการการเรียนรู้ด้านภูมิศาสตร์ ตรียางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี

รูปแบบ	ผล. 61	ผล. 62	ผล. 63	ผล. 64	ผล. 65	ผล. 66	ผล. 67	ผล. 68	ผล. 69	ผล. 70	ผล. 71	ผล. 72
1. การเปิดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นภายในชั้นเรียน	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓
2. การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมและการเรียนรู้ด้วยตนเอง	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. การสร้างการมีส่วนร่วมการแสดงความคิดเห็น และการทำงานร่วมกับผู้อื่นภายในชั้นเรียน	✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	
4. การนำเสนอผลงานและอภิปรายผลร่วมกัน		✓			✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓
5. การใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย และเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ประกอบการเรียนรู้		✓			✓			✓	✓			✓
6. การให้คำแนะนำ แก้ไขปัญหา สร้างแรงจูงใจ และประเมินผล โดยผู้สอน		✓		✓	✓				✓	✓	✓	✓

จากผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี พบว่า ผู้สอนมีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ ควรประกอบด้วย

1. การเปิดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นภายในชั้นเรียน
2. การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมและการเรียนรู้ด้วยตนเอง
3. การสร้างการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และการทำงานร่วมกับผู้อื่นภายในชั้นเรียน
4. การนำเสนอผลงานและอภิปรายผลร่วมกัน
5. การใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย และเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ประกอบการเรียนรู้
6. การให้คำแนะนำ แก้ไขปัญหา สร้างแรงจูงใจ และประเมินผล โดยผู้สอน

1.2 ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์

ตารางที่ 7 ผลการจำแนกผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ในประเด็นที่สอดคล้องกัน

กลุ่มคำ	คำหลัก
<ul style="list-style-type: none"> - การกำหนดแผนการเรียนรู้ กิจกรรม และรูปแบบการเรียนรู้โดยผู้สอนและผู้เรียน - พิจารณาคำอธิบายรายวิชาและกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสม - กำหนดวัตถุประสงค์และเนื้อหาการเรียนรู้ร่วมกับผู้เรียน - ศึกษาวัตถุประสงค์และกำหนดเทคนิคการสอนที่เหมาะสม - กำหนดหัวข้อในการเรียนรู้ - กำหนดข้อคำถามและกิจกรรมที่เหมาะสม - กำหนดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ 	<p>กำหนดแผนการเรียนรู้ และกิจกรรมที่เหมาะสมตามวัตถุประสงค์และเนื้อหารายวิชา</p>

ตารางที่ 7 (ต่อ)

กลุ่มคำ	คำหลัก
<ul style="list-style-type: none"> - กำหนดเนื้อหาและกิจกรรมร่วมกับผู้เรียน - กำหนดเนื้อหา ประเด็นปัญหา กฎเกณฑ์ต่างๆ ร่วมกับผู้เรียน - พิจารณาเนื้อหาการเรียนรู้และกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสม - สังเกตและวิเคราะห์ผู้เรียนก่อนกำหนดกิจกรรม - กำหนดจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ 	
<ul style="list-style-type: none"> - สร้างสื่อวัตกรรมการเรียนรู้อันเหมาะสมกับกิจกรรมที่กำหนด - ใช้การจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย - เลือกสื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสม - การเลือกสื่อ ตำรา ที่เหมาะสมกับเนื้อหา - ใช้การสอนแบบปัญหาเป็นฐาน - เลือกวิธีการสอนที่เหมาะสมกับกิจกรรม - กำหนดวิธีการสอนที่เหมาะสมกับกิจกรรม 	กำหนดวิธีการสอนและสื่อการสอนที่เหมาะสม
<ul style="list-style-type: none"> - ดำเนินกิจกรรมตามที่กำหนด - ดำเนินการตามขั้นตอนที่กำหนด - ปฏิบัติและดำเนินการตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนด - ลงมือปฏิบัติตามแผนและกิจกรรมที่กำหนด - ดำเนินการตามแผนการเรียนรู้และแนวทางการสอนที่กำหนด 	ดำเนินกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนด
<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนให้ความรู้และสาธิตการปฏิบัติแก่ผู้เรียน - สาธิตให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ - ผู้สอนต้องสร้างแรงจูงใจในขณะที่ทำกิจกรรมผ่านข้อคำถาม ประเด็นที่น่าสนใจ และการเสริมแรง - ผู้สอนให้คำแนะนำขณะทำกิจกรรม 	ผู้สอนต้องสาธิต ให้คำแนะนำ และสร้างแรงจูงใจในขณะที่ทำกิจกรรม

ตารางที่ 7 (ต่อ)

กลุ่มคำ	คำหลัก
<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนให้คำแนะนำ คำปรึกษา และแก้ไขปัญหาต่างๆ - ผู้สอนให้คำแนะนำและสรุปผลการทำกิจกรรม - ผู้สอนต้องกำหนดกิจกรรมที่สร้างแรงจูงใจและความกระตือรือร้นให้แก่ผู้เรียน 	
<ul style="list-style-type: none"> - มีการนำเสนอผลงาน - นำเสนอผลงานจากการปฏิบัติต่อผู้สอน - นำเสนอผลงานและแสดงผลงาน - นำเสนอผลงานผ่านช่องทางที่เหมาะสม - จัดให้มีการนำเสนอผลงาน - การจัดการแสดงผลงานของผู้เรียน - นำเสนอผลงานผ่านสื่อหรือกิจกรรมต่างๆ 	<p>การนำเสนอผลการเรียนรู้</p>
<ul style="list-style-type: none"> - การอภิปรายผลงานการแสดงร่วมกัน - ดำเนินกิจกรรมพร้อมมีการแสดงความคิดเห็น - จัดให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ - การอภิปรายผลร่วมกัน - การเรียนรู้แบบร่วมมือ - อภิปรายแลกเปลี่ยนภายหลังการทำกิจกรรม - สร้างการมีปฏิสัมพันธ์ภายในชั้นเรียน - จัดให้มีกิจกรรมกลุ่ม 	<p>การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากผลการดำเนินกิจกรรม และให้ข้อเสนอแนะร่วมกัน</p>
<ul style="list-style-type: none"> - เมื่อดำเนินการตามกิจกรรม ต้องมีการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผล - ประเมินการดำเนินการในแต่ละขั้นตอน - ประเมินการดำเนินกิจกรรมตามที่กำหนด - วัดและประเมินผลภายหลังการดำเนินกิจกรรม - ประเมินการดำเนินการทุกขั้นตอน - ประเมินและสรุปผลกิจกรรม - ประเมินผลงานและการแสดงผลงานของผู้เรียน 	<p>การประเมินผลการดำเนินกิจกรรมตามแผนที่กำหนด</p>

ตารางที่ 7 (ต่อ)

กลุ่มคำ	คำหลัก
<ul style="list-style-type: none"> - นำข้อสรุปที่ได้ไปปรับปรุงกิจกรรมในครั้งต่อไป - นำผลไปประกอบการพัฒนากิจกรรม - นำข้อสรุปมาปรับปรุงการเรียนการสอน - สรุปผลการจัดการเรียนรู้หลังแล้วเสร็จ - นำผลการประเมินมาปรับแผนการเรียนรู้ให้สมบูรณ์มากขึ้น - ประเมินแล้วเพิ่มเติมกิจกรรมที่เหมาะสม 	สรุปผลการดำเนิน กิจกรรม และพัฒนา แผนการเรียนรู้ในครั้ง ต่อไป

ดังนั้นจากการสัมภาษณ์ผู้สอนของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สามารถสรุปสิ่งที่ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ได้ ดังตารางสรุปผลต่อไปนี้

ตารางที่ 8 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านภูมิศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี

ความถี่	ผล. 1	ผล. 2	ผล. 3	ผล. 4	ผล. 5	ผล. 6	ผล. 7	ผล. 8	ผล. 9	ผล. 10	ผล. 11	ผล. 12	ผล. 13	ผล. 14	ผล. 15
ขั้นตอน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
1. กำหนดแผนการเรียนรู้และกิจกรรมที่เหมาะสมตามวัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชา	✓					✓			✓				✓		✓
2. กำหนดวิธีการสอนและสื่อการสอนที่เหมาะสม					✓				✓				✓		✓
3. ดำเนินกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนด	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. ผู้สอนต้องสาธิต ให้คำแนะนำ และสร้างแรงจูงใจในขณะทำกิจกรรม	✓					✓		✓						✓	✓
5. การนำเสนอผลการเรียนรู้		✓	✓	✓	✓	✓		✓					✓	✓	✓
6. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากผลการดำเนินกิจกรรม และให้ข้อเสนอแนะร่วมกัน		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			✓		✓	✓	✓
7. การประเมินผลการดำเนินกิจกรรมตามแผนที่กำหนด	✓					✓		✓		✓			✓		✓
8. สรุปผลการดำเนินกิจกรรม และพัฒนาแผนการเรียนรู้ในครั้งต่อไป		✓	✓			✓					✓		✓		✓

ตารางที่ 8 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี

ความความคิดเห็น	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.
ขั้นตอน	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30			
1. กำหนดแผนการเรียนรู้และกิจกรรมที่เหมาะสมตามวัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชา	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. กำหนดวิธีการสอนและสื่อการสอนที่เหมาะสม	✓				✓			✓	✓					✓				✓
3. ดำเนินกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนด	✓	✓	✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. ผู้สอนต้องสละจิต ใจให้คำแนะนำ และสร้างแรงจูงใจในขณะทำกิจกรรม	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5. การนำเสนอผลการเรียนรู้			✓			✓							✓					
6. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากผลการดำเนินกิจกรรม และให้ข้อเสนอแนะร่วมกัน		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
7. ประเมินผลการดำเนินกิจกรรมตามแผนที่กำหนด	✓							✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
8. สรุปผลการดำเนินกิจกรรม และพัฒนาแผนการเรียนรู้ในครั้งต่อไป								✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 8 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี

ความคิดเห็น	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.
ขั้นตอน	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45			
1. กำหนดแผนการเรียนรู้และกิจกรรมที่เหมาะสมตามวัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			
2. กำหนดวิธีการสอนและสื่อการสอนที่เหมาะสม				✓	✓	✓	✓	✓		✓								
3. ดำเนินกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนด	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			
4. ผู้สอนต้องสาธิต ให้คำแนะนำ และสร้างแรงจูงใจในขณะทำกิจกรรม		✓			✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	✓			
5. การนำเสนอผลการเรียนรู้					✓	✓		✓	✓				✓	✓	✓			
6. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากผลการดำเนินกิจกรรม และให้ข้อเสนอแนะร่วมกัน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			
7. ประเมินผลการดำเนินกิจกรรมตามแผนที่กำหนด					✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			
8. สรุปผลการดำเนินกิจกรรม และพัฒนาแผนการเรียนรู้ในครั้งต่อไป						✓												✓

ตารางที่ 8 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี

ความความคิดเห็น	ผศ. 46	ผศ. 47	ผศ. 48	ผศ. 49	ผศ. 50	ผศ. 51	ผศ. 52	ผศ. 53	ผศ. 54	ผศ. 55	ผศ. 56	ผศ. 57	ผศ. 58	ผศ. 59	ผศ. 60
ขั้นตอน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
1. กำหนดแผนการเรียนรู้และกิจกรรมที่เหมาะสมตามวัตถุประสงค์และเนื้อหาวิชา			✓				✓							✓	
2. กำหนดวิธีการสอนและสื่อการสอนที่เหมาะสม			✓	✓			✓				✓			✓	
3. ดำเนินกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนด	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. ผู้สอนต้องสวดให้คำแนะนำ และสร้างแรงจูงใจในขณะทำกิจกรรม	✓		✓	✓	✓	✓			✓			✓	✓		
5. การนำเสนอผลการเรียนรู้										✓					
6. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากผลการดำเนินกิจกรรม และให้ข้อเสนอแนะร่วมกัน		✓		✓						✓	✓			✓	
7. ประเมินผลการดำเนินกิจกรรมตามแผนที่กำหนด	✓	✓			✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓			✓
8. สรุปผลการดำเนินกิจกรรม และพัฒนาแผนการเรียนรู้ในครั้งต่อไป								✓							

ตารางที่ 8 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านภูมิศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี

ความคิดเห็น	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.
ขั้นตอน	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72
1. กำหนดแผนการเรียนรู้และกิจกรรมที่เหมาะสมตามวัตถุประสงค์และเนื้อหารายวิชา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. กำหนดวิธีการสอนและสื่อการสอนที่เหมาะสม	✓		✓		✓		✓	✓				
3. ดำเนินกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนด	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. ผู้สอนต้องสาธิต ให้คำแนะนำ และสร้างแรงจูงใจในขณะทำกิจกรรม		✓		✓					✓	✓		
5. การนำเสนอผลการเรียนรู้						✓			✓	✓	✓	✓
6. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากผลการดำเนินกิจกรรม และให้ข้อเสนอแนะร่วมกัน	✓	✓	✓	✓		✓			✓	✓	✓	✓
7. ประเมินผลการดำเนินกิจกรรมตามแผนที่กำหนด					✓		✓	✓			✓	✓
8. สรุปผลการดำเนินกิจกรรม และพัฒนาแผนการเรียนรู้ในครั้งต่อไป		✓			✓			✓				✓

จากผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับขั้นตอนการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี พบว่า ผู้สอนมีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้มีลำดับขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. กำหนดแผนการเรียนรู้และกิจกรรมที่เหมาะสมตามวัตถุประสงค์และเนื้อหารายวิชา
2. กำหนดวิธีการสอนและสื่อการสอนที่เหมาะสม
3. ดำเนินกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนด
4. ผู้สอนต้องสาธิต ให้คำแนะนำ และสร้างแรงจูงใจในขณะที่ทำกิจกรรม
5. การนำเสนอผลการเรียนรู้
6. การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากผลการดำเนินกิจกรรม และให้ข้อเสนอแนะร่วมกัน
7. ประเมินผลการดำเนินกิจกรรมตามแผนที่กำหนด
8. สรุปผลการดำเนินกิจกรรม และพัฒนาแผนการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

ตอนที่ 2 สภาพปัญหา อุปสรรค และวิธีการแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ เกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค และวิธีการแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนรู้ โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ซึ่งมีผลการสัมภาษณ์ดังนี้

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ. นครศรีธรรมราช ผู้สอนคนที่ 1 เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 1 (ผส.1) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค และวิธีการแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ว่าจากประสบการณ์สอนที่ผ่านมายังไม่พบปัญหาเนื่องจากผู้เรียนจะสนุกและชอบในการได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ได้ทำกิจกรรมและ

แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน แต่อาจมีประเด็นในส่วนของกิจกรรมหรือการสืบค้นที่ไม่เป็นไปตามเป้าหมายในบางครั้งเนื่องจากการเข้าชั้นเรียนไม่สม่ำเสมอจากการทำกิจกรรมอื่นๆ

ทั้งนี้ผู้สอนมีวิธีในการแก้ไข้ปัญหา โดยการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนและกิจกรรม และนำผลการประเมินมาประกอบการพัฒนาในแต่ละครั้ง

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ. นครศรีธรรมราช ผู้สอนคนที่ 2 เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 2 (ผส.2) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค และวิธีการแก้ไขปัญหาในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ว่าจากการสอนที่ผ่านมาพบว่าผู้เรียนบางคนขาดความกล้าแสดงออกและการแสดงความคิดเห็นในกิจกรรมต่างๆ

ทั้งนี้ผู้สอนมีวิธีในการแก้ไข้ปัญหา โดยการปรับวิธีการสอนและกิจกรรมที่เร้าความสนใจผู้เรียนมากขึ้น ไม่เคร่งเครียดมากเกินไป ใช้คำถามจากง่ายไปหาคำถามที่ยากมากขึ้น และค่อยๆ ปรับวิธีการเรียนรู้ในส่วนต่างๆ ให้เหมาะสมตามสถานการณ์ในแต่ละครั้ง

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ. นครศรีธรรมราช ผู้สอนคนที่ 3 เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 3 (ผส.3) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาส่วนใหญ่เกิดจากกิจกรรมอื่นๆ ของสถานศึกษาที่ตรงกับเวลาในการจัดการเรียนรู้ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ในชั้นเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ผู้สอนมีวิธีในการแก้ไข้ปัญหา โดยการปรับแนวทางในการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมต่างๆ ให้สอดคล้องกับกิจกรรมของสถานศึกษา เวลาของผู้เรียน รวมถึงความพร้อมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสม

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.
นครศรีธรรมราช ผู้สอนคนที่ 4 เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 4 (ผส.4) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าการจัดการเรียนรู้ส่วนใหญ่จะเน้นการปฏิบัติ โดยที่ต้องมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ซึ่งกิจกรรมภายนอกต่างๆ อาจทำให้ผู้เรียนไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมเรียนรู้อย่างต่อเนื่องได้เท่าที่ควร

ทั้งนี้ผู้สอนมีวิธีในการแก้ไขปัญหา โดยการกำหนดกิจกรรมเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติได้ตลอดเวลา หรือเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เน้นการสร้างกระบวนการคิด การวิเคราะห์ เพื่อสร้างประสิทธิภาพการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพให้แก่ผู้เรียน

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วขศ.
นครศรีธรรมราช ผู้สอนคนที่ 5 เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 5 (ผส.5) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าการจัดการเรียนรู้ที่ผ่านพบว่าอุปสรรคส่วนใหญ่จะเกิดจากการไม่กล้าแสดงออกของผู้เรียน

ทั้งนี้ผู้สอนมีวิธีในการแก้ไขปัญหา โดยเน้นกิจกรรมที่มีการแสดงความคิดเห็นและการแสดงออกมากขึ้น โดยมีการนำประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อโซเชียลต่างๆ มาใช้ประกอบการเรียนรู้

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วขศ.
นครศรีธรรมราช ผู้สอนคนที่ 6 เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 6 (ผส.6) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าการนำรูปแบบการสอนแบบ Active Learning มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนนั้นอุปสรรคสำคัญคือข้อมูลที่ผู้เรียนสืบค้นจากอินเทอร์เน็ตมีเนื้อหาไม่ครบถ้วนหรือมีการตัดต่อจนทำให้ข้อมูลบิดเบือน ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง

ทั้งนี้ผู้สอนมีวิธีในการแก้ไขปัญหา โดยการให้ผู้เรียนได้สืบค้นข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่หลากหลายมากขึ้น ได้เรียนรู้จากเอกสาร ตำรา ต้นฉบับ เพิ่มเติมจากข้อมูลที่ได้จากการสืบค้นผ่านระบบอินเทอร์เน็ต

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วชศ. นครศรีธรรมราช ผู้สอนคนที่ 7 เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 7 (ผส.7) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning มาใช้ในการเรียนการสอนนั้นในบางครั้งจะเน้นการให้ผู้เรียนปฏิบัติมากจนเกินไปอาจทำให้ละเลยพื้นฐานการเรียนรู้ด้านข้อเท็จจริง หลักการ หรือทฤษฎีเฉพาะสาขาได้ส่งผลให้ประสิทธิภาพการเรียนรู้ลดลง

ทั้งนี้ผู้สอนมีวิธีในการแก้ไขปัญหา โดยการเพิ่มเวลาในการถ่ายทอดข้อเท็จจริง หลักการ หรือทฤษฎีเฉพาะสาขาให้แก่ผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น จากนั้นจึงค่อยนำรูปแบบจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning มาใช้เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และลงมือปฏิบัติด้วยตนเองต่อไป

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วชศ. นครศรีธรรมราช ผู้สอนคนที่ 8 เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 8 (ผส.8) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาและอุปสรรคส่วนใหญ่จะเป็นกิจกรรมที่เป็นการสร้างที่ชิ้นงานของผู้เรียน เนื่องจากต้องใช้เวลาและค่าใช้จ่ายค่อนข้างมาก ทำให้ไม่สามารถจัดอย่างสม่ำเสมอได้

ทั้งนี้ผู้สอนมีวิธีในการแก้ไขปัญหา โดยการวางแผนกิจกรรมให้เหมาะสม มีการกำหนดขนาดของชิ้นงานรวมถึงการประมาณการค่าใช้จ่ายให้เหมาะสมกับผู้เรียน มีการคำนึงถึงวัสดุทดแทนเพื่อลดต้นทุนให้แก่นักศึกษา

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.พัทลุง ผู้สอนคนที่ 9 เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 9 (ผส.9) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาและอุปสรรคที่พบจะเป็นในส่วนของ การขาดความต่อเนื่องในการดำเนินกิจกรรมเนื่องจากกิจกรรมของสถานศึกษา

ทั้งนี้ผู้สอนมีวิธีในการแก้ไขปัญหา โดยการวางแผนกิจกรรมให้เหมาะสมกับกิจกรรมของสถานศึกษาและเวลาว่างของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากผู้สอนได้มากที่สุด

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.พัทลุง ผู้สอนคนที่ 10 เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 10 (ผส.10) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาและอุปสรรคที่พบคือ สื่อ สิ่งพิมพ์ และเอกสารต่าง ไม่เพียงพอต่อการสืบค้นหรือเรียนรู้ของผู้เรียน

ทั้งนี้ผู้สอนมีวิธีในการแก้ไขปัญหา โดยการปรับเปลี่ยนวิธีการสอน โดยมุ่งเน้นนำสื่อและการสืบค้นทางระบบ Internet มาใช้ประกอบการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.พัทลุง ผู้สอนคนที่ 11 เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 11 (ผส.11) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาและอุปสรรคที่พบประกอบด้วย สภาพห้องเรียน ระบบอินเทอร์เน็ต และวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ที่ไม่เหมาะสมแก่การเรียนรู้หรือการทำกิจกรรมบางกิจกรรมที่ผู้สอนกำหนดให้แก่ผู้เรียน

ทั้งนี้ผู้สอนมีวิธีในการแก้ไขปัญหา โดยการพัฒนาสภาพห้องเรียนให้เหมาะสมกับการเรียนรู้และการทำกิจกรรม นอกจากนี้ยังมีการจัดเตรียมวัสดุและของบประมาณในการพัฒนาระบบอินเทอร์เน็ตจากสถานศึกษาเพิ่มเติม

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.พัทลุง
ผู้สอนคนที่ 12 เมื่อวันที่ 26 กุมภาพันธ์ 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

ต่อผู้สอนคนที่ 12 (ผส.12) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าผู้สอนยังขาดประสบการณ์และความรู้อย่างถ่องแท้ในกระบวนการในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ซึ่งอาจทำให้ศักยภาพในการจัดการเรียนการสอนยังไม่เต็มประสิทธิภาพตามที่ผู้สอนคาดหวัง

ทั้งนี้ผู้สอนมีวิธีในการแก้ไขปัญหา โดยศึกษาและหาความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.สุพรรณบุรี
ผู้สอนคนที่ 13 เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

ต่อผู้สอนคนที่ 13 (ผส.13) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าการจัดการเรียนรู้รูปแบบต่างๆ ที่ผู้สอนกำหนดนั้น ต้องใช้เวลาในการดำเนินกิจกรรมแต่ละขั้นตอนค่อนข้างมาก รวมถึงมีกิจกรรมอื่นๆ ของสถานศึกษาบ่อยครั้ง ทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนขาดความต่อเนื่อง และเมื่อติดขั้นในขั้นตอนใดก็อาจส่งผลกระทบต่อกิจกรรมในขั้นตอนต่อไปได้

ทั้งนี้ผู้สอนมีวิธีในการแก้ไขปัญหา โดยนำสื่อออนไลน์มาเสริมการจัดการเรียนการสอน โดยเพิ่มช่องทางในการศึกษาเรียนรู้ การรวบรวมข้อมูล การนำเสนอข้อมูลและการอภิปรายผลตามกิจกรรมที่กำหนด

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.สุพรรณบุรี
ผู้สอนคนที่ 14 เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)

ต่อผู้สอนคนที่ 14 (ผส.14) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่มาจากเงื่อนไขด้านเวลา เนื่องจากกิจกรรมอื่นๆ ของสถานศึกษาทั้งในส่วนของผู้สอน และ ส่วนของผู้เรียน ทำให้การจัดกิจกรรมไม่สมบูรณ์ตามเป้าหมายที่วางไว้

ทั้งนี้ผู้สอนมีวิธีในการแก้ไขปัญหา โดยปรับรูปแบบวิธีการสอน โดยการใช้รูปแบบโครงงานในช่วงเวลาที่ไม่สามารถเรียนรู้ในห้องเรียนตามปกติได้ มีการใช้สื่อเทคโนโลยีมาประกอบการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.สุพรรณบุรี ผู้สอนคนที่ 15 เมื่อวันที่จันทร์ที่ 2 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 15 (ผส.15) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่สำคัญคือปัญหาเรื่องเวลาในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากปัจจุบันสถานศึกษามีกิจกรรมภายในและภายนอกค่อนข้างมาก รวมถึงการอบรมสัมมนาต่างๆ ทำให้ผู้สอนมีเวลาในการสอนน้อย และทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนไม่ต่อเนื่อง

ทั้งนี้ผู้สอนมีวิธีในการแก้ไขปัญหา โดยการเสริมการเรียนรู้โดยใช้สื่อ online ประกอบการเรียนรู้ของผู้เรียน มีการมอบหมายการเรียนรู้จากผู้มีองค์ความรู้ทั้งในหน่วยงานและนอกหน่วยงาน เพื่อกลับมานำเสนอและอภิปรายผลร่วมกันเมื่อกลับมาเรียนในชั้นเรียน

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.สุพรรณบุรี ผู้สอนคนที่ 16 เมื่อวันที่จันทร์ที่ 2 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 16 (ผส.16) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาสำคัญมาจากปัจจัยภายนอกซึ่งก็คือการที่นักศึกษาต้องไปร่วมกิจกรรมนอกแผนประจำปีของสถานศึกษาบ่อยครั้ง ทำให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ขาดความต่อเนื่อง

ทั้งนี้ผู้สอนมีวิธีในการแก้ไขปัญหา โดยการใช้การรู้แบบ online ควบคู่กับการเรียนรู้ในชั้นเรียน เช่น สื่อ Facebook และ Google Classroom เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองเมื่อต้องไปร่วมกิจกรรม

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วขศ.สุพรรณบุรี
ผู้สอนคนที่ 17 เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 17 (ผส.17) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าจากประสบการณ์ที่สอนมายังไม่พบสภาพปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการเรียนรู้ เนื่องจากผู้เรียนจะมีความสนุกสนานและมีความสุขเมื่อได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรม

ทั้งนี้แม้ไม่มีสภาพปัญหาแต่ผู้สอนมีการพัฒนากิจกรรมและขั้นตอนต่างๆ ในการเรียนรู้อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วขศ.สุพรรณบุรี
ผู้สอนคนที่ 18 เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 18 (ผส.18) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่พบส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาส่วนตัวของผู้เรียน ได้แก่ การเงินและการหาวัสดุต่างๆ โดยในบางครั้งผู้เรียนไม่สามารถปฏิบัติตามโจทย์ที่ผู้สอนกำหนดได้ จะแสดงอาการท้อแท้ออกมาจนสัมผัสได้

จากสภาพปัญหาข้างต้น ผู้สอนมีวิธีในการแก้ไขปัญหา โดยการจัดสรรทุนในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้ยังกำหนดกิจกรรมที่สามารถเรียนรู้และสร้างรายได้เสริมให้แก่ผู้เรียน ในส่วนของความท้อแท้จากการทำกิจกรรม ผู้สอนจะมีการปรับใช้รูปแบบการสอนที่หลากหลาย มีการแนะนำและให้กำลังใจแก่ผู้เรียน

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วขศ.สุพรรณบุรี
ผู้สอนคนที่ 19 เมื่อวันที่ 2 มีนาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 19 (ผส.19) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่า เนื่องจากเป็น การเรียนรู้ทางด้านทัศนศิลป์ ปัญหาที่พบส่วนใหญ่จึงเป็นเรื่องของการหาวัสดุมาใช้ในการทำกิจกรรมต่างๆ ซึ่งอาจมีราคาสูง หรือ หาได้ยาก

จากปัญหาข้างต้นผู้สอนมีวิธีในการแก้ไขปัญหา โดยใช้การปรับใช้วัสดุในท้องถิ่น ให้เหมาะสมกับเนื้อหากการเรียนรู้ โดยผู้สอนจะให้คำแนะนำที่เหมาะสมในขณะที่ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรม

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วขศ.สุพรรณบุรี
ผู้สอนคนที่ 20 เมื่อวันที่วันจันทร์ที่ 2 มีนาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 20 (ผส.20) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่ายังไม่พบสภาพปัญหาที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

ทั้งนี้แม้ไม่มีสภาพปัญหา ผู้สอนยังพยายามพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.อ่างทอง
ผู้สอนคนที่ 21 เมื่อวันที่วันอังคารที่ 3 มีนาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 21 (ผส.21) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่สำคัญคือการปรับทัศนคติของผู้เรียนที่คุ้นชินกับการเรียนรู้แบบดั้งเดิมที่เน้นการปฏิบัติตามผู้สอน หากผู้เรียนไม่เข้าใจหรือผู้สอนไม่สร้างแรงจูงใจที่ดีการเรียนรู้จะเป็นไปอย่างเชื่องช้า เนื่องจากผู้เรียนจะคุ้นชินกับการรับข้อมูล การสื่อสาร จากผู้สอนแบบทางเดียว

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการสร้างแรงจูงใจและความเข้าใจระหว่างผู้เรียนกับผู้สอน มีการแนะนำความรู้ที่ตรงกับประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น จูงใจให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้และเลือกใช้กระบวนการคิดในการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเพื่อสร้างความมั่นใจ การตระหนักรู้และความเชื่อมั่นในครูผู้สอน การเรียนการสอนรูปแบบนี้จึงจะสำคัญที่สุด

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.อ่างทอง
ผู้สอนคนที่ 22 เมื่อวันที่วันอังคารที่ 3 มีนาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 22 (ผส.22) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าผู้สอนบางท่านจะมุ่งเน้นขั้นตอนในการปฏิบัติหรือการทำกิจกรรมโดยการถ่ายทอดหลักการ และทฤษฎี ไม่เน้นการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน อีกทั้งข้อมูลในหลายๆ ส่วนไม่ครบถ้วน การเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนจึงอาจขาดประสิทธิภาพได้

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการวางแผนกิจกรรมกับเวลาการเรียนรู้ให้เหมาะสม มีการจัดวางเนื้อหา ทฤษฎี และกิจกรรมให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ของผู้เรียน และกำหนดแหล่งเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.อ่างทอง ผู้สอนคนที่ 23 เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 23 (ผส.23) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่พบส่วนใหญ่คือผู้เรียนไม่กล้าแสดงออกหรือไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรมภายในชั้นเรียน

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยสร้างกิจกรรมที่สร้างความสนใจ มีการตั้งคำถามและปัญหาให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดและแสดงความคิดเห็นร่วมกันมากขึ้น

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.อ่างทอง ผู้สอนคนที่ 24 เมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 24 (ผส.24) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่พบประกอบด้วยผู้เรียนขาดความรับผิดชอบ ระบบสารสนเทศของสถานศึกษาไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน และผู้เรียนไม่มีระบบอินเทอร์เน็ตใช้งานส่วนบุคคล

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการสร้างแรงกระตุ้นในการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมให้แก่ผู้เรียน มีการสร้างแนวทางการสืบค้นอื่นที่ไม่ต้องใช้ระบบสารสนเทศ และหากมีความจำเป็นต้องใช้ระบบอินเทอร์เน็ต ผู้สอนต้องเอื้อเพื่อสัญญาณอินเทอร์เน็ตส่วนตัวให้แก่ผู้เรียน

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.ลพบุรี ผู้สอนคนที่ 25 เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 25 (ผส.25) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่พบจากการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning คือการที่ผู้เรียนยังขาดทักษะในการวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูล

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเพิ่มมากขึ้น โดยผู้สอนรับฟังและเพิ่มเติมข้อมูลให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น รวมถึงการอภิปรายผลร่วมกันระหว่างผู้เรียน

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.ลพบุรี ผู้สอนคนที่ 26 เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 26 (ผส.26) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าการวางแผนการเรียนรู้อาจมีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น การแบ่งกลุ่มเพื่อทำกิจกรรมทั้งที่ผู้เรียนแบ่งกลุ่มกันเองและการแบ่งกลุ่มโดยผู้สอน

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมในทุกๆ ขั้นตอน เพื่อวางแผนและสร้างมุมมองต่างๆ ในการทำกิจกรรมร่วมกัน

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.ลพบุรี ผู้สอนคนที่ 27 เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 27 (ผส.27) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่พบคือการที่ผู้เรียนยังขาดทักษะในการวิเคราะห์ข้อมูลและการเชื่อมโยงความรู้กับประเด็นต่างๆ ทำให้ผลที่ได้ อาจไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการที่ผู้สอนพยายามค้นหาวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เพื่อสร้างประสบการณ์การเรียนรู้ฝึกทักษะในการคิดวิเคราะห์

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.ลพบุรี ผู้สอนคนที่ 28 เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 28 (ผส.28) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัจจุบันสถานศึกษาขาดแคลนห้องปฏิบัติการและอุปกรณ์ต่างๆ ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้ได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการพยายามหาวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ที่เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.จันทบุรี ผู้สอนคนที่ 29 เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 29 (ผส.29) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าผู้สอนและผู้เรียนยังขาดความเข้าใจอย่างแท้จริงถึงรูปแบบการสอนแบบ Active Learning จึงต้องเวลาพอสมควรในการสร้างความเข้าใจร่วมกัน อีกทั้งผู้เรียนอาจไม่เข้าใจถึงความสำคัญในการเรียนรู้ในรูปแบบนี้

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการเชิญวิทยากรมาให้ความรู้และจัดประสบการณ์ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันระหว่างผู้สอน เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอน และวิธีการในการจัดการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมที่เหมาะสม

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.จันทบุรี ผู้สอนคนที่ 30 เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 30 (ผส.30) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าการจัดการเรียนการสอนขาดความต่อเนื่องซึ่งมีผลจากกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษา อีกทั้งการคุ้นชินกับรูปแบบการสอนแบบเดิม

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการบริหารเวลาให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ รวมถึงสร้างความร่วมในการจัดการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้องกันระหว่างวิชาต่างๆ

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.จันทบุรี ผู้สอนคนที่ 31 เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 31 (ผส.31) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่พบส่วนใหญ่เกิดจากภาระงานของผู้สอนที่มีเป็นจำนวนมาก ส่งผลให้การจัดเตรียมการสอนต่างๆ ไม่เต็ม

ประสิทธิภาพมากนัก นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาขาดความกระตือรือร้นในการศึกษาด้วยตนเองและ การทำกิจกรรมต่างๆ

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการบริหารจัดการเวลาให้เหมาะสม มีการบูรณาการระหว่างกิจกรรมการเรียนการสอนกับการสร้างประสบการณ์นอกชั้นเรียน รวมถึงการสร้างแรงจูงใจผ่านวิธีการต่างๆ เพื่อสร้างความกระตือรือร้นของผู้เรียน

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.จันทบุรี
ผู้สอนคนที่ 32 เมื่อวันที่ 9 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 32 (ผส.32) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาสำคัญที่พบคือการที่สถานศึกษามีกิจกรรมภายในและภายนอกบ่อยครั้ง ทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่ต่อเนื่อง กิจกรรมบางกิจกรรมเมื่อมีการเว้นช่วงเวลาอาจส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนได้

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการใช้สื่อเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองภายนอกชั้นเรียนได้ เช่น Face book หรือ Line เป็นต้น

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.เชียงใหม่
ผู้สอนคนที่ 33 เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 33 (ผส.33) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่พบจะเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับประสิทธิภาพการรับรู้ของผู้เรียน โดยแต่ละคนมีประสิทธิภาพไม่เท่ากัน

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการใช้สถานการณ์จริงในการสร้างโอกาสในการเรียนรู้ของผู้เรียน เน้นการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ คิด วิเคราะห์ ผ่านประสบการณ์ของตนเอง

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.เชียงใหม่
ผู้สอนคนที่ 34 เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)
ต่อผู้สอนคนที่ 34 (ผส.34) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาอุปสรรค
ที่พบคือผู้เรียนมีทักษะทางความคิดและทางปฏิบัติไม่ทัดเทียมกัน ทำให้การจัดการเรียนการสอนอาจ
ทำให้ผู้เรียนบางส่วนไม่สามารถเรียนรู้ได้กับกลุ่มเพื่อนกลุ่มอื่นได้

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการสอนเสริมให้แก่ผู้เรียนที่มีปัญหาให้
มากที่สุด และใช้วิธีการพูดคุยเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.เชียงใหม่
ผู้สอนคนที่ 35 เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)
ต่อผู้สอนคนที่ 35 (ผส.35) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่พบคือ
การที่นักศึกษาต้องร่วมกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษาและหน่วยงานอื่นภายนอก ส่งผลให้การเรียนรู้
ของผู้เรียนไม่ต่อเนื่อง รวมถึงกิจกรรมที่กำหนดไว้ไม่สามารถดำเนินการได้

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการบริหารเวลาให้เหมาะสมกับการ
เวลาในการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงการเพิ่ม ลด กิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสม

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.เชียงใหม่
ผู้สอนคนที่ 36 เมื่อวันที่ 10 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview)
ต่อผู้สอนคนที่ 36 (ผส.36) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่พบคือ
การที่ผู้เรียนยังขาดประสบการณ์ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ไม่ทราบแหล่งสืบค้น และการวิเคราะห์
สังเคราะห์ข้อมูล

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้
การสืบค้น และการวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลให้แก่ผู้เรียนให้มากขึ้น โดยผู้สอนคอยให้คำแนะนำ
อย่างใกล้ชิด

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.สุโขทัย
ผู้สอนคนที่ 37 เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 37 (ผส.37) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าสื่อ เทคโนโลยี ยังขาดความทันสมัย ไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการจัดหาเครื่องมือที่เหมาะสมในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน รวมถึงการรวบรวมเอกสารข้อมูลให้ผู้เรียนสะดวกในการสืบค้น

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.สุโขทัย
ผู้สอนคนที่ 38 เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 38 (ผส.38) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าพบปัญหาเพียงเล็กน้อยซึ่งเกิดจากระบบเทคโนโลยีที่ไม่ทันสมัย ทำให้ระบบการเชื่อมต่อต่างๆ ช้า ส่งผลต่อการเรียนรู้

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้กิจกรรมหรือรูปแบบการเรียนรู้ อื่นๆ ทดแทน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ชัดเจนมากขึ้น

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.สุโขทัย
ผู้สอนคนที่ 39 เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 39 (ผส.39) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนขาดความต่อเนื่องจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างของสถานศึกษา

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการบริหารเวลาให้เหมาะสมกับการเวลาในการเรียนรู้ของผู้เรียน

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.สุโขทัย
ผู้สอนคนที่ 40 เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 40 (ผส.40) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาสำคัญคือ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ ขาดความทันสมัยและไม่เพียงพอต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ไม่ต่อเนื่อง

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการจัดหาสื่อเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมถึงการจัดค่าของงบประมาณในการสนับสนุนและการหาเพิ่มเติม

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด คณะศิลปศึกษา
ผู้สอนคนที่ 41 เมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 41 (ผส.41) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าการเรียนการสอนทางด้านศิลปวัฒนธรรมโดยปกติจะเป็นการปฏิบัติตามผู้สอน ผู้เรียนจะเน้นการรับรู้ฝ่ายเดียวและให้ความเคารพผู้สอน ทำให้ส่งผลต่อการแสดงความคิดเห็น หรือการสร้างกระบวนการคิดของตนเองของผู้เรียน

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการสร้างเนื้อหาการเรียนรู้ใหม่ที่ เหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการคิดและแสดงความคิดเห็นของผู้เรียนเทียบเคียงกับเนื้อหาเดิม เพื่อเปิดโอกาสในการสร้างสรรค์ และการแสดงคิดเห็นของผู้เรียนมากขึ้น

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด คณะศิลปศึกษา
ผู้สอนคนที่ 42 เมื่อวันที่ 12 มีนาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 42 (ผส.42) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่พบคือ การต้องเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ทั้งภายในและภายนอกของผู้เรียน ส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ไม่ต่อเนื่อง

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการกำหนดเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเวลาในการเรียนรู้ของผู้เรียนและกิจกรรมต่างๆ ที่ต้องเข้าร่วม

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด คณะศิลปศึกษา
ผู้สอนคนที่ 43 เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 12 มีนาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 43 (ผส.43) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่พบคือ การขาดความตื่นตัว การเห็นความสำคัญ และความกระตือรือร้นของผู้เรียน นอกจากนี้ยังพบปัญหาเกี่ยวกับความพร้อมของสื่อเทคโนโลยีที่มีไม่เพียงพอ และผู้สอนส่วนใหญ่ยังยึดติดกับรูปแบบการสอนแบบเดิมที่เน้นการถ่ายทอดและปฏิบัติตามผู้สอน ทำให้ผู้เรียนขาดการเรียนรู้ที่ต่อเนื่อง สับสน และไม่กล้าแสดงความคิดเห็นส่วนตัว นอกจากนี้ยังมีปัญหาเกี่ยวกับภาระงานอื่นๆ ที่นักศึกษาต้องเข้าร่วม ส่งผลต่อเวลาในการเรียนรู้ของผู้เรียน

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการให้ผู้เรียนที่ขาดความกระตือรือร้นมีส่วนร่วมกับกิจกรรมมากขึ้น ปรับการใช้สื่อเทคโนโลยีให้เหมาะสมกับสภาพจริง รวมถึงการกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมกับเวลาในการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งนี้ในส่วนของผู้สอนที่สอนรูปแบบเดิมอาจใช้การพูดคุยและกำหนดเป้าหมายในการเรียนรู้ร่วมกันในทุกรายวิชาให้นำวิธีการสอนรูปแบบนี้ไปปรับใช้ในการเรียนรู้รายวิชาของตน

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด คณะศิลปศึกษา
ผู้สอนคนที่ 44 เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 12 มีนาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 44 (ผส.44) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาสำคัญที่พบคือการมีกิจกรรมหรืองานราชการต่างๆ ที่ตรงกับชั่วโมงเรียนหรือกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้การเรียนรู้ในเนื้อต่างๆ ไม่ครบถ้วน และไม่เป็นไปตามแผนการสอนที่กำหนดไว้

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการประชุม ปรับเปลี่ยน และวางแผนการเรียนรู้ร่วมกับผู้เรียน เพื่อให้การเรียนรู้เป็นไปตามเป้าหมายการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ให้มากที่สุด

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด คณะศิลปนาฏดุริยางค์ ผู้สอนคนที่ 45 เมื่อวันศุกร์ที่ 13 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 45 (ผส.45) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่พบประกอบด้วย การขาดงบประมาณสนับสนุนในการดำเนินกิจกรรมที่กำหนด สถานที่และอุปกรณ์ไม่เอื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ และการขาดทักษะในการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นของผู้เรียน

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งนี้ผู้สอนจะคอยควบคุมดูแลผู้เรียนในการทำกิจกรรมให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนด

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด คณะศิลปนาฏดุริยางค์ ผู้สอนคนที่ 46 เมื่อวันศุกร์ที่ 13 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 46 (ผส.46) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าเวลาในการเรียนรู้มีน้อย เนื่องจากผู้เรียนต้องร่วมกิจกรรมอื่นๆ ส่งผลให้ผู้เรียนได้รับความรู้และมีทักษะทางกระบวนการคิดไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการวางแผนการสอนให้เหมาะสม สร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน มีการตั้งคำถามที่น่าสนใจในการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองนอกเวลา

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด คณะศิลปนาฏดุริยางค์ ผู้สอนคนที่ 47 เมื่อวันศุกร์ที่ 13 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 47 (ผส.47) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่พบคือประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนแตกต่างกัน ทำให้กิจกรรมบางกิจกรรมเหมาะสมกับผู้เรียนบางคนเท่านั้น

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการสังเกตผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น และกำหนดกิจกรรมให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด คณะศิลปนาฏดุริยางค์ ผู้สอนคนที่ 48 เมื่อวันศุกร์ที่ 13 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 48 (ผส.48) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning คือผู้เรียนไม่กล้าแสดงออก ไม่กล้าซักถามหรือแสดงความคิดเห็น เนื่องจากยึดติดกับรูปแบบการเรียนรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมแบบเดิม

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการใช้กิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนผ่อนคลาย กล้าแสดงความคิดเห็นและมีส่วนร่วมภายในชั้นเรียนมากขึ้น โดยผู้สอนให้กำลังใจไม่ว่าจะตอบถูกหรือผิด รวมถึงการให้คำแนะนำเพื่อให้คำตอบมีความสมบูรณ์มากขึ้น

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.ภาพลีนธุ์ ผู้สอนคนที่ 49 เมื่อวันจันทร์ที่ 16 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 49 (ผส.49) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่พบประกอบด้วย ผู้เรียนบางส่วนไม่ชอบอ่านหนังสือ ไม่กล้าแสดงความคิดเห็น ขาดทักษะในการสืบค้น และการเขียนข้อสรุปต่างๆ ด้วยตัวเอง นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนขาดความต่อเนื่องจากกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษา

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการกำหนดกิจกรรมที่เสริมสร้างทักษะให้แก่ผู้เรียน รวมถึงการวางแผนการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับกิจกรรมของสถานศึกษา

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.ภาพลีนธุ์ ผู้สอนคนที่ 50 เมื่อวันจันทร์ที่ 16 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 50 (ผส.50) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาสำคัญคือภาระงานอื่นๆ ของสถานศึกษาทำให้การเรียนรู้ของผู้เรียนไม่เป็นไปตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ รวมถึงความรับผิดชอบของผู้เรียนแต่ละบุคคลไม่เทียบเท่ากัน ทำให้การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ไม่ประสบผลสำเร็จ

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการติดตามผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ เพิ่มเวลาในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เช่น การสอนเสริม นอกจากนี้สรุปผลการเรียนรู้ร่วมกันกับผู้เรียนมากขึ้น

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.ภาพสินธุ์ ผู้สอนคนที่ 51 เมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 51 (ผส.51) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าผู้เรียนบางส่วนขาดความรับผิดชอบในการทำกิจกรรมที่มอบหมาย หรือการทำกิจกรรมกลุ่ม

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการพูดคุยเป็นรายบุคคล และกำหนดบทลงโทษให้ชัดเจนร่วมกัน

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.ภาพสินธุ์ ผู้สอนคนที่ 52 เมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 52 (ผส.52) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าจากประสบการณ์การสอนที่ผ่านมายังไม่พบสภาพปัญหาใดที่โดดเด่นจนกระทบต่อการจัดการเรียนการสอน

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.ร้อยเอ็ด ผู้สอนคนที่ 53 เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 53 (ผส.53) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนคือ สื่อ นวัตกรรม งบประมาณในปัจจุบันมีข้อจำกัดต่อประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการเลือกใช้สื่อ นวัตกรรมที่เหมาะสม และเสนอของงบประมาณในการจัดการเรียนการสอนมากขึ้น

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.ร้อยเอ็ด
ผู้สอนคนที่ 54 เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 54 (ผส.54) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าพบอุปสรรคและข้อจำกัดหลายประการ ได้แก่ สถานที่และสภาพห้องเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ รวมถึงสื่อเทคโนโลยียังไม่ทันสมัยและไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการกำหนดสถานที่ในการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาการเรียนรู้ของผู้เรียน ไม่เน้นการเรียนรู้แต่เพียงภายในห้องเรียนปกติเท่านั้น

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.ร้อยเอ็ด
ผู้สอนคนที่ 55 เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 55 (ผส.55) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าอุปสรรคที่สำคัญคือแนวความคิดของผู้เรียนที่ขาดความมั่นใจทางด้านวิชาการ ส่งผลให้ไม่กล้าคิด ไม่กล้าแสดงออกทางด้านวิชาการ

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการสร้างโอกาสในการทำกิจกรรมของผู้เรียนให้มากขึ้น เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ด้านวิชาการให้แก่ผู้เรียน มีการให้รางวัลหรือชื่นชมเมื่อผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นได้ถูกต้อง เพื่อสร้างความมั่นใจและแรงกระตุ้นให้แก่ผู้เรียน

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.ร้อยเอ็ด
ผู้สอนคนที่ 56 เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 56 (ผส.56) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่พบจะเป็นปัญหาที่เกี่ยวกับแหล่งเรียนรู้ แหล่งสืบค้น และเทคโนโลยีสารสนเทศยังไม่พร้อมในการจัดการเรียนรู้ ส่งผลให้การเรียนรู้ไม่มีประสิทธิภาพ

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการสร้างเสริมทักษะการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ทั้งในด้านของการทำงานร่วมกับผู้อื่น การสื่อสาร การใช้สื่อเทคโนโลยี ผ่านกิจกรรมต่างๆ นอกจากนี้ต้องคำนึงถึงงบประมาณในการใช้จัดการเรียนรู้ในส่วนต่างๆ

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.
นครราชสีมา ผู้สอนคนที่ 57 เมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 57 (ผส.57) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าวัสดุอุปกรณ์ และสื่อการสอนที่สนับสนุนการเรียนรู้ยังมีไม่เพียงพอต่อการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการพูดคุยเพื่อสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้และการทำกิจกรรมต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน เพื่อให้การเรียนรู้ที่จัดขึ้นเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.
นครราชสีมา ผู้สอนคนที่ 58 เมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 58 (ผส.58) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาสำคัญคือ การที่ผู้เรียนขาดความต่อเนื่องในการทำกิจกรรมต่างๆ ส่งผลต่อความชำนาญทางด้านปฏิบัติ

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการสร้างแบบฝึกให้ผู้เรียนฝึกฝนด้วยตนเอง มีการให้คะแนนจากการแสดงผลการเรียนรู้เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนด้วยตนเองให้แก่ผู้เรียน

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.
นครราชสีมา ผู้สอนคนที่ 59 เมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 59 (ผส.59) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าการจัดการเรียนการสอนมีข้อจำกัดจากการที่ผู้สอนไม่ทราบความสามารถและความสามารถพื้นฐานของผู้เรียน ส่งผลให้การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ อาจไม่ส่งผลดีกับผู้เรียนทุกคน

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการสังเกตและพูดคุยกับผู้เรียนมากขึ้น มีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและแสดงความสามารถต่างๆ เพื่อเรียนรู้ผู้เรียน

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วนศ.
นครราชสีมา ผู้สอนคนที่ 60 เมื่อวันที่ 18 มีนาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 60 (ผส.60) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่พบจะเกี่ยวข้องกับระยะเวลาในการเรียนรู้ของผู้เรียนเนื่องจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ส่งผลให้การได้รับการเรียนรู้ไม่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ นอกจากนี้การเรียนรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมมีรูปแบบการเรียนรู้เฉพาะด้าน ทำให้เนื้อหาบางส่วนไม่สามารถจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ได้

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการกำหนดกิจกรรมให้เหมาะสมกับกิจกรรมอื่นๆ ที่ผู้เรียนต้องเข้าร่วม นอกจากนี้ได้มีการทำความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการเรียนรู้ร่วมกับผู้เรียนเพื่อสร้างความเข้าใจและสร้างความสนใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วิทยาลัยช่าง
ศิลป์ ผู้สอนคนที่ 61 เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 61 (ผส.61) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่พบคือการขาดงบประมาณสนับสนุนในการซื้อวัสดุ อุปกรณ์ในการเรียนรู้ ทำให้วัสดุ อุปกรณ์ต่างๆ ไม่เพียงพอต่อผู้เรียน รวมถึงการที่ผู้สอนหลายท่านยังไม่เข้าแนวทางในการนำรูปแบบการเรียนรู้แบบ Active Learning มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการใช้วัสดุธรรมชาติหรือวัสดุอื่นทดแทน และพยายามสร้างความเข้าใจรวมถึงการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้สอนในสถานศึกษา

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วิทยาลัยช่าง
ศิลป์ ผู้สอนคนที่ 62 เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 62 (ผส.62) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่พบคือผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ ความรวดเร็วในการเข้าใจเนื้อหาที่เรียนรู้ และความสามารถในการเรียนรู้ที่แตกต่างกัน นอกจากนี้ความสนใจในประเด็นเนื้อหาที่มีความแตกต่างกัน

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการเตรียมเนื้อหาการเรียนรู้ให้เหมาะ ทั้งผู้เรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนก่อน จากนั้นค่อยๆ เพิ่มความยากขึ้นเรื่อยๆ มีการปรับเนื้อหาการเรียนรู้ให้ทันสมัย ทันเหตุการณ์ มีการวัดผลการเรียนรู้ทั้งรายกลุ่มและรายบุคคล โดยผู้สอนต้องสังเกต และสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วิทยาลัยช่างศิลป์ ผู้สอนคนที่ 63 เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 63 (ผส.63) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่พบจากการจัดการเรียนการสอนคือวัสดุในการเรียนการสอนมีไม่เพียงพอ ทำให้ผู้เรียนเกิดความแตกต่างในการเรียนรู้

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้วัสดุทดแทนหรือขอจัดสรรงบประมาณสนับสนุนจากสถานศึกษาเพิ่มมากขึ้น

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัด วิทยาลัยช่างศิลป์ ผู้สอนคนที่ 64 เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 64 (ผส.64) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่พบคือผู้เรียนเข้าชั้นเรียนไม่ตรงเวลาทำให้เวลาในการทำกิจกรรมไม่เป็นไปตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ยังพบว่าขาดความรับผิดชอบในการส่งงานที่ได้รับมอบหมาย

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการตักเตือนและกำหนดกฎการเข้าชั้นเรียนร่วมกับผู้เรียน นอกจากนี้ยังมีการตรวจสอบความก้าวหน้าและผลการทำงานที่มอบหมายก่อนหมดคาบเรียนทุกครั้ง

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัดคณะศิลปวิจิตร
ผู้สอนคนที่ 65 เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 65 (ผส.65) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่พบคือระยะเวลาในการจัดการเรียนสอนที่ไม่สอดคล้องกับระยะเวลาในการทำกิจกรรมต่างๆ ที่เพิ่มมากขึ้นจากการจัดการเรียนรู้รูปแบบเดิม นอกจากนี้ผู้เรียนบางส่วนไม่ชอบการอภิปรายหรือแสดงความคิดเห็น และรวมถึงการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning หลายๆ กิจกรรมต้องมีการใช้วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจมีไม่เพียงพอต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการสนับสนุนการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียนให้มากขึ้น รวมถึงการกำหนดปัญหาให้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในชั้นเรียน การแก้ปัญหา การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การหาข้อสรุป และการทำงานเป็นทีมเพิ่มมากขึ้น มีการกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมกับเวลาในการจัดการเรียนรู้ มีการใช้วัสดุทดแทนวัสดุเดิมที่มีราคาสูงหรือมีไม่เพียงพอ

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัดคณะศิลปวิจิตร
ผู้สอนคนที่ 66 เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 66 (ผส.66) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าจากประสบการณ์การจัดการเรียนการสอนที่ผ่านมาปัญหาที่พบคือผู้เรียนขาดสมาธิและความสนใจในการเรียนรู้ภายในชั้นเรียน

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับบริบทและความสนใจของผู้เรียน

**ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัดคณะศิลปวิจิตร
ผู้สอนคนที่ 67 เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2563**

จากการสัมภาษณ์โดยใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 67 (ผส.67) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่พบประกอบด้วย ความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันจึงต้องใช้เวลาในการสอนเพิ่มเติมให้มีพื้นฐานที่ใกล้เคียงกัน นอกจากนี้พื้นที่ในการจัดกิจกรรมต่างๆ มีจำกัด ทำให้ไม่สามารถ

ดำเนินกิจกรรมได้ไม่ตรงตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนด และการใช้เวลาในการพูดคุยถึงแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เปลี่ยนแปลงจากการเรียนรู้ที่คุ้นชิน

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการประเมินทักษะพื้นฐานก่อนเริ่มเรียน และทำความเข้าใจกับผู้เรียนก่อนดำเนินการเรียนการสอน

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัดคณะศิลปวิจิตร ผู้สอนคนที่ 68 เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ 19 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 68 (ผส.68) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่พบคือผู้เรียนให้ความสนใจในการทำกิจกรรมภายในชั้นเรียนน้อย ทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับความสนใจและสาขาของผู้เรียน

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัดวิทยาลัยนาฏศิลป์ ผู้สอนคนที่ 69 เมื่อวันที่ศุกร์ที่ 20 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 69 (ผส.69) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่สำคัญคือเวลาในการเข้าชั้นเรียนของผู้เรียนเนื่องจากต้องร่วมกิจกรรมอื่นๆ ของสถานศึกษา ทำให้ได้รับการเรียนรู้ไม่เต็มประสิทธิภาพ

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการปรับเปลี่ยนวิธีการสอนให้มีความหลากหลายมากขึ้น นอกจากนี้มีการแนะนำแหล่งข้อมูลการเรียนรู้อื่นๆ ที่ผู้เรียนสามารถค้นคว้าเพิ่มเติมได้ด้วยตนเอง และการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนสามารถติดต่อสอบถามผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ เมื่อเกิดปัญหาหรือข้อสงสัยจากการเรียนรู้

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัดวิทยาลัยนาฏศิลป์ ผู้สอนคนที่ 70 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 70 (ผส.70) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning นั้นต้องใช้เวลาในการเรียนรู้มาก ส่งผลกระทบต่อการแสดง การรวมวง เพื่อแสดงผลงานได้

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการใช้วิธีการสอนภายในชั้นเรียนและการเสริมการแสดงและการรวมวงนอกเวลา เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์และทำให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัดวิทยาลัยนาฏศิลป์ ผู้สอนคนที่ 71 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 71 (ผส.71) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าบางครั้งการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ต่างๆ บางครั้งมีความคลาดเคลื่อนจากที่กำหนด เนื่องจากการศึกษาเรียนรู้จากบุคคลภายนอกต้องใช้เวลาในการเดินทาง จึงส่งผลต่อการเรียนรู้จากกิจกรรมหรือเนื้อหาการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการแนะนำแหล่งเรียนรู้อื่นที่เหมาะสมก่อนออกไปศึกษากับบุคคลต้นแบบหรือผู้เชี่ยวชาญนอกสถานที่ เพื่อเป็นการเตรียมพร้อมจากการศึกษาข้อมูลเบื้องต้น และลดเวลาในการสัมภาษณ์พูดคุย โดยผู้สอนเป็นผู้คัดกรองความเหมาะสมเบื้องต้น

ผลการสัมภาษณ์ผู้สอนด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ สังกัดวิทยาลัยนาฏศิลป์ ผู้สอนคนที่ 72 เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2563

จากการสัมภาษณ์โดยการใช้การสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interview) ต่อผู้สอนคนที่ 72 (ผส.72) ได้แสดงความคิดเห็นต่อเกี่ยวกับสภาพปัญหา อุปสรรค ว่าปัญหาที่พบคือการที่ผู้เรียนต้องไปร่วมกิจกรรมต่างๆ ส่งผลให้การเรียนรู้ไม่ต่อเนื่อง นอกจากนี้ผู้เรียนยังขาดประสบการณ์ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง ส่งผลให้การวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ ไม่สมบูรณ์

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้สอนมีวิธีการแก้ปัญหาโดยการปรับกิจกรรมให้เหมาะสมเวลาในการเข้าชั้นเรียนของผู้เรียน และคอยให้คำแนะนำในการวิเคราะห์ข้อมูลต่างๆ อย่างใกล้ชิด

ตารางที่ 9 ผลการจำแนกผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับสภาพปัญหาในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ในประเด็นที่สอดคล้องกัน

กลุ่มคำ	คำหลัก
<ul style="list-style-type: none"> - การเข้าชั้นเรียนไม่สม่ำเสมอจากการทำกิจกรรมของสถานศึกษา - กิจกรรมอื่นๆ ของสถานศึกษาตรงกับเวลาการเรียนรู้ของผู้เรียน - กิจกรรมภายนอกต่างๆ ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง - การเรียนรู้ขาดความต่อเนื่องจากการเข้าร่วมกิจกรรมของสถานศึกษา - ผู้เรียนต้องเข้าร่วมกิจกรรมอื่นๆ ของสถานศึกษาบ่อยครั้ง - การเรียนขาดความต่อเนื่องจากการเข้าร่วมกิจกรรมของสถานศึกษา - ผู้สอนมีภาระงานมากทำให้สอนได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ - ผู้เรียนมีเวลาในการเรียนรู้สั้น เนื่องจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ 	<p>การขาดความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียนจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษา</p>
<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนไม่กล้าแสดงออกและไม่กล้าแสดงความคิดเห็น - ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมที่กำหนด - ผู้เรียนขาดทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น - ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ไม่เท่ากัน 	<p>ผู้เรียนขาดประสบการณ์และทักษะ ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้แบบ Active Learning</p>

ตารางที่ 9 (ต่อ)

กลุ่มคำ	คำหลัก
<ul style="list-style-type: none"> - ผู้เรียนขาดความเข้าใจในการเรียนรู้แบบ Active Learning - ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน - ผู้เรียนไม่กล้าแสดงออก - ผู้เรียนยึดติดกับการเรียนรู้แบบเดิม - ผู้เรียนไม่กล้าแสดงออกและไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม - ผู้เรียนขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ข้อมูล - ผู้เรียนขาดทักษะในการวิเคราะห์ข้อมูลและการเชื่อมโยงกับประเด็นต่างๆ - ผู้เรียนขาดประสบการณ์ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง 	
<ul style="list-style-type: none"> - ข้อมูลในการสืบค้นไม่เพียงพอ และไม่ครบถ้วน - ข้อมูลที่ผู้เรียนสืบค้นมีเนื้อหาไม่ครบถ้วนและมีการบิดเบือนข้อเท็จจริง - สื่อต่างๆ มีไม่เพียงพอต่อการสืบค้นหรือการเรียนรู้ของผู้เรียน 	<p>ข้อมูลในการสืบค้นไม่เพียงพอ ไม่ครบถ้วน และขาดความถูกต้อง</p>
<ul style="list-style-type: none"> - การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้นาน และมีค่าใช้จ่ายในส่วนต่างๆ ค่อนข้างมาก - การดำเนินกิจกรรมแต่ละขั้นตอนใช้เวลามาก - ผู้เรียนบางส่วนมีปัญหาด้านการเงิน ส่งผลให้ไม่สามารถหาวัสดุมาใช้ประกอบการเรียนรู้ได้ - วัสดุในการทำกิจกรรมมีราคาสูง 	<p>การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ใช้เวลาในการเรียนรู้และค่าใช้จ่ายสูง</p>

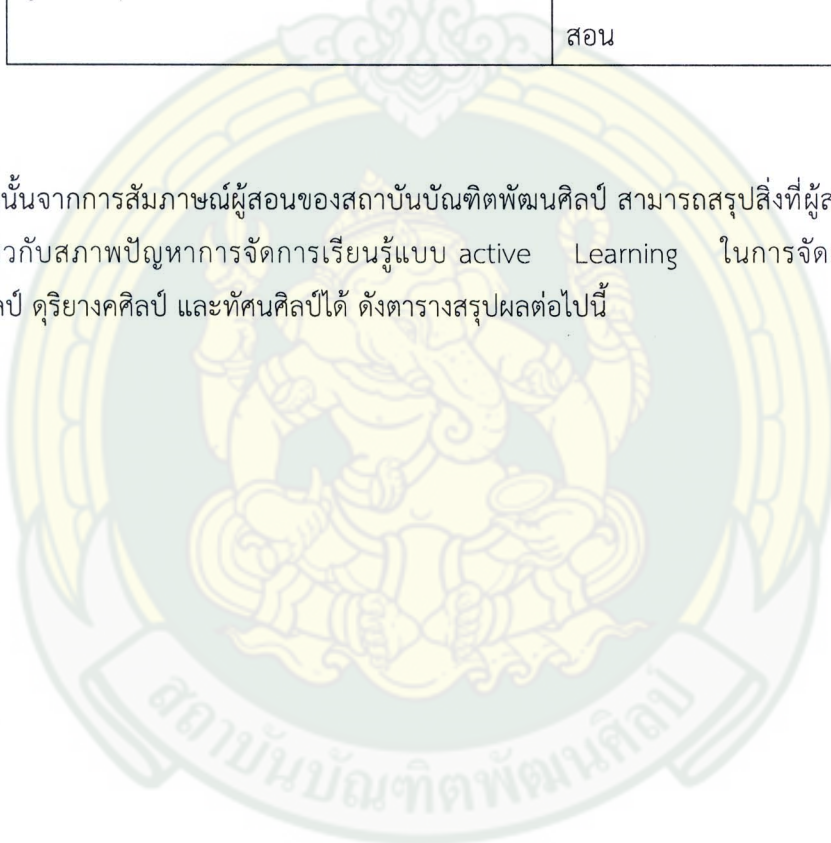
ตารางที่ 9 (ต่อ)

กลุ่มคำ	คำหลัก
<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนขาดการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์จากสถานศึกษา - สภาพห้องเรียนและวัสดุอุปกรณ์ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ - ระบบสารสนเทศไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน - สถานศึกษาขาดแคลนห้องปฏิบัติการและอุปกรณ์ต่างๆ - เทคโนโลยีขาดความทันสมัย ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ - ระบบเทคโนโลยีไม่ทันสมัย - สื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ขาดความทันสมัย - สื่อ นวัตกรรม และงบประมาณมีจำกัด - สถานที่ สื่อ ยังไม่ทันสมัย และไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน 	<p>สภาพห้องเรียน วัสดุอุปกรณ์ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษา ไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning</p>
<ul style="list-style-type: none"> - ผู้สอนบางส่วนยังไม่มีมีความเข้าใจรูปแบบในการจัดการเรียนรู้ที่ถ่องแท้ - ผู้สอนจะเน้นการถ่ายทอดความรู้มากกว่าการให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง - การวางแผนการเรียนรู้อาจมีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน - ผู้สอนขาดความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning 	<p>ผู้สอนขาดความเข้าใจและประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning อย่างถ่องแท้</p>

ตารางที่ 9 (ต่อ)

กลุ่มคำ	คำหลัก
- ไม่พบสภาพปัญหาและอุปสรรค เนื่องจากผู้เรียนสนุกกับกิจกรรมในการเรียนการสอน	ไม่พบสภาพปัญหาจากการจัดการเรียนการสอน

ดังนั้นจากการสัมภาษณ์ผู้สอนของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สามารถสรุปสิ่งที่ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ได้ ดังตารางสรุปผลต่อไปนี้

ตารางที่ 10 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับสภาพปัญหาจากการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์
 ตรียางคศิลป์ และทัศนศิลป์

ความคิดเห็น	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	
สภาพปัญหา	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
1. การขาดความสนใจในการเข้าชั้นเรียนจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษา	✓		✓	✓				✓					✓	✓	✓
2. ผู้เรียนขาดประสบการณ์และทักษะ ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้แบบ Active Learning		✓			✓										
3. ข้อมูลในการสืบค้นไม่เพียงพอ ไม่ครบถ้วน และขาดความถูกต้อง						✓				✓					
4. การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ใช้เวลาในการเรียนรู้และค่าใช้จ่ายสูง								✓					✓		
5. สภาพห้องเรียน วัสดุอุปกรณ์ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ของสถานศึกษา ไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning											✓				
6. ผู้สอนขาดความเข้าใจและประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning อย่างถ่องแท้							✓					✓			
7. ไม่พบสภาพปัญหาจากการจัดการเรียนการสอน															

ตารางที่ 10 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับสภาพปัญหาจากการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์

ความคิดเห็น	ผส. 16	ผส. 17	ผส. 18	ผส. 19	ผส. 20	ผส. 21	ผส. 22	ผส. 23	ผส. 24	ผส. 25	ผส. 26	ผส. 27	ผส. 28	ผส. 29	ผส. 30
สภาพปัญหา	✓														
1. การขาดความสนใจในการเข้าชั้นเรียนจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษา						✓		✓		✓		✓		✓	
2. ผู้เรียนขาดประสบการณ์และทักษะ ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้แบบ Active Learning															
3. ข้อมูลในการสืบค้นไม่เพียงพอ ไม่ครบถ้วน และขาดความถูกต้อง															
4. การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ใช้เวลาในการเรียนรู้และค่าใช้จ่ายสูง		✓	✓	✓											
5. สภาพห้องเรียน วัสดุอุปกรณ์ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ของสถานศึกษา ไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning									✓				✓		
6. ผู้สอนขาดความเข้าใจและประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning อย่างถ่องแท้							✓				✓			✓	
7. ไม่พบสภาพปัญหาจากการจัดการเรียนการสอน		✓				✓									

ตารางที่ 10 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับสภาพปัญหาจากการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์

ความคิดเห็น	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.	ผส.
สภาพปัญหา	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45
1. การขาดความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียนจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษา	✓	✓			✓				✓			✓		✓	
2. ผู้เรียนขาดประสบการณ์และทักษะ ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้แบบ Active Learning	✓		✓	✓							✓				✓
3. ข้อมูลในการสืบค้นไม่เพียงพอ ไม่ครบถ้วน และขาดความถูกต้อง															
4. การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ใช้เวลาในการเรียนรู้และค่าใช้จ่ายสูง															
5. สภาพห้องเรียน วัสดุอุปกรณ์ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ของสถานศึกษา ไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning							✓	✓		✓					✓
6. ผู้สอนขาดความเข้าใจและประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning อย่างถ่องแท้															
7. ไม่พบสภาพปัญหาจากการจัดการเรียนการสอน															

ตารางที่ 10 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับสภาพปัญหาจากการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการการเรียนรู้ด้านภูมิศิลป์
 ตรียางคศิลป์ และทัศนศิลป์

ความความคิดเห็น	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.
สภาพปัญหา	ผล. 46	ผล. 47	ผล. 48	ผล. 49	ผล. 50	ผล. 51	ผล. 52	ผล. 53	ผล. 54	ผล. 55	ผล. 56	ผล. 57	ผล. 58	ผล. 59	ผล. 60		
1. การขาดความสนใจในการเข้าเรียนจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษา	✓				✓								✓				
2. ผู้เรียนขาดประสบการณ์และทักษะ ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้แบบ Active Learning		✓	✓	✓			✓										
3. ข้อมูลในการสืบค้นไม่เพียงพอ ไม่ครบถ้วน และขาดความถูกต้อง																	
4. การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ใช้เวลาในการเรียนรู้และค่าใช้จ่ายสูง																	
5. สภาพห้องเรียน วัสดุอุปกรณ์ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ของสถานศึกษา ไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning							✓	✓	✓		✓	✓					
6. ผู้สอนขาดความเข้าใจและประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning อย่างถ่องแท้														✓			
7. ไม่พบสภาพปัญหาจากการจัดการเรียนการสอน							✓										

จากผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับสภาพปัญหาจากการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี พบว่า ผู้สอนมีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ มีปัญหาและอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. การขาดความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียนจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษา
2. ผู้เรียนขาดประสบการณ์และทักษะ ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้แบบ Active Learning
3. ข้อมูลในการสืบค้นไม่เพียงพอ ไม่ครบถ้วน และขาดความถูกต้อง
4. การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ใช้เวลาในการเรียนรู้และค่าใช้จ่ายสูง
5. สภาพห้องเรียน วัสดุอุปกรณ์ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ของสถานศึกษา ไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning
6. ผู้สอนขาดความเข้าใจและประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning อย่างถ่องแท้
7. ไม่พบสภาพปัญหาจากการจัดการเรียนการสอน

ตารางที่ 11 ผลการจำแนกผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ในประเด็นที่สอดคล้องกัน

กลุ่มคำ	คำหลัก
<ul style="list-style-type: none"> - การปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนและกิจกรรม - การปรับวิธีการสอนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ - ปรับแนวทางในการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมต่างๆ ให้สอดคล้องกับกิจกรรมของสถานศึกษา และเวลาของผู้เรียน - การวางแผนการเรียนรู้ให้เหมาะกับกิจกรรมของสถานศึกษาและเวลาว่างของผู้เรียน - ปรับรูปแบบการสอนให้เหมาะสม - บริหารเวลาให้เหมาะสม - สร้างประสบการณ์การเรียนรู้นอกเวลา - สร้างการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง 	การปรับเปลี่ยนรูปแบบและกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับระยะเวลาในการเรียนรู้ของผู้เรียน และกิจกรรมของสถานศึกษา

ตารางที่ 11 (ต่อ)

กลุ่มคำ	คำหลัก
<ul style="list-style-type: none"> - สร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้และทักษะต่างๆ ให้แก่ผู้เรียน 	
<ul style="list-style-type: none"> - ปรับวิธีการสอนและกิจกรรมที่เร้าความสนใจของผู้เรียนให้มากขึ้น - การสร้างข้อตกลงร่วมกับผู้เรียน - กำหนดกิจกรรมที่เน้นการสร้างกระบวนการคิด การวิเคราะห์ เพื่อสร้างประสิทธิภาพการเรียนรู้ ให้แก่ผู้เรียน - เน้นกิจกรรมที่ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นและแสดงออกมากขึ้น - สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน - สร้างกิจกรรมที่เร้าความสนใจของผู้เรียน - สร้างแรงจูงใจผ่านวิธีการต่างๆ - ให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นมากขึ้น - วางแผนและสร้างมุมมองต่างๆ ร่วมกับผู้เรียน - ปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับบริบทและความสนใจของผู้เรียน 	<p>การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ กิจกรรมที่เร้าความสนใจและเสริมสร้างกระบวนการคิด ทักษะการวิเคราะห์ ร่วมกับผู้เรียน</p>
<ul style="list-style-type: none"> - เตรียมความพร้อมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสม - นำประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และสื่อโซเชียลต่างๆ มาใช้ประกอบการเรียนรู้ - การนำสื่อและการสืบค้นผ่านระบบ Internet มาใช้ประกอบการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น - การเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม - การนำสื่อออนไลน์มาเสริมการเรียนการสอน - ใช้สื่อประกอบการสอนเพิ่มมากขึ้น - การสอนผ่านสื่อออนไลน์ 	<p>การปรับใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสมกับกิจกรรมและเนื้อหาการเรียนรู้</p>

ตารางที่ 11 (ต่อ)

กลุ่มคำ	คำหลัก
<ul style="list-style-type: none"> - การสร้างสื่อที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง - กำหนดแหล่งเรียนรู้อื่นๆ นอกเหนือจากการใช้ Internet - รวบรวมข้อมูลให้ผู้เรียนมีความสะดวกในการสืบค้น - จัดหาสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมกับสภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน - กำหนดสถานที่ภายนอกในการจัดการเรียนรู้เพิ่มเติม 	<p>การสร้างสื่อและแหล่งเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน</p>
<ul style="list-style-type: none"> - การกำหนดแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียน - การแนะนำแหล่งสืบค้นข้อมูลที่หลากหลาย - กำหนดแหล่งเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน 	<p>การกำหนดและแนะนำแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียน</p>
<ul style="list-style-type: none"> - การเลือกใช้วัสดุอื่นเพื่อทดแทนวัสดุที่มีราคาแพง - การใช้วัสดุทดแทน - การใช้วัสดุจากธรรมชาติทดแทน - การจัดสรรทุนในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน - การปรับใช้วัสดุท้องถิ่นให้เหมาะสมกับการเรียนรู้ - การหาวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน - การสร้างรายได้ให้แก่ผู้เรียน 	<p>การจัดหาวัสดุทดแทนและการบริหารงบประมาณเพื่อลดค่าใช้จ่าย</p>
<ul style="list-style-type: none"> - การศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning เพิ่มเติม - การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้สอน - การสังเกตและพูดคุยกับผู้เรียน 	<p>การศึกษาค้นคว้าความรู้และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning</p>

ดังนั้นจากการสัมภาษณ์ผู้สอนของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ สามารถสรุปสิ่งที่ผู้สอนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาจากการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ได้ ดังตารางสรุปผลต่อไปนี้

ตารางที่ 12 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาจากการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์

วิธีการแก้ปัญหา	ผล. 1	ผล. 2	ผล. 3	ผล. 4	ผล. 5	ผล. 6	ผล. 7	ผล. 8	ผล. 9	ผล. 10	ผล. 11	ผล. 12	ผล. 13	ผล. 14	ผล. 15
1. การปรับเปลี่ยนรูปแบบและกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับระยะเวลาในการเรียนรู้ของผู้เรียน และกิจกรรมของสถานศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
2. การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่สร้างความสนใจ เสริมสร้างกระบวนการคิด และทักษะการวิเคราะห์ ร่วมกับ ผู้เรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
3. การปรับใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสมกับกิจกรรมและ เนื้อหาการเรียนรู้	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
4. การสร้างสื่อและกำหนดแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียน	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
5. การจัดหาวัสดุทดแทนและการบริหารงบประมาณเพื่อลด ค่าใช้จ่าย	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
6. การศึกษาหาความรู้และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับ การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
7. ไม่พบสภาพปัญหา	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓

ตารางที่ 12 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาจากการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์

ความคิดเห็น	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.
วิธีการแก้ปัญหา	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30		
1. การปรับเปลี่ยนรูปแบบและกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับระยะเวลาในการเรียนรู้ของผู้เรียน และกิจกรรมของสถานศึกษา			✓				✓			✓	✓	✓					
2. การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่เราความสนใจ เสริมสร้างกระบวนการคิด และทักษะการวิเคราะห์ ร่วมกับ ผู้เรียน					✓			✓									
3. การปรับใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสมกับกิจกรรมและ เนื้อหาการเรียนรู้	✓																
4. การสร้างสื่อและกำหนดแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียน							✓		✓								
5. การจัดหาวัสดุทดแทนและการบริหารงบประมาณเพื่อลด ค่าใช้จ่าย			✓	✓									✓				
6. การศึกษาหาความรู้และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning																	✓
7. ไม่พบสภาพปัญหา		✓			✓												

ตารางที่ 12 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้อย่างแบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านแนวคิดปรัชญา
 ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์

วิธีการแก้ปัญหา	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.	ผล.				
1. การปรับเปลี่ยนรูปแบบและกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับระยะเวลาในการเรียนรู้ของผู้เรียน และกิจกรรมของสถานศึกษา	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			
2. การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่สร้างความสนใจ เสริมสร้างกระบวนการคิด และทักษะการวิเคราะห์ ร่วมกับ ผู้เรียน	✓		✓																	✓		
3. การปรับใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมกับกิจกรรมและ เนื้อหาการเรียนรู้		✓																			✓	
4. การสร้างสื่อและกำหนดแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียน														✓								
5. การจัดหาวัสดุทดแทนและการบริหารงบประมาณเพื่อลด ค่าใช้จ่าย														✓								✓
6. การศึกษาหาความรู้และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning																						
7. ไม่พบสภาพปัญหา																						

ตารางที่ 12 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาจากการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านภูมิศาสตร์
 ตรียางคศิลป์ และทัศนศิลป์

วิธีการแก้ปัญหา	ผล. 46	ผล. 47	ผล. 48	ผล. 49	ผล. 50	ผล. 51	ผล. 52	ผล. 53	ผล. 54	ผล. 55	ผล. 56	ผล. 57	ผล. 58	ผล. 59	ผล. 60
1. การปรับเปลี่ยนรูปแบบและกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับระยะเวลาในการเรียนรู้ของผู้เรียน และกิจกรรมของสถานศึกษา	✓	✓	✓	✓	✓						✓				✓
2. การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่เร้าความสนใจ เสริมสร้างกระบวนการคิด และทักษะการวิเคราะห์ ร่วมกับ ผู้เรียน	✓	✓	✓	✓	✓					✓		✓			✓
3. การปรับใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสมกับกิจกรรมและ เนื้อหาการเรียนรู้								✓							
4. การสร้างสื่อและกำหนดแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียน									✓						
5. การจัดหาวัสดุทดแทนและการบริหารงบประมาณเพื่อลด ค่าใช้จ่าย															
6. การศึกษาหาความรู้และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning														✓	✓
7. ไม่พบสภาพปัญหา							✓								

ตารางที่ 12 สรุปผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาจากการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์

วิธีการแก้ปัญหา	ผล. 61	ผล. 62	ผล. 63	ผล. 64	ผล. 65	ผล. 66	ผล. 67	ผล. 68	ผล. 69	ผล. 70	ผล. 71	ผล. 72
1. การปรับเปลี่ยนรูปแบบและกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับระยะเวลาในการเรียนรู้ของผู้เรียน และกิจกรรมของสถานศึกษา		✓			✓				✓			✓
2. การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่เร้าความสนใจ เสริมสร้างกระบวนการคิด และทักษะการวิเคราะห์ ร่วมกับผู้เรียน				✓	✓		✓	✓		✓		✓
3. การปรับใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสมกับกิจกรรมและเนื้อหาการเรียนรู้									✓			
4. การสร้างสื่อและกำหนดแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียน									✓		✓	
5. การจัดทำวัสดุทดแทนและการบริหารงบประมาณเพื่อลดค่าใช้จ่าย	✓			✓								
6. การศึกษาหาความรู้และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning												
7. ไม่พบสภาพปัญหา												

จากผลการสัมภาษณ์ผู้สอนเกี่ยวกับวิธีการแก้ปัญหาจากการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี พบว่า ผู้สอนมีความคิดเห็นว่ารูปแบบการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ มีลำดับขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. การปรับเปลี่ยนรูปแบบและกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับระยะเวลาในการเรียนรู้ของผู้เรียน และกิจกรรมของสถานศึกษา
2. การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่สร้างความสนใจ เสริมสร้างกระบวนการคิด และทักษะการวิเคราะห์ ร่วมกับผู้เรียน
3. การปรับใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสมกับกิจกรรมและเนื้อหาการเรียนรู้
4. การสร้างสื่อและกำหนดแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียน
5. การจัดหาวัสดุทดแทนและการบริหารงบประมาณเพื่อลดค่าใช้จ่าย
6. การศึกษาหาความรู้และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

3. การยืนยันผลรูปแบบการสอน ขั้นตอนการสอน สภาพปัญหา และวิธีการแก้ไขปัญหา โดยการประยุกต์ใช้วิธีเดลฟาย (Delphi method)

ตารางที่ 13 ผลการยืนยันข้อมูลรูปแบบการสอนการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิธีเดลฟาย (Delphi method)

รูปแบบการจัดการเรียนรู้	มัธยฐาน (Median)	ฐานนิยม (Mode)	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอร์ล (IR)	ระดับความคิดเห็น	ความสอดคล้อง
1. การเปิดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นภายในชั้นเรียน	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 13 (ต่อ)

รูปแบบการจัดการเรียนรู้	มัธยฐาน (Median)	ฐานนิยม (Mode)	ความ แตกต่าง ระหว่าง ฐานนิยม กับมัธย ฐาน	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอร์ ควอล์ (IR)	ระดับ ความ คิดเห็น	ความ สอดคล้อง
2. การเรียนรู้ผ่านกิจกรรม และการเรียนรู้ด้วยตนเอง	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
3. การสร้างการมีส่วนร่วม การแสดงความคิดเห็น และ การทำงานร่วมกับผู้อื่น ภายในชั้นเรียน	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
4. การนำเสนอผลงานและ อภิปรายผลร่วมกัน	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
5. การใช้วิธีการสอนที่ หลากหลาย และเทคโนโลยี สารสนเทศมาใช้ ประกอบการเรียนรู้	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
6. การให้คำแนะนำ แก้ไข ปัญหา สร้างแรงจูงใจ และ ประเมินผล โดยผู้สอน	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง

จากตารางที่ 13 พบว่า ผู้สอนมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ภายหลังจากสะท้อนผลการสัมภาษณ์โดยการประยุกต์ใช้วิธีเดลฟาย (Delphi method) สอดคล้องกัน อยู่ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น โดยมีค่ามัธยฐานเท่ากับ 5 ทุกประเด็น

ตารางที่ 14 ผลการยืนยันข้อมูลขั้นตอนการสอนการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิธีเดลฟาย (Delphi method)

รูปแบบการจัดการเรียนรู้	มัธยฐาน (Median)	ฐานนิยม (Mode)	ความ แตกต่าง ระหว่าง ฐานนิยม กับมัธย ฐาน	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอร์ ควอล์ (IR)	ระดับ ความ คิดเห็น	ความ สอดคล้อง
1. การเปิดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นภายในชั้นเรียน	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
2. การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมและการเรียนรู้ด้วยตนเอง	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
3. การสร้างการมีส่วนร่วม การแสดงความคิดเห็น และการทำงานร่วมกับผู้อื่นภายในชั้นเรียน	5.00	5.00	0.00	0.75	มากที่สุด	สอดคล้อง
4. การนำเสนอผลงานและอภิปรายผลร่วมกัน	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
5. การใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย และเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ประกอบการเรียนรู้	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
6. การให้คำแนะนำ แก้ไขปัญหา สร้างแรงจูงใจ และประเมินผล โดยผู้สอน	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง

จากตารางที่ 14 พบว่า ผู้สอนมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ภายหลังการสะท้อนผลการสัมภาษณ์โดยการประยุกต์ใช้วิธีเดลฟาย (Delphi method) สอดคล้องกัน อยู่ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น โดยมีค่ามัธยฐานเท่ากับ 5 ทุกประเด็น

ตารางที่ 15 ผลการยืนยันข้อมูล สภาพปัญหาในการสอนการจัดการเรียนรู้ โดยการประยุกต์ใช้วิธี เดลฟาย (Delphi method)

รูปแบบการจัดการเรียนรู้	มัธยฐาน (Median)	ฐานนิยม (Mode)	ความ แตกต่าง ระหว่าง ฐานนิยม กับมัธย ฐาน	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอล์ (IR)	ระดับ ความ คิดเห็น	ความ สอดคล้อง
1. การขาดความสม่ำเสมอ ในการเข้าชั้นเรียนจากการ เข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของ สถานศึกษา	5.00	5.00	0.00	0.75	มากที่สุด	สอดคล้อง
2. ผู้เรียนขาดประสบการณ์ และทักษะ ที่จำเป็นต่อการ เรียนรู้แบบ Active Learning	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
3. ข้อมูลในการสืบค้นไม่ เพียงพอ ไม่ครบถ้วน และ ขาดความถูกต้อง	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 15 (ต่อ)

รูปแบบการจัดการเรียนรู้	มัธยฐาน (Median)	ฐานนิยม (Mode)	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอร์ล (IR)	ระดับความคิดเห็น	ความสอดคล้อง
4. การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ใช้เวลาในการเรียนรู้และค่าใช้จ่ายสูง	5.00	5.00	0.00	0.75	มากที่สุด	สอดคล้อง
5. สภาพห้องเรียน วัสดุ อุปกรณ์ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ของสถานศึกษา ไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
6. ผู้สอนขาดความเข้าใจและประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning อย่างถ่องแท้	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง

จากตารางที่ 15 พบว่า ผู้สอนมีความคิดเห็นต่อสภาพปัญหาในการสอนการจัดการเรียนรู้ ภายหลังจากสะท้อนผลการสัมภาษณ์โดยการประยุกต์ใช้วิธีเดลฟาย (Delphi method) สอดคล้องกัน อยู่ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น โดยมีค่ามัธยฐานเท่ากับ 5 ทุกประเด็น

ตารางที่ 16 ผลการยืนยันข้อมูลวิธีการแก้ปัญหาจากการสอนการจัดการเรียนรู้โดยการประยุกต์ใช้วิธีเดลฟาย (Delphi method)

รูปแบบการจัดการเรียนรู้	มัธยฐาน (Median)	ฐานนิยม (Mode)	ความแตกต่างระหว่างฐานนิยมกับมัธยฐาน	ค่าพิสัยระหว่างควอล์ (IR)	ระดับความคิดเห็น	ความสอดคล้อง
1. การปรับเปลี่ยนรูปแบบและกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับระยะเวลาในการเรียนรู้ของผู้เรียน และกิจกรรมของสถานศึกษา	5.00	5.00	0.00	0.75	มากที่สุด	สอดคล้อง
2. การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่สร้างความสนใจ เสริมสร้างกระบวนการคิด และทักษะการวิเคราะห์ ร่วมกับผู้เรียน	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
3. การปรับใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสมกับกิจกรรมและเนื้อหาการเรียนรู้	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง
4. การสร้างสื่อและกำหนดแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียน	5.00	5.00	0.00	0.75	มากที่สุด	สอดคล้อง
5. การจัดหาวัสดุทดแทนและการบริหารงบประมาณเพื่อลดค่าใช้จ่าย	5.00	5.00	0.00	0.75	มากที่สุด	สอดคล้อง

ตารางที่ 16 (ต่อ)

รูปแบบการจัดการเรียนรู้	มัธยฐาน (Median)	ฐานนิยม (Mode)	ความ แตกต่าง ระหว่าง ฐานนิยม กับมัธย ฐาน	ค่าพิสัย ระหว่าง ควอร์ล์ (IR)	ระดับ ความ คิดเห็น	ความ สอดคล้อง
6. การศึกษาหาความรู้และ การแลกเปลี่ยน ประสบการณ์เกี่ยวกับการ จัดการเรียนรู้แบบ Active Learning	5.00	5.00	0.00	1.00	มากที่สุด	สอดคล้อง

จากตารางที่ 16 พบว่า ผู้สอนมีความคิดเห็นต่อวิธีการแก้ปัญหาจากการสอนการจัดการเรียนรู้ภายหลังการสะท้อนผลการสัมภาษณ์โดยการประยุกต์ใช้วิธีเดลฟาย (Delphi method) สอดคล้องกัน อยู่ในระดับมากที่สุดทุกประเด็น โดยมีค่ามัธยฐานเท่ากับ 5 ทุกประเด็น

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ที่ดำเนินการสอนในปัจจุบัน เพื่อศึกษาสภาพปัญหา และอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ที่ดำเนินการสอนในปัจจุบัน ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม และเพื่อศึกษาแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา และอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ที่ดำเนินการสอนในปัจจุบัน ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

โดยแบ่งขั้นตอนในการดำเนินการออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 การสำรวจข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ รวมถึงสภาพปัญหา อุปสรรค และแนวทางที่เหมาะสมในการแก้ปัญหา และอุปสรรคในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ที่ดำเนินการสอนในปัจจุบัน ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

ขั้นตอนที่ 3 ผลการยืนยันรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ที่ดำเนินการสอนในปัจจุบัน ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรมโดยการประยุกต์ใช้วิธีเดลฟาย (Delphi method)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม สามารถสรุปรูปแบบการจัดการเรียนรู้ได้ดังนี้

1. รูปแบบและขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

1.1 รูปแบบการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ ครอบคลุมด้วย

1.1.1 การเปิดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นภายในชั้นเรียน

การจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้นั้น ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนในสิ่งที่อยากเรียนรู้และกิจกรรมภายในชั้นเรียน มีการแสดงความคิดเห็นร่วมกันภายในชั้นเรียน โดยให้ผู้เรียนได้ฝึกหาเหตุผล คิดวิเคราะห์ และนำเสนอความคิดเห็นของตนเอง ทั้งนี้ผู้สอนควรมีการตั้งคำถาม กำหนดเนื้อหา กิจกรรม และวิธีการประเมินผล ตลอดจนสร้างเงื่อนไขและพูดคุยข้อตกลงร่วมกันกับผู้เรียน

1.1.2 การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมและการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ในการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning นั้น ผู้สอนควรมีการกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม มีการฝึกให้ผู้เรียนแก้ปัญหาผ่านกิจกรรมที่ช่วยฝึกทักษะ ตั้งคำถามในการสืบค้นและศึกษาให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้ผู้สอนควรมีการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับรายวิชาต่างๆ ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ และสร้างการสะท้อนผลการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมให้แก่ผู้เรียน

1.1.3 การสร้างการมีส่วนร่วมการแสดงความคิดเห็น และการทำงานร่วมกับผู้อื่นภายในชั้นเรียน

การจัดการเรียนการสอน ผู้สอนควรมีการให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมหรือแก้ไขปัญหาต่างๆ แบบร่วมมือระหว่างกัน มีการสร้างผังแนวคิดและเชื่อมโยงกรอบแนวคิดร่วมกัน สร้างการมีส่วนร่วมภายในชั้นเรียน และให้ผู้เรียนได้ศึกษาข้อมูลและหาคำตอบร่วมกัน

1.1.4 การนำเสนอผลงานและอภิปรายผลร่วมกัน

เมื่อดำเนินการจัดการเรียนการสอนแล้วเสร็จ ผู้สอนควรจัดให้มีการอภิปรายผลร่วมกันหลังทำกิจกรรมแล้วเสร็จ มีการนำเสนอผลงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในชั้นเรียน ทั้งนี้อาจมีการประเมินและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยผู้เชี่ยวชาญเพื่อความสมบูรณ์ของเนื้อหาและการเรียนรู้ของผู้เรียน

1.1.5 การใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย และเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการประกอบ การเรียนรู้

การจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning ผู้สอนควรมีวิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ประโยชน์ในการสอนหรือการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังสามารถนำวิธีการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่นๆ มาปรับใช้ เช่น การสอนแบบ research based learning การสอนแบบสาธิตและเพื่อนช่วยเพื่อน การเรียนรู้ผ่านการทำงาน (work based learning) หรือการเรียนรู้ผ่าน face book หรืออื่นๆ ทั้งนี้ผู้สอนต้องเลือกวิธีการสอนที่ง่ายต่อการเรียนรู้และเหมาะสมกับบริบทของเนื้อหาและผู้เรียน

1.1.6 การให้คำแนะนำ แก้ไขปัญหา สร้างแรงจูงใจ และประเมินผล โดยผู้สอน

การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนต้องสร้างแรงกระตุ้นในการหาคำตอบและวิเคราะห์ข้อเท็จจริง จากประเด็นคำถามที่ผู้สอนกำหนด โดยผู้สอนคอยให้คำแนะนำให้คำปรึกษา และสร้างความชัดเจนในเนื้อหาแก่ผู้เรียน มีการดูแลผู้เรียนให้ทำกิจกรรมอย่างถูกต้องและเหมาะสม ทั้งนี้ผู้สอนควรเพิ่มเติมเนื้อหาให้มีความสมบูรณ์แก่ผู้เรียน และประเมินการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ

1.2. ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

จากการศึกษาขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม สามารถสรุปขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ได้ดังนี้

1.2.1 กำหนดแผนการเรียนรู้และกิจกรรมที่เหมาะสมตามวัตถุประสงค์และเนื้อหา รายวิชา

การจัดการเรียนรู้แบบ active Learning นั้น ผู้สอนจะต้องเริ่มจากการศึกษาคำอธิบายรายวิชาและเนื้อหาวิชา จากนั้นจึงกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ แผนการเรียนรู้ กิจกรรม และรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสม ทั้งโดยผู้สอน หรือผู้สอนร่วมกันกับและนักเรียน นอกจากนี้ควรกำหนดหัวข้อในการเรียนรู้ ข้อคำถาม ประเด็นปัญหา กฎเกณฑ์ต่างๆ ร่วมกับผู้เรียน ทั้งนี้ผู้สอนควรสังเกตและวิเคราะห์ผู้เรียนก่อนกำหนดกิจกรรม

1.2.2 กำหนดวิธีการสอนและสื่อการสอนที่เหมาะสม

เมื่อผู้สอนได้กำหนดแผนการเรียนรู้และกิจกรรมที่เหมาะสมแล้วนั้น ขั้นตอนต่อมาคือการสร้างสื่อวัตกรรมการเลือกเอกสารหรือตำรา ที่เหมาะสมกับกิจกรรมที่กำหนด มีการใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับกิจกรรม และควรมีการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย

1.2.3 ดำเนินกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนด

ภายหลังการกำหนดวิธีการสอนและสื่อการสอนที่เหมาะสม ผู้สอนควรดำเนินกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้และกิจกรรมที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจมีการปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม และสถานการณ์ในการเรียนการสอนที่เกิดขึ้น

1.2.4 ผู้สอนต้องสาธิต ให้คำแนะนำ และสร้างแรงจูงใจในขณะที่ทำกิจกรรม

ในขณะที่ดำเนินกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนดนั้น ผู้สอนควรมีการให้ความรู้และสาธิตการปฏิบัติให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้ผู้สอนต้องสร้างแรงจูงใจในขณะที่ทำกิจกรรม ผ่านข้อคำถาม ประเด็นที่น่าสนใจ และการเสริมแรง มีการให้คำแนะนำ คำปรึกษา และแก้ไขปัญหาต่างๆ ในขณะทำกิจกรรม และเมื่อดำเนินกิจกรรมแล้วเสร็จผู้สอนจะต้องสรุปผลการทำกิจกรรมให้แก่ผู้เรียนทุกครั้ง

1.2.5 การนำเสนอผลการเรียนรู้

เมื่อดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่กำหนดแล้วเสร็จ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้น ผู้สอนควรมีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำเสนอผลงานและแสดงผลงานจากการปฏิบัติต่อผู้สอน ผ่านสื่อหรือกิจกรรมต่างๆ ภายในชั้นเรียนหรือสถานที่อื่นๆ ตามความเหมาะสม

1.2.6 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากผลการดำเนินงานกิจกรรม และให้ข้อเสนอแนะร่วมกัน

ภายหลังการจัดให้ผู้เรียนได้มีโอกาสนำเสนอผลงานจากเรียนรู้แล้วเสร็จนั้น ขั้นตอนที่สำคัญขั้นตอนต่อมา คือการที่ผู้สอนจัดให้มีการอภิปรายผลงานการแสดงผลพร้อมมีการแสดงความ เพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สร้างการเรียนรู้แบบร่วมมือและการมีปฏิสัมพันธ์ภายในชั้นเรียน

1.2.7 การประเมินผลการดำเนินงานกิจกรรมตามแผนที่กำหนด

เมื่อผู้สอนได้ดำเนินการตามกิจกรรมที่กำหนด ผู้สอนจะต้องมีการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินการในแต่ละขั้นตอน มีการวัดและประเมินผลภายหลังการดำเนิน กิจกรรม และประเมินผลงานและการแสดงผลงานของผู้เรียน

1.2.8 สรุปผลการดำเนินงานกิจกรรม และพัฒนาแผนการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

เมื่อผู้สอนได้ประเมินผลการดำเนินงานกิจกรรมทั้งในแต่ละขั้นตอนและภาพรวม ของการดำเนินการแล้วเสร็จ ผู้สอนควรนำข้อสรุปที่ได้ไปปรับปรุง พัฒนากิจกรรม การเรียนการสอนหรือ แผนการเรียนรู้ให้ให้มีประสิทธิภาพ ความเหมาะสม และความต่อเนื่องมากขึ้นในครั้งต่อไป

2. สภาพปัญหา และอุปสรรค ในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

จากการศึกษาสภาพปัญหาและอุปสรรค ในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม สามารถสรุปสภาพปัญหาและอุปสรรคได้ดังนี้

2.1 การขาดความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียนจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษา

ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning คือ การที่ผู้เรียนเข้าชั้นเรียนไม่สม่ำเสมอเนื่องจากการทำกิจกรรมของสถานศึกษาที่ตรงกับเวลาการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งนี้ยังรวมถึงกิจกรรมภายนอกต่างๆ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีสาเหตุมาจากการที่ผู้สอนมีภาระงานมากทำให้สอนได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ

2.2 ผู้เรียนขาดประสบการณ์และทักษะ ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้แบบ Active

Learning

จากการที่การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเองหรือผ่านกิจกรรมต่างๆ ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ การที่ผู้เรียนขาดประสบการณ์และทักษะที่จำเป็น ทั้งจากการที่ผู้เรียนไม่กล้าแสดงออกและไม่กล้าแสดงความคิดเห็น การขาดความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมที่กำหนด การขาดทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น การขาดความเข้าใจในการเรียนรู้แบบ Active Learning การขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ข้อมูลและการเชื่อมโยงกับประเด็นต่างๆ การขาดประสบการณ์ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการขาดความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังพบปัญหาจากการที่ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ไม่เท่ากัน และการคุ้นชินและยึดติดกับการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมแบบเดิมของผู้เรียน

2.3 ข้อมูลในการสืบค้นไม่เพียงพอ ไม่ครบถ้วน และขาดความถูกต้อง

การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning เป็นการจัดการเรียนรู้เน้นการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมและการสืบค้นด้วยตนเอง ดังนั้นข้อมูลจากแหล่งสืบค้นต่างๆ จึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก แต่จากการสัมภาษณ์ผู้สอนพบว่า มีปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้คือ การที่ข้อมูลในการสืบค้นมีไม่เพียงพอ และเนื้อหาไม่ครบถ้วน นอกจากนี้ยังพบว่าข้อมูลบางส่วนมีการบิดเบือนข้อเท็จจริง และสื่อต่างๆ มีไม่เพียงพอต่อการสืบค้นหรือการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.4 การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ใช้เวลาในการเรียนรู้และค่าใช้จ่ายสูง

ปัญหาที่พบอีกประการหนึ่งในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning คือ การที่การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning มักจะต้องใช้เวลาในการเรียนรู้นานกว่าการเรียนรู้แบบปกติ เนื่องจากมีกิจกรรมแต่ละขั้นตอนต้องใช้เวลา มาก นอกจากนี้การเรียนรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรม บางสาขามีค่าใช้จ่ายในส่วนต่างๆ ค่อนข้างมากจึงส่งผลกระทบต่อผู้เรียนบางส่วนที่มีปัญหาด้านการเงิน ทำให้ไม่สามารถหาวัสดุมาใช้ประกอบการเรียนรู้ได้ อีกทั้งวัสดุในการทำกิจกรรมบางชนิดมีราคาสูง จึงทำให้การจัดกิจกรรมบางกิจกรรมไม่เต็มประสิทธิภาพ

2.5 สภาพห้องเรียน วัสดุอุปกรณ์ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ของสถานศึกษา ไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

ปัญหาที่พบที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือปัญหาจากสถานที่และวัสดุอุปกรณ์ที่ไม่เพียงพอและไม่พร้อมต่อการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจากการสัมภาษณ์พบว่าปัจจุบันผู้สอนขาดการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นจากสถานศึกษา สภาพห้องเรียนและวัสดุอุปกรณ์ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ และไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน ระบบสารสนเทศขาดความทันสมัยไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน นอกจากนี้ยังพบว่าสถานศึกษาขาดแคลนห้องปฏิบัติการ

2.6 ผู้สอนขาดความเข้าใจและประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning อย่างถ่องแท้

นอกจากปัญหาที่เป็นปัจจัยภายนอกด้านต่างๆ แล้วนั้น ยังพบว่าการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning ทางด้านศิลปวัฒนธรรม ยังเกิดจากปัจจัยภายใน กล่าวคือ ผู้สอนบางส่วนยังไม่มี ความเข้าใจรูปแบบในการจัดการเรียนรู้ที่ถ่องแท้ เน้นการถ่ายทอดความรู้มากกว่าการให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง และการวางแผนการเรียนรู้บางแผนมีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน

2.7 ไม่พบสภาพปัญหาจากการจัดการเรียนการสอน

ทั้งนี้ยังพบว่า มีผู้สอนบางท่านไม่เจอสภาพปัญหาหรืออุปสรรคในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ด้านศิลปวัฒนธรรมแต่อย่างใด เนื่องจากการจัดการเรียนรู้รูปแบบนี้ส่งผลให้ผู้เรียนสนุกกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้และกิจกรรมในการเรียนการสอน

3. วิธีการแก้ปัญหาปัญหาที่เกิดในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

จากการศึกษาวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม สามารถสรุปวิธีการแก้ปัญหาได้ดังนี้

3.1 การปรับเปลี่ยนรูปแบบและกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับระยะเวลาในการเรียนรู้ของผู้เรียน และกิจกรรมของสถานศึกษา

จากปัญหาที่พบว่าผู้เรียนเข้าเรียนไม่สม่ำเสมอเนื่องจากการเข้าร่วมกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ผู้สอนจึงมีแนวทางในการแก้ปัญหาโดยการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอนและกิจกรรมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และสอดคล้องกับกิจกรรมของสถานศึกษาและเวลาของผู้เรียน มีการสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้และทักษะต่างๆ ให้แก่ผู้เรียนนอกเวลา และสร้างการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง

3.2 การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ กิจกรรมที่เร้าความสนใจและเสริมสร้างกระบวนการคิด ทักษะการวิเคราะห์ร่วมกับผู้เรียน

จากการที่พบว่าผู้เรียนยังขาดประสบการณ์และทักษะ ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้แบบ Active Learning ผู้สอนจึงมีแนวทางในการแก้ปัญหาโดยการปรับวิธีการสอนและสร้างกิจกรรมที่สร้างแรงจูงใจ เร้าความสนใจ และเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนมากขึ้น เน้นการสร้างกระบวนการคิด การวิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็น และการแสดงออกของผู้เรียน เพื่อสร้างประสิทธิภาพการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ทั้งนี้ควรมีการสร้างข้อตกลง วางแผน และสร้างมุมมองต่างๆ ร่วมกับผู้เรียน

3.3 การปรับใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสมกับกิจกรรมและเนื้อหาการเรียนรู้

จากการที่ผู้เรียนมีเวลาในการเรียนรู้ไม่สม่ำเสมอ นั้น นอกจากการปรับเปลี่ยนรูปแบบและกิจกรรมการเรียนรู้ แล้วนั้น ผู้สอนยังมีแนวทางในการแก้ปัญหาโดยการเตรียมความพร้อมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น มีการนำประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อโซเชียลต่างๆ มาใช้ประกอบการเรียนรู้ และการสืบค้นผ่านระบบ Internet มาใช้ประกอบการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น รวมไปถึงการสอนผ่านสื่อออนไลน์ ทั้งนี้ผู้สอนต้องเลือกใช้สื่อที่เหมาะสม

3.4 การสร้างสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียน

จากการที่ผู้เรียนมีเวลาในการเรียนรู้ไม่สม่ำเสมอ และสภาพชั้นเรียน รวมถึงเทคโนโลยีสารสนเทศไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้นั้น นอกจากการปรับเปลี่ยนรูปแบบและกิจกรรมการเรียนรู้ และการปรับใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงปัญหาที่ข้อมูลในการสืบค้นไม่เพียงพอ ไม่ครบถ้วน

และขาดความถูกต้อง ผู้สอนมีแนวทางในการแก้ปัญหาโดยการสร้างสื่อที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีการกำหนดแหล่งเรียนรู้อื่นๆ นอกเหนือจากการใช้ Internet ผู้สอนควรรวบรวมข้อมูลให้ผู้เรียนมีความสะดวกในการสืบค้น จัดหาสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมกับสภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน และกำหนดสถานที่ภายนอกในการจัดการเรียนรู้เพิ่มเติมให้แก่ผู้เรียน

3.5 การจัดหาวัสดุทดแทนและการบริหารงบประมาณเพื่อลดค่าใช้จ่าย

จากปัญหาที่สภาพห้องเรียน วัสดุอุปกรณ์ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ของสถานศึกษา ไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning และใช้เวลาในการเรียนรู้และค่าใช้จ่ายสูง ผู้สอนมีแนวทางในการแก้ปัญหาโดยการเลือกใช้วัสดุจากธรรมชาติ วัสดุท้องถิ่น หรือวัสดุอื่นเพื่อทดแทนวัสดุที่มีราคาแพง รวมถึงจัดหาวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และการจัดสรรทุนในการเรียนรู้และการสร้างรายได้ให้แก่ผู้เรียน

3.6 การศึกษาหาความรู้และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ระหว่างผู้สอน

จากปัญหาที่ผู้สอนขาดความเข้าใจและประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning อย่างถ่องแท้ ผู้สอนมีแนวทางในการแก้ปัญหาโดยการศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning เพิ่มเติม มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้สอน และการสังเกตและพูดคุยกับผู้เรียน

อภิปรายผล

1.รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

1.1 รูปแบบการสอนการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ ควรประกอบด้วย

1.1.1 การเปิดโอกาสในการแสดงความคิดเห็นภายในชั้นเรียน

การจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้นั้น ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอน มีการแสดงความคิดเห็นร่วมกันภายในชั้นเรียน ให้ผู้เรียนฝึกหาเหตุผล คิด วิเคราะห์ และนำเสนอความคิดเห็นของตนเอง ทั้งนี้ผู้สอนควรมีการตั้งคำถาม

กำหนดเนื้อหา กิจกรรม และวิธีการประเมินผล ตลอดจนสร้างเงื่อนไขและพุดคุยข้อตกลงร่วมกันกับผู้เรียน เป็นเพราะว่า การจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning นั้น ผู้สอนต้องสร้างโอกาสในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองผ่านกิจกรรมต่างๆ มีการแลกเปลี่ยนรู้ระหว่างกัน การเรียนรู้ผ่านการสืบค้น เพื่อเสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ และเสริมสร้างความรู้ให้แก่ผู้เรียน สอดคล้องกับ ปิยะพล ทรงอาจ (2563) ที่กล่าวถึงลักษณะของการเรียนแบบ Active Learning ว่าเป็นการเรียนรู้เชิงรุก ที่ผู้เรียนจะต้องค้นหาเพื่อให้เกิดองค์ความรู้ โดยการลงมือปฏิบัติอย่างมีความหมาย เพื่อให้สามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ มีลักษณะที่สำคัญ คือ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกระบวนการเรียนรู้ ผู้เรียนได้เรียนรู้ความรับผิดชอบร่วมกัน มีวินัยในการทำงานและการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบ ผู้เรียนได้เรียนรู้ในกิจกรรมที่อ่าน พุด ฟัง คิดอย่างลุ่มลึกและเป็นผู้จัดระบบการเรียนรู้ด้วยตนเอง ทั้งนี้ความรู้เกิดจากประสบการณ์ การสร้างองค์ความรู้และการสรุปบทวนของผู้เรียน โดยอาจารย์ผู้สอน เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเอง

1.1.2 การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมและการเรียนรู้ด้วยตนเอง

ในการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning นั้น ผู้สอนควรมีการกำหนดกิจกรรมที่เหมาะสมกับการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม มีการฝึกให้ผู้เรียนแก้ปัญหาผ่านกิจกรรมที่ช่วยฝึกทักษะ ตั้งคำถามในการสืบค้นและศึกษาให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้ ผู้สอนควรมีการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับรายวิชาต่างๆ ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ และสร้างการสะท้อนผลการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมให้แก่ผู้เรียน เป็นเพราะ การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ผู้สอนควรมีการสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมต่างๆ โดยกิจกรรมนั้นควรเป็นกิจกรรมที่ช่วยเสริมสร้างทักษะความรู้ในเนื้อหารายวิชาให้แก่ผู้เรียน โดยการฝึกปฏิบัติหรือเรียนรู้ด้วยตนเองทั้งในรูปแบบของเกม การตั้งโจทย์ปัญหา การกำหนดกิจกรรมในการเรียนรู้หรือสืบค้น เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการเรียนรู้ด้วยตนเอง สอดคล้องกับ พรทิพย์ วงศ์ไพบุลย์ (2560) ที่กล่าวถึงลักษณะของกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกว่ากิจกรรมควรมีองค์ประกอบของการประยุกต์ใช้ นำเสนอ หรือลงมือปฏิบัติ หมายถึง การนำเสนอความรู้ที่นำต่อกลุ่มในห้องเรียน การนำเสนอต่อสาธารณะในลักษณะ ป้ายนิเทศ ป้ายโฆษณา หรือการเผยแพร่ทางสื่อมวลชน และหากผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ เช่น การลด และการเลิกสูบบุหรี่สิ่งเสพติดเพราะตระหนักหรือเชื่อในสิ่งที่พบ ถือว่าเป็นผลการเรียนรู้ที่มีคุณค่าสูงสุด

1.13 การสร้างการมีส่วนร่วมการแสดงความคิดเห็น และการทำงานร่วมกับผู้อื่น ภายในชั้นเรียน

การจัดการเรียนการสอน ผู้สอนควรมีการให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมหรือแก้ไข ปัญหาต่างๆ แบบร่วมมือระหว่างกัน มีการสร้างผังแนวคิดและเชื่อมโยงกรอบแนวคิดร่วมกัน สร้างการมี ส่วนร่วมภายในชั้นเรียน และให้ผู้เรียนได้ศึกษาข้อมูลและหาคำตอบร่วมกัน เนื่องจากการร่วมมือในการ ปัญหาหรือการเชื่อมโยงความคิดกันนั้น จะช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสในการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและ ความรู้ต่างๆ ระหว่างกัน รวมถึงเป็นการช่วยฝึกการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้แก่ผู้เรียน พรทิพย์ วงศ์เพ็ญลย์ (2560) ที่กล่าวถึงลักษณะของกิจกรรมในการจัดการเรียนรู้เชิงรุกว่ากิจกรรมควรมีองค์ประกอบของการ แลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนตั้งประสบการณ์ เดิมของตนเอง ออกมาเชื่อมโยงหรืออธิบายปัญหาใหม่ที่พบ เพื่อนำไปสู่การสร้างองค์ความรู้ หรือข้อสรุป การกระตุ้นให้เกิดกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์นี้ครูอาจใช้สื่อแผ่นใส วีดิทัศน์ สถานการณ์ จำลอง ตั้งคำถาม หรือสื่อกิจกรรมอื่นๆ ก็ได้

1.1.4 การนำเสนอผลงานและอภิปรายผลร่วมกัน

เมื่อดำเนินการจัดการเรียนการสอนแล้วเสร็จ ผู้สอนควรจัดให้มีการอภิปรายผล ร่วมกันหลังทำกิจกรรมแล้วเสร็จ มีการนำเสนอผลงานและแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในชั้นเรียน ทั้งนี้อาจมี การประเมินและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นโดยผู้เชี่ยวชาญเพื่อความสมบูรณ์ของเนื้อหาและการเรียนรู้ของ ผู้เรียน เนื่องจากในการจัดการเรียนการสอนในแต่ละครั้งนั้นนอกจากการให้ผู้เรียนได้มีโอกาสในการ สืบค้น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านกิจกรรมต่างๆ แล้วนั้น การเติมเต็มความรู้โดย ผู้สอนจะช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจที่ชัดเจนและถูกต้องมากยิ่งขึ้น รวมถึงการนำเสนอหรือการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในชั้นเรียนจะช่วยให้ผู้สอนสามารถประเมินความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียนได้อีกทาง หนึ่งด้วย สอดคล้องกับ ราชูทธิ์ อ่อนศรี (2561) ที่ได้กล่าวถึงการสอนแบบ Active Learning ว่าเป็นการ เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ หรือ การลงมือทำซึ่ง โดยการร่วมมือระหว่างผู้เรียนด้วยกัน ในการนี้ครูต้อง ลดบทบาทในการสอนและการให้ข้อความรู้แก่ผู้เรียนโดยตรงลง แต่ไปเพิ่มกระบวนการและกิจกรรมที่จะ ทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการจะทำกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น และอย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น การแลกเปลี่ยน ประสบการณ์โดยการพูด การเขียน การอภิปรายกับเพื่อนๆ

1.1.5 การใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย และเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ประกอบการเรียนรู้

การจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning ผู้สอนควรมีวิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทั้งการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ประโยชน์ในการสอนหรือการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังสามารถนำวิธีการจัดการเรียนรู้รูปแบบอื่นๆ มาปรับใช้ เช่น การสอนแบบ research based learning การสอนแบบสาธิตและเพื่อนช่วยเพื่อน การเรียนรู้ผ่านการทำงาน (work based learning) หรือการเรียนรู้ผ่าน face book หรืออื่นๆ ทั้งนี้ผู้สอนต้องเลือกวิธีการสอนที่ง่ายต่อการเรียนรู้และเหมาะสมกับบริบทของเนื้อหาและผู้เรียน เป็นเพราะว่า ในการจัดการเรียนรู้นั้น หากผู้สอนมีรูปแบบการสอนใดการสอนหนึ่งเพียงรูปแบบเดียว อาจส่งผลกระทบต่อการศึกษาหรือแรงจูงใจในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้ ดังนั้นการจัดการจัดการรู้ในรูปแบบที่หลากหลายจะเป็นการช่วยกระตุ้นความสนใจและสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน สอดคล้องกับ ไชยยศ เรืองสุวรรณ (อ้างถึงใน ศูนย์ประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2558) ที่กล่าวถึงบทบาทของผู้สอนว่า ผู้สอนจะต้องเป็นผู้จัดการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียน กิจกรรมที่จัดจะต้องสอดคล้องกับความต้องการในการพัฒนาผู้เรียน และเน้นการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงของผู้เรียน มีการสร้างบรรยากาศให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้สอนและเพื่อนในชั้นเรียน และใช้วิธีการเรียนการสอนที่หลากหลาย กิจกรรมการเรียนการสอนที่ทำทนาย ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม กระตุ้นให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้

1.1.6 การให้คำแนะนำ แก้ไขปัญหา สร้างแรงจูงใจ และประเมินผล โดยผู้สอน

การจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพนั้น ผู้สอนต้องสร้างแรงกระตุ้นในการหาคำตอบและวิเคราะห์ข้อเท็จจริง จากประเด็นคำถามที่ผู้สอนกำหนด โดยผู้สอนคอยให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และสร้างความชัดเจนในเนื้อหาแก่ผู้เรียน มีการดูแลผู้เรียนให้ทำกิจกรรมอย่างถูกต้องและเหมาะสม ทั้งนี้ผู้สอนควรเพิ่มเติมเนื้อหาให้มีความสมบูรณ์แก่ผู้เรียน และประเมินการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ เป็นเพราะว่าในการจัดการเรียนการสอนนั้น ในขณะที่ผู้เรียนดำเนินการเรียนรู้ในกิจกรรมต่างๆ นั้น อาจมีข้อสงสัยหรือต้องการได้รับคำแนะนำเพื่อให้การเรียนรู้ดีขึ้น มีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นผู้สอนจึงหน้าที่คอยให้คำแนะนำในการดำเนินกิจกรรมหรือการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนั้นเมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมหรือการสืบค้นต่างๆ ความรู้ที่ได้อาจยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ ผู้สอนจะต้องเป็นผู้คอยให้คำแนะนำและเพิ่มเติมความรู้ที่สมบูรณ์และถูกต้องให้แก่ผู้เรียน สอดคล้องกับ ณัชนัน แก้วชัยเจริญกิจ

(อ้างถึงใน สุทัศน์ ภูมิภาค 2562) ที่ได้กล่าวถึง บทบาทของครู กับ Active Learning ว่า บทบาทของครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทางของ Active Learning นั้น ผู้สอนเป็นผู้จัดให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน กำหนดกิจกรรมที่สะท้อนความต้องการในการพัฒนาผู้เรียนและเน้นการนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตจริงของผู้เรียน สร้างบรรยากาศของการมีส่วนร่วม และการเจรจาโต้ตอบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้สอนและเพื่อนในชั้น ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรม รวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ ส่งเสริมให้เกิดการร่วมมือในกลุ่มผู้เรียน วางแผนเกี่ยวกับเวลาในการจัดการเรียนการสอนอย่างชัดเจน ทั้งนี้ครูผู้สอนต้องใจกว้าง ยอมรับในความสามารถในการแสดงออก และความคิดของผู้เรียน

1.2 ขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้าน ภาษาศาสตร์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

1.2.1 กำหนดแผนการเรียนรู้และกิจกรรมที่เหมาะสมตามวัตถุประสงค์และเนื้อหา รายวิชา

การจัดการเรียนรู้แบบ active Learning นั้น ผู้สอนจะต้องเริ่มจากการศึกษา คำอธิบายรายวิชาและเนื้อหาวิชา จากนั้นจึงกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ แผนการเรียนรู้ กิจกรรม และรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสม ทั้งโดยผู้สอน หรือผู้สอนร่วมกันกับและนักเรียน นอกจากนี้ควรกำหนด หัวข้อในการเรียนรู้ ข้อคำถาม ประเด็นปัญหา กฎเกณฑ์ต่างๆ ร่วมกับผู้เรียน ทั้งนี้ผู้สอนควรสังเกต และวิเคราะห์ผู้เรียนก่อนกำหนดกิจกรรม ทั้งนี้ในการจัดการเรียนการสอนนั้นผู้สอนจะต้องมีการกำหนด วัตถุประสงค์การเรียนรู้ แผนการเรียนรู้ กิจกรรม และรูปแบบการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อจะได้ดำเนินการ กำหนดกิจกรรม รูปแบบการจัดการเรียนรู้ สื่อ และการประเมินให้สอดคล้องและมีประสิทธิภาพต่อไป สอดคล้องกับ กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (2560, 2) ที่ได้กล่าวถึง การออกแบบการจัดการเรียนรู้ในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning เริ่มจากวิเคราะห์ธรรมชาติรายวิชา และกำหนดเป้าหมายผลลัพธ์การเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ และพร ทิพย์ วงศ์ไพบูลย์ (2560) ที่กล่าวถึงขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning เริ่มจากการ กำหนดผลการเรียนรู้ (Learning Outcome) ให้ครอบคลุมองค์ความรู้ที่ต้องการให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ทักษะ เจตคติ กระบวนการ คุณธรรม และจริยธรรม และการกำหนดสาระการเรียนรู้ให้ครอบคลุมเนื้อหา และสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน

1.2.2 กำหนดวิธีการสอนและสื่อการสอนที่เหมาะสม

เมื่อผู้สอนได้กำหนดแผนการเรียนรู้และกิจกรรมที่เหมาะสมแล้วนั้น ขั้นตอนต่อมาคือการสร้างสื่อวัตกรรมการเลือกเอกสารหรือตำรา ที่เหมาะสมกับกิจกรรมที่กำหนด มีการใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมกับกิจกรรม และควรมีการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย ทั้งนี้ เมื่อผู้สอนได้มีการกำหนดแผนการเรียนรู้และกิจกรรมต่างๆ เรียบร้อยแล้วนั้น ผู้สอนจะต้องมีการกำหนดวิธีการสอนและเลือกใช้สื่อที่เหมาะสมกับแผนการเรียนรู้และกิจกรรมที่ได้กำหนดไว้ เพื่อให้การจัดการเรียนรู้สอดคล้องกันอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 (2563) ที่กล่าวถึงการเตรียมตัวของครูก่อนการจัดการเรียนรู้ ที่เริ่มจากการศึกษาหลักสูตร เพื่อให้ครูเกิดความเข้าใจจุดประสงค์ของหลักสูตร ตลอดจนตัวชี้วัดและมาตรฐานการเรียนรู้ต่างๆ อย่างละเอียดและสามารถนำความรู้ดังกล่าวไปจัดกระบวนการเรียนรู้ ให้สอดคล้องกับหลักสูตรแกนกลางตามเป้าหมายการเรียนรู้ได้ จากนั้นจึงวางแผนผังการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่ จะสอน โดยครูต้องหาความรู้ที่เชื่อมโยงกับเนื้อเรื่องในการกำหนดแผนการจัดการเรียนรู้ คือมีการ ออกแบบกิจกรรมด้วยตนเอง ใช้สื่อและ แหล่งเรียนรู้ชุมชนเพื่อเป็นการสร้างแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ ให้กับเด็ก ออกแบบกิจกรรมใช้สื่อให้ ทันกับเหตุการณ์ปัจจุบัน ทันกับคำตอบของเด็กและเชื่อมโยงกับสิ่งที่ เด็กเรียนรู้โดยเน้นออกแบบ กิจกรรมการสอนแบบบูรณาการรายวิชา และเมื่อแล้วเสร็จจึงให้ออกแบบ แผนการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม โดยครูผู้สอนต้องออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้อย่างรัดกุมให้ รายละเอียดการจัดกิจกรรมที่ชัดเจน คือ ไม่ว่าครูท่านใดอ่านแผนการจัดการเรียนรู้ แล้ว สามารถจัด กิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนดังกล่าวได้

1.2.3 ดำเนินกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนด

ภายหลังจากกำหนดวิธีการสอนและสื่อการสอนที่เหมาะสม ผู้สอนควรดำเนิน กิจกรรมตามแผนการเรียนรู้และกิจกรรมที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจมีการปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสม และสถานการณ์ในการเรียนการสอนที่เกิดขึ้น โดยเมื่อผู้สอนได้มีการออกแบบกิจกรรมในการเรียนรู้แล้ว เสร็จ จึงนำกิจกรรมที่กำหนดไว้ไปปฏิบัติการสอนจริง ซึ่งในการสอนจริงนั้นอาจต้องมีการปรับเปลี่ยน รูปแบบ สื่อ หรือวิธีการสอนให้เหมาะสมกับบริบทหรือสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจริงในขณะสอนด้วย เพื่อให้ การจัดการเรียนรู้อยู่คงประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (2560, 2) ที่กำหนดขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ประกอบด้วย 1) วิเคราะห์ธรรมชาติรายวิชา 2) กำหนดเป้าหมายผลลัพธ์การเรียนรู้ด้วยการจัดการเรียนรู้ แบบ Active Learning 3) ออกแบบวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

(ตามข้อ 2 กำหนดเป้าหมายผลลัพธ์การเรียนรู้) 4) พัฒนากิจกรรมการสอนแบบ Active Learning (หลักการ/ขั้นตอน) 5) ดำเนินการสอน 6) วัดและประเมินผล และ 7) ให้ข้อมูลย้อนกลับ

1.2.4 ผู้สอนต้องสาธิต ให้คำแนะนำ และสร้างแรงจูงใจในขณะทำกิจกรรม

ในขณะดำเนินกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ที่กำหนดนั้น ผู้สอนควรมีการให้ความรู้และสาธิตการปฏิบัติให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้ผู้สอนต้องสร้างแรงจูงใจในขณะทำกิจกรรม ผ่านข้อคำถาม ประเด็นที่น่าสนใจ และการเสริมแรง มีการให้คำแนะนำ คำปรึกษา และแก้ไขปัญหาต่างๆ ในขณะทำกิจกรรม และเมื่อดำเนินกิจกรรมแล้วเสร็จผู้สอนจะต้องสรุปผลการทำกิจกรรมให้แก่ผู้เรียนทุกครั้ง เนื่องจากการเรียนรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมเป็นการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติ ดังนั้นนอกจากการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม หรือการสืบค้นต่างๆ แล้วนั้น ผู้สอนต้องสาธิต ให้คำแนะนำ แก่ผู้เรียน เพื่อเสริมทักษะปฏิบัติและสร้างความเข้าใจที่ชัดเจนให้แก่ผู้เรียน นอกจากนี้จะต้องสร้างแรงจูงใจในขณะทำกิจกรรม เพื่อให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์หรือความรู้ในส่วนต่างๆ เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับ นวพร ชลารักษ์ (2558) ที่ได้กล่าวถึงบทบาทของครูกับการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 ว่า ผู้เรียนต้องฝึกการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติและการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (Active Learning) โดยมีครูเป็นโค้ชที่คอยออกแบบการเรียนรู้ ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุผลได้ ประการสำคัญ คือ ครูในศตวรรษที่ 21 จะต้องไม่ตั้งตนเป็น ผู้รู้ แต่ต้องแสวงหาความรู้ไปพร้อมๆ กันกับผู้เรียน

1.2.5 การนำเสนอผลการเรียนรู้

เมื่อดำเนินกิจกรรมต่างๆ ที่กำหนดแล้วเสร็จ ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้นั้น ผู้สอนควรมีการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนนำเสนอผลงานและแสดงผลงานจากการปฏิบัติต่อผู้สอน ผ่านสื่อหรือกิจกรรมต่างๆ ภายในชั้นเรียนหรือสถานที่อื่นๆ ตามความเหมาะสม โดยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นการนำเสนอผลงานผ่านช่องทางต่างๆ จะช่วยให้ผู้สอนสามารถประเมินทักษะ และความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ช่วยในการวางแผนการสอนหรือการพัฒนาทักษะด้านต่างๆ ต่อไปได้ สอดคล้องกับ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 (2563) ที่กล่าวถึงกระบวนการในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ในขั้นตอนของการสรุปและการนำเสนอผลการเรียนรู้ เป็นขั้นที่ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะได้ประมวลข้อมูลความรู้จากประสบการณ์ทั้งหมดมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ เป็นความรู้ใหม่ วิธีการใหม่ สรุปและนำเสนอสิ่งที่ค้นพบต่อกลุ่มใหญ่ในรูปแบบที่หลากหลาย เป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน เกิดการขยายเครือข่าย ความรู้อย่างกว้างขวาง ทำให้การเรียนรู้มีความหมายยิ่งขึ้น

1.2.6 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้จากผลการดำเนินกิจกรรม และให้ข้อเสนอแนะร่วมกัน

ภายหลังการจัดให้ผู้เรียนได้มีโอกาสนำเสนอผลงานจากเรียนรู้แล้วเสร็จนั้น ขั้นตอนที่สำคัญขั้นตอนต่อมา คือ การที่ผู้สอนจัดให้มีการอภิปรายผลงานการแสดงพร้อมมีการแสดงความคิดเห็นเป็นการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สร้างการเรียนรู้แบบร่วมมือและการมีปฏิสัมพันธ์ภายในชั้นเรียน ทั้งนี้ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้และการแสดงผลงานนั้นจะเป็นการช่วยในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้เรียน อีกทั้งผู้สอนจะสามารถประเมินผู้เรียนได้อีกทางหนึ่งว่าการเรียนรู้จากกิจกรรมหรือการสืบค้นที่ผ่านมานั้น ผู้เรียนมีความรู้มากน้อยเพียง และควรเสริมหรือเพิ่มในส่วนใดให้แก่ผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับ จิรายุทธ์ อ่อนศรี (2561) ได้กล่าวถึงการสอนแบบ Active Learning ว่าครูต้องลดบทบาทในการสอนและการให้ข้อความรู้แก่ผู้เรียนโดยตรงลง แต่ไปเพิ่มกระบวนการและกิจกรรมที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นในการจะทำกิจกรรมต่างๆ มากขึ้น และอย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการแลกเปลี่ยน ประสบการณ์โดยการพูด การเขียน การอภิปรายกับเพื่อนๆ และศูนย์ประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (2558) ได้กล่าวว่าการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่า ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้โดยการอ่าน การเขียน การถามคำถาม การโต้ตอบ การอภิปรายร่วมกัน ลงมือปฏิบัติ และการวิเคราะห์ปัญหา กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดขั้นสูง ด้วยการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า

1.2.7 การประเมินผลการดำเนินกิจกรรมตามแผนที่กำหนด

เมื่อผู้สอนได้ดำเนินการตามกิจกรรมที่กำหนด ผู้สอนจะต้องมีการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผลการดำเนินการในแต่ละขั้นตอน มีการวัดและประเมินผลภายหลังการดำเนินกิจกรรม และประเมินผลงานและการแสดงผลงานของผู้เรียน ซึ่งการตรวจสอบ ติดตาม และประเมินนี้จะช่วยให้ครูผู้สอนทราบว่ากิจกรรมต่างๆ ที่ได้ดำเนินการจัดการเรียนการสอนไปนั้นมีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างไรบ้าง ควรมีการปรับเปลี่ยนหรือพัฒนาในส่วนใดอย่างไรบ้าง รวมถึงสามารถนำผลการประเมินที่ได้ไปเป็นแนวทางในการพัฒนากิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในส่วนอื่นๆ ได้ต่อไป ทั้งนี้สอดคล้องกับ ปริญญา เทวานฤมิตรกุล (2560) ได้กล่าวเกี่ยวกับหลักการพื้นฐานของการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานว่า ต้องมีการให้ผู้เรียนได้สรุปทบทวนการเรียนรู้ (reflection) อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และต้องมีการประเมินผล หรือประเมิน “ผลลัพธ์” เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาตนเอง และเพื่อให้อาจารย์ผู้สอนได้ทราบว่าวิธีการที่ใช้นั้นได้ “ผล” หรือไม่ ถ้าไม่ได้ “ผล” หรือได้ “ผล” น้อย ก็ต้องปรับวิธีการให้ได้ผลมากขึ้นในครั้งต่อไป

1.2.8 สรุปผลการดำเนินกิจกรรม และพัฒนาแผนการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

เมื่อผู้สอนได้ประเมินผลการดำเนินกิจกรรมทั้งในแต่ละขั้นตอนและภาพรวมของการดำเนินการแล้วเสร็จ ผู้สอนควรนำข้อสรุปที่ได้ไปปรับปรุง พัฒนากิจกรรม การเรียนการสอนหรือแผนการเรียนรู้ให้ให้มีประสิทธิภาพ ความเหมาะสม และความต่อเนื่องมากขึ้นในครั้งต่อไป โดยผลที่ได้จากการสรุปผลการดำเนินกิจกรรม และพัฒนาแผนการเรียนรู้ที่ได้นั้น จะช่วยให้ผู้สอนพัฒนากิจกรรมในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มมากขึ้น ทั้งการแก้ไข ปรับปรุงกิจกรรมเดิม และการกำหนดหรือสร้างกิจกรรมใหม่ ทั้งนี้สอดคล้องกับ จิตณรงค์ เอี่ยมสำอาง (2558) ที่เรียบเรียงแนวทางในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในยุคศตวรรษที่ 21 เกี่ยวกับการนำเทคนิคการสอนตามแนวคิด Active Learning สู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ หลักการสำคัญคือ ผู้สอนเลือกใช้กิจกรรมที่เหมาะสมกับเนื้อหาและสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนปฏิบัติ ให้ความสำคัญกับการมีปฏิสัมพันธ์กันของผู้เรียน บอกถึงกิจกรรมและประโยชน์ที่จะได้รับจากการร่วมกิจกรรม ให้ผู้เรียนรับผิดชอบในผลงาน และกำหนดเวลา และงบประมาณที่ใช้ และมีการสรุปแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันก่อนเริ่มเนื้อหาใหม่

2. สภาพปัญหา และอุปสรรค ในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

2.1 การขาดความสม่ำเสมอในการเข้าชั้นเรียนจากการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของสถานศึกษา

ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการจัดการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning คือ การที่ผู้เรียนเข้าชั้นเรียนไม่สม่ำเสมอเนื่องจากการทำกิจกรรมของสถานศึกษาที่ตรงกับเวลาการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งนี้ยังรวมถึงกิจกรรมภายนอกต่างๆ ส่งผลให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ยังมีสาเหตุมาจากการที่ผู้สอนมีภาระงานมากทำให้สอนได้ไม่เต็มประสิทธิภาพ เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ทางด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์นั้น ผู้เรียนต้องมีการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการแสดง และการสร้างสรรค์ต่างอยู่บ่อยครั้ง ทั้งจากงานภายในของสถานศึกษา การเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงในระดับชาติและระดับนานาชาติ ซึ่งมีอยู่หลากหลายกิจกรรมในแต่ละปีการศึกษา ดังนั้นจึงส่งผลให้ผู้เรียนหลายคนเข้าชั้นเรียนได้ไม่สม่ำเสมอ จึงส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในหลายๆ กิจกรรม ส่งผลให้การเรียนรู้ไม่ต่อเนื่อง กิจกรรมต่างๆ ที่กำหนดไว้ไม่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ สอดคล้องกับ วิชัย เสวกงาม (2559) ที่ได้อธิบายถึงอุปสรรคของการใช้ Active Learning

ว่าความเสี่ยงที่เกิดจากการใช้กลยุทธ์ Active Learning เกิดจาก ผู้เรียนจะไม่สามารถมีส่วนร่วมอย่างแข็งขัน และเรียนรู้เนื้อหาตามหลักสูตรได้อย่างเพียงพอ

2.2 ผู้เรียนขาดประสบการณ์และทักษะ ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้แบบ Active Learning

จากการที่การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนมีโอกาสเรียนรู้ด้วยตนเองหรือผ่านกิจกรรมต่างๆ ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือ การที่ผู้เรียนขาดประสบการณ์และทักษะที่จำเป็น ทั้งจากการที่ผู้เรียนไม่กล้าแสดงออกและไม่กล้าแสดงความคิดเห็น การขาดความกระตือรือร้นในการทำกิจกรรมที่กำหนด การขาดทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น การขาดความเข้าใจในการเรียนรู้แบบ Active Learning การขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ข้อมูลและการเชื่อมโยงกับประเด็นต่างๆ การขาดประสบการณ์ในการเรียนรู้ด้วยตนเอง และการขาดความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน นอกจากนี้ยังพบปัญหาจากการที่ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ไม่เท่ากัน และการคุ้นชินและยึดติดกับการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมแบบเดิมของผู้เรียน เป็นเพราะว่า ในการเรียนรู้ในรูปแบบ active Learning นั้น ผู้เรียนจำเป็นที่จะต้องมีความรู้ที่จำเป็นในหลายด้าน เพื่อเอื้อให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งทักษะการสืบค้น การกล้าแสดงออก การกล้าแสดงความคิดเห็น การทำงานร่วมกับผู้อื่น การคิดวิเคราะห์ข้อมูลและการเชื่อมโยงกับประเด็นต่างๆ หรือการขาดความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานและการสืบค้น เป็นต้น ซึ่งการขาดทักษะดังที่กล่าวนี้ จะส่งผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้ และประสิทธิภาพในการเรียนรู้ในแต่ละรายวิชาได้ สอดคล้องกับ รุ่งภรณ์ กล้ายประยงค์ (2563) ที่ได้กล่าวถึง ลักษณะของการเรียนรู้เชิงรุกว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้เชิงรุก ผู้เรียนต้องมีการปฏิบัติมากกว่าการฟัง ต้องมีการอ่าน เขียน อภิปราย หรือร่วมกันแก้ไขปัญหา สิ่งสำคัญที่สุดคือ การมีส่วนร่วมของผู้เรียน โดยผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการคิดการวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผลจนเกิดเป็นองค์ความรู้ของตนเอง

2.3 ข้อมูลในการสืบค้นไม่เพียงพอ ไม่ครบถ้วน และขาดความถูกต้อง

การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning เป็นการจัดการเรียนรู้เน้นการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมและการสืบค้นด้วยตนเอง ดังนั้นข้อมูลจากแหล่งสืบค้นต่างๆ จึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก แต่จากการสัมภาษณ์ผู้สอนพบว่า มีปัญหาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการเรียนรู้คือ การที่ข้อมูลในการสืบค้นมีไม่เพียงพอ และเนื้อหาไม่ครบถ้วน นอกจากนี้ยังพบว่าข้อมูลบางส่วนมีการบิดเบือนข้อเท็จจริง และสื่อต่างๆ มีไม่เพียงพอต่อการสืบค้นหรือการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งนี้จากการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

ที่เน้นการสร้างการสร้งองค์ความรู้ผ่านการเรียนรู้ด้วยตนเองของผู้เรียน รวมถึงการแลกเปลี่ยนรู้กับผู้อื่น นั้น แหล่งสืบค้นตลอดจนถึงคุณภาพและความถูกต้องของข้อมูลจึงถือเป็นสิ่งสำคัญในการส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้นหากข้อมูลในการสืบค้นมีไม่เพียงพอ และเนื้อหาไม่ครบถ้วนย่อมทำให้ประสิทธิภาพในการจัดการเรียนรู้ลดลง สอดคล้องกับ ศูนย์ประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ (2558) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้แบบ Active Learning เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติ และสร้างความรู้จากสิ่งที่ปฏิบัติในระหว่างการเรียนการสอน โดยเน้นการพัฒนาทักษะการคิด ส่งเสริมให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมจากการปฏิบัติ และความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ และไชยยศ เรืองสุวรรณ (อ้างถึงใน ศูนย์ประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, 2558)ที่กล่าวว่า การเรียนรู้แบบ Active Learning เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ และหลักการสู่การสร้างความคิดรวบยอด

2.4 การจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ใช้เวลาในการเรียนรู้และค่าใช้จ่ายสูง

ปัญหาหนึ่งที่พบว่า คือ กิจกรรมต่างๆ ใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้นานกว่าการเรียนรู้แบบปกติ เนื่องจากกิจกรรมแต่ละขั้นตอนต้องใช้เวลามาก โดยการเรียนรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรมบางสาขาที่มีค่าใช้จ่ายค่อนข้างมาก จึงส่งผลต่อผู้เรียนบางส่วนที่มีปัญหาด้านการเงิน ทำให้ไม่สามารถหาวัสดุมาใช้ประกอบการเรียนรู้ได้ อีกทั้งวัสดุในการทำกิจกรรมบางชนิดมีราคาสูง จึงทำให้การจัดกิจกรรมบางกิจกรรมไม่เต็มประสิทธิภาพ โดยกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนทางด้านศิลปวัฒนธรรมนั้นบางกิจกรรมจำเป็นต้องมีวัสดุ อุปกรณ์ช่วยในการส่งเสริมการเรียนรู้และทักษะ ทำให้มีเรื่องของค่าใช้จ่ายในส่วนนี้เข้ามามีผลต่อกระบวนการในการจัดการเรียนรู้ และอาจส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ขาดประสิทธิภาพได้ สอดคล้องกับ คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (2563) ที่กล่าวถึงรูปแบบของการจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning ในรูปแบบการสอนแบบโครงการ (Project Based Learning) ที่ผู้สอนต้องออกแบบโจทย์งาน และคุณลักษณะที่ต้องการพัฒนา และวางแผน จากนั้นให้นักศึกษาวางแผนดำเนินการ ศึกษาค้นคว้าข้อมูลด้วยตนเองโดยผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้ให้คำปรึกษา จากนั้นให้นักศึกษานำเสนอแนวคิด การออกแบบชิ้นงาน พร้อมให้เหตุผลประกอบจากการค้นคว้า

2.5 สภาพห้องเรียน วัสดุอุปกรณ์ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ของสถานศึกษาไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning

จากสภาพปัญหาที่พบว่า ผู้สอนขาดการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นจากสถานศึกษา สภาพห้องเรียนและวัสดุอุปกรณ์ไม่เอื้อต่อการเรียนรู้ และไม่เพียงพอต่อจำนวนผู้เรียน รวมถึงระบบสารสนเทศขาดความทันสมัยไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน ซึ่งปัญหาดังกล่าวเป็นสาเหตุหนึ่งที่สำคัญที่จะส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ขาดประสิทธิภาพได้ เนื่องจากการเรียนรู้แบบ Active Learning นั้น จำเป็นที่ต้องได้รับการสนับสนุนวัสดุอุปกรณ์ รวมถึงสถานที่เพื่อเอื้อต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้นหากขาดการได้รับการสนับสนุนหรือขาดสิ่งอำนวยความสะดวกที่มีคุณภาพ ย่อมส่งผลให้การจัดการเรียนรู้ลดลง สอดคล้องกับ อิศารัตน์ เอกศิรินิมิต (2554) ที่ได้กล่าวถึงข้อเสียของการจัดการเรียนการสอนแบบใช้ปัญหาเป็น คือ ต้องใช้เวลาเพิ่มขึ้น ทั้งฝ่ายผู้เรียนและผู้สอน ฝ่ายผู้เรียน เนื่องจากต้องค้นคว้าและศึกษา ด้วยตนเองจึงต้องการเวลามากขึ้นเมื่อเทียบกับการเรียนโดยการฟังบรรยาย และต้องการการลงทุนมาก ทั้งวัสดุ เวลา และยากในการบริหารจัดการ

2.6 ผู้สอนขาดความเข้าใจและประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning อย่างถ่องแท้

จากการที่พบว่าปัญหาที่สำคัญประการหนึ่ง คือ ผู้สอนบางส่วนยังไม่มี ความเข้าใจรูปแบบในการจัดการเรียนรู้ที่ถ่องแท้ เน้นการถ่ายทอดความรู้มากกว่าการให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเอง และการวางแผนการเรียนรู้บางแผนมีผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน เนื่องจากหัวใจสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning คือการจัดการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ โดยความรู้ของผู้เรียนต้องมาจากประสบการณ์หรือกระบวนการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ผู้เรียนได้มีโอกาสลงมือทำ ดังนั้นหากผู้สอนเน้นการถ่ายทอดความรู้มากกว่าการให้ผู้เรียนเรียนรู้ด้วยตนเองจะทำให้ประสิทธิภาพหรือความคาดหวังในการจัดการเรียนรู้ลดลง สอดคล้องกับ วิชัย เสวกงาม (2559) ที่ได้อธิบายถึงอุปสรรคของการใช้ Active Learning คือ ผู้สอนส่วนใหญ่คิดว่าตัวเองเป็นผู้สอนแบบบรรยายได้ดี ไม่รู้สึกว่าตนได้ควบคุมชั้นเรียน รู้สึกมั่นใจในตัวเอง และผู้สอนไม่มีทักษะที่จำเป็นในการใช้ Active Learning

3. วิธีการแก้ปัญหาปัญหาที่เกิดในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม

3.1 การปรับเปลี่ยนรูปแบบและกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับระยะเวลาในการเรียนรู้ของผู้เรียน และกิจกรรมของสถานศึกษา

จากปัญหาที่พบว่าผู้เรียนเข้าเรียนไม่สม่ำเสมอเนื่องจากการเข้าร่วมกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา ผู้สอนจึงมีแนวทางในการแก้ปัญหาโดยการปรับเปลี่ยนรูปแบบการสอน และกิจกรรมให้เหมาะสมกับสถานการณ์ และสอดคล้องกับกิจกรรมของสถานศึกษาและเวลาของผู้เรียน มีการสร้างประสบการณ์ในการเรียนรู้และทักษะต่างๆ ให้แก่ผู้เรียนนอกเวลา และสร้างการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง ทั้งนี้การจัดกิจกรรมเรียนรู้นอกเวลาหรือสถานการณ์ต่างๆ ถือเป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดของการจัดการศึกษาแบบ Active Learning ซึ่งหากผู้สอวางแผนกิจกรรมที่ดี สอดคล้องกับเนื้อและวัตถุประสงค์การเรียนรู้แล้วนั้น ประสิทธิภาพของการเรียนย่อมเป็นไปตามที่คาดหวังของผู้สอน สอดคล้องกับ ไชยยศ เรืองสุวรรณ (อ้างถึงใน สุทัศน์ ภูมิภาค (2562) ที่กล่าวถึงลักษณะของ Active Learning ว่าเป็นกระบวนการสร้างสถานการณ์ให้ผู้เรียนอ่าน ฟัง คิด เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนเน้นทักษะการคิดขั้นสูง เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนบูรณาการข้อมูล ข่าวสาร สารสนเทศ และหลักการสู่การสร้างความคิดรวบยอด โดยผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง สร้างความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ การสร้างองค์ความรู้ และการสรุปบทวนของผู้เรียน

3.2 การสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่เร้าความสนใจ เสริมสร้าง

กระบวนการคิด และทักษะการวิเคราะห์ ร่วมกับผู้เรียน

จากการที่ผู้สอนจึงมีแนวทางในการแก้ปัญหาที่พบว่าผู้เรียนยังขาดประสบการณ์และทักษะ ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้แบบ Active Learning โดยการปรับวิธีการสอนและสร้างกิจกรรมที่สร้างแรงจูงใจ เร้าความสนใจ และเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนมากขึ้น เน้นการสร้างกระบวนการคิด การวิเคราะห์ การแสดงความคิดเห็น และการแสดงออกของผู้เรียน เพื่อสร้างประสิทธิภาพการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน ทั้งนี้ควรมีการสร้างข้อตกลง วางแผน และสร้างมุมมองต่างๆ ร่วมกับผู้เรียน ทั้งนี้การปรับวิธีการสอนและสร้างกิจกรรมที่สร้างแรงจูงใจ เร้าความสนใจ และเหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนนั้น จะช่วยให้กิจกรรมการเรียนรู้สอดคล้องกับความสนใจในการเรียนรู้ และตรงกับความต้องการตลอดจนความถนัดผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้กิจกรรมในการเรียนรู้ที่ผู้สอนกำหนดช่วยสร้างประสิทธิภาพในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนที่ยังขาดประสบการณ์และทักษะ ที่จำเป็นต่อการเรียนรู้แบบ Active Learning เพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับ ณชนัน แก้วชัยเจริญกิจ (อ้างถึงใน สุทัศน์ ภูมิภาค 2562) กล่าวถึง บทบาทของครู กับ Active Learning ว่า บทบาทของครูผู้สอนว่า ผู้สอนเป็นผู้จัดให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียนการสอน กำหนดกิจกรรมที่สะท้อนความต้องการในการพัฒนาผู้เรียน สร้างบรรยากาศของการมีส่วนร่วม และการเจรจาโต้ตอบที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีกับผู้สอน

และเพื่อนในชั้นเรียน นอกจากนี้ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เป็นพลวัต ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมรวมทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ จัดสภาพการเรียนรู้แบบร่วมมือ ส่งเสริมให้เกิดการร่วมมือในกลุ่มผู้เรียน จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ท้าทาย

3.3 การปรับใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสมกับกิจกรรมและเนื้อหาการเรียนรู้

จากการที่ผู้เรียนมีเวลาในการเรียนรู้ไม่สม่าเสมอ นั้น นอกจากการปรับเปลี่ยนรูปแบบและกิจกรรมการเรียนรู้ แล้วนั้น ผู้สอนยังมีแนวทางในการแก้ปัญหาโดยการเตรียมความพร้อมทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น มีการนำประโยชน์จากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อโซเชียลต่างๆ มาใช้ประกอบการเรียนรู้ และการสืบค้นผ่านระบบ Internet มาใช้ประกอบการเรียนรู้เพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยในการจัดการเรียนการสอน จะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสในการเรียนรู้ได้อย่างสม่าเสมอมากขึ้น สามารถเรียนรู้ได้ตามเวลาและสถานที่ต่างๆ ที่ไม่ใช่ภายในห้องเรียนได้มากขึ้น โดยการเรียนรู้ในลักษณะนี้อาจมีประสิทธิภาพการเรียนรู้ให้เทียบเท่ากับการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ หรือการได้รับคำแนะนำจากผู้สอนภายในชั้นเรียน แต่อย่างน้อยจะช่วยให้ผู้เรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมอื่นๆ ของสถานศึกษามีโอกาสเรียนรู้นอกเวลาได้มากขึ้น สอดคล้องกับ จิตณรงค์ เอี่ยมสำอาง (2558) ที่ได้เรียบเรียงการนำเทคนิคการสอนตามแนวคิด Active Learning ผู้การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพว่า การจัดการเรียนรู้จะต้องมอบหมายให้ผู้เรียนศึกษาสื่อวีดิโอโดยมีการตั้งคำถามและให้ผู้เรียนหาคำตอบ เลือกใช้กิจกรรมที่เหมาะสมกับเนื้อหาและสิ่งที่ต้องการให้ผู้เรียนปฏิบัติ และมีการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อสนับสนุนการจัดการกิจกรรม

3.4 การสร้างสื่อและกำหนดแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมให้แก่ผู้เรียน

จากการที่ผู้เรียนมีเวลาในการเรียนรู้ไม่สม่าเสมอ และสภาพชั้นเรียน รวมถึงเทคโนโลยีสารสนเทศไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้นั้น นอกจากการปรับเปลี่ยนรูปแบบและกิจกรรมการเรียนรู้ และการปรับใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศ รวมถึงปัญหาที่ข้อมูลในการสืบค้นไม่เพียงพอ ไม่ครบถ้วน และขาดความถูกต้อง ผู้สอนมีแนวทางในการแก้ปัญหาโดยการสร้างสื่อที่ผู้เรียนสามารถปฏิบัติและเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง มีการกำหนดแหล่งเรียนรู้อื่นๆ นอกเหนือจากการใช้ Internet ผู้สอนควรรวบรวมข้อมูลให้ผู้เรียนมีความสะดวกในการสืบค้น จัดหาสื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่เหมาะสมกับสภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน และกำหนดสถานที่ภายนอกในการจัดการเรียนรู้เพิ่มเติมให้แก่ผู้เรียน ทั้งนี้การจัดการเรียนรู้เชิงรุก

นั้นมีรูปแบบในการจัดการเรียนรู้ไม่เพียงแต่การใช้สื่อต่างๆ ในการสร้างโอกาสในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนเท่านั้น แต่ผู้สอนสามารถสร้างสื่อและกำหนดแหล่งเรียนรู้ที่เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนได้ เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ ที่มีต่อข้อค้นพบต่างๆ ด้วยตนเอง ได้อีกทาง หนึ่ง สอดคล้อง กับ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 (2563) ที่กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ว่า ผู้สอนต้องจัดหาสื่อการสอนและ แหล่งเรียนรู้ เช่น แผนภูมิ ใบความรู้ แผ่นใส รูปภาพ วิดิทัศน์ หนังสือ เอกสาร หรืออื่นๆ เพื่อให้กลุ่มผู้เรียนได้ช่วยกันศึกษาวิเคราะห์ร่วมกัน โดยตั้งประเด็นหรือหัวข้อในการศึกษาวิเคราะห์ตามแนวทาง ของจุดประสงค์การเรียนรู้ และความต้องการของผู้เรียน

3.5 การจัดหาวัสดุทดแทนและการบริหารงบประมาณเพื่อลดค่าใช้จ่าย

จากปัญหาที่สภาพห้องเรียน วัสดุอุปกรณ์ และระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ ของสถานศึกษา ไม่เอื้อต่อการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning และใช้เวลาในการเรียนรู้และค่าใช้จ่ายสูง ผู้สอนมีแนวทางในการแก้ปัญหาโดยการเลือกใช้วัสดุจากธรรมชาติ วัสดุท้องถิ่น หรือวัสดุอื่นเพื่อทดแทนวัสดุที่มีราคาแพง รวมถึงจัดหาวัสดุอุปกรณ์และสถานที่ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน และการจัดสรรทุนในการเรียนรู้และการสร้างรายได้ให้แก่ผู้เรียน เนื่องจากการจัดการศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรมมีการเรียนรู้ในหลายกิจกรรมที่จำเป็นต้องใช้วัสดุประกอบการเรียนรู้ ดังนั้นการที่ผู้สอนเลือกใช้วัสดุธรรมชาติหรือวัสดุทดแทน จะช่วยลดภาระให้แก่ผู้เรียน และยังทำให้การจัดการเรียนการสอนไม่ลดประสิทธิภาพลง สอดคล้องกับ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 2 (2563) ที่กล่าวถึงขั้นตอนการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ในขั้นปฏิบัติ ฝึกหัด และทดลอง ว่า เป็นขั้นที่ผู้เรียนได้ทดลองฝึกปฏิบัติตามขั้นตอน ฝึกคิด วิเคราะห์ จินตนาการ สร้างสรรค์ โดยผู้สอนมีหน้าที่เป็นที่ปรึกษา ดูแล ช่วยเหลือ และประเมินการปฏิบัติเพื่อแก้ไขหากมีข้อบกพร่องเกี่ยวกับสถานที่สำหรับการปฏิบัติ ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันวางแผนจะใช้แหล่งเรียนรู้ในห้องเรียน ห้องปฏิบัติการในโรงเรียน ห้องเรียนธรรมชาติ หรือสถานประกอบการ ซึ่งจะทำให้ ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดีตามจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนดไว้

3.6 การศึกษาหาความรู้และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ระหว่างผู้สอน

จากปัญหาที่ผู้สอนขาดความเข้าใจและประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning อย่างถ่องแท้ ผู้สอนมีแนวทางในการแก้ปัญหาโดยการศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับการ

จัดการเรียนรู้แบบ Active Learning เพิ่มเติม มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้สอน และการสังเกต และพูดคุยกับผู้เรียน ทั้งนี้ในการดำเนินการดังกล่าวที่เป็นลักษณะของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้หรือการนิเทศ จะเป็นการช่วยในการถ่ายทอดองค์ความรู้จากผู้สอนไปสู่ผู้สอน ช่วยในการแนะนำ สร้างแนวคิด และถ่ายทอดแนวปฏิบัติที่ดีจากรุ่นสู่รุ่นได้ สอดคล้องกับ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35 (2562) ได้กล่าวถึงประโยชน์ที่น่าสนใจของการนิเทศการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ว่า ช่วยครูให้พัฒนาการสอนของตน สนับสนุนให้ครูได้พิจารณาวิธีสอนและกิจกรรมต่างๆ ที่ใช้ว่า ตรงไหนเข้มแข็ง และตรงไหนเป็นจุดอ่อนซึ่งจะต้องแก้ไข ช่วยฝึกครูใหม่ให้เข้าใจงานในโรงเรียน และงานอาชีพครู และช่วยครูค้นหาปัญหาในการเรียนรู้ของเด็กแต่ละคน ช่วยครูวางแผนการสอนให้เหมาะสมในการสอน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทดลองนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ที่พบไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อศึกษาคุณภาพในการจัดการเรียนรู้ และผลของการจัดการเรียนรู้ที่ได้จากการวิจัย
2. ควรมีวิธีการแก้ปัญหาที่เกิดในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ และทัศนศิลป์ ในระดับปริญญาตรี ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ไปทดลองใช้ในการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อสร้างข้อสรุปที่ชัดเจนเพิ่มมากขึ้น

บรรณานุกรม

กองนโยบายและแผน สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. 2560.

สรุปองค์ความรู้ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560.

<https://ssru.ac.th/datafiles/ssrubook/file/manage4.pdf>. สืบค้นเมื่อ 6 พฤศจิกายน 2562.

ฉัตรชัย อธิเกียรติ และธนารักษ์ สารเดือนแก้ว. 2560. การสอนแบบทันสมัยและเทคนิควิธีสอนแนวใหม่.

https://regis.skru.ac.th/RegisWeb/webpage/addnews/data/2017-07-24_078.pdf.

สืบค้นเมื่อ 2 พฤศจิกายน 2562.

คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. 2563. การจัดการเรียนการสอน

แบบ **Active Learning**. <http://www.mct.rmutt.ac.th/km/?p=786>. สืบค้นเมื่อ 9 พฤศจิกายน 2562.

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร. 2559. คู่มือการจัดการเรียนรู้

Active Learning (AL) for Huso at KPRU. มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

จิตณรงค์ เขียมสำอาง. 2558. Active Learning แนวทางในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนในยุคศตวรรษ

ที่ 21. <http://chitnarongactivelearning.blogspot.com/>. สืบค้นเมื่อ 6 พฤศจิกายน 2562.

จิรายุทธิ์ อ่อนศรี. 2561. ACTIVE LEARNING สู่การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21.

<http://www.nwm.ac.th/nwm/wp-content/uploads/2018/03/ACTIVE-LEARNING-%E0%B8%AB%E0%B8%A1%E0%B8%B2%E0%B8%A2%E0%B8%96%E0%B8%B6%E0%B8%87%E0%B8%AD%E0%B8%B0%E0%B9%84%E0%B8%A3.pdf>. สืบค้นเมื่อ 6 พฤศจิกายน 2562.

เชาวฤทธิ์ จงเกษกรณ์ และปราวุชลี มะโนเรือง. 2562. การพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ **Active**

Learning เพื่อผู้เรียนยุคใหม่ ตามนโยบายลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้. เอกสารประกอบการอบรมการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ **Active Learning** เพื่อผู้เรียนยุคใหม่ ตามนโยบายลดเวลาเรียน

เพิ่มเวลารู้ ระหว่างวันที่ 9 – 10 กันยายน 2562 ณ โรงแรมแหลมสิงห์วิทยาคม อำเภอแหลมสิงห์ จังหวัดจันทบุรี.

ณัฐกาญจน์ เตจ๊ะเทพ. 2558. การศึกษามุมมองธรรมชาติวิทยาศาสตร์ การคิดอย่างมี
 วิจาร์ณญาณและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบสืบเสาะหาความรู้ ร่วมกับการเรียนรู้แบบขัดแย้งและการ
 สะท้อนคิด. ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการทางการศึกษาและการ
 จัดการเรียนรู้. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เดชดนัย จุ้ยชุม เกษรา บ่าวเข้มซ้อ และศิริกัญญา แก่นทอง. 2559. การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง
 ทักษะการคิดของนักศึกษาในรายวิชาทักษะการคิด (Thinking Skills) รหัสวิชา 11-024-112
 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2558 ด้วยการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม (Active Learning). วารสาร
 มหาวิทยาลัยนราธิวาสราชนครินทร์ สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์. ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม
 – ธันวาคม 2559 หน้า 47 – 57.

ธิดารัตน์ เอกศิรินิมิต. 2554. ประสบการณ์การสอน PBL ของสำนักวิชาพยาบาลศาสตร์. จุลสาร PBL
 วลัยลักษณ์. ปีที่ 4 ฉบับที่ 2 มิถุนายน 2554. หน้า 9-10.

นนทลี พรธาดาวิทย์. 2559. การจัดการเรียนรู้แบบ Active learning. พิมพ์ครั้งที่ 2. ทริบเพิ้ล เอ็ดดูเคชั่น.
 กรุงเทพมหานคร.

_____. 2560. การพัฒนาการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในวิชาการจัดการเรียนรู้. วารสารการวิจัย
 มทร.กรุงเทพ ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2560 หน้า 85 – 94.

นวพร ชลารักษ์. 2558. บทบาทของครูกับการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21. วารสารวิชาการ
 มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 พฤษภาคม 2558 – กรกฎาคม 2558. หน้า 64.

บรรณรักษ์ คุ่มรักษา และปริศนา รักบำรุง. 2563. ผลของการใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยวิจัยเป็นฐานเพื่อ
 ส่งเสริมพฤติกรรมการเรียนรู้เชิงรุกสำหรับนักศึกษาครุวิทยาศาสตร์. วารสารนวัตกรรมการเรียนรู้
 มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์. ปีที่ 6 ฉบับที่ 1 มกราคม – มิถุนายน 2563 หน้า 127 – 144.

เบญจพร สว่างศร. 2559. ผลการจัดกิจกรรมการสอนคณิตศาสตร์เชิงรุกเพื่อส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียน ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. งานวิจัย. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ.

ปริญญา เทวานฤมิตร. 2560. โครงการอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพอาจารย์ หัวข้อ “เทคนิคการสอนแบบ Active Learning เพื่อการเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์”. บรรยายเมื่อวันที่ 25 มกราคม 2560 ณ อาคารรักตระกนิษฐ ชั้น 2 มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

ปิยะพล ทรงอาจ. 2563. Active Learning: การจัดการเรียนรู้เชิงรุก เทคนิคการสอนในศตวรรษที่ 21. วารสารวิทยาลัยบัณฑิตเอเชีย. ปีที่ 10 ฉบับที่ 1 มกราคม - มีนาคม 2563 หน้า 135 - 142.

ปิยาพัชญ์ นิธิศักรานนท์ และอภิญญา สุขช่วย. 2563. ผลของการจัดการเรียนรู้เชิงรุกในวิชาภาษาไทย ที่มีต่อความสามารถในการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารในการเรียนการสอนของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะ ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. วารสารวิจัยและประเมินผล อุบลราชธานี ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2563 หน้า 31 - 41.

พาหล ร่วมใจ. 2552. การพัฒนาความสามารถด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดพังง โดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติและการฝึกปฏิบัติในสถานการณ์จริง. วิทยุศาสตร์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอน ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พรทิพย์ วงศ์ไพบูลย์. 2560. การเรียนรู้เชิงรุกและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน (Active Learning). วารสาร สถาบันวิจัยญาณสังวร ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2560 หน้า 327 - 336.

พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๕ และ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๓.

<https://person.mwit.ac.th/01-Statutes/NationalEducation.pdf>.

สืบค้นเมื่อ 5 ตุลาคม 2561.

ไพศาล บรรจสุวรรณ. 2561. รูปแบบการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุก (Active Learning) ในการยกระดับความรู้สู่ความเข้าใจการเมืองและประชาธิปไตยในเชิงเปรียบเทียบ. วารสารอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้ทางไกลเชิงนวัตกรรม ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน 2561 หน้า 166 - 190 .

https://e-jodil.stou.ac.th/filejodil/17_9_604.pdf. สืบค้นเมื่อ 6 พฤศจิกายน 2562.

ภูริ วงศ์วิเชียร. 2560. การพัฒนาทักษะและทัศนคติในการเรียนรู้ด้านการวิจัย ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ผ่านการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน. วารสารสถาบันวิจัยพินนิตธรรม ปีที่ 4 ฉบับที่ 1 ประจำเดือน มกราคม – มิถุนายน 2560 หน้า 49 – 60 .

_____ . 2561. การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะของนักวิจัยสำหรับนักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. วารสารสถาบันวิจัยพินนิตธรรม ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน กรกฎาคม – ธันวาคม 2561 หน้า 81 – 92 .

มารศรี แนวจำปา และคณะ. 2561. แนวทางการพัฒนาการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี. วารสารศรีวนาลัยวิจัย ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2561. หน้า 109.

มุหามัดรูยานี บากา. 2554. การบูรณาการสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 3 สำหรับโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดชายแดนภาคใต้. หลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาอิสลามศึกษา. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

รุ่งภรณ์ กล้ายประยงค์. 2563. การจัดการเรียนรู้เชิงรุกในสาระการเรียนรู้การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง. วารสารสถาบันวิจัยญาณสังวร ปีที่ 11 ฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน 2563). หน้า 104 – 113.

วสันต์ ทองไทย. ๒๕๔๖. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างจิตพิสัยในการเรียนรู้สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วารินทร์ พินเฟื่องฟู. 2562. การจัดการเรียนรู้Active Learning ให้สำเร็จ. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์) ปีที่ 9 ฉบับที่ 1 มกราคม - เมษายน 2562. หน้า 135 – 145.

- วิจารณ์ พานิช. 2557. **การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21**. เอกสารประกอบบรรยาย ณ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ในโครงการพัฒนาอาจารย์สำหรับการสอนในศตวรรษที่ 21 วันที่ 18 กรกฎาคม 2557.
- วิชัย เสวกงาม. 2559. **การจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning**. เอกสารประกอบการบรรยาย การจัดการเรียนการสอนแบบ Active Learning ณ ห้องประชุมลีลาวดี ชั้น 1 อาคารเรียน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ 19 กุมภาพันธ์ 2559
- ศิริรัชส์ อินสุข. 2559. การศึกษาการจัดการเรียนการสอนแบบเชิงรุกรายวิชาชีวเคมีตามกรอบมาตรฐานผลการเรียนรู้ ระดับอุดมศึกษาแห่งชาติวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี พุทธชินราช. รายงานการประชุมวิชาการและเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 3 ก้าวสู่ศตวรรษที่ 2: บูรณาการงานวิจัย ใช้องค์ความรู้ สู่ความยั่งยืน” 17 มิถุนายน 2559 ณ วิทยาลัยนครราชสีมา อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา. หน้า 192 – 200.
- ศูนย์ประกันคุณภาพการศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. 2558. การเรียนรู้แบบ Active Learning. ข่าวประกันคุณภาพการศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ฉบับที่ 335 ปักษ์แรก พฤษภาคม พ.ศ. 2558.
- สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์. ๒๕๕๑. **พระราชบัญญัติสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ พ.ศ. ๒๕๕๐**. ตามราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๓๒ ก.
- สุนทร สิ้นธพานนท์. 2560. ครูยุคใหม่กับการจัดการเรียนรู้สู่การศึกษา 4.0. ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร.
- สุระ บรรจงจิตร. 2551. “Active Learning” : ดาบสองคม. วารสารโรงเรียนนายเรือ ปีที่ 8 ฉบับที่ 1 มกราคม – มีนาคม ๒๕๕๑. หน้า 34 – 42.
- สุดเฉลิม ศัสตราพฤกษ์. 2560. **การจัดการเรียนการสอนในศตวรรษที่ 21 แบบห้องเรียนกลับด้าน เพื่อการพัฒนาทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรม**. วารสารวิทยบริการ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ปีที่ 28 ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน 2560. หน้า 100-108.

สุทัศน์ ภูมิภาค. 2562. Active Learning คืออะไร? สอนยังไงให้เป็น Active Learning?.

<https://www.kruupdate.com/6998/>. สืบค้นเมื่อ 6 พฤศจิกายน 2562.

สุรพล บุญลือ. 2550. การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้ห้องเรียนเสมือนจริงแบบใช้ปัญหาเป็นหลักในระดับอุดมศึกษา. ปรินญาการศึกษาดุซงฎิบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีการศึกษา. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต 2. 2563. คู่มือการพัฒนาประสิทธิภาพการจัดการเรียนรู้เพื่อการประกันคุณภาพการศึกษาสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา มิติคุณภาพที่ 2 การจัดการเรียนรู้. กลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 35. 2562. แนวทางการจัดการเรียนรู้เชิงรุก [Active Learning]. <http://www.secondary35.go.th/wp-content/uploads/2019/12/book10-62.pdf>. สืบค้นเมื่อ 6 พฤศจิกายน 2562.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2562. แนวทางการนิเทศเพื่อพัฒนาและส่งเสริมการจัดการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning). หน่วยศึกษานิเทศก์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. ๒๕๔๕. แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๕๙). กรุงเทพมหานคร: บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด.

สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. 2558. แนวทางการจัดทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่เน้นสมรรถนะทางวิชาชีพ. สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพมหานคร.

สำนักวิจัยและบริการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี .2559. รูปแบบการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผลสัมฤทธิ์ดีถ้ามีความพร้อม. <http://www.istrsjournal.org/?p=1133>. สืบค้นเมื่อ 6 พฤศจิกายน 2562.

อิทธิฤทธิ์ ตันตวิวิทพงศ์. ๒๕๕๘. การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนทักษะแบบผสมผสานโดยเน้นการเรียนรู้ในสถานการณ์จริง เพื่อเสริมสร้างทักษะการทำงานสำหรับนักศึกษาสาขาเทคโนโลยีการโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ. ปรินูญานิพนธ์ศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญในการตรวจคุณภาพของเครื่องมือ

1. ดร.สาริศา ประทีปช่วง	ผู้ช่วยอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
2. ผศ.ดร.รุ่งโรจน์ เย็นชัยพฤกษ์	ประธานหลักสูตรเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
3. ผศ.ธัญญาลักษณ์ ใจเที่ยง	อาจารย์ประจำภาคศึกษาทั่วไป คณะศิลปศึกษา
สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ภาคผนวก ข
ผลการตรวจคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตารางที่ 17 ค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็น			IOC
	สอดคล้อง 1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่สอดคล้อง -1	
1. ท่านมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning อย่างไร	3	0	0	1.0
2. ท่านมีรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในการจัดการเรียนรู้ด้านนาฏศิลป์ ดุริยางคศิลป์ หรือทัศนศิลป์ ในสาขาวิชาที่ท่านรับผิดชอบ อย่างไร	3	0	0	1.0
3. ในรูปแบบที่ท่านจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในสาขาวิชาที่ท่านรับผิดชอบนั้น มีกระบวนการหรือขั้นตอนในการดำเนินการอย่างไร	3	0	0	1.0
4. ในการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในสาขาวิชาที่ท่านรับผิดชอบ มีสภาพปัญหา และอุปสรรคใดๆ ที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพการสอนที่ท่านกำหนดหรือไม่ อย่างไร	3	0	0	1.0
5. จากสภาพปัญหาที่ท่านพบ ท่านมีแนวทางในการแก้ไข หรือพัฒนาอย่างไร ที่ช่วยให้การนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ active Learning ในสาขาวิชาที่ท่านรับผิดชอบ มีประสิทธิภาพ	3	0	0	1.0

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ - นามสกุล	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ฎุริ วงศ์วิเชียร
วัน เดือน ปี ที่เกิด	วันที่ 21 เดือนเมษายน พ.ศ. 2519
สถานที่เกิด	จังหวัดสงขลา
ประวัติการศึกษา	บริหารธุรกิจบัณฑิต (การตลาด) มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (การวิจัยทางการศึกษา) มหาวิทยาลัยรามคำแหง ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การวิจัยและประเมิน ทางการศึกษา) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ผู้ช่วยอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักงานอธิการบดี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ - นามสกุล	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประวีณา เอี่ยมยี่สุน
วัน เดือน ปี ที่เกิด	วันที่ 11 เดือนเมษายน พ.ศ. 2514
สถานที่เกิด	จังหวัดเพชรบุรี
ประวัติการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต (จิตวิทยา) ธรรมศาสตร์ ศึกษาศาสตรบัณฑิต (บริหารการศึกษา) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ครุศาสตรมหาบัณฑิต (จิตวิทยาการศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต (การวัดและประเมินผล การศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	รองอธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักงานอธิการบดี สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

COA No. BSRU-REC 6306008

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

1061 ซอยอิสรภาพ15 ถนนอิสรภาพ แขวงหิรัญรูจี เขตธนบุรี กรุงเทพฯ 10600 โทรศัพท์ 0 2473 7000 ต่อ 1600-1601 หรือ 1603

เอกสารรับรองโครงการวิจัย

คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ดำเนินการให้การรับรองโครงการวิจัยตามแนวทางหลักจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ที่เป็นมาตรฐานสากล ได้แก่ Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline และ International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice หรือ ICH-GCP

- ชื่อโครงการ : รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ในหลักสูตรปริญญาตรีด้านศิลปวัฒนธรรม ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม
- เลขที่โครงการวิจัย : 020/63E15
- ผู้วิจัยหลัก : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กฤษี วงศ์วิเชียร
- สังกัด : สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์
- วิธีทบทวน : แบบเร่งด่วน (Expedited Review)
- รายงานความก้าวหน้า : ส่งรายงานความก้าวหน้าเมื่อเสร็จสิ้นโครงการวิจัยหรือไม่เกิน 12 เดือน
- เอกสารรับรอง : โครงการวิจัย เลขที่ 020/63E15-V.02 (ฉบับแก้ไขเปลี่ยนแปลงโครงร่างการวิจัยและ เอกสารที่เกี่ยวข้องตามคำแนะนำของคณะกรรมการ ลงวันที่ 28 พฤษภาคม พ.ศ. 2563)

ลงนาม
(รองศาสตราจารย์ ดร.กิจจา จิตรภิมมย์)
ประธาน
คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

ลงนาม
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารี ผสานสินธุวงศ์)
กรรมการและเลขานุการ
คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

วันที่รับรอง : 30 มิถุนายน พ.ศ. 2563

วันหมดอายุ : 29 มิถุนายน พ.ศ. 2564

ทั้งนี้ การรับรองนี้มีเงื่อนไขดังที่ระบุไว้ด้านหลังทุกข้อ (ดูด้านหลังของเอกสารรับรองโครงการวิจัย)

ที่ อว.๘๐๓๙.๑/๕๐

วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์ (TCI)
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตอุบลราชธานี

แบบตอบรับการตีพิมพ์บทความ

๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๔

กองบรรณาธิการวารสาร มจร อุบลปริทรรศน์ (TCI) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี ได้พิจารณาบทความ

เรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ Active Learning ในหลักสูตรปริญญาตรีด้านศิลปวัฒนธรรม
ของสถานศึกษาสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม
The Active Learning Model for the Bachelor Degree in Arts and Culture Of
Colleges under the Ministry of Culture

ผู้นิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์.ดร.ภูริ วงศ์วิเชียร และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประวีณา เอี่ยมยี่สุน
อนุมัติลงพิมพ์ วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์ (TCI) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
วิทยาเขตอุบลราชธานี

กำหนดเผยแพร่ ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๖๔)

และได้ส่งบทความของท่านให้ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบคุณภาพแล้ว ปรากฏว่าบทความของท่านมีคุณภาพในระดับ "ดี" และมีประโยชน์ในเชิงวิชาการ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(พระครูวุฒิธรรมบัณฑิต,รศ.ดร.)

บรรณาธิการวารสาร มจร อุบลปริทรรศน์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตอุบลราชธานี

กองบรรณาธิการ วารสาร มจร อุบลปริทรรศน์ (TCI) มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วิทยาเขตอุบลราชธานี ตำบลกระโสม อำเภอมือจี้ จังหวัดอุบลราชธานี

โทร.๐๘๑-๓๙๐๘๔๖๔ ผู้ประสานงาน ๐๘๐-๗๒๔๗๖๕๘

E-mail. mcuubon99.journal@gmail.com, เว็บไซต์ www.ubon.mcu.ac.th